

Teataja

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

58. aastakäik

23. detsember 2015

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/2365, 25. november 2015, mis käsitleb väärtipaberite kaudu finantseerimise tehingute ja uuesti kasutamise läbipaistvust ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 ⁽¹⁾ 1

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2015/2366, 25. november 2015, makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta ⁽¹⁾ 35

II Muud kui seadusandlikud aktid

OTSUSED

- ★ Nõukogu otsus (EL) 2015/2367, 30. november 2015, Euroopa Liidu nimel Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise põllumajandustoodetega kauplemit käsitleva kokkuleppe alusel loodud ühises veterinaarkomitees otsuse nr 1/2015 suhtes võetava seisukoha kohta seoses kokkuleppe 11. lisa 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 10. ja 11. liite muutmisega 128

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/2365,

25. november 2015,

mis käsitleb väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja uuesti kasutamise läbipaistvust ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽³⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽⁴⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Aastatel 2007–2008 alanud üleilmne finantskriis on toonud välja ülemäärase spekulatiivse tegevuse, olulised regulatiivsed puudused, järelevalve ebatõhususe, turgude läbipaistmatuse ja toodete ülemäärase keerukuse finantsüsteemis. Liit on võtnud mitmesuguseid meetmeid pangandussüsteemi tugevdamiseks ja selle stabiilsuse suurendamiseks, sealhulgas muutnud rangemaks kapitalinõuded, võtnud vastu parema juhtimise reeglid ning kehtestanud järelevalve- ja kriisilahenduskorra, ning selle tagamiseks, et finantsüsteem täidaks oma rolli suunata kapital reaalmajanduse rahastamise. Otsustava tähtsusega on ka pangandusliidu loomisel tehtud edusammud. Siiski on kriis toonud esile vajaduse parandada läbipaistvust ja jälgitavust mitte ainult traditsioonilises pangandussektoris, vaid ka sellistes valdkondades, kus toimub pangandussektoris toimuvaga sarnane kredidivahendus ning mida tuntakse kui varipangandust, mille maht on ärevust tekitav ja moodustab hinnangute kohaselt juba ligi poole reguleeritud pangandussüsteemi mahust. Mis tahes sellise, krediidasutuste tegevusele sarnase tegevusega seotud puudused võivad mõjutada ülejäänud finantssektorit.

⁽¹⁾ ELT C 336, 26.9.2014, lk 5.

⁽²⁾ ELT C 451, 16.12.2014, lk 59.

⁽³⁾ ELT C 271, 19.8.2014, lk 87.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi 29. oktoobri 2015. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 16. novembri 2015. aasta otsus.

- (2) Finantsstabiilsuse nõukogu ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1092/2010⁽¹⁾ asutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu on varipanganduse piiramiseks tehtud töö käigus teinud kindlaks väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutest tulenevad riskid. Väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingud võimaldavad suurendada finantsvõimendust, protsükliilisust ja finantsturgude vastastikust seotust. Eelkõige ei ole reguleerivad ja järelevalveasutused ning investorid väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute kasutamise läbipaistmatuse tõttu saanud enne finantskriisi ja kriisi ajal õigesti hinnata ning jälgida pangandusele omaseid riske ja vastastikuse seotuse taset finantsüsteemis. Seda silmas pidades võttis finantsstabiilsuse nõukogu väärtpaberite laenuks andmise ja repotehingutega seonduvate varipanganduse riskide käsitlemiseks vastu poliitikaraamistiku „Varipanganduse järelevalve ja reguleerimise tugevdamine” („finantsstabiilsuse nõukogu poliitikaraamistik”), mille kiitsid 2013. aasta septembris heaks G20 juhid.
- (3) Finantsstabiilsuse nõukogu avaldas 14. oktoobril 2014 õigusraamistiku keskselt kliirimata väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutes tehtavate väärtuskärbete jaoks. Kliiringu puudumisel kaasnevad selliste tehingutega suured riskid, kui neil puudub nõuetekohane tagatis. Kuigi läbipaistvuse suurendamine klientide vara uuesti kasutamise puhul oleks esimeseks sammuks, et suurendada vastaspoolte võimet riske analüüsida ja ennetada, peab finantsstabiilsuse nõukogu viima 2016. aastaks lõpule oma töö seoses mitmete soovitud tehingutega, mis puudutavad keskselt kliirimata väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutes tehtud väärtuskärpeid, et hoida ära ülemäärane finantsvõimendus ning leevendada kontsentratsiooniriski ja kohustuste täitmata jätmise riski.
- (4) 2012. aasta 19. märtsil avaldas komisjon rohelise raamatu varipanganduse kohta. Tuginedes saadud ulatuslikule tagasisidele ja võttes arvesse rahvusvahelist arengut, avaldas komisjon 4. septembril 2013 teatise nõukogule ja Euroopa Parlamendile „Varipangandus – finantssektori uute riskiallikate käsitlemine”. Teatises rõhutati, et väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute keerukus ja läbipaistmatus raskendab vastaspoolte kindlakstegemist ja riskikontsentratsiooni jälgimist ning toob samuti kaasa ülemäärase finantsvõimenduse kuhjumise finantsüsteemis.
- (5) Erkki Liikaneni juhitud kõrgetasemeline eksperdirühm võttis 2012. aasta oktoobris vastu aruande liidu pangandussektori struktuurireformi kohta. Muu hulgas käsitles eksperdirühm traditsioonilise pangandussüsteemi ja varipangandussüsteemi vastastikust mõju. Aruandes tunnistati varipangandustegevuse riske, nagu suur finantsvõimendus ja protsükliilisus, ning kutsuti üles vähendama pankade ja varipangandussüsteemi omavahelist seotust, mis oli kogu süsteemi hõlmava panganduskriisi allikas. Samuti soovitati aruandes teatavaid struktuurimeetmeid liidu pangandussektori allesjäänud nõrkustega tegelemiseks.
- (6) Liidu pangandussüsteemi struktuurireforme käsitletakse eraldi Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepanekus ELi krediitiasutuste vastupanuvõimet parandavate struktuurimeetmete kohta. Samas võib pankade suhtes struktuurimeetmete kehtestamine kaasa tuua selle, et teatavad tegevused viiakse üle vähem reguleeritud valdkondadesse, nagu varipangandussektorisse. Seetõttu peaks selle ettepanekuga kaasnema ka väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega seonduvad siduvad läbipaistvus- ja teatamisnõuded, mis on sätestatud käesolevas määruses. Käesolevas määruses sätestatud läbipaistvusnormid täiendavad seega nimetatud ettepanekut.
- (7) Käesolev määrus vastab vajadusele suurendada väärtpaberite kaudu finantseerimise turgude ja seega ka finantsüsteemi läbipaistvust. Selleks et tagada võrdsed konkurentsitingimused ja rahvusvaheline lähendamine, järgitakse käesolevas määruses finantsstabiilsuse nõukogu poliitikaraamistikku. Sellega luuakse liidu raamistik, mille alusel saab väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute üksikasjad edastada tõhusalt kauplemisteabehoidlatele ning teave väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute kohta avalikustatakse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate investoritele. Väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu määratlus käesolevas määruses ei hõlma Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 648/2012⁽²⁾ määratletud tuletislepinguid. Seevastu hõlmab see tehinguid, millele üldiselt viidatakse kui likviidsuse vahetustehingutele ja tagatise vahetustehingutele, mis ei kuulu määrusega (EL) nr 648/2012 reguleeritud tuletislepingute määratluse alla. Kõnealust rahvusvahelise lähendamise vajadust suurendab tõenäosus, et pärast liidu pangandussektori struktuurireformi võib tegevus, millega praegu tegelevad traditsioonilised pangad, kanduda üle varipangandussektorisse, kus sellega hakkavad tegelema nii finantssektorisse kuuluvad kui ka selle välised üksused. Seetõttu võib sellise tegevuse läbipaistvus reguleerivate asutuste ja järelevalveasutuste jaoks veelgi kahaneda, mis teeb nende jaoks väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega seonduvatest riskidest korraliku ülevaate saamise võimatuks. See võimendaks veelgi juba välja kujunenud seoseid reguleeritud finantssektori ja varipangandussektori vahel teatavatel turgudel.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1092/2010 finantsüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta (ELT L 331, 15.12.2010, lk 1).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

- (8) Turutavade ja tehnoloogia areng võimaldavad turuosalistel kasutada rahastamisallikana, likviidsuse juhtimiseks, tagatisvara haldamiseks, tootluse suurendamise strateegiana, lühikeseks müügi katmiseks või dividendidega seotud maksuarbitraažiks muid tehinguid kui väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingud. Sellistel tehingutel võib olla väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega samaväärne majanduslik mõju ning nendega võivad kaasneda sarnased riskid, sealhulgas protsüklilisus, mis tuleneb vara väärtuse kõikumisest ja volatiilsusest; tähtaegade või likviidsuse ümberkujundamine, mis tuleneb pikaajalise või mittelikviidse vara rahastamisest lühiajalise või likviidse vara kaudu; ning finantshäirete levimine, mis tuleneb tagatise uuesti kasutamist hõlmavate aheltehingute vastastikusest seotusest.
- (9) Selleks et reageerida finantsstabiilsuse nõukogu poliitikaraamistikus tõstatatud küsimustele ja liidu pangandussektori struktuurireformi järel kavandatud arengusuundadele, võtavad liikmesriigid tõenäoliselt vastu erinevaid riigiseseid meetmeid, mis võivad takistada siseturu tõrgeteta toimimist ning olla kahjulikud turuosalistele ja finantsstabiilsusele. Samuti raskendab ühtlustatud läbipaistvusnormide puudumine riikide ametiasutustel eri liikmesriikidest pärit mikrotasandi andmete võrdlemist ning seega üksikutest turuosalistest süsteemile tulenevate tegelike riskide mõistmist. Seetõttu tuleb selliste moonutuste ja takistuste tekkimist liidus vältida. Sellest tulenevalt peaks käesoleva määruse asjakohane õiguslik alus olema Euroopa Liidu toimimise lepingu („ELi toimimise leping“) artikkel 114, tõlgendatuna kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu väljakujunenud praktikaga.
- (10) Uute läbipaistvusnormidega tuleks seetõttu ette näha, et kõik turuosalistes, olenemata sellest, kas nad kuuluvad finantssektorisse või on finantssektorivälised, teatavad sõlmitud väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute üksikasjadest, sealhulgas tagatise koosseisust, sellest, kas tagatist saab uuesti kasutada ja kas seda on uuesti kasutatud, tagatise asendamise päeva lõpus ning kohaldatud väärtuskärbetest. Selleks et minimeerida turuosalistes täiendavaid tegevuskulusid, peaks uute normide ja standardite koostamisel arvesse võtma olemasolevaid infrastruktuure, tegevusprotsesse ja vorme, mis on kasutusele võetud seoses kauplemisteabehoidlatele tuletislepingutest teatamisega. Sellega seoses peaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010⁽¹⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) („Väärtpaberiturujärelevalve“), kui see on võimalik ja asjakohane, minimeerima käesoleva määruse alusel ja määruse (EL) nr 648/2012 artikli 9 alusel välja töötatavate tehniliste standardite kattuvusi ja vältima nendevahelisi vastuolusid. Käesolevas määruses sätestatud õigusraamistik peaks võimalikult suures ulatuses olema samane määruse (EL) nr 648/2012 sätetega, mis käsitlevad tuletislepingutest teatamist kauplemisteabehoidlatele, kes on sel eesmärgil registreeritud. See peaks võimaldama nimetatud määruse kohaselt registreeritud või tunnustatud kauplemisteabehoidlatel täita ka käesoleva määrusega ette nähtud teabehoidla funktsiooni, kui nad vastavad teatavatele lisakriteeriumidele, tingimusel et nad on läbinud lihtsustatud registreerimise menetluse.
- (11) Selleks et tagada järjepidevus ja tõhusus Väärtpaberiturujärelevalve karistuste määramise õiguse teostamisel, tuleks, osutades määrusele (EL) nr 648/2012, kohaldada käesoleva määruse kohaldamisalasse jäävate turuosalistes puhul nimetatud määruses sätestatud Väärtpaberiturujärelevalve pädevust puudutavaid sätteid, mida on menetlusnormide osas täpsustatud nimetatud määruse artikli 64 lõike 7 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidega.
- (12) Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) liikmetega tehtavate tehingute puhul ei tuleks väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutest kauplemisteabehoidlatele teatamise nõuet kohaldada. Tagamaks siiski, et reguleerivad asutused ja järelevalveasutused saaksid korraliku ülevaate nende üksuste poolt, kelle tegevust nad reguleerivad või kelle üle nad järelevalvet teostavad, sõlmitud väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega seotud riskidest, peaksid asjaomased asutused ja EKPSi liikmed tegema tihedat koostööd. Selline koostöö peaks võimaldama reguleerivatel asutustel ja järelevalveasutustel täita oma vastavaid ülesandeid ja volitusi. Kõnealune tihe koostöö peaks olema konfidentsiaalne ja seda tuleks teha asjaomastelt pädevatelt asutustelt põhjendatud taotluse saamise korral ning ainult sel eesmärgil, et need asutused saaksid täita oma vastavaid ülesandeid, võttes nõuetekohaselt arvesse keskpankade sõltumatuse põhimõtet ja nõudeid ning seda, et EKPSi liikmed täidavad oma ülesandeid rahaasutustena, sealhulgas teostavad raha-, valuuta- ja finantsstabiilsuspoliitika toiminguid, milleks EKPSi liikmed on seaduslikult volitatud. EKPSi liikmetel peaks olema võimalik keelduda teabe andmisest, kui nad on teinud tehinguid oma ülesannete täitmisel rahaasutustena. Nad peaksid taotlevat asutust igast keeldumisest teavitama ja seda põhjendama.
- (13) Väärtpaberite kaudu finantseerimise turgudele omaseid riske käsitlevat teavet tuleks keskselt säilitada ning see teave tuleks reguleeritud ja reguleerimata üksuste varipangandustegevusest finantsstabiilsusele tulenevate riskide kindlakstegemise ja järelevalve eesmärgil teha kergesti ja vahetult kättesaadavaks muu hulgas Väärtpaberiturujärelevalvele,

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsus nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ⁽¹⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Pangandusjärelevalve) („Pangandusjärelevalve“), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ⁽²⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) („Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve“), asjaomastele pädevatele asutustele, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule ning EKPSi asjaomastele keskpankadele, sealhulgas EKP-le, kes täidab oma ülesandeid ühtse järelevalvemehhanismi raames nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013 ⁽³⁾ alusel. Käesoleva määrusega ette nähtud regulatiivsete tehniliste standardite koostamisel ja nende läbivaatamiseks ettepanekute tegemisel peaks ESMA arvesse võtma määruse (EL) nr 648/2012 artikli 81 kohaselt vastu võetud tehnilisi standardeid, millega reguleeritakse kauplemisteabehoidlaid seoses tuletislepingutega, ning kõnealuste standardite edasist arengut. Samuti peaks Väärtpaberiturujärelevalve püüdma tagada, et asjaomastel pädevatel asutustel, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul ja EKPSi asjaomastel keskpankadel, sealhulgas EKP-l, oleks otsene ja viivitamatu juurdepääs kogu teabele, mida on vaja nende ülesannete, sealhulgas rahapoliitika kindlaks määramise ja rakendamise ning finantsturu infrastruktuuride järelevaatamisega seonduvate ülesannete täitmiseks. Selle tagamiseks peaks Väärtpaberiturujärelevalve määrama regulatiivsete tehniliste standardite eelnõus kindlaks sellisele teabele juurdepääsu tingimused.

- (14) On vaja kehtestada pädevate asutuste vahelist teabevahetust reguleerivad sätted ning tugevdada nende vastastikuse abi osutamise ja koostöökohustust. Kasvava piiriülese tegevuse tõttu peaksid pädevad asutused andma üksteisele nende ülesannete täitmiseks asjakohast teavet, et tagada käesoleva määruse tõhus rakendamine, sealhulgas olukordades, kus rikkumised või oletatavad rikkumised võivad puudutada kahe või enama liikmesriigi asutusi. Teabevahetuses on vajalik range ametisaladuse hoidmise nõue, et tagada kõnealuse teabe sujuv üleandmine ja erioiguste kaitse. Ilma et see piiraks liikmesriigi kriminaal- või maksuõigust, peaksid pädevad asutused, Väärtpaberiturujärelevalve ning muud asutused ja füüsilised või juriidilised isikud peale pädevate asutuste, kes saavad konfidentsiaalset teavet, kasutama seda üksnes oma kohustuste ja ülesannete täitmiseks. See ei tohiks siiski takistada liikmesriikide ametiasutustel, kes vastutavad haldusliku omavoli juhtumite vältimise, uurimise ja heastamise eest, täita oma ülesandeid vastavalt liikmesriigi õigusele.
- (15) Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate valitsejad kasutavad väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid laialdaselt portfelli valitsemise eesmärgil. Selliste tehingute kasutamisel võib olla ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate tulemustele märkimisväärne mõju. Väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid võib kasutada kas investeerimiseesmärkide saavutamiseks või tootluse suurendamiseks. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate valitsejad kasutavad ka kogutulu vahetustehinguid, millel on väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega samaväärne mõju. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate valitsejad kasutavad väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid ja kogutulu vahetustehinguid laialdaselt teatavate strateegiate järgimiseks või tootluse suurendamiseks. Väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute kasutamine võib suurendada ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate üldist riskiprofiili, ent samal ajal ei avalikustata nende kasutamist investoritele piisavalt. Eriti oluline on tagada, et selliste ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate investorid saaksid teha teadlikke valikuid ning hinnata ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate kogu riski ja tootluse profiili. Väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute hindamisel peaks ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja võtma lisaks tehingu õiguslikule vormile arvesse ka selle sisu.
- (16) Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate investeerimisstrateegia kohta saadud ebatäieliku või ebatäpse teabe alusel tehtud investeeringud võivad põhjustada investoritele märkimisväärset kahju. Seetõttu on äärmiselt oluline, et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjad avalikustaksid kogu asjaomase üksikasjaliku teabe enda kasutatavate väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute kohta. Lisaks sellele on täielik läbipaistvus eriti oluline ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate valdkonnas, kuna kogu vara, mida väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutes ja kogutulu vahetustehingutes kasutatakse, ei kuulu ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate valitsejatele, vaid nende investoritele. Väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute täielik avalikustamine on seetõttu hädavajalik vahend võimaliku huvide konflikti ärahoidmiseks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

⁽³⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriuülesanded seoses krediidi-asutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

- (17) Väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute läbipaistvust käsitlevad uued normid on tihedalt seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2009/65/EÜ⁽¹⁾ ja 2011/61/EL⁽²⁾, sest nimetatud direktiivid moodustavad ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate asutamist, juhtimist ja turustamist reguleeriva õigusraamistiku.
- (18) Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjad võivad tegutseda vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjatena („eurofondid“), mida valitsevad direktiivi 2009/65/EÜ alusel tegevusloa saanud eurofondide valitsejad või äriühinguna asutatud eurofondid, või alternatiivsete investeerimisfondidena, mida valitsevad direktiivi 2011/61/EL alusel tegevusloa saanud või registreeritud alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad. Käesoleva määrusega kehtestatud uued väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute läbipaistvusnormid täiendavad nimetatud direktiivide sätteid ning neid tuleks kohaldada lisaks nimetatud direktiivide sätetele.
- (19) Selleks et investorid oleksid teadlikud sellest, millised riskid väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute kasutamise seadmisel, peaksid ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate valitsejad esitama oma perioodilistes aruannetes üksikasjaliku teabe kõnealuste tehingute kasutamise kohta. Perioodilisi aruandeid, mida eurofondide valitsejad või äriühinguna asutatud eurofondid ning alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad esitama peavad, tuleks täiendada teabega väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute kasutamise kohta. Kõnealuste perioodiliste aruannete sisu täiendaval täpsustamisel peaks Väärtpaberiturujärelevalve võtma arvesse halduskoormust ning väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute eri liikide eripära.
- (20) Väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingutega seonduvad ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate investeerimisõhimeetmed tuleks selgelt avalikustada lepingueelseses dokumentides, nagu eurofondi prospektis või alternatiivse investeerimisfondi poolt lepingueelselt investoritele avaldatavas teabes. See peaks tagama, et investorid mõistavad ja hindavad kaasnevaid riske, enne kui nad otsustavad investeerida konkreetsesse eurofondi või alternatiivsesse investeerimisfondi.
- (21) Tagatise uuesti kasutamine pakub likviidsust ja võimaldab vastaspooltel vähendada rahastamiskulusid. Samas kaldub see looma traditsioonilise ja varipanganduse vahel keerulisi tagatise ahelaid, mis kujutavad endast ohtu finantsstabiilsusele. Läbipaistvuse puudumine selles osas, mil määral on tagatiseks antud finantsinstrumente uuesti kasutatud ja millised riskid kaasnevad sellega pankroti korral, võib õhnestada usaldust vastaspoolte vastu ning suurendada ohtu finantsstabiilsusele.
- (22) Selleks et suurendada uuesti kasutamise läbipaistvust, tuleks kehtestada minimaalsed teabenõuded. Uuesti kasutamine peaks toimuma vaid juhul, kui tagatise andnud vastaspool on sellest selgelt teadlik ja on selgelt väljendanud oma nõusolekut. Seetõttu peaks uuesti kasutamise õiguse kasutamist kajastama tagatise andnud vastaspoole väärtpaberikontol, välja arvatud juhul, kui seda kontot reguleeritakse kolmanda riigi õigusega, millega võidakse näha ette muud asjakohased vahendid uuesti kasutamise kajastamiseks.
- (23) Kui käesolevas määruses on uuesti kasutamist käsitlevate normide kohaldamisala laiem kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/47/EÜ⁽³⁾ puhul, ei muuda käesolev määrus nimetatud direktiivi kohaldamisala, vaid peaks pigem täiendama selle direktiivi sätteid. Tingimused, mille täitmisel on vastaspooltel uuesti kasutamise õigus, ja selle õiguse kasutamise tingimused, ei peaks mitte mingil moel kahandama õiguskaitset, mis on antud direktiivi 2002/47/EÜ alusel omandiõiguse üleminekul põhinevale finantstagatiskokkuleppele. Sellest tulenevalt ei tohiks uuesti kasutamise seotud läbipaistvusnõuete rikkumine mõjutada tehingu kehtivust või tagajärgi käsitlevat liikmesriigi õigust.
- (24) Käesoleva määrusega kehtestatakse vastaspooltele uuesti kasutamise kohta ranged teabe esitamise normid, mis ei tohiks piirata konkreetsete osalejate, struktuuride ja olukordade jaoks kohandatud valdkondlike normide kohaldamist. Seetõttu tuleks käesolevas määruses sätestatud uuesti kasutamise norme kohaldada näiteks ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate ja depositeerimise või investeerimistehingute klientide suhtes vaid niivõrd, kui ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid reguleerivas õigusraamistikus või klientide vara kaitsmist käsitlevates erinormides (*lex specialis*) ei ole tagatise uuesti kasutamise kohta ette nähtud rangemaid norme, mis on käesolevas määruses sätestatud õigusnormide suhtes ülimuslikud. Eelkõige tuleks käesolevat määrust kohaldada ilma, et see piiraks mis tahes selliste liidu või liikmesriigi õiguse kohaste normide kohaldamist, millega piiratakse vastaspoolte võimalust kasutada uuesti finantsinstrumente, mille vastaspoolel või muud isikud kui vastaspoolel on tagatiseks andnud. Uuesti kasutamise nõuete kohaldamine tuleks alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast kuue kuu võrra edasi lükata, et anda vastaspooltele piisavalt aega oma täitmata tagatiskokkulepete, sealhulgas raamlepingute kohandamiseks ning selle tagamiseks, et uued tagatiskokkulepped vastaksid käesoleva määruse nõuetele.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/47/EÜ finantstagatiskokkulepete kohta (EÜT L 168, 27.6.2002, lk 43).

- (25) Terminoloogia järjepidevuse edendamiseks rahvusvahelisel tasandil on käesolevas määruses kasutatud termin „uuesti kasutamine” kooskõlas finantsstabiilsuse nõukogu poliitikaamistikuga. Ent see ei tohiks tekitada ebajärjepidevust liidu õigustikus ja eelkõige ei tohiks see piirata direktiivides 2009/65/EÜ ja 2011/61/EL kasutatud terminite „uuesti kasutamine / taaskasutamine” tähendust.
- (26) Tagamaks, et vastaspoolel täidavad käesolevast määrusest tulenevaid kohustusi ning et neid koheldakse sarnaselt kogu liidus, peaksid liikmesriigid tagama, et pädevatel asutustel on õigus määrata halduskaristusi ja võtta muid haldusmeetmeid, mis on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Seepärast peaksid käesoleva määruse kohaselt kehtestatud halduskaristused ja muud haldusmeetmed vastama teatavatele olulistele nõuetele seoses adressaatide, karistuse või meetme kohaldamisel arvesse võetavate kriteeriumide, karistuste ja meetmete avaldamise, peamiste karistuste määramise õiguste ja rahaliste halduskaristuste tasemetega. Käesoleva määruse kohaste ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate läbipaistvuskohustuste rikkumise korral on asjakohane kohaldada direktiivide 2009/65/EÜ ja 2011/61/EL kohaselt kehtestatud karistusi ja muid meetmeid.
- (27) Pädevatele asutustele antud karistuste määramise õigus ei tohiks piirata määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 4 lõike 1 punkti a kohast EKP ainupädevust tunnistada usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eesmärgil kehtetuks krediidiasutuste tegevuslube.
- (28) Kauplemisteabehoidlate registreerimistaotlust ja registreerimise kehtetuks tunnistamist käsitlevad käesoleva määruse sätteid ei mõjuta määruse (EL) nr 1095/2010 V peatükis sätestatud õiguskaitsemeetmeid.
- (29) Finantsteenuste sektori tehnilised standardid peaksid tagama järjepideva ühtlustamise ning hoiustajate, investorite ja tarbijate piisava kaitse kogu liidus. Kuna Väärtpaberiturujärelevalvel on põhjalikud eriteadmised, on tõhus ja asjakohane teha talle ülesandeks töötada välja regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, mille puhul ei ole vaja teha poliitilisi otsuseid. Väärtpaberiturujärelevalve peaks tagama tehniliste standardite koostamisel tõhusa haldus- ja aruandlusmenetluse. Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 ning määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14 delegeeritud õigusaktidega vastu regulatiivsed tehnilised standardid järgmistes valdkondades: eri liiki väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute üksikasjadest teatamine; kauplemisteabehoidla registreerimise või registreeringu laiendamise taotluste üksikasjad; selliste menetluste üksikasjad, milles kontrollitakse kauplemisteabehoidlatele esitatud väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute üksikasju; kauplemisteabehoidlate poolt andmete avaldamise sagedus ja üksikasjad, nõuded sellistele andmetele ja nende juurdepääs, ning vajaduse korral lisa täiendav täpsustamine.
- (30) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 291 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 15 sätestatud menetluse kohaselt rakendusaktidega vastu Väärtpaberiturujärelevalve koostatud rakenduslike tehnilised standardid teatamise vormi ja sageduse, kauplemisteabehoidla registreerimise või registreeringu laiendamise taotluse vormi ning Väärtpaberiturujärelevalvega karistusi ja muid meetmeid käsitleva teabe vahetamise korra ja vormide kohta.
- (31) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses järgneva: selliste üksuste loetelu muutmine, kes tuleks käesoleva määruse kohaldamisalast välja jätta, ning tasu liigid ja see, mille eest tasu makstakse, samuti tasude summad ja kord, mille alusel kauplemisteabehoidlad neid maksavad. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (32) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamiseks ühetaolised tingimused ning vältida võimalikke kattuvaid või käesoleva määrusega vastuolus olevaid nõudeid, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused võtta kolmandate riikide kauplemisteabehoidlate tunnustamise eesmärgil vastu otsuseid kolmandate riikide normide hindamise kohta. Hinnang, mis on aluseks kolmandas riigis toimuva teatamise samaväärsust käsitlevale otsusele, ei tohiks piirata asjaomases kolmandas riigis asutatud ja Väärtpaberiturujärelevalve poolt tunnustatud kauplemisteabehoidla õigust osutada teatamisteenuseid liidus asutatud üksustele, kuna tunnustamisotsus peaks olema sellest hinnangust sõltumatu.
- (33) Samaväärsust kinnitava rakendusakti kehtetuks tunnustamise korral peaksid vastaspoolele kohalduma uuesti automaatselt kõik käesolevas määruses sätestatud nõuded.
- (34) Asjakohasel juhul peaks komisjon tegema koostööd kolmandate riikide ametiasutustega, otsimaks vastastikku toetavaid lahendusi, et tagada käesoleva määruse ja kolmandates riikides kehtestatud nõuete vaheline sidusus ning vältida nii nende võimalikku kattumist.

- (35) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt suurendada teatavate finantsturu toimingute, nagu väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja tagatise uuesti kasutamise läbipaistvust, et võimaldada nendega kaasnevate riskide jälgimist ja kindlakstegemist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid käesoleva määruse ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (36) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, eelkõige õigust isikuandmete kaitsele, õigust era- ja perekonnaelu puutumatusse, õigust kaitsele ning *ne bis in idem* põhimõtet, ettevõtlusvabadust, õigust omandile, õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele. Käesolevat määrust tuleb kohaldada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega.
- (37) Euroopa andmekaitseinspektoriga konsulteeriti kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 45/2001⁽¹⁾ artikli 28 lõikega 2 ning ta esitas arvamuse 11. juulil 2014⁽²⁾.
- (38) Isikuandmete vahetamine või edastamine liikmesriikide pädevate asutuste ja kauplemisteabehoidlate vahel peaks toimuma Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 95/46/EÜ⁽³⁾ kehtestatud isikuandmete edastamise normide kohaselt. Isikuandmete vahetamine või edastamine Väärtpaberiturujärelevalve, Pangandusjärelevalve või Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve vahel peaks toimuma määrusega (EÜ) nr 45/2001 kehtestatud isikuandmete edastamise normide kohaselt.
- (39) Komisjon, keda abistab Väärtpaberiturujärelevalve, peaks teostama järelevalvet ning koostama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruandeid käesolevas määruses sätestatud teatamiskohustuse rahvusvahelise kohaldamise kohta. Komisjoni aruannete esitamiseks ette nähtud tähtaeg peaks võimaldama käesoleva määruse eelnevat tõhusat kohaldamist.
- (40) Tuginedes rahvusvahelisel tasandil tehtavale tööle ning Väärtpaberiturujärelevalve, Pangandusjärelevalve ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu abiga peaks komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis käsitleb rahvusvahelisel tasandil tehtud edusamme väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega seotud riskide vähendamisel, sealhulgas seoses finantsstabiilsuse nõukogu soovitustega keskselt kliirimata väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute väärtuskärbete suhtes, ning nende soovitude sobivust liidu turgudele.
- (41) Käesolevas määruses sätestatud läbipaistvusnõuete kohaldamine tuleks edasi lükata, et anda kauplemisteabehoidlatele piisavalt aega taotleda käesolevas määruses sätestatud tegevusluba või oma tegevuse tunnustamist ning et anda vastaspooltele ja ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjatele piisavalt aega kõnealuste nõuete täitmiseks. Eelkõige on asjakohane lükata edasi ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate täiendavate läbipaistvusnõuete kohaldamine, võttes arvesse Väärtpaberiturujärelevalve 18. detsembri 2012. aasta suuniseid pädevatele asutustele ja eurofondide valitsejatele, milles nähakse eurofondide valitsejatele ette avaldamiskohustuste osas vabatahtlik raamistik, ning vajadust vähendada ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate valitsejate halduskoormust. Väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutest teatamise tõhusa rakendamise tagamiseks on vaja nõudeid järk-järgult rakendada vastavalt vastaspoole liigile. Kõnealuse lähenemisviisi puhul tuleks võtta arvesse vastaspoole tegelikku suutlikkust käesolevas määruses sätestatud teatamiskohustust täita.
- (42) Käesolevas määruses sätestatud uued ühtsed normid, mis käsitlevad väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja teatavate börsiväliste tuletisinstrumentide, nimelt kogutulu vahetustehingute läbipaistvust, on tihedalt seotud määruses (EL) nr 648/2012 sätestatud normidega, kuna kõnealused börsivälised tuletisinstrumentid kuuluvad nimetatud määruses sätestatud teatamisnõuete kohaldamisalasse. Selleks et tagada mõlemas määruses sätestatud

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

⁽²⁾ ELT C 328, 20.9.2014, lk 3.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

läbipaistvus- ja teatamisnõuete ühtne kohaldamisala, on vaja piiritleda selgelt börsivälised ja börsil kaubeldavad tuletisinstrumentid, olenemata sellest, kas kõnealuste instrumentidega kaubeldakse liidu või kolmandate riikide turgudel. Määruses (EL) nr 648/2012 esitatud börsiväliste tuletisinstrumentide määratlust tuleks seega muuta eesmärgiga tagada, et sama liiki tuletisinstrumentid määratletakse kas börsiväliste tuletisinstrumentidena või börsil kaubeldavate tuletisinstrumentidena, olenemata sellest, kas kõnealuste instrumentidega kaubeldakse liidu või kolmandate riikide turgudel.

(43) Määrust (EL) nr 648/2012 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesoleva määrusega kehtestatakse normid väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja uuesti kasutamise läbipaistvuse kohta.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse:
 - a) väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu vastaspoolele, kes on asutatud
 - i) liidus, sealhulgas kõik selle filiaalid, sõltumata nende asukohast;
 - ii) kolmandas riigis, kui väärtpaberite kaudu finantseerimise tehing tehakse kõnealuse vastaspoole liidus asuva filiaali tegevuse raames;
 - b) vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate („eurofondid“) valitsejatele ja äriühinguna asutatud eurofondidele kooskõlas direktiiviga 2009/65/EÜ;
 - c) alternatiivsete investeerimisfondide valitsejatele, kellele on antud tegevusluba vastavalt direktiivile 2011/61/EL;
 - d) uuesti kasutamise tegelevale vastaspoolele, kes on asutatud
 - i) liidus, sealhulgas kõik selle filiaalid, sõltumata nende asukohast;
 - ii) kolmandas riigis, kui
 - uuesti kasutamine toimub kõnealuse vastaspoole liidus asuva filiaali tegevuse raames või
 - uuesti kasutamine toimub seoses finantsinstrumentidega, mille on tagatiskokkuleppe alusel andnud tagatiseks liidus asutatud vastaspool või kolmandas riigis asutatud vastaspoole liidus asuv filiaal.
2. Artikleid 4 ja 15 ei kohaldata
 - a) Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) liikmetele, liikmesriikide teistele sarnaseid ülesandeid täitvatele asutustele ning muudele liidu ametiasutustele, mille ülesanne on valitsemissektori võla haldamine või mis on kaasatud valitsemissektori võla haldamisse;
 - b) Rahvusvaheliste Arvelduste Pangale.

3. Artiklit 4 ei kohaldata tehingutele, mille vastaspool on EKPSi liige.
4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 30 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta käesoleva artikli lõikes 2 esitatud loetelu.

Selleks ja enne niisuguste delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles ta hindab keskpankade ning selliste ametiasutuste, mille ülesanne on valitsemissektori võla haldamine või mis on kaasatud valitsemissektori võla haldamisse, rahvusvahelist kohtlemist.

Kõnealune aruanne sisaldab võrdlevat analüüsi keskpankade ja kõnealuste ametiasutuste käsitlemise kohta mitmete kolmandate riikide õigusraamistikus. Tingimusel, et aruandes jõutakse – eelkõige võrdleva analüüsi ja võimaliku mõju põhjal – järeldusele, et nende kolmandate riikide keskpankade ja ametiasutuste kui rahapoliitikat teostavate asutuste vabastamine artikli 15 kohaldamisest on vajalik, võtab komisjon vastu delegeeritud õigusakti ja lisab nad käesoleva artikli lõikes 2 esitatud loetellu.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kauplemisteabehoidla” – juriidiline isik, kes keskselt kogub ja säilitab väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute andmeid;
- 2) „vastaspool” – finantssektori vastaspool või finantssektoriväline vastaspool;
- 3) „finantssektori vastaspool” –
 - a) kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2014/65/EL⁽¹⁾ tegevusloa saanud investeerimisühing;
 - b) kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2013/36/EL⁽²⁾ või määrusega (EL) nr 1024/2013 tegevusloa saanud krediidasutus;
 - c) kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/138/EÜ⁽³⁾ tegevusloa saanud kindlustusandja või edasikindlustusandja;
 - d) kooskõlas direktiiviga 2009/65/EÜ tegevusloa saanud eurofond ja, kui see on asjakohane, selle valitseja;
 - e) kooskõlas direktiiviga 2011/61/EL tegevusloa saanud või registreeritud alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate valitsev alternatiivne investeerimisfond;
 - f) kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/41/EÜ⁽⁴⁾ tegevusloa saanud või registreeritud tööandjapensioni kogumisasutus;
 - g) kooskõlas määrusega (EL) nr 648/2012 tegevusloa saanud keskne vastaspool;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/41/EÜ tööandjapensioni kogumisasutuste tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 235, 23.9.2003, lk 10).

- h) kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 909/2014⁽¹⁾ tegevusloa saanud väärtpaberite keskdepositoorium;
- i) kolmanda riigi üksus, kes peaks taotlema tegevusloa või end registreerima punktides a–h osutatud seadusandlike aktide kohaselt, kui ta oleks asutatud liidus;
- 4) „finantssektoriväline vastaspool” – ettevõtja, mis on asutatud liidus või kolmandas riigis, välja arvatud punktis 3 osutatud ettevõtjad;
- 5) „asutatud” –
- a) füüsilisest isikust vastaspoole puhul tema peakontor;
- b) juriidilisest isikust vastaspoole puhul tema registrijärgne asukoht;
- c) kui siseriikliku õiguse alusel puudub vastaspoolel registrijärgne asukoht, siis tema peakontor;
- 6) „filiaal” – peakontorist erinev muu tegevuskoht, mis on vastaspoole osa, kuid ei ole juriidiline isik;
- 7) „väärtpaberite või kauba laenuks andmine” või „väärtpaberite või kauba laenuks võtmine” – tehing, mille raames vastaspool kannab üle väärtpaberid või kauba, tingimusel et laenuks võtja kohustub tagastama samaväärsed väärtpaberid või kauba teataval kuupäeval tulevikus või siis, kui ülekandja seda nõuab; nimetatud tehingut käsitatakse väärtpaberite või kauba laenuks andmisena väärtpaberid või kauba üle kandnud vastaspoole seisukohast ning väärtpaberite või kauba laenuks võtmisena selle vastaspoole seisukohast, kellele need üle kanti;
- 8) „ostu-tagasimüügi tehing” või „müügi-tagasiostu tehing” – tehing, mille alusel vastaspool ostab või müüb väärtpabereid, kaupu või tagatud õigusi, mis annavad omandiõiguse väärtpaberitele või kaupadele, ning nõustub vastavalt müüma või ostma kindlaksmääratud kuupäeval kindlaksmääratud hinnaga tagasi sama kirjeldusega väärtpaberid, kaubad või tagatud õigused, kusjuures väärtpabereid, kaupu või tagatud õigusi ostvale poolele on see ostu-tagasimüügi tehing ja neid müüvale vastaspoolele müügi-tagasiostu tehing ning selliseid ostu-tagasimüügi ja müügi-tagasiostu tehinguid ei reguleerita repo- ega pöördreplepingutega punkti 9 tähenduses;
- 9) „repitehing” – tehing, mida reguleeritakse lepinguga, mille alusel vastaspool võõrandab väärtpaberid, kaubad või tagatud õigused, mis annavad omandiõiguse väärtpaberitele või kaupale, kui kõnealuse tagatise on andnud tunnusstatud börs, kellel on õigus nendele väärtpaberitele või kaupale, ja kõnealuse lepinguga ei ole vastaspoolele lubatud võõrandada ega pantida väärtpabereid ega kaupu korraka rohkem kui ühele vastaspoolele ja talle on pandud siduv kohustus need või samalaadsed asendusväärtpaberid või -kaubad võõrandaja määratud või määrataval kuupäeval kindlaksmääratud hinnaga tagasi osta; kusjuures väärtpabereid või kaupu müüvale vastaspoolele on see repoleping ja neid ostvale vastaspoolele pöördrepleping;
- 10) „võimenduslaenu tehing” – tehing, mille puhul vastaspool annab laenu seoses väärtpaberite ostu, müügi, hoidmise või kauplemisega, ent see ei hõlma muid laene, mille tagatiseks on väärtpaberid;
- 11) „väärtpaberite kaudu finantseerimise tehing” –
- a) repotehing,

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 909/2014, mis käsitleb väärtpaberiarvelduse parandamist Euroopa Liidus ja väärtpaberite keskdepositooriume ning millega muudetakse direktiive 98/26/EÜ ja 2014/65/EL ning määrust (EL) nr 236/2012 (ELT L 257, 28.8.2014, lk 1).

- b) väärtpaberite või kauba laenuks andmine ja väärtpaberite või kauba laenuks võtmine,
 - c) ostu- ja tagasimüügi tehing või müügi- ja tagasiostu tehing,
 - d) võimenduslaenu tehing;
- 12) „uuesti kasutamine” – tagatiskokkuleppe alusel saadud finantsinstrumentide oma nimel ja oma arvel või teise vastaspoole, sealhulgas mis tahes füüsilise isiku arvel kasutamine tagatise saanud vastaspoole poolt; selline kasutamine tähendab omandiõiguse üleminekut või kasutusõiguse kasutamist kooskõlas direktiivi 2002/47/EÜ artikliga 5, kuid ei hõlma finantsinstrumendi realiseerimist tagatise andnud vastaspoole poolt lepingulise kohustuse täitmata jätmise korral;
 - 13) „omandiõiguse üleminekul põhinev tagatiskokkulepe” – vastaspoolte vahel mis tahes kohustuse tagamiseks sõlmitud omandiõiguse üleminekul põhinev finantstagatiskokkulepe, nagu see on määratletud direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis b;
 - 14) „pandiõigusel põhinev tagatiskokkulepe” – vastaspoolte vahel mis tahes kohustuse tagamiseks sõlmitud pandiõigusel põhinev finantstagatiskokkulepe, nagu see on määratletud direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis c;
 - 15) „tagatiskokkulepe” – omandiõiguse üleminekul põhinev tagatiskokkulepe ja pandiõigusel põhinev tagatiskokkulepe;
 - 16) „finantsinstrument” – direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 15 määratletud finantsinstrument;
 - 17) „kaup” – komisjoni määruse (EÜ) nr 1287/2006 ⁽¹⁾ artikli 2 punktis 1 määratletud kaup;
 - 18) „kogutulu vahetustehing” – määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2 punktis 7 määratletud tuletisinstrument, mille puhul üks vastaspool kannab teisele vastaspoolele üle tuletisinstrumendi tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi majandusliku kogutootluse, mis hõlmab intressidest ja tasudest saadud tulusid, hinnamuutuse tulemusena saadud kasumit ja kahjumit ning krediidikahjumit.

II PEATÜKK

VÄÄRTPABERITE KAUDU FINANTSEERIMISE TEHINGUTE LÄBIPAISTVUS

Artikkel 4

Teatamiskohustus ja kaitsemeetmed väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute puhul

1. Väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute vastaspooled teatavad iga nende sõlmitud väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu ning tehingu muutmise või lõpetamise üksikasjadest artikli 5 kohaselt registreeritud või artikli 19 kohaselt tunnustatud kauplemisteabehoidlale. Üksikasjadest teatatakse hiljemalt ühe tööpäeva jooksul pärast tehingu sõlmimist, muutmist või lõpetamist.

Esimeses lõigus sätestatud teatamiskohustust kohaldatakse selliste väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute suhtes, mis

- a) sõlmiti enne artikli 33 lõike 2 punktis a osutatud asjakohast kohaldamiskuupäeva ja mida ei ole selle kuupäeva seisuga lõpetatud, kui
 - i) kõnealuste väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute järelejäänud lõpptähtaeg asjakohasel kuupäeval ületab 180 päeva või kui
 - ii) selliste väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute lõpptähtaeg on lahtine ning neid ei ole lõpetatud 180 päeva jooksul pärast asjaomast kuupäeva;

⁽¹⁾ Komisjoni 10. augusti 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1287/2006, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ seoses investimisühingute registripidamise kohustuse, tehinguaruandluse, turu läbipaistvuse, finantsinstrumentide kauplemisele lubamise ning nimetatud direktiivi jaoks määratletud mõistetega (ELT L 241, 2.9.2006, lk 1).

b) sõlmitakse artikli 33 lõike 2 punktis a osutatud asjaomasel kohaldamiskuupäeval või pärast seda.

Teise lõigu punktis a osutatud väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutest teatatakse 190 päeva jooksul pärast artikli 33 lõike 2 punktis a osutatud asjaomast kohaldamiskuupäeva.

2. Vastaspool, kellel on teatamiskohustus, võib väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute üksikasjadest teatamise delegeerida.

3. Kui finantssektori vastaspool sõlmib väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu finantssektorivälise vastaspoolega, kes oma bilansipäeval ei ületa Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL⁽¹⁾ artikli 3 lõikes 3 sätestatud kolme kriteeriumi seast vähemalt kahte piirmäära, vastutab finantssektori vastaspool teatamise eest mõlema vastaspoole nimel.

Kui väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute vastaspooleks on fondivalitseja valitsetav eurofond, vastutab fondivalitseja kõnealuse eurofondi teatamise eest.

Kui väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute vastaspooleks on alternatiivne investeerimisfond, vastutab alternatiivse investeerimisfondi valitseja kõnealuse alternatiivse investeerimisfondi teatamise eest.

4. Vastaspooled säilitavad kõigi enda sõlmitud, muudetud või lõpetatud väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute andmeid vähemalt viis aastat pärast tehingu lõpetamist.

5. Kui kauplemisteabehoidla ei ole väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute üksikasjade registrisse kandmiseks kättesaadav, tagavad vastaspooled, et kõnealustest üksikasjadest teavitatakse Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Väärt-paberiturujärelevalve) („Väärt-paberiturujärelevalve“).

Väärt-paberiturujärelevalve tagab sellisel juhul kõikidele artikli 12 lõikes 2 osutatud asjaomastele üksustele juurdepääsu kõikidele väärt-paberite kaudu finantseerimise tehingute üksikasjadele, mida nad vajavad oma ülesannete ja volituste täitmiseks.

6. Kauplemisteabehoidlad ja Väärt-paberiturujärelevalve peavad käesoleva artikli alusel saadud teabe osas kinni asjaomastest konfidentsiaalsuse, tervikluse ja kaitse sätetest ja täidavad määruses (EL) nr 648/2012 sätestatud kohustusi, eelkõige selle artiklit 80. Käesolevas artiklis tõlgendatakse määruse (EL) nr 648/2012 artiklis 80 esinevaid viiteid selle määruse artiklile 9 ja tuletislepingutele viidatena vastavalt käesolevale artiklile ja väärt-paberite kaudu finantseerimise tehingutele.

7. Kui vastaspool teatab väärt-paberite kaudu finantseerimise tehingu üksikasjadest kauplemisteabehoidlale või Väärt-paberiturujärelevalvele või kui üksus teatab nendest üksikasjadest vastaspoole nimel, ei loeta seda teabe avaldamisele lepingus või õigus- või haldusnormides ette nähtud piirangute rikkumiseks.

8. Teatamiskohustust täitev üksus, tema juhid ega töötajad ei vastuta teabe avaldamise eest.

9. Selleks et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine ja selleks, et tagada järjepidevus määruse (EL) nr 648/2012 artikli 9 kohase teatamisega ja rahvusvaheliselt kokku lepitud standarditega, töötab Väärt-paberiturujärelevalve tihedas koostöös EKPSiga ja tema vajadusi arvesse võttes välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks käesoleva artikli lõigetes 1 ja 5 osutatud teatamise üksikasjad eri liiki väärt-paberite kaudu finantseerimise tehingute puhul, mis hõlmavad vähemalt järgmist:

a) väärt-paberite kaudu finantseerimise tehingu pooled ning lepingust tulenevate õiguste ja kohustuste kandja, kui need on erinevad;

b) põhisumma; valuuta; tagatisena kasutatav vara ja selle liik, kvaliteet ja väärtus; tagatise andmiseks kasutatav meetod; kas tagatist saab uuesti kasutada; kui tagatis on eristatav muust varast, kas tagatist on uuesti kasutatud; tagatise asendamine; tagasiostu määr, laenuks andmise teenustasu või võimenduslaenu intressimäär; väärtuskärbe; väärtuspäev; lõpptähtaeg; tagasiostuõiguse tekkimise kuupäev, ja turusegment;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

c) olenevalt väärtpaberite kaudu finantseerimise teingust, üksikasjad järgmise kohta:

- i) rahalise tagatise reinvesteering, ja
- ii) laenuks antavad või võetavad väärtpaberid või kaubad.

Väärtpaberiturujärelevalve võtab kõnealuste tehniliste standardite eelnõu välja töötamisel arvesse varakogumite tehnilisi omadusi ning näeb ette võimaluse teatada asjakohasel juhul andmed positsiooni tasandi tagatise kohta.

Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 13. jaanuariks 2017.

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

10. Selleks et tagada käesoleva artikli lõike 1 kohaldamise ühetaolised tingimused ja niivõrd, kui see on võimalik, selleks et tagada järjepidevus määruse (EL) nr 648/2012 artikli 9 kohase teatamisega ning vormide ühtlustamine kauplemisteabehoidlate vahel, töötab Väärtpaberiturujärelevalve tihedas koostöös EKPSiga ja tema vajadusi arvesse võttes välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata eri liiki väärtpaberite kaudu finantseerimise teingute puhul kindlaks käesoleva artikli lõigetes 1 ja 5 osutatud teatamise vorm ja sagedus.

Vorm sisaldab eelkõige järgmist:

- a) juriidilise isiku ülemaailmne tunnus (LEI) või juriidilise isiku ajutine ülemaailmne tunnus (pre-LEI) kuni juriidilise isiku ülemaailmse tunnuse süsteemi täieliku rakendamiseni;
- b) rahvusvaheline väärtpaberite identifitseerimisnumber (ISIN kood) ning
- c) tehingu kordumatu tunnuscode.

Väärtpaberiturujärelevalve võtab kõnealuste tehniliste standardite eelnõu välja töötamisel arvesse rahvusvahelist arengut ja liidu või ülemaailmsel tasandil kokku lepitud standardeid.

Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 13. jaanuariks 2017.

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

III PEATÜKK

KAUPEMISTEABEHOIDLA REGISTREERIMINE JA JÄRELEVALVE

Artikkel 5

Kauplemisteabehoidla registreerimine

1. Kauplemisteabehoidla registreeritakse artiklis 4 sätestatud eesmärgil Väärtpaberiturujärelevalve juures käesolevas artiklis sätestatud tingimustel ja korras.
2. Käesoleva artikli kohaseks registreerimiseks peab kauplemisteabehoidla olema liidus asutatud juriidiline isik, kohaldama menetlusi talle artikli 4 lõike 1 alusel teatatud üksikasjade täielikkuse ja õigsuse kontrollimiseks ning vastama määruse (EL) nr 648/2012 artiklites 78, 79 ja 80 sätestatud nõuetele. Käesolevas artiklis tõlgendatakse määruse (EL) nr 648/2012 artiklites 78 ja 80 esitatud viiteid kõnealuse määruse artiklile 9 viidetena käesoleva määruse artiklile 4.
3. Kauplemisteabehoidla registreerimine kehtib kogu liidu territooriumil.

4. Registreeritud kauplemisteabehoidla peab igal ajal vastama registreerimise tingimustele. Kauplemisteabehoidla teavitab põhjendamatult viivitusega Väärtpaberiturujärelevalvet registreerimise tingimuste igast olulisest muutumisest.

5. Kauplemisteabehoidla esitab Väärtpaberiturujärelevalvele

a) registreerimistaotluse,

b) taotluse registreeringu laiendamiseks käesoleva määruse artikli 4 kohaldamise eesmärgil, kui kauplemisteabehoidla on juba registreeritud vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 VI jaotise 1. peatükile.

6. Väärtpaberiturujärelevalve hindab 20 tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist, kas taotlus on täielik.

Kui taotlus ei ole täielik, määrab Väärtpaberiturujärelevalve tähtaja, milleks kauplemisteabehoidla peab esitama täiendava teabe.

Kui Väärtpaberiturujärelevalve on kindlaks teinud, et taotlus on täielik, teavitab ta sellest kauplemisteabehoidlat.

7. Selleks et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine, töötab Väärtpaberiturujärelevalve välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks kõik üksikasjad alljärgneva kohta:

a) menetlus, millele on osutatud käesoleva artikli lõikes 2 ja mida kauplemisteabehoidlad peavad kohaldama, et kontrollida neile artikli 4 lõike 1 alusel teatatud üksikasjade täielikkust ja õigsust;

b) lõike 5 punktis a osutatud registreerimistaotlus;

c) lõike 5 punktis b osutatud registreeringu laiendamise lihtsustatud taotlus, et vältida kattuvaid nõudeid.

Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 13. jaanuariks 2017.

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

8. Selleks et tagada lõigete 1 ja 2 kohaldamise ühetaolised tingimused, koostab Väärtpaberiturujärelevalve rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse järgmisi vorme:

a) lõike 5 punktis a osutatud registreerimistaotlus,

b) lõike 5 punktis b osutatud registreeringu laiendamise taotlus.

Esimese lõigu punkti b puhul koostab Väärtpaberiturujärelevalve lihtsustatud vormi, et vältida kattuvaid menetlusi.

Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 13. jaanuariks 2017.

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

Artikkel 6

Pädevate asutuste teavitamine ja nendega konsulteerimine enne registreerimist või registreeringu laiendamist

1. Kui registreerimist või registreeringu laiendamist taotlev kauplemisteabehoidla on üksus, millele on andnud tegevusloa või mille on registreerinud selle liikmesriigi pädev asutus, kus kauplemisteabehoidla on asutatud, teavitab Väärtpaberiturujärelevalve põhjendamatu viivitusega kõnealust pädevat asutust ja konsulteerib temaga enne kauplemisteabehoidla registreerimist.
2. Väärtpaberiturujärelevalve ja asjaomane pädev asutus vahetavad kogu teavet, mis on vajalik kauplemisteabehoidla registreerimiseks või registreeringu laiendamiseks ning järelevalve teostamiseks selle üle, kas üksus täidab tingimusi, mis on tema asutamisesjärgses liikmesriigis kehtestatud registreerimiseks või tegevusloa andmiseks.

Artikkel 7

Taotluse läbivaatamine

1. Väärtpaberiturujärelevalve vaatab registreerimistaotluse või registreeringu laiendamise taotluse läbi 40 tööpäeva jooksul alates artikli 5 lõikes 6 osutatud teavitamise kuupäevast, lähtudes sellest, kas kauplemisteabehoidla täidab käesoleva peatüki sätteid, ning võtab vastu igakülgset põhjendatud otsuse registreerimine või registreeringu laiendamine rahuldada või sellest keelduda.
2. Väärtpaberiturujärelevalve lõike 1 kohane otsus jõustub viiendal tööpäeval pärast selle vastuvõtmist.

Artikkel 8

Teavitamine registreerimise või registreeringu laiendamise kohta tehtud Väärtpaberiturujärelevalve otsustest

1. Kui Väärtpaberiturujärelevalve võtab vastu artikli 7 lõikes 1 osutatud otsuse või tunnistab vastavalt artikli 10 lõikele 1 registreeringu kehtetuks, teavitab ta kauplemisteabehoidlat sellest viie tööpäeva jooksul, põhjendades igakülgset oma otsust.

Väärtpaberiturujärelevalve teavitab põhjendamatu viivitusega artikli 6 lõikes 1 osutatud pädevat asutust oma otsusest.

2. Väärtpaberiturujärelevalve teavitab igast lõike 1 kohaselt tehtud otsusest komisjoni.
3. Väärtpaberiturujärelevalve avaldab oma veebisaidil käesoleva määruse kohaselt registreeritud kauplemisteabehoidlate loetelu. Loetelu ajakohastatakse viie tööpäeva jooksul alates lõike 1 kohase otsuse vastuvõtmisest.

Artikkel 9

Väärtpaberiturujärelevalve pädevus

1. Määruse (EL) nr 648/2012 artiklitega 61–68, 73 ja 74 ning koostoimes nimetatud määruse I ja II lisaga Väärtpaberiturujärelevalvele antud pädevust tuleb kasutada ka käesoleva määruse kohaldamisel. Määruse (EL) nr 648/2012 I lisas osutatud viiteid määruse (EL) nr 648/2012 artikli 81 lõigetele 1 ja 2 käsitatakse viidetena vastavalt käesoleva määruse artikli 12 lõigetele 1 ja 2.
2. Väärtpaberiturujärelevalvele või selle ametnikele või teistele Väärtpaberiturujärelevalve volitatud isikutele määruse (EL) nr 648/2012 artiklitega 61, 62 ja 63 antud pädevust ei tohi kasutada sellise teabe või selliste dokumentide avalikustamise nõudmiseks, millele kehtib kutsesaladus.

Artikkel 10

Registreeringu kehtetuks tunnistamine

1. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 648/2012 artikli 73 kohaldamist, tunnistab Väärtpaberiturujärelevalve kauplemisteabehoidla registreeringu kehtetuks, kui kauplemisteabehoidla

a) loobub selge sõnaga registreeringust või ei ole eelneva kuue kuu jooksul teenuseid osutanud;

- b) on registreerimisel esitanud valeandmeid või kui registreerimine on toimunud muul ebaseaduslikul moel;
- c) ei täida enam tingimusi, mille alusel ta registreeriti.
2. Väärtpaberiturujärelevalve teavitab põhjendamatu viivitusega artikli 6 lõikes 1 osutatud asjaomast pädevat asutust oma otsusest tunnustada kauplemisteabehoidla registreerimine kehtetuks.
3. Kui sellise liikmesriigi pädev asutus, kus asjaomane kauplemisteabehoidla teenuseid osutab ja tegutseb, leiab, et üks lõikes 1 osutatud tingimustest on täidetud, võib ta paluda Väärtpaberiturujärelevalve l kontrollida, kas asjaomase kauplemisteabehoidla registreerimise kehtetuks tunnustamise tingimused on täidetud. Kui Väärtpaberiturujärelevalve otsustab, et ta ei tunnista asjaomase kauplemisteabehoidla registreeringut kehtetuks, põhjendab ta igakülgselt oma otsust.
4. Käesoleva artikli lõikes 3 osutatud pädeva asutusena käsitatakse käesoleva määruse artikli 16 lõike 1 punktide a ja b kohaselt määratud asutust.

Artikkel 11

Järelevalvetasud

1. Väärtpaberiturujärelevalve võtab kauplemisteabehoidlatelt tasu vastavalt käesolevale määrusele ja vastavalt käesoleva artikli lõike 2 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidele. Need tasud peavad olema proportsionaalsed asjaomase kauplemisteabehoidla käibega ja katma täielikult Väärtpaberiturujärelevalve kulutused, mis on vajalikud kauplemisteabehoidlate registreerimiseks, tunnustamiseks ja järelevalveks ning kõigi kulutuste hüvitamiseks, mida pädevad asutused võivad kanda seoses ülesannete delegeerimisega vastavalt käesoleva määruse artikli 9 lõikele 1. Kui käesoleva määruse artikli 9 lõikes 1 viidatakse määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 74, käsitatakse viiteid nimetatud määruse artikli 72 lõikele 3 viidetena käesoleva artikli lõikele 2.

Kui kauplemisteabehoidla on juba registreeritud määruse (EL) nr 648/2012 VI jaotise 1. peatüki kohaselt, kohandatakse käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud tasusid üksnes selleks, et kajastada täiendavaid kulutusi, mis on vajalikud kauplemisteabehoidlate registreerimiseks, tunnustamiseks ja järelevalveks vastavalt käesolevale määrusele.

2. Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 30, et veelgi täpsustada tasu liike ja seda, mille eest tasu makstakse, samuti tasude summasid ja nende maksmise korda.

Artikkel 12

Kauplemisteabehoidlas hoitavate andmete läbipaistvus ja kättesaadavus

1. Kauplemisteabehoidla avaldab korrapäraselt ja hõlpsasti kättesaadaval viisil agregeeritud positsioonid talle teatatud väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute liikide lõikes.
2. Kauplemisteabehoidla kogub ja säilitab üksikasju väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute kohta ning tagab, et järgmistel üksustel on vahetu ja viivitamatu juurdepääs kõnealustele üksikasjadele, mis võimaldab neil täita oma vastavaid ülesandeid ja volitusi:
- Väärtpaberiturujärelevalve;
 - Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) („Pangandusjärelevalve”);
 - Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) („Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve”);
 - Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu;
 - pädev asutus, kes teostab järelevalvet teatatud tehingutega seotud kauplemiskohtade üle;
 - EKPSi asjaomased liikmed, sealhulgas Euroopa Keskpang (EKP) oma ülesannete täitmisel ühtse järelevalvemehhanismi raames vastavalt määrusele (EL) nr 1024/2013;

- g) selle kolmanda riigi asjaomased asutused, kelle suhtes on vastu võetud artikli 19 lõike 1 kohane rakendusakt;
- h) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/25/EÜ⁽¹⁾ artikli 4 kohaselt määratud järelevalveasutused;
- i) liidu asjaomased väärtpaber- ja turuasutused, kelle vastavad järelevalveülesanded ja -volitused hõlmavad tehinguid, turge, turuosalisi ja varasid, mis kuuluvad käesoleva määruse kohaldamisalasse;
- j) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 713/2009⁽²⁾ loodud Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet;
- k) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL⁽³⁾ artikli 3 kohaselt määratud kriisilahendusasutused;
- l) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 806/2014⁽⁴⁾ loodud ühtne kriisilahendusnõukogu;
- m) artiklis 16 lõikes 1 osutatud asutused.

3. Selleks et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine, töötab Väärtpaberiturujärelevalve tihedas koostöös EKPSiga ja lõikes 2 osutatud asutuste vajadusi arvesse võttes välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse

- a) lõikes 1 osutatud agregeeritud positsioonide avaldamise sagedus ja üksikasjad ning lõikes 2 osutatud väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute üksikasjad;
- b) tegevusstandardid, mida on vaja, et võimaldada õigeaegselt, struktureeritult ja terviklikult
 - i) kauplemisteabehoidlatel koguda andmeid,
 - ii) agregeerida ja võrrelda kauplemisteabehoidlate andmeid;
- c) sellise teabe üksikasjad, millele lõikes 2 osutatud üksustel on juurdepääs, võttes arvesse nende volitusi ning konkreetseid vajadusi;
- d) tingimused, mille täitmisel lõikes 2 osutatud üksused saavad vahetu ja viivitamatu juurdepääsu kauplemisteabehoidlates hoitavatele andmetele.

Kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõuga tagatakse, et lõike 1 kohaselt avaldatud teabe põhjal ei oleks võimalik ühegi väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu pooli tuvastada.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprill 2004. aasta direktiiv 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta (ELT L 142, 30.4.2004, lk 12).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 713/2009, millega luuakse Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet (ELT L 211, 14.8.2009, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

Väärtpaberiturujärevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 13. jaanuariks 2017.

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

IV PEATÜKK

LÄBIPAISTVUS INVESTORITE JAOKS

Artikkel 13

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate läbipaistvus perioodilistes aruannetes

1. Eurofondide valitsejad, äriühinguna asutatud eurofondid ja alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad teavitavad investoreid sellest, kuidas nad kasutavad väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid ja kogutulu vahetustehinguid järgmisel viisil:

- a) eurofondide valitsejad ja äriühinguna asutatud eurofondid oma aasta- ja poolaastaruannetes, millele on osutatud direktiivi 2009/65/EÜ artiklis 68;
- b) alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad oma aastaruannetes, millele on osutatud direktiivi 2011/61/EL artiklis 22.

2. Väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid ja kogutulu vahetustehinguid käsitlev teave hõlmab lisa A jaos esitatud andmeid.

3. Selleks et tagada teabe ühetaoline avalikustamine ja võtta arvesse väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute eri liikide eripära võib Väärtpaberiturujärevalve direktiivide 2009/65/EÜ ja 2011/61/EL kohaseid kehtivaid nõudeid ning turutavade arengut arvesse võttes koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse täiendavalt lisa A jao sisu.

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 14

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja läbipaistvus lepingueelsetes dokumentides

1. Direktiivi 2009/65/EÜ artiklis 69 osutatud eurofondi prospektis ja direktiivi 2011/61/EL artikli 23 lõigetes 1 ja 3 osutatud alternatiivsete investeerimisfondide valitseja poolt investoritele avaldatavas teabes täpsustatakse seda, milliseid väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid ja kogutulu vahetustehinguid on vastavalt kas eurofondi valitsejal või äriühinguna asutatud eurofondil ja alternatiivsete investeerimisfondide valitsejal lubatud kasutada, ning sinna lisatakse selge märkus selle kohta, et kasutatakse selliseid tehinguid.

2. Lõikes 1 osutatud prospekt ja investoritele avaldatav teave peab hõlmama lisa B jaos esitatud andmeid.

3. Selleks et võtta arvesse turutavade arengut või tagada teabe ühetaoline avalikustamine võib Väärtpaberiturujärevalve direktiivide 2009/65/EÜ ja 2011/61/EL kohaseid kehtivaid nõudeid arvesse võttes koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse täiendavalt lisa B jao sisu.

Väärtpaberiturujärevalve võtab esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu koostamisel arvesse vajadust jätta piisav ajavaru enne nende kohaldamist.

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

V PEATÜKK

UUESTI KASUTAMISE LÄBIPAISTVUS

Artikkel 15

Tagatiskokkuleppe alusel saadud finantsinstrumentide uuesti kasutamine

1. Vastaspool on õigus uuesti kasutada tagatisena saadud finantsinstrumente, kui täidetud on vähemalt mõlemad järgmised tingimused:

a) tagatise saanud vastaspool on tagatise andnud vastaspoolt nõuetekohaselt kirjalikult teavitanud riskidest ja tagajärgedest, mis võivad kaasneda

i) nõusoleku andmisega tagatise kasutusõigusele, mis on ette nähtud pandiõigusel põhineva tagatiskokkuleppega vastavalt direktiivi 2002/47/EÜ artiklile 5;

ii) omandiõiguse üleminekul põhineva tagatiskokkuleppe sõlmimisega;

b) tagatise andnud vastaspool on andnud sõnaselge eelneva nõusoleku, mille tõenduseks on tema kirjalik allkiri pandiõigusel põhineval tagatiskokkuleppel või mis on tõendatud õiguslikult samaväärsel viisil ja millega nähakse ette kasutusõigus vastavalt direktiivi 2002/47/EÜ artiklile 5, või ta on andnud sõnaselge nõusoleku anda tagatis omandiõiguse üleminekul põhineva tagatiskokkuleppe alusel.

Esimese lõigu punktis a sätestatud asjaoludel tuleb tagatise andnud vastaspool teavitada kirjalikult vähemalt riskidest ja tagajärgedest, mis võivad realiseeruda tagatise saanud vastaspoole lepinguliste kohustuste täitmatajätmise korral.

2. Vastaspool võib kasutada oma uuesti kasutamise õigust, kui täidetud on vähemalt mõlemad järgmised tingimused:

a) uuesti kasutamine toimub lõike 1 punktis b osutatud tagatiskokkuleppe tingimuste kohaselt;

b) tagatiskokkuleppe alusel saadud finantsinstrumendid kantakse üle tagatise andnud vastaspoole kontolt.

Erandina esimese lõigu punktist b, kui tagatiskokkuleppe vastaspool on asutatud kolmandas riigis ja tagatise andnud vastaspoole konto on avatud kolmandas riigis ja selle suhtes kohaldatakse kolmanda riigi õigust, tõendatakse uuesti kasutamist kas ülekandega tagatise andnud vastaspoole kontolt või muul asjakohasel viisil.

3. Käesolev artikkel ei piira rangemate valdkondlike õigusaktide, eelkõige direktiivide 2009/65/EÜ ja 2014/65/EL ning selliste siseriiklike õigusnormide kohaldamist, mille eesmärk on tagada tagatise andnud vastaspoolele ulatuslikum kaitse.

4. Käesolev artikkel ei mõjuta tehingu kehtivust või õiguslikke tagajärgi käsitlevat siseriiklikku õigust.

VI PEATÜKK

JÄRELEVALVE JA PÄDEVAD ASUTUSED

Artikkel 16

Pädevate asutuste määramine ja nende volitused

1. Käesoleva määruse kohaldamisel on pädevad asutused järgmised:

- a) finantssektori vastaspoolte puhul pädevad asutused või riiklikud pädevad asutused määruste (EL) nr 648/2012, (EL) nr 1024/2013 ja (EL) nr 909/2014 ning direktiivide 2003/41/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL ja 2014/65/EL tähenduses ning järelevalveasutused direktiivi 2009/138/EÜ tähenduses;
 - b) finantssektoriväliste vastaspoolte puhul määruse (EL) nr 648/2012 artikli 10 lõike 5 kohaselt määratud pädevad asutused;
 - c) käesoleva määruse artiklite 13 ja 14 kohaldamisel eurofondide valitsejate ja äriühinguna asutatud eurofondide puhul direktiivi 2009/65/EÜ artikli 97 kohaselt määratud pädevad asutused;
 - d) käesoleva määruse artiklite 13 ja 14 kohaldamisel alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate puhul direktiivi 2011/61/EL artikli 44 kohaselt määratud pädevad asutused.
2. Pädevad asutused teostavad neile lõikes 1 osutatud sätetega antud volitusi ja järelevalvet käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmise üle.

3. Käesoleva artikli lõike 1 punktides c ja d osutatud pädevad asutused teostavad järelevalvet nende territooriumil asutatud eurofondide valitsejate, äriühinguna asutatud eurofondide ja alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate üle, et teha kindlaks, et kõnealused fondid ei kasuta väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid ja kogutulu vahetustehinguid, välja arvatud juhul, kui nad täidavad artiklites 13 ja 14 sätestatud tingimusi.

Artikkel 17

Pädevate asutuste vaheline koostöö

1. Artiklis 16 osutatud pädevad asutused ja Väärtpaberiturujärelevalve teevad tihedat koostööd ja vahetavad teavet käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmisel, eelkõige käesoleva määruse rikkumiste kindlakstegemise ja heastamise eesmärgil.
2. Pädev asutus võib keelduda lõike 1 kohase koostöö- või teabevahetustaotluse korral tegutsemast üksnes ühel järgmisel erandjuhul:
 - a) sama tegevusega seoses ja samade isikute suhtes on juba algatatud kohtumenetlus taotluse saanud liikmesriigi pädevas asutuses või
 - b) taotluse saanud liikmesriigi pädevas asutuses on selliste isikute suhtes seoses sama tegevusega juba tehtud lõplik otsus.

Sellise keeldumise korral teavitab pädev asutus vastavalt taotlevat asutust ja Väärtpaberiturujärelevalvet, esitades võimalikult üksikasjaliku teabe.

3. Artikli 12 lõikes 2 osutatud üksused ja EKPSi asjaomased liikmed teevad tihedat koostööd käesolevas lõikes sätestatud tingimustel.

Tihe koostöö on konfidentsiaalne ja seda tehakse asjaomastelt pädevatelt asutustelt põhjendatud taotluse saamise korral ning ainult sel eesmärgil, et need asutused saaksid täita oma asjaomaseid ülesandeid.

Olenemata esimesest ja teisest lõigust, võivad EKPSi liikmed keelduda teabe andmisest, kui nad on teinud tehinguid oma ülesannete täitmisel rahaasutustena.

Kolmandas lõigus osutatud keeldumise korral teavitab EKPSi asjaomane liige taotlevat asutust keeldumisest ja põhjendab seda.

*Artikkel 18***Ametisaladus**

1. Käesoleva määruse kohaselt saadud, vahetatud või edastatud konfidentsiaalse teabe suhtes kehtivad lõigetes 2 ja 3 sätestatud ametisaladuse hoidmise tingimused.
2. Ametisaladuse hoidmise kohustust kohaldatakse kõigi isikute suhtes, kes töötavad või on töötanud artikli 12 lõikes 2 osutatud üksuste või artiklis 16 osutatud pädevate asutuste heaks, Väärtpaberiturujärelevalve, Pangandusjärelevalve või Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve heaks või pädevatelt asutustelt või Väärtpaberiturujärelevalvel, Pangandusjärelevalvel või Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel juhtnõore saanud audiitorite ja ekspertide heaks. Ilma et see piiraks liikmesriigi kriminaal- või maksuõiguse ja käesoleva määruse kohaldamist, ei avalda need isikud mitte ühelegi isikule ega asutusele konfidentsiaalset teavet, mida nad on saanud oma ülesandeid täites, välja arvatud kokkuvõttena või sellises koondvormis, mille põhjal üksikuid vastaspooli, kauplemisteabehoidlaid ega muid isikuid ei saa identifitseerida.
3. Ilma et see piiraks liikmesriigi kriminaal- või maksuõiguse kohaldamist, võivad käesoleva määruse kohaselt konfidentsiaalset teavet saavad pädevad asutused, Väärtpaberiturujärelevalve, Pangandusjärelevalve ja Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning muud asutused ja füüsilised või juriidilised isikud kui pädevad asutused kasutada seda teavet üksnes oma kohustuste ja ülesannete täitmiseks; pädevad asutused võivad seda kasutada oma ülesannete täitmiseks käesoleva määruse kohaldamisalas ning muud asutused ja füüsilised või juriidilised isikud sel eesmärgil, milleks kõnealune teave neile esitati, ja/või haldus- või kohtumenetluse raames, mis on konkreetselt seotud kõnealuste ülesannete täitmiselega. Kui Väärtpaberiturujärelevalve, Pangandusjärelevalve, Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, pädev asutus või muu asutus või isik, kes annab teavet, on sellega nõus, võib kõneluse teabe saanud asutus kasutada seda muudel mitteäriilistel eesmärkidel.
4. Lõiked 2 ja 3 ei takista Väärtpaberiturujärelevalvet, Pangandusjärelevalvet, Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet, pädevaid asutusi ega asjaomaseid keskpanku vahetamast või edastamast konfidentsiaalset teavet kooskõlas käesoleva määruse ja muude õigusaktidega, mida kohaldatakse investeerimisühingute, krediitiasutuste, pensionifondide, kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate, kindlustusandjate, reguleeritud turgude või turukorraldajate suhtes, või muul juhul teabe edastanud pädeva asutuse või muu asutuse või füüsilise või juriidilise isiku nõusolekul.
5. Lõiked 2 ja 3 ei takista pädevaid asutusi vahetamast või edastamast kooskõlas siseriikliku õigusega konfidentsiaalset teavet, mis ei ole saadud teise liikmesriigi pädevalt asutuselt.

VII PEATÜKK

SUHTED KOLMANDATE RIIKIDEGA*Artikkel 19***Kauplemisteabehoidlate samaväärsus ja tunnustamine**

1. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, millega määratakse kindlaks, et kolmanda riigi õigus- ja järelevalvekord tagab, et
 - a) vastavas kolmandas riigis tegevusloa saanud kauplemisteabehoidlad täidavad õiguslikult siduvaid nõudeid, mis on samaväärsed käesolevas määruses sätestatud nõuetega;
 - b) vastavas kolmandas riigis toimub pidev ja tõhus kauplemisteabehoidlate järelevalve ja nende kohustuste täitmine on tagatud riikliku sunniga;
 - c) on olemas ametisaladuse hoidmise nõuded, sealhulgas on tagatud sellise ärisaladuse kaitse, mida asutused jagavad kolmandate isikutega, ja need nõuded on vähemalt samaväärsed käesolevas määruses sätestatud nõuetega ning
 - d) vastavas kolmandas riigis tegevusloa saanud kauplemisteabehoidlate suhtes kehtib õiguslikult siduv ja nende suhtes täitmisele pööratav kohustus anda artikli 12 lõikes 2 osutatud üksustele otsene ja kohene juurdepääs teabele.

Esimeses lõigus osutatud rakendusaktis täpsustatakse samuti need asjaomased kolmanda riigi asutused, kellel on õigus juurde pääseda liidus asutatud kauplemisteabehoidlates hoitavale väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid käsitlevale teabele.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 31 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Juhul kui kolmandas riigis tegevusloa saanud kauplemisteabehoidlate suhtes ei kohaldata kõnealuse kolmanda riigi õiguse kohaselt õiguslikult siduvat ja nende suhtes täitmisele pööratavat kohustust anda artikli 12 lõikes 2 osutatud üksustele otsene ja kohene juurdepääs teabele, esitab komisjon nõukogule soovitusel pidada asjaomase kolmanda riigiga läbirääkimisi sellise rahvusvahelise lepingu sõlmimiseks, mis käsitleb vastastikust juurdepääsu kõnealuses kolmandas riigis asutatud kauplemisteabehoidlates hoitavale väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid käsitlevale teabele ning sellise teabe vahetamist, selleks et oleks tagatud kõigi artikli 12 lõikes 2 osutatud üksuste otsene ja kohene juurdepääs kogu teabele, mida neil on vaja oma ülesannete täitmiseks.

3. Artikli 4 kohaldamisel võib kolmandas riigis asutatud kauplemisteabehoidla osutada teenuseid ja suunata oma tegevusi liidus asutatud üksustele üksnes pärast seda, kui Väärtpaberiturujärelevalve on teda käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud nõuete kohaselt tunnustanud.

4. Lõikes 3 osutatud kauplemisteabehoidla esitab Väärtpaberiturujärelevalvele ühe järgmise taotluse

a) tunnustamistaotluse;

b) taotluse registreeringu laiendamiseks käesoleva määruse artikli 4 kohaldamise eesmärgil, kui kauplemisteabehoidla on juba tunnustatud vastavalt määrusele (EL) nr 648/2012.

5. Lõikes 4 osutatud taotlus esitatakse koos kogu vajaliku teabega, sealhulgas vähemalt teabega, mis on vajalik selle kindlakstegemiseks, et kauplemisteabehoidlale on antud tegevusloa ja tema üle teostatakse tõhusat järelevalvet kõigile järgmistele kriteeriumitele vastavas kolmandas riigis:

a) komisjon on teinud lõike 1 kohase rakendusaktiga kindlaks, et kolmandas riigis on samaväärne ja riikliku sunniga tagatud õigus- ja järelevalveraamistik;

b) kolmanda riigi asjaomased asutused on leppinud Väärtpaberiturujärelevalvega kokku koostöökorra, milles on täpsustatud vähemalt järgmine:

i) mehhanism, mida kasutatakse teabe vahetamiseks ühelt poolt Väärtpaberiturujärelevalve ja mis tahes teise liidu asutuse, mis täidab artikli 9 lõike 1 kohaselt delegeeritud ülesandeid, ning teiselt poolt asjassepuutuva kolmanda riigi asjaomaste pädevate asutuste vahel, ning

ii) järelevalvetegevuse kooskõlastamise menetlus.

Väärtpaberiturujärelevalve kohaldab isikuandmete edastamisel kolmandale riigile määrust (EÜ) nr 45/2001.

6. Väärtpaberiturujärelevalve hindab 30 tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist, kas taotlus on täielik. Kui Väärtpaberiturujärelevalve leiab, et taotlus ei ole täielik, määrab ta tähtaja, milleks tunnustamist taotlev kauplemisteabehoidla peab esitama täiendava teabe.

7. Väärtpaberiturujärelevalve teavitab 180 tööpäeva jooksul alates täieliku taotluse esitamisest tunnustamist taotlevat kauplemisteabehoidlat kirjalikult kas tunnustamisest või sellest keeldumisest, põhjendades igakülgset oma otsust.

8. Väärtpaberiturujärelevalve avaldab oma veebisaidil käesoleva artikli kohaselt tunnustatud kauplemisteabehoidlate loetelu.

Artikkel 20

Asutustevaheline kaudne juurdepääs teabele

Väärtpaberiturujärelevalve võib leppida kolmandate riikide asjaomaste asutustega kokku koostöökorra, mis reguleerib väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid käsitleva teabe, mille liidu kauplemisteabehoidlad teevad artikli 12 lõike

2 kohaselt kättesaadavaks Väärtpaberiturujärelevalvele, ja kolmandate riikide asutuste kogutava ja säilitatava väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid käsitleva teabe vastastikust vahetamist, mida need asutused vajavad oma ülesannete ja volituste täitmiseks, tingimusel et on olemas ametisaladuse hoidmise nõuded, sealhulgas sellise ärisaladuse kaitse, mida ametiasutused jagavad kolmandate isikutega.

Artikkel 21

Tehingutest teatamise samaväärsus

1. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, millega määratakse kindlaks, et kolmanda riigi õigus- ja järelevalvekord ning riiklikku sundi käsitlevad sätted

a) on samaväärsed artiklis 4 sätestatud nõuetega;

b) tagavad ametisaladuse kaitse tasemel, mis on samaväärne käesolevas määruses sätestatuga;

c) leiavad tõhusat kohaldamist ja rakendamist õiglasel ja moonutusi mitteteketaval viisil ning tagavad seega selles kolmandas riigis tõhusa järelevalve ja riikliku sunni kasutamise;

d) tagavad, et artikli 12 lõikes 2 osutatud üksustel on väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute üksikasjadele kas otsene juurdepääs vastavalt artikli 19 lõikele 1 või kaudne juurdepääs vastavalt artiklile 20.

2. Kui komisjon on võtnud vastu käesoleva määruse lõikes 1 osutatud samaväärsust kinnitava rakendusakti, loetakse artiklis 4 sätestatud nõuded täidetuks juhul, kui vähemalt üks vastaspooltest, kes sõlmib käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluva tehingu, on asutatud asjaomases kolmandas riigis ning vastaspooled täidavad selle tehingu osas asjaomase kolmanda riigi asjakohaseid nõudeid.

Kõnealune rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 31 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Komisjon jälgib koostöös Väärtpaberiturujärelevalvega seda, kas kolmandad riigid, kelle kohta on samaväärsust kinnitav rakendusakt vastu võetud, rakendavad artiklis 4 sätestatud nõuetega samaväärseid nõudeid ka tegelikult, ning annab sellest korrapäraselt aru Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Kui aruandest ilmneb, et kolmanda riigi asutused rakendavad samaväärseid nõudeid puudulikult või ebajärjekindlalt, kaalub komisjon 30 kalendripäeva jooksul pärast aruande esitamist, kas tunnistada asjaomase kolmanda riigi õigusraamistikule antud samaväärsustunnustus kehtetuks.

VIII PEATÜKK

HALDUSKARISTUSED JA MUUD HALDUSMEETMED

Artikkel 22

Halduskaristused ja muud haldusmeetmed

1. Ilma et see piiraks artikli 28 kohaldamist ning liikmesriikide õigust näha ette ja kohaldada kriminaalkaristusi, annavad liikmesriigid pädevatele asutustele siseriikliku õiguse kohaselt õiguse määrata halduskaristusi ja kohaldada muid haldusmeetmeid vähemalt artiklite 4 ja 15 rikkumise korral.

Kui esimeses lõigus osutatud sätteid kohaldatakse juriidiliste isikute suhtes, annavad liikmesriigid pädevatele asutustele õiguse määrata õigusrikkumise korral liikmesriigi õiguses sätestatud tingimustel karistusi juhtorgani liikmetele ja muudele üksikisikutele, kes liikmesriigi õiguses sätestatud korras õigusrikkumise eest vastutavad.

2. Lõike 1 kohaldamise eesmärgil kohaldatavad halduskaristused ja muud haldusmeetmed peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

3. Kui liikmesriigid on otsustanud kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1 näha nimetatud lõikes osutatud sätete rikkumise eest ette kriminaalkaristused, tagavad nad, et võetud on asjakohased meetmed, mis annavad pädevatele asutustele kõik vajalikud õigused teha nende jurisdiktsioonis koostööd õigusasutuste, süüdistuse ettevalmistamise eest vastutavate asutuste või kriminaalõigusasutustega, et saada konkreetset teavet artiklite 4 ja 15 võimaliku rikkumisega seoses algatatud kriminaaluurimiste või -menetluste kohta, ja edastada seda teavet teistele pädevatele asutustele ja Väärtpaberiturujärelevalvele, et täita oma kohustust teha käesoleva määruse kohaldamisel üksteisega ja asjakohasel juhul Väärtpaberiturujärelevalvega koostööd.

Pädevad asutused võivad teha koostööd teiste liikmesriikide pädevate asutuste ja kolmandate riikide asjaomaste asutustega seoses oma karistuste määramise õiguse kasutamiseks.

Pädevad asutused võivad teha teiste liikmesriikide pädevate asutustega koostööd ka selleks, et hõlbustada rahaliste karistuste täitmisele pööramist.

4. Liikmesriigid annavad pädevatele asutustele siseriikliku õiguse kohaselt õiguse kohaldada lõikes 1 osutatud õigusrikkumiste korral vähemalt järgmisi halduskaristusi ja muid haldusmeetmeid:

- a) ettekirjutus millega nõutakse, et rikkumise eest vastutav isik lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle kordamisest;
- b) avalik teadaanne, milles märgitakse kooskõlas artikliga 26 vastutav isik ja õigusrikkumise laad;
- c) tegevusloa kehtetuks tunnistamine või peatamine;
- d) ajutise juhtimisülesannete täitmise keelu kehtestamine juhtimisülesandeid täitva isiku suhtes või iga füüsilise isiku suhtes, keda loetakse õigusrikkumise eest vastutavaks;
- e) maksimaalne rahaline halduskaristus, mis vastab vähemalt kolmekordsele rikkumise tulemusel saadud kasule või välditud kahjule, kui asjaomasel asutusel on võimalik selline kasu või kahju kindlaks määrata, isegi kui need karistused ületavad punktides f ja g osutatud summasid;
- f) füüsilise isiku puhul maksimaalne rahaline halduskaristus vähemalt 5 000 000 eurot või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, vastav summa omavääringus 12. jaanuari 2016. aasta seisuga;
- g) juriidilise isiku puhul vähemalt järgmine maksimaalne rahaline halduskaristus:
 - i) artikli 4 rikkumiste eest 5 000 000 eurot või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, vastav summa omavääringus 12. jaanuari 2016. aasta seisuga, või kuni 10 % juriidilise isiku aastasest kogukäibest viimase kättesaadava, juhtorgani poolt heaks kiidetud raamatupidamise aastaaruande järgi;
 - ii) artikli 15 rikkumiste eest 15 000 000 eurot või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, vastav summa omavääringus 12. jaanuari 2016. aasta seisuga, või kuni 10 % juriidilise isiku aastasest kogukäibest viimase kättesaadava, juhtorgani poolt heaks kiidetud raamatupidamise aastaaruande järgi.

Esimese lõigu punkti g alapunktide i ja ii kohaldamisel, kui juriidiline isik on emaettevõtja või sellise emaettevõtja tütarettevõtja, kes peab koostama direktiivi 2013/34/EL kohaselt konsolideeritud finantsaruandeid, vastab asjaomane aastane kogukäive asjaomase raamatupidamiskorra kohasele aastasele kogukäibele või sellele vastavale tululiigile viimase kättesaadava, kõrgeima taseme emaettevõtja juhtorgani poolt heaks kiidetud konsolideeritud raamatupidamise aastaaruande järgi.

Liikmesriigid võivad lisaks käesolevas lõikes osutatud õigustele anda pädevatele asutustele täiendavaid õigusi. Liikmesriigid võivad ka ette näha muud laadi ja rangemaid karistusi, kui on sätestatud käesolevas lõikes.

5. Artikli 4 rikkumine ei mõjuta väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu tingimuste kehtivust ega poolte võimalusi neid tingimusi täitmisele pöörata. Artikli 4 rikkumine ei anna õigust nõuda väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu poolelt hüvitist.

6. Liikmesriigid võivad otsustada jätta lõikes 1 osutatud halduskaristusi ja muid haldusmeetmeid käsitlevad]igusnormid sätestamata, kui kõnealuses lõikes osutatud õigusrikkumiste puhul on enne 13. jaanuari 2018 siseriiklikus õiguses kriminaalkaristused juba ette nähtud. Kui liikmesriigid otsustavad jätta halduskaristusi ja muid haldusmeetmeid käsitlevad normid sätestamata, teavitavad nad üksikasjalikult Väärtpaberiturujärelevalvet oma asjakohastest kriminaalõiguse normidest.

7. Liikmesriigid teavitavad lõigete 1, 3 ja 4 kohastest õigusnormidest komisjoni ja Väärtpaberiturujärelevalvet 13. juuliks 2017. Nad teavitavad komisjoni ja Väärtpaberiturujärelevalvet viivitamata kõigist õigusnormide hilisematest muudatustest.

Artikkel 23

Halduskaristuste ja muude haldusmeetmete määramine

Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused võtavad halduskaristuse või muu haldusmeetme liigi ja ulatuse määramisel arvesse kõiki kohaseid asjaolusid, sealhulgas vajaduse korral järgmist:

- a) õigusrikkumise raskus ja kestus;
- b) õigusrikkumise eest vastutava isiku vastutuse ulatus;
- c) õigusrikkumise eest vastutava isiku finantsseisund, võttes arvesse selliseid tegureid nagu juriidilise isiku kogukäive ja füüsilise isiku aastane sissetulek;
- d) õigusrikkumise eest vastutava isiku teenitud kasumi või ära hoitud kahjumi suurus, kui sellist kasumit või kahjumit on võimalik kindlaks määrata;
- e) õigusrikkumise eest vastutava isiku valmidus teha pädeva asutusega koostööd, ilma et see piiraks vajadust tagada selle isiku teenitud kasumi või ära hoitud kahju loovutamise;
- f) õigusrikkumise eest vastutava isiku toime pandud varasemad rikkumised.

Pädevad asutused võivad halduskaristuse või muu haldusmeetme liigi ja ulatuse määramisel võtta peale esimeses lõigus osutatud asjaolude arvesse täiendavaid asjaolusid.

Artikkel 24

Õigusrikkumistest teatamine

1. Pädevad asutused kehtestavad tõhusad mehhanismid, mis võimaldavad teatada teistele pädevatele asutustele artiklite 4 ja 15 tegelikest või võimalikest rikkumistest.
2. Lõikes 1 osutatud mehhanismid hõlmavad vähemalt järgmist:
 - a) artikli 4 või 15 rikkumise teadete vastuvõtmise erimenetlused ja nende järeelmeetmed, sealhulgas turvaliste sidekanalite loomine kõnealuste teadete esitamiseks;

- b) asjakohane kaitse kättemaksu, diskrimineerimise ja muud laadi ebaõiglase kohtlemise eest töölepinguga töötavatele isikutele, kes teavad artikli 4 või 15 rikkumisest või keda süüdistatakse nende artiklite rikkumises;
- c) nii artikli 4 või 15 rikkumisest teatava isiku kui ka õigusrikkumise väidetavalt toime pannud füüsilise isiku isikuandmete kaitse, sealhulgas kaitse, mis seondub nende isiku konfidentsiaalsuse säilitamisega menetluse kõikides etappides, ilma et see piiraks sellise teabe avaldamist, mida nõutakse siseriikliku õigusega uurimise või sellele järgneva kohtumenetluse raames.
3. Vastaspooltel on kehtestatud asjakohane sisekord, mille kohaselt nende töötajad teavad artiklite 4 ja 15 rikkumisest.

Artikkel 25

Teabevahetus Väärtpaberiturujärelevalvega

1. Pädevad asutused esitavad Väärtpaberiturujärelevalvele igal aastal koond- ja üksikasjaliku teabe kõigi halduskaristuste ja muude haldusmeetmete kohta, mida nad on kohaldanud artikli 22 kohaselt. Väärtpaberiturujärelevalve avaldab koondteabe aastaaruandes.
2. Kui liikmesriigid on otsustanud näha artiklis 22 osutatud sätete rikkumise eest ette kriminaalkaristused, esitavad nende pädevad asutused Väärtpaberiturujärelevalvele igal aastal anonüümsed koondandmed kõigi korraldatud kriminaaluuringute ja mõistetud kriminaalkaristuste kohta. Väärtpaberiturujärelevalve avaldab mõistetud kriminaalkaristuste andmed aastaaruandes.
3. Kui pädev asutus on avalikustanud halduskaristuse või muu haldusmeetme või kriminaalkaristuse üldsusele, edastab ta selle teabe samal ajal ka Väärtpaberiturujärelevalvele.
4. Väärtpaberiturujärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks lõigetes 1 ja 2 osutatud teabevahetuse kord ja vormid.

Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 13. jaanuariks 2017.

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

Artikkel 26

Otsuste avaldamine

1. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 4 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et pädevad asutused avaldavad artikli 4 või 15 rikkumise eest halduskaristuse või muu haldusmeetme kohaldamise kohta tehtud kõik otsused oma veebisaidil viivitamata pärast seda, kui isikule, kelle kohta otsus on tehtud, on otsusest teada antud.
2. Lõike 1 kohaselt avaldatavas teabes täpsustatakse vähemalt rikkumise liik ja laad ning isik, kelle kohta otsus on tehtud.
3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata otsuste puhul, millega kohaldatakse uurimislikku laadi meetmeid.

Kui pädev asutus leiab pärast iga üksikjuhtumi eraldi hindamist, et sellise juriidilise isiku identiteeti, kelle kohta otsus on tehtud, või füüsilise isiku isikuandmeid avaldada oleks ebaproportsionaalne, või kui selline avaldamine seaks ohtu käimasoleva uurimise või finantsturgude stabiilsuse, teeb ta üht järgnevast:

- a) lükkab otsuse avaldamise edasi, kuni edasilükkamise aluseid enam ei ole;

- b) avaldab otsuse kooskõlas siseriikliku õigusega anonüümselt, kui selline avaldamine tagab asjaomaste isikuandmete tõhusa kaitse, ning asjakohasel juhul lükkab asjaomaste andmete avaldamise mõistliku aja võrra edasi, kui on ette näha, et anonüümse avaldamise aluseid tulevikus enam ei ole;
- c) ei avalda otsust, kui ta on arvamusel, et punkti a või b kohane avaldamine on ebapiisav, et tagada
- i) et finantsturgude stabiilsus ei satuks ohtu või
 - ii) sellise otsuse avaldamise proportsionaalsus vähemoluliseks peetava meetme puhul.
4. Juhul kui otsuse saab liikmesriigi kohtule või haldus- või muule asutusele edasi kaevata, avaldavad pädevad asutused oma veebisaidil viivitamata ka selle teabe ja hilisema teabe edasikaebuse tulemuste kohta. Samuti avaldatakse teave iga otsuse kohta, millega tühistatakse edasikaevatud otsus.
5. Pädevad asutused teavitavad Väärtpaberiturujärelevalvet kõikidest määratud, kuid lõike 3 punkti c kohaselt avaldamata halduskaristustest ja kohaldatud muudest haldusmeetmetest, sealhulgas nende peale esitatud kaebustest ja kaebuste lahendamise tulemustest. Liikmesriigid tagavad, et pädevaid asutusi teavitatakse mõistetud kriminaalkaristustest ja nendega seotud lõplikest otsustest ning et nad esitavad kõnealuse teabe Väärtpaberiturujärelevalvele. Väärtpaberiturujärelevalve peab talle teatatud halduskaristuste, muude haldusmeetmete ja kriminaalkaristuste keskset andmebaasi üksnes pädevate asutuste vahel teabe vahetamise eesmärgil. Sellele andmebaasile pääsevad ligi ainult pädevad asutused ja seda ajakohastatakse pädevate asutuste antud teabe põhjal.
6. Pädevad asutused tagavad, et käesoleva artikli kohaselt avaldatud mis tahes otsus jääb nende veebisaidil kättesaadavaks vähemalt viieks aastaks pärast selle avaldamist. Kõnealustes otsustes sisalduvaid isikuandmeid hoitakse pädeva asutuse veebisaidil aja jooksul, mis on vajalik kohaldatavate andmekaitse normide kohaselt.

Artikkel 27

Edasikaebeõigus

Liikmesriigid tagavad, et käesoleva määruse alusel vastu võetud otsused ja meetmed on nõuetekohaselt põhjendatud ja nende peale võib esitada kaebuse kohtule. Kohtule võib kaebuse esitada ka juhul, kui kuue kuu jooksul alates kõiki nõutud andmeid sisaldava tegevusloa taotluse esitamisest ei võeta vastu otsust.

Artikkel 28

Artiklite 13 ja 14 kohaldamise eesmärgil kohaldatavad karistused ja muud meetmed

Käesoleva määruse artiklite 13 ja 14 rikkumise eest on kohaldatavad direktiivide 2009/65/EÜ ja 2011/61/EL kohaselt kehtestatud karistused ja muud meetmed.

IX PEATÜKK

LÄBIVAATAMINE

Artikkel 29

Aruandlus ja läbivaatamine

1. Komisjon esitab 36 kuu jooksul pärast artikli 4 lõike 9 alusel komisjoni poolt vastu võetud delegeeritud õigusakti jõustumise kuupäeva pärast Väärtpaberiturujärelevalvega konsulteerimist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse alusel kehtestatud kohustuste tulemuslikkuse, tõhususe ja proportsionaalsuse kohta, millele lisatakse kõik asjakohased ettepanekud. Kõnealuses aruandes esitatakse eelkõige ülevaade kolmandates riikides sätestatud sarnastest teatamiskohustustest ning selles võetakse arvesse rahvusvahelisel tasandil tehtud tööd. Aruandes käsitletakse ka sellistest asjakohastest tehingutest teatamist, mis jäävad käesoleva määruse kohaldamisalast välja, võttes arvesse olulisi turutavade arengusuundi, ja võimalikku mõju väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute läbipaistvusele.

Väärtpaberiturujärevalve esitab esimeses lõigus osutatud aruande koostamise eesmärgil 24 kuu jooksul pärast artikli 4 lõike 9 alusel komisjoni poolt vastu võetud delegeeritud õigusakti jõustumise kuupäeva ja seejärel iga kolme aasta järel või varem, kui turutavad muutuvad oluliselt, Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande ja teatamiskohustuse tõhususe kohta, võttes arvesse ühepoolse teatamise asjakohasust, eelkõige mis puudutab teatamiskohustuse ulatust ja teatamise kvaliteeti ning kauplemisteabehoidlatele esitatavate teadete vähendamist, ning turutavade oluliste arengusuundade kohta, keskendudes tehingutele, mille eesmärk või mõju on samaväärne väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute eesmärgi või mõjuga.

2. Pärast rahvusvahelisel tasandil tehtava töö lõpuleviimist ja seda arvesse võttes tehakse lõikes 1 osutatud aruandes ka kindlaks olulised riskid, mis on seotud väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute kasutamisega krediidiasutuste ja börsiettevõtjate poolt, ning analüüsitakse selle sobivust, et nendele üksustele on ette nähtud täiendav avalikustamiskohustus nende perioodilistes aruannetes.

3. Komisjon esitab hiljemalt 13. oktoobriks 2017 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis käsitleb rahvusvahelisel tasandil tehtud edusamme väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega seotud riskide vähendamisel, sealhulgas seoses finantsstabiilsuse nõukogu soovitustega keskselt kliirimata väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute väärtuskärbete suhtes, ning nende soovituste sobivust liidu turgudele. Komisjon lisab nimetatud aruandele kõik asjakohased ettepanekud.

Väärtpaberiturujärevalve koostab hiljemalt 13. oktoobriks 2016 sel eesmärgil koostöös Pangandusjärevalve ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga ning rahvusvahelisel tasandil tehtud jõupingutusi nõuetekohaselt arvesse võttes aruande Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile, milles hinnatakse,

- a) kas väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute kasutamine toob kaasa märkimisväärse finantsvõimenduse kuhjumise, mida kehtivad õigusnormid ei reguleeri;
- b) asjakohasel juhul sellise kuhjumisega tegelemiseks olemas olevaid võimalusi;
- c) kas on vaja täiendavaid meetmeid, et vähendada selle võimenduse protsükliisust.

Väärtpaberiturujärevalve aruandes kaalutakse ühtlasi finantsstabiilsuse nõukogu soovituste kvantitatiivset mõju.

4. Komisjon esitab 39 kuu jooksul pärast artikli 4 lõike 9 alusel komisjoni poolt vastu võetud delegeeritud õigusakti jõustumise kuupäeva ja kuue kuu jooksul pärast käesoleva lõike teises lõigus osutatud Väärtpaberiturujärevalve ajakohastatud aruannete esitamist pärast Väärtpaberiturujärevalvega konsulteerimist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande artikli 11 kohaldamise kohta, käsitledes eelkõige seda, kas kauplemisteabehoidlatelt küsitud tasud on proportsionaalsed asjaomase kauplemisteabehoidla käibega ega ole suuremad sellest, mis on vajalik, et katta täielikult Väärtpaberiturujärevalve vajalikud kulutused seoses kauplemisteabehoidlate registreerimise, tunnustamise ja järevalvega ning et hüvitada kõik kulud, mida pädevad asutused võivad kanda seoses ülesannete täitmisega vastavalt käesolevale määrusele, eelkõige seoses ülesannete delegeerimisega vastavalt artikli 9 lõikele 1.

Väärtpaberiturujärevalve esitab esimeses lõigus osutatud komisjoni aruannete koostamise eesmärgil 33 kuu jooksul pärast artikli 4 lõike 9 alusel komisjoni poolt vastu võetud delegeeritud õigusakti jõustumise kuupäeva ja seejärel iga kolme aasta järel või sagedamini, kui kehtivaid tasusid muudetakse oluliselt, komisjonile aruande kauplemisteabehoidlatelt käesoleva määrusega kooskõlas küsitud tasude kohta. Kõnealuses aruandes esitatakse vähemalt Väärtpaberiturujärevalve vajalikud kulutused seoses kauplemisteabehoidlate registreerimise, tunnustamise ja järevalvega; kulud, mida pädevad asutused on kandnud seoses ülesannete täitmisega vastavalt käesolevale määrusele, eelkõige ülesannete delegeerimise tulemusena, ning kauplemisteabehoidlatelt küsitud tasud ja tasude proportsionaalsus kauplemisteabehoidlate käibega.

5. Väärtpaberiturujärevalve avaldab pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist aastaaruande väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute koondmahtude kohta vastavalt vastaspoole ja tehingu liigile andmete põhjal, mis on esitatud kooskõlas artikliga 4.

X PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 30

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 2 lõikes 4 ja artikli 11 lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates 12. jaanuarist 2016.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 2 lõikes 4 ja artikli 11 lõikes 2 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 2 lõike 4 või artikli 11 lõike 2 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 31

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab Euroopa väärtpaberikomitee, mis on loodud komisjoni otsusega 2001/528/EÜ⁽¹⁾. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011⁽²⁾ tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 32

Määruse (EL) nr 648/2012 muutmine

Määrust (EL) nr 648/2012 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 punkt 7 asendatakse järgmisega:

„7) „börsiväline tuletisinstrument” või „börsiväline tuletisleping” – tuletisleping, millega ei tehta tehinguid reguleeritud turul direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 14 tähenduses, ega kolmanda riigi turul, mis on tunnistanud samaväärseks reguleeritud turuga vastavalt käesoleva määruse artiklile 2a;”.

2) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 2a

Samaväärsust kinnitavad otsused börsiväliste tuletisinstrumentide määratlemise eesmärgil

1. Käesoleva määruse artikli 2 punkti 7 kohaldamisel loetakse kolmanda riigi turg samaväärseks reguleeritud turuga direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 14 tähenduses, kui see täidab õiguslikult siduvaid nõudeid, mis on samaväärsed kõnealuse direktiivi III jaotises sätestatud nõuetega, ja kui selle suhtes kohaldatakse asjaomas kolmandas riigis tõhusat ja pidevat järelevalvet ja riiklikku sundi, nagu komisjon on kindlaks määranud kooskõlas käesoleva artikli lõikes 2 osutatud korraga.

⁽¹⁾ Komisjoni 6. juuni 2001. aasta otsus 2001/528/EÜ Euroopa väärtpaberikomitee loomise kohta (EÜT L 191, 13.7.2001, lk 45).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

2. Komisjon võib lõike 1 kohaldamisel võtta vastu rakendusakte, millega määratakse kindlaks, et kolmanda riigi turg täidab õiguslikult siduvaid nõudeid, mis on samaväärsed direktiivi 2004/39/EÜ III jaotises sätestatud nõuetega, ja selle suhtes kohaldatakse asjaomases kolmandas riigis tõhusat ja pidevat järelevalvet ja riiklikku sundi.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas käesoleva määruse artikli 86 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Komisjon ja Väärtpaberiturujärelevalve avaldavad oma veebisaitidel nende turgude loetelu, mida loetakse samaväärseteks vastavalt lõikes 2 osutatud rakendusaktile. Seda loetelu ajakohastatakse korrapäraselt.”

3) Artikli 81 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kauplemisteabehoidla teeb vajaliku teabe kättesaadavaks järgmistele üksustele eesmärgiga võimaldada neil täita oma vastavaid ülesandeid ja volitusi:

- a) Väärtpaberiturujärelevalve;
- b) Pangandusjärelevalve;
- c) Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve;
- d) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu;
- e) pädev asutus, kes teostab järelevalvet selliste kesksete vastaspoolte üle, kellel on juurdepääs kauplemisteabehoidlatele;
- f) pädev asutus, kes teostab järelevalvet teatatud lepingutega seotud kauplemiskohtade üle;
- g) EKPSi asjaomased liikmed, sealhulgas EKP oma ülesannete täitmisel ühtse järelevalvemehhanismi raames vastavalt nõukogu määrusele (EL) nr 1024/2013 (*);
- h) liiduga artiklis 75 osutatud rahvusvahelise lepingu sõlminud kolmanda riigi asjaomased asutused;
- i) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/25/EÜ (**) artikli 4 kohaselt määratud järelevalveasutused;
- j) liidu asjaomased väärtpaberi- ja turuasutused, kelle vastavad järelevalveülesanded ja -volitused hõlmavad lepinguid, turge, turuosalisi ja alusvarasid, mis kuuluvad käesoleva määruse kohaldamisalasse;
- k) Väärtpaberiturujärelevalvega artiklis 76 osutatud koostöökorra kokku leppinud kolmanda riigi asjaomased asutused;
- l) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 713/2009 (***) loodud Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet;

- m) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (****) artikli 3 kohaselt määratud kriisilahendusasutused;
- n) määrusega (EL) nr 806/2014 loodud ühtne kriisilahendusnõukogu;
- o) pädevad asutused või riiklikud pädevad asutused määruste (EL) nr 1024/2013 ja (EL) nr 909/2014 ning direktiivide 2003/41/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL ja 2014/65/EL tähenduses ning järelevalveasutused direktiivi 2009/138/EÜ tähenduses;
- p) käesoleva määruse artikli 10 lõike 5 kohaselt määratud pädevad asutused.

(*) Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriüle-sanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta (ELT L 142, 30.4.2004, lk 12).

(***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 713/2009, millega luuakse Energieetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet (ELT L 211, 14.8.2009, lk 1).

(****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190)."

Artikkel 33

Jõustumine ja kohaldamine

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse alates 12. jaanuarist 2016, välja arvatud
 - a) artikli 4 lõige 1, mida hakatakse kohaldama:
 - i) pärast 12 kuu möödumist komisjoni poolt artikli 4 lõike 9 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakti jõustumise kuupäevast artikli 3 punkti 3 alapunktides a ja b osutatud finantssektori vastaspoolte puhul ning artikli 3 punkti 3 alapunktis j osutatud kolmandate riikide üksuste puhul, kes peavad taotlema tegevusluba või end registreerima artikli 3 punkti 3 alapunktides a ja b osutatud õigusaktide kohaselt, kui nad on asutatud liidus;
 - ii) pärast 15 kuu möödumist komisjoni poolt artikli 4 lõike 9 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakti jõustumise kuupäevast artikli 3 punkti 3 alapunktides g ja h osutatud finantssektori vastaspoolte puhul ning artikli 3 punkti 3 alapunktis j osutatud kolmandate riikide üksuste puhul, kes peavad taotlema tegevusluba või end registreerima artikli 3 punkti 3 alapunktides g ja h osutatud õigusaktide kohaselt, kui nad on asutatud liidus;
 - iii) pärast 18 kuu möödumist komisjoni poolt artikli 4 lõike 9 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakti jõustumise kuupäevast artikli 3 punkti 3 alapunktides c–f osutatud finantssektori vastaspoolte puhul ning artikli 3 punkti 3 alapunktis i osutatud kolmandate riikide üksuste puhul, kes peavad taotlema tegevusluba või end registreerima artikli 3 punkti 3 alapunktides c–f osutatud õigusaktide kohaselt, kui nad on asutatud liidus, ning
 - iv) pärast 21 kuu möödumist komisjoni poolt artikli 4 lõike 9 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakti jõustumise kuupäevast finantssektoriväliste vastaspoolte puhul;
 - b) artikkel 13, mida kohaldatakse alates 13. jaanuarist 2017;

- c) artikkel 14, mida kohaldatakse alates 13. juulist 2017 ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2009/65/EÜ või direktiivi 2011/61/EL ja mis on loodud enne 12. jaanuarit 2016;
- d) artikkel 15, mida kohaldatakse alates 13. juulist 2016, sealhulgas nimetatud kuupäeval kehtivate tagatiskokkulepete suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 25. november 2015

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
N. SCHMIT

LISA

A jagu – Eurofondi poolaasta- ja aastaaruandes ning alternatiivse investeerimisfondi aastaaruandes esitatav teave**Üldandmed:**

- laenuks antud väärtpaberite ja kaupade osakaal laenuks andmiseks aktsepteeritava vara kogusummas, mis ei hõlma raha ja raha ekvivalente;
- vara summa, mida on kasutatud iga väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu ja kogutulu vahetustehingu liigi puhul, väljendatuna absoluutväärtuses (ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja valuutas) ja osakaaluna ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja valitsetavas varas.

Andmed kontsentratsiooni kohta:

- kümme suuremat tagatise andjat kõigi väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute puhul (tagatisena saadud väärtpaberite ja kauba mahu liigendus tagatise andjate alusel);
- kümme olulisemat vastaspoolt eraldi iga väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu ja kogutulu vahetustehingu liigi puhul (vastaspoole nimi ning pooleliolevate tehingute kogumaht).

Tehingute koondandmed iga väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu ja kogutulu vahetustehingu liigi kohta eraldi, jaotatuna järgmiste kategooriate lõikes:

- tagatise liik ja kvaliteet;
- tagatise lõpptähtaeg, jaotatuna järgmiste tähtaegade lõikes: alla ühe päeva, üks päev kuni üks nädal, üks nädal kuni üks kuu, üks kuni kolm kuud, kolm kuud kuni üks aasta, üle ühe aasta, lahtise lõpptähtajaga;
- tagatise valuuta;
- väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute lõpptähtaeg, jaotatuna järgmiste tähtaegade lõikes: alla ühe päeva, üks päev kuni üks nädal, üks nädal kuni üks kuu, üks kuni kolm kuud, kolm kuud kuni üks aasta, üle ühe aasta, lahtise lõpptähtajaga;
- riik, kus vastaspool on asutatud;
- arveldus ja kliiring (nt kolmepoolne, keskne vastaspool, kahepoolne).

Andmed tagatise uuesti kasutamise kohta:

- selliste saadud tagatiste osakaal, mida kasutatakse uuesti, võrrelduna prospektis või investoritele avaldatud teabes kindlaks määratud maksimumsummaga;
- tulu, mille ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja on saanud rahalise tagatise reinvesteeringust.

Väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute raames ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja poolt saadud tagatiste hoidmine:

kontohaldurite arv ja nende nimed ning neist iga kontohalduri poolt hoitava tagatisvara summa.

Väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute raames ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja poolt antud tagatiste hoidmine:

eraldi kontodel või koondkontodel või mis tahes muudel kontodel hoitavate tagatiste osakaal.

Andmed tulude ja kulude kohta iga väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu ja kogutulu vahetustehingu liigi puhul, jaotatuna ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja valitseja ja kolmandate isikute (nt laenu vahendajate) lõikes, absoluutväärtuses ja protsendina kogutulust, mis on saadud seoses selle väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu või kogutulu vahetustehingu liigiga.

B jagu – eurofondi prospekti ja alternatiivse investeerimisfondi poolt investoritele avaldatavasse teabesse lisatav teave:

- ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja kasutatavate väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingute üldine kirjeldus ning kasutamise põhjendus;
 - kõik iga väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu ja kogutulu vahetustehingu liigi puhul aruannetes kajastatavad andmed:
 - vara liigid, mida võib nende jaoks kasutada;
 - sellise valitsetava vara maksimaalne osakaal, mida võib selle jaoks kasutada;
 - sellise valitsetava vara eeldatav osakaal, mida sellest igaihe jaoks kasutatakse;
 - vastaspoolte valiku kriteeriumid (sealhulgas õiguslik seisund, päritoluriik, minimaalne krediidireiting);
 - aktsepteeritav tagatis: aktsepteeritava tagatise kirjeldus seoses vara liikide, emitentide, lõpptähtaegade ja likviidsusega ning tagatise hajutamise ja korrelatsiooni põhimõtetega;
 - tagatise väärtuse hindamine: tagatise väärtuse hindamise meetodika kirjeldus ja selle põhjendused ning see, kas kasutatakse igapäevast turuhinnas hindamist ja igapäevaseid variatsioonitagatise;
 - riskijuhtimine: väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingutega seotud riskide ning tagatiste haldamisega seotud riskide (nt operatsiooni-, likviidsus- ja vastaspoolte riskid ning hoidmisega seotud ja õiguslikud riskid ning samuti tagatise uuesti kasutamisest tulenevad riskid) kirjeldus;
 - selle täpsustamine, kuidas väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutes ja kogutulu vahetustehingutes kasutatavaid varasid ja saadud tagatise hoitakse (nt fondi kontohalduri halduses);
 - tagatise uuesti kasutamise suhtes kohaldatavate mis tahes (õiguslike või enda poolt kehtestatud) piirangute kirjeldus;
 - väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingutega loodud tulu jagamise põhimõte: selle kirjeldus, millised osad väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja kogutulu vahetustehingutega loodud tulust kantakse tagasi ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjasse, ning ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja valitseja või kolmandate isikute (nt laenu vahendaja) kulude ja tasude kirjeldus. Prospektis või investoritele avaldatavas teabes tuuakse ka välja, kas need on ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja valitsejaga seotud pooled.
-

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2015/2366,

25. november 2015,

makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Maksete valdkonna õigusraamistik, mis koosneb eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2007/64/EÜ, ⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EÜ) nr 924/2009, ⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2009/110/EÜ ⁽⁶⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EL) nr 260/2012, ⁽⁷⁾ on oluliselt kaasa aidanud viimastel aastatel tehtud edusammudele liidu jaemaksete turu integreerimisel. Makseteenuste õigusraamistikku täiendati veelgi Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2011/83/EL, ⁽⁸⁾ millega konkreetselt piirati jaemüüjate võimalusi võtta klientidelt lisatasu antud maksevahendite kasutamise eest.

⁽¹⁾ ELT C 224, 15.7.2014, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 170, 5.6.2014, lk 78.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 8. oktoobri 2015. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 16. novembri 2015. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 924/2009 piiriüleste maksete kohta ühenduses ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2560/2001 (ELT L 266, 9.10.2009, lk 11).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele krediid- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.3.2012, lk 22).

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT L 304, 22.11.2011, lk 64).

- (2) Makseteenuste valdkonna liidu õigusraamistiku läbivaatamise tulemusel võeti vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/751 ⁽¹⁾. Kõnealuse määrusega kehtestatakse eelkõige kaardipõhiste maksete eest võetavaid vahendustasusid reguleerivad normid. Määrusega kiirendatakse kaardipõhiste maksete turu tegelikku integreerimist.
- (3) Direktiiv 2007/64/EÜ võeti vastu 2007. aasta detsembris vastavalt komisjoni 2005. aasta detsembri ettepanekule. Sellest ajast peale on jaemaksete turul toimunud märkimisväärsed tehnilisi uuendusi, elektrooniliste ja mobiilimaksete hulk on järsult tõusnud ning turule on jõudnud uut liiki makseteenuseid, mille tulemusel on vaja olemasolevat õigusraamistikku ajakohastada.
- (4) Euroopa Liidu makseteenuste õigusraamistiku läbivaatamise tulemusel, eelkõige direktiivi 2007/64/EÜ mõju analüüsi ning komisjoni 11. jaanuari 2012. aasta rohelise raamatu „Euroopa integreerituma kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete turu saavutamise“ üle toimunud arutelu käigus selgus, et selline areng on tekitanud olulisi õiguslikke probleeme. Makseturg, eelkõige kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete, on olulises osas endiselt riigiti killustatud. Paljud uuenduslikud maksetooted ja -teenused ei kuulu osaliselt või täielikult direktiivi 2007/64/EÜ kohaldamisalasse. Lisaks on direktiivi 2007/64/EÜ kohaldamisala turu arengut silmas pidades mõnel juhul jäänud liiga ebamääraseks ja üldiseks või on lihtsalt aegunud; see puudutab eriti direktiivi kohaldamisalast välistatud teatavaid maksete elemente. See on põhjustanud õiguslikku ebakindlust, potentsiaalseid turvariske makseahelas ja teatavates valdkondades ka puudulikku tarbijakaitset. Makseteenuste pakkujatel on olnud keeruline võtta kasutusele uuenduslikke, turvalisi ja hõlpsalt kasutatavaid digitaalseid makseteenuseid ning seeläbi tagada tarbijatele ja jaemüüjatele tõhusate, mugavate ja turvaliste makseviiside kasutamine liidus. Selles kontekstis on siin suur positiivne potentsiaal, mis vajab järjepidevat analüüsi.
- (5) Eriti oluline on turvaliste elektrooniliste maksete integreeritud siseturgu jätkuvalt arendada, et toetada liidu majanduse kasvu ning tagada tarbijatele, kauplejatele ja ettevõtjatele makseteenuste valik ja läbipaistvus, et saada siseturust täielikku kasu.
- (6) Tuleks kehtestada uued nõuded, et täita õiguslik vaakum, suurendada samal ajal õiguslikku selgust ning tagada, et õigusraamistikku kohaldatakse kogu liidus järjepidevalt. Tuleks võrdsustada turul juba olevate ning turule tulevate ettevõtjate tegevustingimused, soodustada uute maksevahendite turu laienemist ning tagada kõrgetasemeline tarbijakaitse kogu liidu makseteenuste kasutajatele. See peaks tõhustama maksesüsteemi tervikuna ning suurendama makseteenuste valikut ja läbipaistvust, tugevdades samal ajal tarbijate usaldust ühtlustatud makseturu vastu.
- (7) Viimastel aastatel on kogu maailmas suurenenud elektrooniliste maksetega seotud turvariskid. Selle põhjuseks on asjaolu, et elektroonilised maksete on tehniliselt keerulised ning kogu maailmas kasvab elektrooniliste maksete maht ja luuakse uut liiki makseteenuseid. Makseteenuste turu ladusaks toimimiseks peavad makseteenused olema turvalised. Seega tuleks makseteenuste kasutajaid selliste riskide vastu piisavalt kaitsta. Makseteenused on majandus- ja ühiskonnaelu toimimise seisukohalt hädavajalikud.
- (8) Et vältida tarbijate huvide kahjustamist liikmesriikide lähenemisviiside lahknemise tõttu, tuleks käesoleva direktiivi sätteid, mis käsitlevad makseteenuse pakkujate suhtes kehtestatud läbipaistvust ja teabele esitatavaid nõudeid ning makseteenuste pakkumise ja kasutamise seotud õigusi ja kohustusi, kohaldada, kui see on asjakohane, ka selliste tehingute suhtes, kus üks makseteenuse pakkuja asub väljaspool Euroopa Majanduspiirkonda (EMP). Kui see on asjakohane, tuleks nimetatud sätteid laiendada kõigile EMPs asuvate makseteenuse pakkujate vahelistele tehingutele, olenemata sellest, millise riigi vääringus tehing tehakse.
- (9) Rahasiire on lihtne makseteenus, mis tavaliselt põhineb sularahal, mille maksja annab makseteenuse pakkujale, kes kannab üle (nt sidevõrgu kaudu) vastava summa makse saajale või teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutses makse saaja nimel. Mõnes liikmesriigis osutavad supermarketid, kauplejad ja teised jaemüüjad avalikkusele sarnast teenust, mis võimaldab maksta kommunaalteenuste arveid ja teisi tavapäraseid majapidamise kuluarveid. Selliseid arvete maksmise teenuseid tuleks käsitada rahasiirdena, kui pädevad asutused ei käsita seda tegevust mõne muu makseteenusena.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/751 kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 1).

- (10) Käesoleva direktiiviga kehtestatakse maksetehingute vastuvõtmise neutraalne määratlus, et hõlmata lisaks maksekaartide kasutamisele üles ehitatud traditsioonilistele vastuvõtmismudelitele ka erinevad ärimudelid, sh need, millesse on kaasatud rohkem kui üks vastuvõtja. See peaks tagama kauplejatele ühesuguse kaitse, olenemata kasutatud makseinstrumendist, juhul kui tegevus on sama, mis kaarditehingute vastuvõtmine. Makseteenuse pakkujatele pakutavad tehnilised teenused, nagu pelgalt andmete töötlemine või säilitamine või terminalide käitamine, ei peaks olema käsitatav vastuvõtmisena. Lisaks ei näe mõned vastuvõtmismudelid ette rahaliste vahendite tegelikku ülekandmist vastuvõtjalt makse saajale, kuna pooled võivad omavahel kokku leppida muudes arveldusvormides.
- (11) Liikmesriigid rakendavad väga erinevalt maksja või makse saaja nimel kaubandusagendi vahendusel tehtavate maksetehingute välistamist direktiivi 2007/64/EÜ kohaldamisalast. Teatavates liikmesriikides kehtib välistus selliste e-kaubanduse platvormide suhtes, mis tegutsevad vahendajana üksikostja ja müüja nimel, ilma et need reaalselt saaksid pidada läbirääkimisi ning sõlmida kaupade ja teenuste ostu- ja müügitehinguid. Välistamise selline kohaldamine ületab nimetatud direktiivis sätestatud kohaldamisala piire ja võib suurendada ohtusid tarbijate jaoks, kuna selliste teenusepakkujate suhtes ei kehti õigusraamistikuga pakutav kaitse. Kohaldamiserinevused moonutavad ka konkurentsi makseturul. Nende probleemidega tegelemiseks tuleks välistamist kohaldada juhul, kui agendid tegutsevad üksnes maksja või üksnes makse saaja nimel, olenemata sellest, kas nende kontrol hoitakse klientide rahalisi vahendeid või mitte. Kui agendid tegutsevad nii maksja kui ka makse saaja nimel (nt teatud e-kaubanduse platvormide kaudu), tuleks nad välistada üksnes juhul, kui klientide rahalisi vahendeid ei hoita ühelgi ajahetkel nende kontrol.
- (12) Käesolevat direktiivi ei tuleks kohaldada sularahaveoettevõtjate ja sularahahaldusettevõtjate tegevuse suhtes, kui asjaomased tegevused piirduvad rahatähtede ja müntide füüsilise veoga.
- (13) Turu kohta saadud andmetest nähtub, et maksete puhul, millele laieneb piiratud võrgu välistamine, on sageli tegemist suurte mahtude ja summadega ning selle alusel pakutakse tarbijatele sadu või tuhandeid erinevaid tooteid ja teenuseid. See ei ole kooskõlas direktiivis 2007/64/EÜ piiratud võrgu jaoks ettenähtud välistamise eesmärgiga ning see vähendab makseteenuse turvalisust kasutajate, eelkõige tarbijate jaoks, jätab nad ilma õiguskaitsest ning on selgelt ebasoodne reguleeritud turul osalejatele. Selleks et neid riske vähendada, ei tohiks olla võimalik kasutada sama makseinstrumenti maksetehingute tegemiseks eesmärgiga omandada kaupu või teenuseid rohkem kui ühes piiratud võrgus või omandada piiramata valikul kaupu ja teenuseid. Makseinstrumenti tuleks pidada sellises piiratud võrgus kasutatavaks, kui seda saab kasutada järgmistel asjaoludel: esiteks kaupade ja teenuste ostmiseks ainult teataval jaemüüjalt või konkreetselt jaemüügiketist; kui asjaomased üksused on otseselt seotud kaupade müügi või teenuste osutamise lepinguga, millega näiteks nähakse ette ühe makselahenduse kasutamine ning kõnealust makselahendust kasutatakse müügi-punktides ja see on võimaluse korral esitatud makseinstrumendil, mida asjaomastes müügi-punktides on võimalik kasutada; teiseks väga piiratud hulga kaupade või teenuste ostu puhul, kui kasutamise ulatus on tõhusalt piiratud kindla arvu funktsionaalselt seotud kaupade või teenustega, olenemata müügi-punkti geograafilisest asukohast; või kolmandaks, kui makseinstrumenti reguleerib riiklik või piirkondlik avaliku sektori asutus konkreetsel sotsiaalsetel või maksustamisega seotud eesmärkidel, et omandada konkreetseid kaupu või teenuseid.
- (14) Piiratud võrgu välistamisest puudutatud makseinstrumendiks võib olla kaupluse kliendikaart, kütuseostukaart, liikmekaart, ühistranspordikaart, parkimispilet, toidutalong või mõne teenuse kasutamise talong, millest osa on ette nähtud konkreetsete maksu- või tööõualaste õigusaktidega, mille eesmärk on edendada selliste makseinstrumentide kasutamist sotsiaalvaldkonna õigusaktides sätestatud eesmärkide saavutamiseks. Kui selline sihtotstarbeline makseinstrument muutub üldkasutatavaks makseinstrumendiks, ei tohiks enam kohaldada sellise makseinstrumenti välistamist käesoleva direktiivi kohaldamisalast. Makseinstrumente, mida saab kasutada ostu sooritamiseks loetletud kauplejate kauplustes, ei tohiks käesoleva direktiivi kohaldamisalast välistada, kuna sellised makseinstrumentid on tavaliselt välja töötatud teenusepakkujate võrkude jaoks, mis pidevalt kasvavad. Piiratud võrgu välistamine peaks kohalduma koos potentsiaalsete makseteenuse pakkujate kohustusega teatada välistamisest puudutatud tegevusest.
- (15) Direktiivi 2007/64/EÜ kohaldamisalast on välistatud teatavad telekommunikatsiooni- ja infotehnoloogia seadmetega sooritatavad maksetehingud, mille puhul võrguoperaator ei toimi üksnes vahendajana digitaalsete kaupade ja teenuste tarnimisel kõnealuste seadmete kaudu, vaid loob nende kaupade ja teenuste puhul ka lisaväärtust. Eelkõige võimaldab see välistamine telefonihelinate ja tasuliste SMS-teenuste arve esitamist operaatori kaudu ja ostu maksumuse lisamist telefoniarvele, mis aitab arendada uusi madala maksumusega digitaalsete infosisu ja häälepõhiste teenuste müügil põhinevaid ärimudeleid. Need teenused hõlmavad meelelahutust, nagu näiteks jututoad; allalaaditavaid tooteid, nagu videod, muusika ja mängud; infot, nagu näiteks ilmateade, uudised, spordi uudised, aktsiahinnad, ja numbriinfot, televisiooni- ja raadiosaadetes osalemist, nagu näiteks hääletamine, konkurssidel osalemine ning otse-eetris tagasiside andmine. Turu kohta saadud andmetest ei nähtu, et sellised maksetehingud, mida tarbijad väiksemate maksete tegemisel usaldavad, oleks arenenud üldiseks maksevahendusteenuseks. Asjaomase

kohaldamisalast välistamise ebamäärase sõnastuse tõttu on seda liikmesriigiti erinevalt rakendatud, mistõttu puudub ettevõtjatel ja tarbijatel õiguskindlus ning mõnel juhul on see võimaldanud teha piiranguteta välistamise direktiivi 2007/64/EÜ kohaldamisalast ka maksevahendusteenustele. Sellest tulenevalt on asjakohane kõnealust kohaldamisalast välistamist selliste teenusepakkujate puhul selgitada ja kitsendada, esitades loetelu maksetehingu liikidest, mille suhtes välistamist kohaldatakse.

- (16) Teatavate telekommunikatsiooni- ja infotehnoloogia seadmetega sooritatavate maksetehingutega seotud välistus peaks keskenduma konkreetset digitaalse infosisu ja häälepõhiste teenuste eest tehtavatele mikromaksetele. Tuleks lisada selge viide elektrooniliste piletite ostmisel tehtavatele maksetehingutele, et võtta arvesse maksetega seotud arengut, eelkõige kui kliendid saavad mobiiltelefoni või muid seadmeid kasutades mis tahes asukohast ja igal ajal tellida, omandada ja valideerida elektroonilisi pileteid ning nende eest maksta. Elektroonilised piletid võimaldavad ja hõlbustavad selliste teenuste pakkumist, mida tarbijad võiksid muidu osta paberpileti vormis, ning hõlmavad transporti, meelelahutust, parkimist ja sissepääsu üritustele, kuid välistavad füüsilised kaubad. Need vähendavad seeläbi traditsiooniliste paberpiletite müügi kanalitega seotud tootmis- ja levitamiskulusid ning suurendavad klientide mugavust, pakkudes piletite ostmiseks uusi ja lihtsaid viise. Heategevuslikke annetusi koguvate üksuste koormuse vähendamiseks tuleks selliste annetustega seotud maksetehingud samuti kohaldamisalast välistada. Liikmesriikidel peaks olema kooskõlas siseriikliku õigusega vabadus piirata välistamine registreeritud heategevusorganisatsioonide jaoks kogutud annetustega. Välistamist tuleks tervikuna kohaldada üksnes siis, kui maksetehingute väärtus jääb allapoole kindlaksmääratud piirmäära, et välistamine piirduks selgelt madala riskiprofiiliga maksetega.
- (17) Ühtne euromaksete piirkond (SEPA) on hõlbustanud kogu liitu hõlmavate maksete töötlemise üksuste ja maksete kogumise üksuste loomist, võimaldades tsentraliseerida sama konsolideerimisgrupi maksetehingud. Sellega seoses peaksid maksetehingud, mis teostatakse emaaetvõtja ja selle tütarvõtja vahel või sama emaaetvõtja mitme tütarvõtja vahel samasse konsolideerimisgruppi kuuluva makseteenuse osutaja poolt, olema käesoleva direktiivi kohaldamisalast välistatud. Maksekäsurendite kogumist konsolideerimisgrupi nimel emaaetvõtja või selle tütarvõtja poolt edastamiseks makseteenuse osutajale ei peaks pidama makseteenuseks käesoleva direktiivi tähenduses.
- (18) Direktiivi 2007/64/EÜ kohaldamisalast on välistatud makseteenused, mida pakuvad kontot haldavatest makseteenuse pakkujatest sõltumatud sularaha- või makseautomaatide käitajad. Selle välistamisega stimuleeriti sõltumatute sularaha- või makseautomaaditeenuste kasvu paljudes liikmesriikides, eelkõige madala asustustihedusega aladel. Selle kiiresti kasvava sularaha- või makseautomaatide turu osa täielik välistamine käesoleva direktiivi kohaldamisalast tekitaks siiski ebaselgust sularaha väljavõtmise tasude osas. Piiriüleste olukordade puhul võib see viia ühe väljavõtmise eest topelttasu nõudmiseni kontot haldava makseteenuse pakkuja ja sularaha- või makseautomaadi käitaja poolt. Sellest tulenevalt, et säilitada sularaha- või makseautomaaditeenuste osutamine, tagades samal ajal selguse sularaha väljavõtmise tasude osas, on asjakohane välistamine säilitada, kuid nõuda sularaha- või makseautomaatide käitajatelt käesoleva direktiivi konkreetsete läbipaistvussätete järgimist. Veelgi enam, sularaha- või makseautomaatide käitajate poolt võetavad teenustasud ei tohiks piirata määruse (EÜ) nr 924/2009 kohaldamist.
- (19) Teenusepakkujad, kes soovivad kasutada välistamist direktiivi 2007/64/EÜ kohaldamisalast, ei ole sageli ametiasutustega nõu pidanud küsimuses, kas nende tegevus kuulub direktiivi kohaldamisalasse, ning on lähtunud omaenda hinnangust. See on viinud teatavate välistamiste erineva kohaldamiseni liikmesriikides. Tundub ka, et makseteenuse pakkujad on mõningaid välistamisi kasutanud oma ärimudelite ümberkujundamiseks selliselt, et nende pakutavad makseteenused jääksid direktiivi kohaldamisalast välja. See võib suurendada makseteenuse kasutajate jaoks riske ja seada siseturul makseteenuse pakkujad ebavõrdsesse olukorda. Seetõttu peaksid teenusepakkujad olema kohustatud teavitama asjakohastest tegevustest pädevaid asutusi, et pädevad asutused saaksid anda hinnangu, kas asjaomaste sätete nõudeid on täidetud, ning tagada eeskirjade ühtse tõlgendamise kogu siseturul. Eelkõige tuleks kõigi piirmäära järgimisel põhinevate välistamiste puhul näha ette teavitamismenetlus, et tagada vastavus konkreetsetele nõuetele.
- (20) Lisaks sellele on oluline lisada nõue, et potentsiaalsed makseteenuse pakkujad teavitaksid pädevaid asutusi tegevustest, mida nad pakuvad piiratud võrgus käesolevas direktiivis sätestatud kriteeriumide alusel, kui maksetehingute väärtus ületab teatavat piirmäära. Pädevad asutused peaksid hindama, kas teavitatud tegevusi võib pidada piiratud võrgus pakutavateks tegevusteks.
- (21) Makseteenuste määratlus peaks olema tehnoloogiliselt neutraalne ning võimaldama uut tüüpi makseteenuste arendamist, tagades nii olemasolevatele kui ka uutele makseteenuse pakkujatele võrdsed tegevustingimused.

- (22) Käesolev direktiiv peaks lähtuma direktiivi 2007/64/EÜ lähenemisviisist, mis hõlmab igat liiki elektroonilisi makseteenuseid. Seetõttu ei oleks asjakohane kohaldada uusi õigusnorme teenuste suhtes, mille puhul rahalised vahendid kantakse üle maksjalt makse saajale või veetakse neid üksnes pangatähtedes ja müntides või kui ülekanne põhineb pabertšekil, pabervekslil, paberlihtvekslil või muul makseinstrumendil või makseteenuse pakkuja või muu isiku antud paberil maksetähikul või -kaardil, millega antakse rahalised vahendid makse saaja käsutusse.
- (23) Käesolevat direktiivi ei peaks kohaldama sularahas tehtud maksetehingute suhtes, kuna sularaha ühtne makseturg on juba olemas. Samuti ei peaks käesolevat direktiivi kohaldama pabertšekides tehtud maksetehingute suhtes, kuna pabertšekke ei saa nende olemuse tõttu töödelda sama tõhusalt kui teisi maksevahendeid. Nimetatud valdkondades kasutatavad tegevusnormid peaksid siiski põhinema käesolevas direktiivis sätestatud põhimõtetel.
- (24) On vaja määratleda selliste makseteenuse pakkujate kategooriad, kellel on õigus pakkuda makseteenuseid kogu liidus, nimelt krediidiasutused, kes võtavad oma kasutajatelt vastu hoiuseid, mida saab kasutada maksetehingute rahastamiseks, ja kelle suhtes tuleks jätkuvalt kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2013/36/EL⁽¹⁾ sätestatud usaldatavusnõudeid, ning e-raha asutused, kes väljastavad e-raha, mida saab kasutada maksetehingute rahastamiseks, ja kelle suhtes tuleks jätkuvalt kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis sätestatud 2009/110/EÜ usaldatavusnõudeid, ning makseasutused ja postiteenuse osutajad, kellel on selleks õigus siseriiklike õigusaktide alusel. Selle õigusraamistiku kohaldamine peaks piirduma teenusepakkujatega, kes osutavad makseteenuseid tavalise kutse- või äritegevuse raames kooskõlas käesoleva direktiiviga.
- (25) Käesoleva direktiiviga sätestatakse nõuded, mis käsitlevad maksetehingute täitmist, kui rahalised vahendid on e-raha direktiivis 2009/110/EÜ määratletud tähenduses. Käesolev direktiiv ei reguleeri siiski direktiivis 2009/110/EÜ sätestatud e-raha väljastamist. Seetõttu ei peaks makseasutustel olema lubatud e-raha väljastada.
- (26) Direktiiviga 2007/64/EÜ kehtestati usaldatavusnõuete täitmise kord, mille raames nähti ette ühtne tegevusloa kõigile makseteenuse pakkujatele, kes ei ole seotud hoiuste vastuvõtmise ega e-raha väljastamisega. Seetõttu nähti direktiiviga 2007/64/EÜ ette uus makseteenuse pakkujate kategooria, nimelt makseasutus, kes on selline juriidiline isik, kes ei kuulu ühtegi olemasolevasse kategooriasse, ja nähti ette sellistele asutustele kõikjal liidus makseteenuse osutamiseks tegevusloa andmine rangete ja kõikehõlmavate tingimuste alusel. Seega peaksid kõikjal liidus kehtima selliste teenuste suhtes samad tingimused.
- (27) Pärast direktiivi 2007/64/EÜ vastuvõtmist on tekkinud uut liiki makseteenuseid, eelkõige internetimaksete valdkonnas. Eriti on arenenud makse algatamise teenused e-kaubanduse valdkonnas. Nendel makseteenustel on oma roll e-kaubanduse maksetes, luues tarkvaralise silla kaupleja veebisaidi ja maksja kontot haldava makseteenuse pakkuja internetipanga platvormi vahel, võimaldades algatada internetimakseid krediidikorraaluse alusel.
- (28) Lisaks sellele on tehnoloogia arengu tõttu viimastel aastatel tekkinud ka mitmesuguseid täiendavaid teenuseid, näiteks kontoteabe teenused. Need teenused annavad makseteenuse kasutajale internetis koondteavet ühe või mitme maksekonto kohta, mida haldavad üks või mitu muud makseteenuse pakkujat ja millele saab ligi konkreetset kontot haldava makseteenuse pakkuja kasutajaliidest kaudu. Makseteenuse kasutaja on seega võimeline saama mis tahes ajal ülevaate oma finantsolukorrast. Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada ka nende teenuste suhtes, et tagada tarbijate jaoks nende makse- ja kontoandmete piisav kaitse ning õiguskindlus seoses kontoteabe teenuse pakkujate staatusega.
- (29) Makse algatamise teenused võimaldavad makse algatamise teenuse pakkujal anda makse saajale kindlustunde, et makse on algatatud eesmärgiga motiveerida makse saajat põhjendamatu viivitusega asjaomast kaupade kättesaadavaks tegema või asjaomast teenust osutama. Sellised teenused pakuvad nii kauplejate kui ka tarbijate jaoks odavat lahendust ja võimaldavad tarbijatel sooritada interneti teel sisseoste, isegi kui neil ei ole maksekaarti. Kuna makse algatamise teenuste suhtes praegu direktiivi 2007/64/EÜ ei kohaldata, ei tarvitse pädev asutus nende

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

üle järelevalvet teostada ning nad ei ole kohustatud järgima direktiivi 2007/64/EÜ. See tekitab mitmesuguseid õiguslikke probleeme, näiteks tarbijakaitse, turvalisuse ja vastutuse, konkurentsi ning andmekaitse valdkonnas, eelkõige seoses makseteenuse kasutaja andmete kaitsmisega vastavalt liidu andmekaitse eeskirjadele. Seepärast tuleks neid probleeme reguleerida käesolevate uute õigusnormidega.

- (30) Kliendi turvaliseks autentimiseks makseteenuse kasutaja või makse algatamise teenuse pakkuja poolt kasutatakse tavaliselt isikustatud turvavolitusi, mille on väljastanud konkreetset kontot haldavad makseteenuse pakkujad. Makse algatamise teenuse pakkujad ei astu kontot haldavate makseteenuse pakkujatega tingimata lepingulistesse suhetesse ning olenemata makse algatamise teenuse pakkujate poolt kasutatavast ärimudelist, peaksid kontot haldavad makseteenuse pakkujad võimaldama makse algatamise teenuse pakkujatel tugineda kontot haldavate makseteenuse pakkujate poolt pakutavatele autentimisprotseduuridele, et algatada maksja nimel konkreetne makse.
- (31) Üksnes makse algatamise teenuse pakkumise korral ei hoita kasutaja rahalisi vahendeid makseahela üheski etapis makse algatamise teenuse pakkuja kontol. Kui makse algatamise teenuse pakkuja kavatseb pakkuda makseteenuseid, millega seoses ta hoiab oma kontol makseteenuse kasutaja rahalisi vahendeid, peaks ta taotlema nende teenuste osutamiseks täieliku loa.
- (32) Makse algatamise teenused põhinevad makse algatamise teenuse pakkujate otsesel või kaudsel juurdepääsul maksjate kontodele. Kontot haldav makseteenuse pakkuja, kes tagab kaudse juurdepääsu mehhanismi, peaks võimaldama makse algatamise teenuse pakkujatele ka otsest juurdepääsu.
- (33) Käesoleva direktiivi eesmärk peaks olema tagada turu järjepidevus, võimaldades olemasolevatel ja uutel teenusepakkujatel, olenemata nende kasutatavast ärimudelist, pakkuda oma teenuseid selge ja ühtlustatud õigusraamistiku alusel. Kuni nende normide kohaldamiseni, ilma et see piiraks vajadust tagada maksetehingute turvalisus ja tarbijate kaitse ilmse pettuseohu eest, peaksid liikmesriigid, komisjon, Euroopa Keskpank (EKP) ja Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010⁽¹⁾ (EBA), tagama kõnealusel turul õiglase konkurentsi ilma ühtegi olemasolevat turuosalist põhjendamatult diskrimineerimata. Makse algatamise teenuseid peaks olema võimeline pakkuma iga makseteenuse pakkuja, sealhulgas makseteenuse kasutaja kontot haldav makseteenuse pakkuja.
- (34) Käesoleva direktiiviga ei muudeta oluliselt makseasutusele tegevusloa andmise ja selle kehtimise tingimusi. Sarnaselt direktiivile 2007/64/EÜ kuuluvad tingimuste hulka usaldatavusnõuded, mis on proportsionaalsed nende asutuste äritegevusega seotud operatsiooni- ja finantsriskidega. Sellega seoses on vaja kindlat korda, mille kohaselt nõutakse algkapitali kombineerituna pideva tegevuspõhise kapitaliga ja mille võiks põhjalikumalt välja töötada sobival ajal, sõltuvalt turu vajadustest. Kuna eksisteerib valik erinevaid makseteenuseid, peaks käesoleva direktiivi kohaselt olema lubatud erinevad meetodid koos järelevalveasutuse teatava kaalutusõigusega, tagamaks, et sarnaseid riske käsitletakse samal viisil kõigi makseteenuse pakkujate puhul. Makseasutustele kehtestatud nõuded peaksid kajastama asjaolu, et makseasutused tegelevad rohkem spetsialiseerunud ja piiratud tegevusvaldkonnas ning seega on nende riskid kitsamad ja kergemini jälgitavad ning kontrollitavad kui krediidasutuste mitmesugustest tegevustest tulenevad riskid. Eelkõige tuleks keelata makseasutustel võtta kasutajatelt vastu hoiuseid, samuti tuleks lubada makseasutustel kasutada makseteenuse kasutajatelt saadud rahalisi vahendeid vaid makseteenuse osutamiseks. Usaldatavusnõuded, sealhulgas nõutav algkapital, peaksid olema kooskõlas makseasutuse pakutava makseteenusega seotud riskidega. Makseteenuse pakkujaid, kes pakuvad üksnes makse algatamise teenust, tuleks algkapitali osas käsitleda keskmise riskitasemega teenusepakkujatena.
- (35) Makse algatamise teenuse pakkujad ja kontoteabe teenuse pakkujad, kui nad osutavad üksnes neid teenuseid, ei hoiä klientide rahalisi vahendeid oma kontol. Sellest tulenevalt oleks ebaproportsionaalne kehtestada nende uute turuosaliste suhtes omavahendite nõudeid. Siiski on oluline, et nad oleksid võimelised täitma oma tegevustest tulenevaid kohustusi. Seetõttu tuleks nõuda neilt kas kutsealase vastutuskindlustuse või võrreldava tagatise olemasolu. EBA peaks kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 töötama välja suunised kriteeriumide kohta, mille alusel liikmesriigid kehtestavad kutsealase vastutuskindlustuse või võrreldava tagatise miinimumväärtuse. EBA ei tohiks eristada kutsealast vastutuskindlustust ja võrreldavat tagatist, kuna need peaksid olema omavahel asendatavad.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

- (36) Selleks et vältida asutamisõiguse rikkumisi, on vaja nõuda, et liikmesriigis tegevusloa taotlejate makseasutus teostab vähemalt osa oma makseteenustega seotud äritegevusest kõnealuses liikmesriigis.
- (37) Tuleks sätestada, et makseteenuse kasutajate rahalisi vahendeid tuleb hoida eraldi makseasutuse rahalistest vahenditest. Kaitseõudeid on vaja juhul, kui makseteenuse kasutajate rahalisi vahendeid hoitakse makseasutuse kontrol. Kui sama makseasutus täidab maksetehingu nii maksja kui ka makse saaja jaoks ning maksjale antakse krediidiilin, võiks olla asjakohane kaitsta rahalisi vahendeid makse saaja kasuks, kui need vahendid on makse saaja nõue makseasutusele. Makseasutuste suhtes tuleks kohaldada ka tõhusaid rahapesu ja terrorismi rahastamise vastaseid nõudeid.
- (38) Käesoleva direktiiviga ei muudeta makseasutuste raamatupidamise aruandluskohustust ega nende raamatupidamise aastaaruande ja konsolideeritud aastaaruande auditeerimise kohustust. Makseasutused on kohustatud koostama oma raamatupidamise aastaaruande ja konsolideeritud aastaaruande kooskõlas nõukogu direktiiviga 86/635/EMÜ⁽¹⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2013/34/EL⁽²⁾. Raamatupidamise aastaaruandeid ja konsolideeritud aastaaruandeid tuleb auditeerida, välja arvatud juhul, kui makseasutus on sellest kohustusest nimetatud direktiivide kohaselt vabastatud.
- (39) Kui makseteenuse pakkujad osutavad ühte või mitut käesoleva direktiiviga hõlmatud makseteenust, peaksid neil igal juhul olema maksekontod, mida kasutatakse ainult maksetehingute tegemiseks. Et võimaldada makseteenuse pakkujatel makseteenuseid osutada, peab neil olema tingimata võimalus avada ja hallata kontosid krediidiasutustes. Liikmesriigid peaksid tagama, et juurdepääsu sellistele kontodele võimaldataks mittediskrimineerival viisil ja proportsionaalselt selle õiguspärase eesmärgiga, mida soovitakse saavutada. Kuigi juurdepääs võib olla elementaarne, peaks see alati olema piisavalt ulatuslik, et makseasutusel oleks võimalik osutada oma teenuseid takistamatult ja tõhusalt.
- (40) Käesolev direktiiv peaks reguleerima makseasutuste laenugevust, nimelt krediidiilide rahastamist ja krediitkaartide väljastamist, üksnes juhul, kui see on tihedalt seotud makseteenustega. Üksnes juhul, kui makseasutus annab laenu makseteenuste hõlbustamise eesmärgil ja selline laen on lühiajaline ning antud mitte pikemaks tähtajaks kui 12 kuuks, sealhulgas vaba tagasimaksega laenu, on asjakohane lubada makseasutustel anda selliseid laene nende piiriülese tegevuse tõttu, tingimusel et laenu refinantseeritakse peamiselt makseasutuse omavahenditest, samuti kapitaliturgudel saadud rahaliste vahenditega, ja mitte vahenditega, mida makseasutus hoiab klientide nimel makseteenuste osutamiseks. Eeltoodu ei tohiks piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/48/EÜ⁽³⁾ ega liidu muu asjasse puutuva õiguse kohaldamist ega tarbijatele krediidid andmise tingimusi käsitlevate selliste siseriiklike meetmete kohaldamist, mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga.
- (41) Makseasutustele tegevusloa andmise ning kontrollimise ja tegevusloa kehtetuks tunnistamise üle otsustamise eest vastutavate liikmesriikide pädevate asutuste vaheline koostöö on üldjoontes toimunud hästi. Sellest hoolimata tuleks juhtudel, kui tegevusloa saanud makseasutus soovib kasutada asutamisõigust ja teenuste osutamise vabadust ning osutada makseteenuseid muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik („tegevusloa taotlemine“), sealhulgas interneti teel, tugevdada pädevate asutuste vahelist koostööd nii teabevahetuse kui ka käesoleva direktiivi ühtse kohaldamise ja tõlgendamise huvides. EBA peaks aitama kaasa pädevate asutuste vaheliste erimeelsuste lahendamisele piiriülese koostöö kontekstis kooskõlas määrusega (EL) nr 1093/2010. Samuti peaks EBA koostama koostööd ja andmevahetust käsitlevate regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud.
- (42) Selleks et suurendada päritoluliikmesriikide pädevate asutuste poolt tegevusloa saanud või registrisse kantud makseasutuste, sh nende agentide tegevuse läbipaistvust ning tagada liidus tarbijakaitse kõrge tase, on vaja tagada üldsusele lihtne juurdepääs makseteenuseid pakkuvate üksuste nimekirjale. Seetõttu peaks EBA looma keskregistri, milles ta avaldab makseteenuseid pakkuvate üksuste nimekirja, ning kõnealust registrit pidama. Liikmesriigid peaksid tagama, et nende esitatavaid andmeid ajakohastatakse. Need meetmed peaksid samuti soodustama pädevate asutuste vahelise koostöö tugevdamist.

⁽¹⁾ Nõukogu 8. detsembri 1986. aasta direktiiv 86/635/EMÜ pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta (EÜT L 372, 31.12.1986, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).

- (43) Parandada tuleks täpse, ajakohastatud teabe kättesaadavust, kohustades makseasutusi teavitama oma päritoluliikmesriigi pädevat asutust viivitamata mis tahes muudatustest, mis mõjutavad seoses tegevuslubadega esitatud andmete ja tõendite õigsust, sealhulgas täiendavad agendid ja üksused, kellele on tegevus edasi antud. Samuti peaksid pädevad asutused kahtluse korral kontrollima, kas saadud teave on õige.
- (44) Liikmesriikidel peaks olema võimalik nõuda, et nende territooriumil tegutsevad makseasutused, kelle peakorter asub teises liikmesriigis, annavad neile teabe või statistilistel eesmärkidel korrapäraselt aru oma tegevuse kohta nende territooriumil. Kui kõnealused makseasutused tegutsevad asutamisoiguse alusel, peaks olema võimalik seda teavet kasutada ka selleks, et kontrollida vastavust käesoleva direktiivi III ja IV jaotisele, ning liikmesriikidel peaks olema võimalik nõuda, et need makseasutused määraksid nende territooriumil keskse kontaktpunkti, et hõlbustada agentide võrgustike järelevalvet pädevate asutuste poolt. EBA peaks koostama regulatiivsete standardite eelnõud, milles sätestatakse kriteeriumid, et teha kindlaks, millal on keskse kontaktpunkti määramine asjakohane ning millised peaksid olema selle ülesanded. Nõue määrata keskne kontaktpunkt peaks olema proportsionaalne eesmärgiga saavutada piisav teabevahetus ja teabe esitamine III ja IV jaotisele vastavuse kohta vastuvõtvast liikmesriigis.
- (45) Eriolukorras, kui on vaja võtta viivitamata meetmeid, et tegeleda tõsise ohuga makseteenuse kasutajate kollektiivsetele huvidele vastuvõtvast liikmesriigis, nagu suuremahuline pettus, peaks vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel olema võimalik võtta ettevaatusmeetmeid paralleelselt vastuvõtva ja päritoluliikmesriigi pädevate asutuste vahelise piiriülese koostööga ning kuni päritoluliikmesriigi pädevad asutused võtavad meetmeid. Nimetatud meetmed peaksid olema asjakohased, eesmärgiga proportsionaalsed, mittediskrimineerivad ning ajutised. Kõik meetmed peaksid olema nõuetekohaselt põhjendatud. Asjaomase makseasutuse päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi ja muid asjaomaseid asutusi, nagu komisjon ja EBA, tuleks sellest eelnevalt ja kui see ei ole eriolukorra tõttu võimalik, siis põhjendamatu viivitusega teavitada.
- (46) Käesolevas direktiivis esitatakse selliste volituste miinimumloetelu, mis pädevatel asutustel peaksid olema makseasutuste üle järelevalve teostamiseks; nende volituste kasutamisel tuleb lähtuda põhiõigustest, sealhulgas õigusest eraelu puutumatusel. Ilma et see piiraks sõltumatu asutuse (riiklik andmekaitseasutus) kontrolli ning kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga peaksid liikmesriigid kehtestama piisavad ja tõhusad kaitsemeetmed, kui nende volituste kasutamine võiks viia kuritarvituste ja omavoliini, mille puhul on tegemist kõnealuste õiguste tõsise riivega, kehtestades selleks näiteks kohasel juhul nõude taotleja eelnev luba asjaomase liikmesriigi õigusasutuselt.
- (47) Oluline on tagada, et kõigi isikute suhtes, kes pakuvad makseteenust, kehtivad teatavad minimaalsed õiguslikud ja regulatiivsed nõuded. Seega on soovitatav kehtestada nõue registreerida kõigi makseteenust pakkuvate isikute nimi ja asukoht; see hõlmab ka isikuid, kes ei vasta kõigile makseasutuse tegevusloa saamise tingimustele. Selline lähene-misviis on kooskõlas rahapesuvastase töökonna VI erisoovituses esitatud põhimõttega, mis sätestab sellise mehha-nismi rakendamise, mille puhul käsitatakse makseteenuse pakkujat makseasutusena ka juhul, kui ta ei vasta kõigile kõnealuses soovitusel loetletud tingimustele. Selleks peaksid liikmesriigid kandma need isikud makseasutuste registrisse, isegi kui nad on vabastatud kõigist või osast tegevusloa saamise tingimuste täitmisest. Vabastuse võimaluse suhtes on siiski väga oluline kohaldada rangeid, maksetehingute väärtusega seotud nõudeid. Vabastust kasutataval makseasutusel ei peaks olema ei asutamisoigust ega teenuste osutamise vabadust, samuti ei tohiks nad maksesüsteemi liikmena neid õigusi kaudselt kasutada.
- (48) Pidades silmas tegevuse eripära ja kontoteabe teenuste osutamisega seotud riske, on asjakohane näha kontoteabe teenuse pakkujatele ette spetsiaalne usaldatavusnõuete täitmise kord. Kontoteabe teenuse pakkujatel peaks olema lubatud osutada teenuseid piiriülel tegevusloa taotlemise sätete alusel.
- (49) Igale makseteenuse pakkujale on oluline omada juurdepääsu maksesüsteemide tehnilise infrastruktuuri teenustele. Sellise juurdepääsu suhtes tuleks siiski kohaldada asjakohaseid nõudeid nende süsteemide terviklikkuse ja stabiilsuse tagamiseks. Makseteenuse pakkuja, kes taotleb maksesüsteemis osalemise võimalust, peaks kandma süsteemi vali-kuga kaasnevat riski ning maksesüsteemile tõendama, et tema sisekorraldus on piisavalt kindel igasuguste riskide

tõrjumiseks. Tavaliselt hõlmavad need maksesüsteemid näiteks nelja osapoolega maksekaardiskeeme ning peamisi maksete vahendamise süsteeme, mis töötlevad krediidikorraldusi ja otsekorraldusi. Tegevusloa saanud makseteenuse pakkujate erinevate kategooriate võrdse kohtlemise tagamiseks kõikjal liidus vastavalt nende tegevusloa tingimustele on vaja selgitada maksesüsteemidele juurdepääsu käsitlevaid sätteid.

- (50) Sätestada tuleks tegevusloa saanud makseasutuste ja krediidasutuste mittediskrimineeriv kohtlemine, et kõik siseturul konkureerivad makseteenuse pakkujad saaksid võrdsetel tingimustel kasutada nende maksesüsteemide tehnilise infrastruktuuri teenuseid. Kuna tegevusloa saanud makseteenuse pakkujate ja käesoleva direktiivi või direktiivi 2009/110/EÜ artikli 3 kohast vabastust kasutavate makseteenuse pakkujate usaldatavusnõuded on erinevad, on asjakohane sätestada nende erinev kohtlemine. Igal juhul tohiks erinevusi hinnatingimustes lubada vaid siis, kui need on tingitud makseteenuse pakkujate erinevatest kuludest. See ei tohiks mõjutada liikmesriikide õigust piirata juurdepääsu süsteemselt olulistele süsteemidele kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 98/26/EÜ⁽¹⁾ ega Euroopa Keskpannga ja Euroopa Keskpankade Süsteemi pädevust maksesüsteemidele juurdepääsu valdkonnas.
- (51) Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 98/26/EÜ kohaldamisala. Et tagada makseteenuse pakkujate vahel aus konkurents, tuleks siiski ette näha, et kui direktiivi 98/26/EÜ tingimuste alusel määratud maksesüsteemis osaleja osutab sellise süsteemiga seotud teenuseid tegevusloa saanud või registrisse kantud makseteenuse pakkujale, peaks ta ka andma tegevusloa saanud või registrisse kantud mis tahes makseteenuse pakkujale sellistele teenustele taotluse korral juurdepääsu objektiivsel, proportsionaalsel ja mittediskrimineerival viisil. Makseteenuse pakkujaid, kellele on juurdepääs antud, ei tuleks siiski käsitleda osalejatena direktiivi 98/26/EÜ tähenduses ja seega ei tohiks nad saada kõnealuse direktiiviga antavat kaitset.
- (52) Maksesüsteemidele juurdepääsu käsitlevaid sätteid ei tuleks kohaldada süsteemide suhtes, mille on loonud ja mida haldab üks makseteenuse pakkuja. Sellised maksesüsteemid võivad maksesüsteemidega kas otseselt konkureerida või üldjuhul toimida turuniššides, mis ei ole maksesüsteemidega piisavalt kaetud. Sellised süsteemid hõlmavad kolme osapoolega skeeme, nagu kolme osapoolega maksekaardiskeemid, tingimusel et need ei tegutse kunagi *de facto* nelja osapoolega maksekaardiskeemidena, näiteks tuginedes litsentsisaajatele, agentidele või kaubamärgi koostamise partneritele. Need süsteemid hõlmavad üldjuhul ka telekommunikatsiooniteenuste pakkujate osutatud makseteenuseid, mille puhul skeemi haldaja on nii maksja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja, ning samuti pangakontsernide sisesid süsteeme. Selleks et stimuleerida konkurentsi, mida sellised suletud maksesüsteemid võivad pakkuda väljakujundatud tavapärastele maksesüsteemidele, ei oleks kolmandatele osapooltele nende suletud maksesüsteemidele juurdepääsu andmine asjakohane. Sellistele suletud süsteemidele tuleks kohaldada siiski alati liidu ja liikmesriikide konkurentsioormet, mille kohaselt võidakse nõuda nende süsteemidele juurdepääsu võimaldamist, et tagada makseturgudel tegelikku konkurentsi.
- (53) Kuna tarbijad ja ettevõtjad ei ole samas olukorras, ei vaja nad ka samal tasemel kaitset. Kuigi on oluline tagada tarbijate õigused sätetega, millest ei ole võimalik lepinguga kõrvale kalduda, on asjakohane võimaldada ettevõtjatel ja organisatsioonidel ka teisiti kokku leppida juhtudel, kui tegemist ei ole tarbijaga. Liikmesriigid peaksid siiski olema võimelised sätestama, et komisjoni soovitus 2003/361/EÜ⁽²⁾ määratletud mikroettevõtjaid tuleks kohelda samal viisil nagu tarbijaid. Olenemata kasutajast, peaks igal juhul alati kohaldama käesoleva direktiivi peamisi sätteid.
- (54) Käesolevas direktiivis tuleks täpsustada makseteenuse pakkujate kohustused teabe andmisel makseteenuse kasutajatele, kes peaksid saama ühesugusel määral selget teavet makseteenuste kohta, et teha teadlikke valikuid ja võrrelda erinevaid pakkumisi ELis. Läbipaistvuse huvides peaks käesolev direktiiv sätestama ühtlustatud nõuded, millega makseteenuse kasutajatele tagatakse vajalik, piisav ja arusaadav teave makseteenuse lepingu ja maksetehingute kohta. Ühtse makseteenuste turu tõrgeteta toimimise huvides ei tohiks liikmesriigid teabe andmise valdkonnas vastu võtta muid sätteid kui käesoleva direktiivi sätteid.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45).

(2) Komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlemise kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36).

- (55) Tarbijaid tuleks kaitsta ebaausate ja eksitavate tavade eest kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2005/29/EÜ, ⁽¹⁾ 2000/31/EÜ, ⁽²⁾ 2002/65/EÜ ⁽³⁾, 2008/48/EÜ, 2011/83/EL ⁽⁴⁾ ja 2014/92/EL ⁽⁵⁾. Endiselt kohaldatakse nimetatud direktiivide sätteid. Siiski tuleks eelkõige selgitada käesoleva direktiivi ja direktiivi 2002/65/EÜ vahelist lepingueelsete teavitamiskohustuste seost.
- (56) Tõhususe suurendamiseks peaks nõutav teave olema proportsionaalne kasutajate vajadustega ning see tuleks esitada standardses vormingus. Ühekordse maksetehingu puhul peaksid teabele esitatavad nõuded siiski erinema järjestykuseid maksetehinguid sätestavas raamlepingus teabele esitatavatest nõuetest.
- (57) Praktikaks on raamlepingud ja nendega hõlmatud maksetehingud palju tavalisemad ja majanduslikult olulisemad kui ühekordsed maksetehingud. Raamleping on nõutav maksekonto või konkreetse makseinstrumendi olemasolu korral. Seetõttu peaksid raamlepingute puhul kohaldatavad eelneva teavitamise nõuded olema küllalt ulatuslikud ning teave tuleks alati esitada kas paberkandjal või mõnel muul püsival andmekandjal, mille hulka kuuluvad konto väljavõtte printerite väljatrükkid, CD-ROMid, DVDd, personaalarvutite kõvakettad, millele saab salvestada elektronposti, ja veebisaidid, kui neid saab tulevikus teabele ligipääsuks piisava aja jooksul kasutada ja tingimusel, et need veebisaidid võimaldavad salvestatud teavet muutmata kujul taasesitada. Makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja peaks siiski olema võimalik täidetud maksetehinguid käsitleva teabe esitamise viis raamlepingus kokku leppida, näiteks võivad nad kokku leppida, et internetipanganduses on kogu teave maksekonto kohta kättesaadav arvutivõrgus.
- (58) Ühekordsete maksetehingute puhul peaks makseteenuse pakkuja esitama omal algatusel alati üksnes olulise teabe. Kuna maksja on enda maksekäsu andmise ajal tavaliselt kohal, ei peaks olema vaja nõuda, et teave peaks igal juhul olema esitatud paberkandjal või mõnel muul püsival andmekandjal. Makseteenuse pakkuja peaks olema võimeline esitama teavet makse tegemise kohas suuliselt või seda teisiti kergesti kättesaadavaks teha, näiteks hoides tingimusi makse tegemise kohas teadetatavalil. Samuti tuleks teha kättesaadavaks teave selle kohta, kust saab muud üksikasjalikumalt teavet, nt veebisaidilt. Tarbija nõudel tuleb oluline teave siiski esitada ka paberkandjal või mõnel muul püsival andmekandjal.
- (59) Käesolev direktiiv peaks tarbijatele ette nägema õiguse saada tasuta asjakohast teavet, enne kui nad seovad ennast makseteenuse lepinguga. Ühtlasi peaks tarbijail olema võimalik igal ajal kogu lepingulise suhte vältel nõuda paberkandjal ja tasuta lepingueelset teavet ning raamlepingut, et nad saaksid nii võrrelda makseteenuse pakkuja teavet osutatud teenuste vastavust nõuetega kui ka kontrollida mis tahes vaidluse korral enda lepingulisi õigusi ja kohustusi, säilitades seeläbi tarbijakaitse kõrge taseme. Nimetatud sätteid peaksid olema kooskõlas direktiiviga 2002/65/EÜ. Käesoleva direktiivi erisätteid teabe tasuta esitamise kohta ei tohiks endaga kaasa tuua olukorda, kus teiste kohaldatavate direktiivide alusel tarbijatele esitatava teabe suhtes võib kehtestada tasusid.
- (60) Makseteenuse pakkuja peab makseteenuse kasutajale andma nõutavat teavet viisil, millega võetakse arvesse viimase vajadusi ning samuti praktilisi ja tehnilisi aspekte ning kulutõhusust olenevalt asjaomase makseteenuse lepingu suhtes saavutatud kokkuleppest. Seega peaks käesolevas direktiivis eristama kahte juhtu, kus makseteenuse pakkuja teavet annab: makseteenuse pakkuja peaks esitama teabe aktiivselt, käesoleva direktiivi kohaselt, nõuetekohasel ajal makseteenuse kasutaja täiendava meeldetuletuseta, või teave tuleks teha makseteenuse kasutajale kättesaadavaks lisateabe saamiseks esitatud taotluse alusel. Teisel juhul peaks makseteenuse kasutaja astuma aktiivseid samme teabe

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ELT L 149, 11.6.2005, lk 22).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiv 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturustust ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 90/619/EMÜ ning direktiive 97/7/EÜ ja 98/27/EÜ (EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT L 304, 22.11.2011, lk 64).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiiv 2014/92/EL maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto vahetamise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta (ELT L 257, 28.8.2014, lk 214).

saamiseks: näiteks paluma seda sõnaselgelt makseteenuse pakkujalt, logima sisse pangakonto postkasti või sisetama pangakaardi sularaha- või makseautomaati kontoväljavõtte saamiseks. Sellisel juhul peaks makseteenuse pakkuja tagama, et teabele on võimalik juurde pääseda ja teave on makseteenuse kasutajale kättesaadav.

- (61) Tarbija peaks täidetud maksetehingute kohta saama põhiteavet lisatasuta. Ühekordse maksetehingu puhul ei tohiks makseteenuse pakkuja teabe eest eraldi tasu võtta. Samamoodi peaks ta igakuiselt andma tasuta teavet raamlepingujärgsete maksetehingute täitmise kohta. Võttes arvesse hinnakujunduse läbipaistvuse olulisust ja tarbijate erinevaid vajadusi, peaksid pooled siiski kokku leppima tasud, mida kohaldatakse sagedasema või täiendava teabe esitamise korral. Erinevate siseriiklike tavade arvessevõtmiseks peaks liikmesriikidel olema lubatud sätestada nõue, et igakuised paberandjal või muul püsival andmekandjal esitatavad maksekonto väljavõtted antaks alati tasuta.
- (62) Klientide liikuvuse soodustamiseks peaks tarbijatel olema võimalik raamleping tasuta lõpetada. Lepingute puhul, mille tarbija lõpetab vähem kui kuus kuud pärast nende jõustumist, peaks makseteenuse pakkujatel olema siiski võimalus kohaldada tasusid kooskõlas tarbija poolt raamlepingu lõpetamisest tulenevate kuludega. Tarbijate puhul peaks maksimaalne etteteatamise aeg olema üks kuu ja makseteenuse pakkujate puhul minimaalselt kaks kuud. Käesolev direktiiv ei peaks piirama makseteenuse pakkuja kohustust lõpetada makseteenuse leping eriolukorras vastavalt muudele asjakohastele liidu või liikmesriikide õigusaktidele, nagu rahapesu ja terrorismi rahastamist käsitlevad õigusaktid, rahaliste vahendite külmutamisele suunatud mis tahes meetmed või kuritegude ennetamise ja uurimisega seotud mis tahes erimeetmed.
- (63) Tarbijakaitse kõrge taseme tagamiseks peaks liikmesriikidel olema tarbija huvides võimalik säilitada või kehtestada piiranguid või keelde raamlepingu tingimuste ühepoolse muutmise suhtes, näiteks juhul, kui sellisel muutmisel puudub põhjendatud alus.
- (64) Lepinguliste sätete eesmärk ega tagajärg ei tohiks olla liidus seaduslikult elavate tarbijate diskrimineerimine nende kodakondsuse või elukohta alusel. Näiteks, kui raamlepinguga nähakse ette õigus blokeerida makseinstrument objektiivselt põhjendatud kaalutlustel, ei tohiks makseteenuse pakkujal olla võimalik kasutada sellist õigust pelgalt põhjusel, et makseteenuse kasutaja on muutnud oma elukohta liidus.
- (65) Tasudega seoses on kogemused näidanud, et tasude jagamine maksja ja makse saaja vahel on kõige tõhusam süsteem, sest see soodustab maksete otsetöötlemist. Seetõttu tuleks sätestada, et üldjuhul võtab makseteenuse pakkuja tasu otse maksjalt ja makse saajalt. Kehtestatud tasude summa võib samuti olla null, kuna käesoleva direktiivi sätted ei tohiks mõjutada tava, mille kohaselt makseteenuse pakkuja ei võta tarbijatelt tasu nende pangakontode krediteerimise eest. Samamoodi võib makseteenuse pakkuja sõltuvalt lepingutingimustest nõuda makseteenuse kasutamise eest tasusid üksnes makse saajalt (kaupmees), sel juhul maksja suhtes tasusid ei kehtestata. On võimalik, et maksesüsteemid kehtestavad tasusid liikmemaksu kujul. Ülekantud summat või kehtestatud tasusid käsitlevad sätted ei oma otsest mõju makseteenuse pakkujate või vahendajate vahelisele hinnakujundusele.
- (66) Liikmesriigiti teatava makseinstrumendi puhul kasutatavad erinevad tasude süsteemid („lisatasud“) on tekitanud liidu maksete turul äärmuslikku mitmekesisust ja ajavad tarbijaid segadusse eelkõige seoses e-kaubanduse ja piiriülese kaubandusega. Nende liikmesriikide kauplejad, kus lisatasu võtmine on lubatud, pakuvad tooteid ja teenuseid liikmesriikides, kus lisatasu võtmine on keelatud, ning võtavad tarbijalt lisatasu. On ka palju näiteid kauplejatest, kes nõuavad tarbijatelt lisatasu, mis on palju suurem kuludest, mida kaupleja on kandnud konkreetse makseinstrumendi kasutamise puhul. Lisatasu võtmine tuleb läbi vaadata ka seetõttu, et määrusega (EL) 2015/751 kehtestatakse kaardipõhiste maksete vahendustasule esitatavad nõuded. Vahendustasu on kaupleja poolt kaartide ja kaardipõhiste maksete eest võetavate tasude peamine element. Lisatasu võtmine on tava, mida kauplejad mõnikord kasutavad, et kompenseerida kaardipõhiste maksetega kaasnevaid lisakulusid. Määrusega (EL) 2015/751 kehtestatakse vahendustasu piirmäärad. Nimetatud piirmäärasid kohaldatakse enne käesolevas direktiivis sätestatud keeldu. Seepärast peaksid liikmesriigid kaaluma võimalust takistada makse saajaid nõudmast tasu selliste makseinstrumendi kasutamise eest, mille puhul vahendustasu reguleeritakse määruse (EL) 2015/751 II peatükis.

- (67) Kuigi käesolevas direktiivis tunnistatakse makseasutuste olulisust, jäävad krediidasutused tarbijate jaoks makseinstrumentide saamise peamiseks võimaluseks. Kaardipõhise makseinstrumendi väljastamine makseteenuse pakkuja poolt, kelleks on kas krediidasutus või makseasutus, mis ei ole kliendi kontot haldav makseteenuse pakkuja, näeks ette tihedama konkurentsi turul ning seega suurema valiku ja parema pakkumise tarbijatele. Kuigi praegu on enamus müügipunktis tehtavaid makseid kaardipõhised, võib praegune innovatsiooni tase maksete valdkonnas lähiaastatel kaasa tuua uute maksekanalite kiire tekke. Seepärast on asjakohane, et direktiivi läbivaatamisel pöörab komisjon erilist tähelepanu nendele arengusuundadele, nagu ka asjaolule, kas on vaja läbi vaadata rahaliste vahendite kättesaadavuse kinnitust käsitlevaid sätteid. Makseteenuse pakkujal, kes väljastab kaardipõhise makseinstrumendi, eelkõige deebetkaardi, võimaldaks kontot haldava makseteenuse pakkuja poolt kinnituse saamine rahaliste vahendite olemasolu kohta kliendi kontol oma krediidiriski paremini juhtida ja vähendada. Samal ajal ei peaks antud kinnitus võimaldama kontot haldaval makseteenuse pakkujal blokeerida rahalisi vahendeid maksja maksekontol.
- (68) Kaardi või kaardipõhise makseinstrumendi kasutamisega makse tegemiseks kaasneb sageli sõnum, mis kinnitab rahaliste vahendite olemasolu ja kahte sellest tulenevat maksetehingut. Esimene tehing toimub väljastaja ning kaupleja kontot haldava makseteenuse pakkuja vahel ja teine, mis on tavaliselt otsekorraldus, toimub maksja kontot haldava makseteenuse pakkuja ja väljastaja vahel. Mõlemat tehingut tuleks käsitleda samamoodi nagu mis tahes muud samaväärset tehingut. Kaardipõhiseid makseinstrumente väljastavatel makseteenuse pakkujatel peaksid olema käesoleva direktiivi alusel samad õigused ja kohustused, olenemata sellest, kas on tegemist maksja kontot haldava makseteenuse pakkujaga või mitte, eelkõige mis puudutab vastutust (nt autentimine) ja kohustusi makseahela eri osalejate ees. Kuna makseteenuse pakkuja taotluse ja kinnituse rahaliste vahendite olemasolu kohta saab esitada olemasolevate turvaliste teabevahetuskanalite, tehniliste protseduuride ja infrastruktuuri kaudu, mis on mõeldud teabe vahetamiseks makse algatamise teenuse pakkujate või kontoteabe teenuse pakkujate ja kontot haldavate makseteenuse pakkujate vahel, järgides samal ajal vajalikke turvameetmeid, ei tohiks makseteenuse pakkujatel ega kaardiomanikel olla lisakulusid. Lisaks, olenemata sellest, kas maksetehing toimub internetikeskkonnas (kaupleja veebisaidil) või jaekaupluse ruumides, peaks kontot haldav makseteenuse pakkuja olema kohustatud esitama väljastaja taotletud kinnituse üksnes juhul, kui kontot haldava makseteenuse pakkuja hallatavad kontod on kõnealuse kinnituse andmiseks elektrooniliselt ligipääsetavad vähemalt veebi kaudu. Võttes arvesse e- raha eriomadusi, ei peaks olema võimalik seda mehhanismi kohaldada maksetehingute suhtes, mis on algatatud kaardipõhiste makseinstrumentide kaudu, millel hoitakse direktiivis 2009/110/EÜ määratletud e-raha.
- (69) Kohustus hoida isikustatud turvavolitusi turvaliselt on äärmiselt tähtis, et kaitsta makseteenuse kasutaja rahalisi vahendeid ning piirata pettuse ja maksekontole autoriseerimata juurdepääsuga seotud ohte. Siiski ei tohiks makseteenuse pakkujate poolt makseteenuse kasutajatele seoses isikustatud turvavolituste turvaliselt hoidmisega kehtestatud tingimused ja muud kohustused olla koostatud nii, et see takistab makseteenuse kasutajatel kasutada teiste makseteenuse pakkujate pakutavaid teenuseid, sealhulgas makse algatamise teenused ja kontoteabe teenused. Lisaks ei tohiks sellised tingimused sisaldada sätteid, mis muudaksid mis tahes viisil keerulisemaks teiste käesoleva direktiivi kohaselt tegevusloa saanud või registreeritud makseteenuse pakkujate makseteenuste kasutamise.
- (70) Autoriseerimata või ebakorrektselt täidetud maksetehingu riskide ja tagajärgede vähendamiseks peaks makseteenuse kasutaja teatama makseteenuse pakkujale nii kiiresti kui võimalik väidetavalt autoriseerimata või ebakorrektselt täidetud maksetehingust, tingimusel et makseteenuse pakkuja on täitnud oma teavitamiskohustuse vastavalt käesolevale direktiivile. Kui makseteenuse kasutaja peab teavitamise tähtpäevast kinni, peaks tal olema võimalik esitada nõudeid siseriikliku õiguse kohase aegumistähtaja jooksul. Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada muid makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vahelisi nõudeid.
- (71) Autoriseerimata maksetehingu puhul peaks makseteenuse pakkuja maksjale kõnealuse tehingu summa viivitamata tagasi maksma. Siiski, kui on olemas tugev kahtlus, et autoriseerimata tehing on toimunud makseteenuse kasutaja pettusest tulenevalt ning kui see kahtlus põhineb asjakohasele riigiasutusele teatatud objektiivsetel põhjendustel, peaks makseteenuse pakkujal olema võimalik viia mõistliku aja jooksul läbi uurimine, enne kui ta teeb maksjale tagasimakse. Et kaitsta maksjat ebasoodsa olukorra eest, ei tohiks sellise tagastamise puhul krediteerimise väärtuspäev olla hilisem kui kuupäev, mil summa debiteeriti. Et makseteenuse kasutajal oleks stiimul teatada makseteenuse pakkujale liigse viivitusega makseinstrumendi vargusest või kaotamisest ning seega vähendada autoriseerimata maksetehingute riski, peaks kasutaja vastutama üksnes väikese summa ulatuses, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutaja on toime pannud pettuse või tegemist on hooletusega. Selles kontekstis tundub, et 50 eurot on

piisav summa, et tagada kasutajate ühtne ja kõrgetasemeline kaitse kogu liidus. Vastutus peaks puuduma juhul, kui maksjal ei olnud võimalik saada teadlikuks makseinstrumendi kadumisest, varastamisest või väärkasutamisest. Pärast seda, kui kasutaja on makseteenuse pakkujale teatanud, et tema makseinstrumenti võidi väärkasutada, ei tohiks makseteenuse kasutajalt nõuda nende edasiste kahjude kandmist, mis tulenevad selle makseinstrumendi autoriseerimata kasutamisest. Käesolev direktiiv ei piira makseteenuse pakkujate vastutust oma toodete tehnilise turvalisuse eest.

- (72) Et hinnata makseteenuse kasutaja poolset võimalikku kergemeelsust või hooletust, tuleb arvesse võtta kõiki asjaolusid. Väidetava ettevaatamatuse tõendeid ja selle raskusastet tuleks üldiselt hinnata vastavalt siseriiklikule õigusele. Ehkki ettevaatamatus hõlmab iseenesest hoolsuskohustuse rikkumist, peaks hooletus siiski tähendama rohkemat kui pelgalt kergemeelsust, hõlmates käitumist, mis näitab märkimisväärset hoolsuse puudumise taset, näiteks maksetehingule nõusoleku andmiseks kasutatavate turvavolituste hoidmine makseinstrumendi juures, kolmandate isikute jaoks avatud ja hõlpsalt tuvastatavas formaadis. Makseinstrumendi pakkumise ja kasutamisega seonduvaid lepingutingimusi ja nõudeid, mis suurendavad tarbija töendamiskohustust või vähendavad väljaandja töendamiskohustust, tuleks käsitada kehtetutena. Teatavates olukordades, eelkõige juhul, kui müügikohas ei ole makseinstrument kättesaadav (näiteks internetimakse puhul), on arusaadav, et hooletuse tõendamise kohustus on makseteenuse pakkujal, kuna maksjal on seda sellistel juhtudel peaaegu võimatu teha.
- (73) Tuleks sätestada kahju kandmise jagamine autoriseerimata maksetehingute puhul. Makseteenuse kasutajatele, kes ei ole tarbijad, tuleks kohaldada teistsuguseid sätteid, kuna sellistel kasutajatel on tavaliselt võimalik paremini hinnata pettuse riski ja võtta tasakaalustavaid meetmeid. Selleks et tagada tarbijakaitse kõrge tase, peaks maksjal olema alati õigus edastada oma makse tagasimaksmise nõue oma kontot haldavale makseteenuse pakkujale, isegi kui maksetehingus osaleb makse algatamise teenuse pakkuja. See ei piira makseteenuse pakkujate vahelist vastutuse jaotust.
- (74) Makse algatamise teenuste puhul peaksid makseteenuse kasutajate ja osalevate makseteenuse pakkujate õigused ja kohustused olema vastavuses pakutava teenusega. Täpsemalt tähendab see, et vastutuse jaotus kontot haldava makseteenuse pakkuja ja tehingus osaleva makse algatamise teenuse pakkuja vahel peaks kohustama neid vastutama tehingu selle osa eest, mis on nende kontrolli all.
- (75) Käesoleva direktiivi eesmärk on suurendada tarbijakaitset seoses kaardipõhiste maksetehingutega, kui täpne tehingusumma ei ole teada hetkel, mil maksja annab nõusoleku maksetehingu täitmiseks, näiteks automaattanklate, autorendilepingute või majutusbroneeringute puhul. Maksja makseteenuse pakkuja peaks olema võimeline blokeerima maksja maksekontol rahalisi vahendeid üksnes siis, kui maksja on andnud nõusoleku rahaliste vahendite täpsel summas blokeerimiseks ning need vahendid tuleks vabastada põhjendamatu viivitusega pärast teabe saamist maksetehingu täpse summa kohta ning hiljemalt kohe pärast maksekäsundi laekumist.
- (76) SEPA projekti eesmärk on arendada edasi ühiseid liiduüleseid makseteenuseid, et asendada praegused riigisiseseid makseteenused eurodes nomineeritud maksete puhul. Selleks et tagada täielik üleminek liiduülestele krediit- ja otsekorraldustele, on määrusega (EL) nr 260/2012 kehtestatud eurodes tehtavatele krediit- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded. Seoses otsekorraldustega on nimetatud määrusega ette nähtud, et maksja annab nii makse saajale kui ka (vahetult või kaudselt makse saaja kaudu) enda makseteenuse pakkujale nõusoleku ning et volitused koos nende hilisemate muudatustega või tühistamisega säilitab makse saaja või tema nimel tegutsev kolmas isik. Euroopa Maksenõukogu poolt välja töötatud praeguse ja seni ainsa eurodes tehtavate tarbijamaksete jaoks mõeldud üleeuroopalise otsekorralduste skeemi aluseks on põhimõte, et volitused otsekorralduse täitmiseks annab maksja makse saajale ning neid säilitab koos nende hilisemate muudatuste või tühistamisega makse saaja. Volitusi võib säilitada ka makse saaja nimel tegutsev kolmas isik. Selleks et tagada üldsuse laialdane toetus SEPA-le ja tarbijakaitse kõrge tase SEPA raames, näeb olemasolev üleeuroopiline otsekorralduste skeem autoriseeritud maksete puhul ette tingimusteta tagasimakse saamise õiguse. Selle olukorra kajastamiseks on käesoleva direktiivi eesmärk sätestada tingimusteta tagasimakse saamise õigus kui üldine nõue kõigi liidus tehtavate eurodes nomineeritud otsekorraldustehingute jaoks.

Siiski, paralleelselt SEPA-ga toimivad liikmesriikides, mille rahaühik ei ole euro, edasi muus vääringus kui eurodes tehtavate otsekorralduste skeemid. Need skeemid on osutunud tõhusaks ja tagavad maksjale samasuguse kõrgetasemelise kaitse muude kaitsemeetmete abil, mis ei põhine alati tingimusteta tagasimakse saamise õigusel. Sellisel juhul tuleks maksjat kaitsta tagasimakse üldreegliga, kui täidetud maksetehing ületab summat, mida oleks võinud mõistlikult eeldada. Lisaks peaks liikmesriikidel olema võimalik sätestada maksja jaoks soodsamad tagasimakse saamise õigust käsitlevad normid. SEPA raames on olemas reaalne nõudlus eurodes nomineeritud erisuguste otsekorraldustoodete järele, mida näitab teatavate eurodes nomineeritud varasemate makseteenuste jätkuv olemasolu mõnes liikmesriigis. Oleks proportsionaalne lubada, et maksja ja tema makseteenuse pakkuja lepivad raamlepingus kokku, et maksjal ei ole tagasimakse saamise õigust olukorras, kus maksja on kaitstud, kuna ta annab nõusoleku maksetehingu täitmiseks vahetult oma makseteenuse pakkujale, sealhulgas kui makseteenuse pakkuja tegutseb makse saaja nimel, või vajaduse korral, kui makseteenuse pakkuja või makse saaja on maksjale vähemalt neli nädalat enne maksetähtaega edastanud või teinud kokkulepitud viisil kättesaadavaks teabe tulevase maksetehingu kohta. Igal juhul peaks maksja olema autoriseerimata või ebakorrektselt täidetud maksetehingute puhul alati kaitstud tagasimaksmise üldreegliga.

- (77) Tarbijatel ja ettevõtjatel peab finantsplaneerimiseks ja maksekohustuste õigeaegseks täitmiseks olema kindlus aja suhtes, mis maksekäsundi täitmiseks kulub. Käesoleva direktiiviga tuleks seetõttu kehtestada aeg, millest alates jõustuvad õigused ja kohustused – nimelt aeg, mil makseteenuse pakkuja saab maksekäsundi, sealhulgas aeg, mil tal on olnud võimalus seda saada makseteenuse lepingus kokku lepitud sidevahendi teel, olenemata mis tahes eelnevast protsessis osalemisest, mille tulemusel koostatakse ja edastatakse maksekäsund, nt turvalisuse kontrollimine ja rahaliste vahendite olemasolu kontrollimine, teave PIN-koodi kasutamise kohta või makse täitmise lubaduse väljastamine. Peale selle peaks maksekäsundi saamine aset leidma siis, kui maksja makseteenuse pakkuja saab maksja arvelt debiteeritava maksekäsundi. Selles kontekstis ei tohiks omada tähtsust päev või ajahetk, mil makse saaja edastab makseteenusepakkujale maksekäsundid näiteks kaardimakse või otsekorralduse kaudu tehtud makse väljamaksmiseks või mil makseteenuse pakkuja teeb makse saajale asjaomases summas ettemakse tema kontot krediteerides. Makseteenuse kasutajatel peaks olema võimalik eeldada, et täielik ja kehtiv maksekäsund täidetakse nõuetekohaselt, kui makseteenuse pakkujal ei ole ühtegi lepingulist või seadusjärgset põhjust keeldumiseks. Kui makseteenuse pakkuja keeldub maksekäsundi täitmisest, peaks ta makseteenuse kasutajale esimesel võimalusel teatama keeldumisest ja keeldumise põhjusest, tehes seda kooskõlas liidu ja siseriikliku õigusega. Kui raamleping näeb ette, et makseteenuse pakkuja võib nõuda keeldumise eest tasu, peaks selline tasu olema objektiivselt põhjendatud ja võimalikult madal.
- (78) Pidades silmas kiirust, millega nüüdisaegsed, täielikult automatiseeritud maksesüsteemid maksetehinguid töötlevad, mis tähendab seda, et pärast teatavat ajahetke ei saa maksekäsundeid tühistada ilma kuluka käsitsi sekkumiseta, on vaja määrata makse tühistamise tähtaeg. Sõltuvalt makseteenuse ja maksekäsundi liigist peaks pooltel siiski olema võimalik kokku leppida erineva tähtaja kohaldamises. Antud kontekstis peaks saama tühistamist kohaldada üksnes makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahelises suhtes, piiramata seega maksesüsteemides asetleidvate maksetehingute tagasivõtmatust ega lõplikkust.
- (79) Kõnealune tagasivõtmatus ei peaks mõjutama mõne liikmesriigi õigusest tulenevaid makseteenuse pakkuja õigusi või kohustusi kooskõlas maksja raamlepingu või siseriiklike õigus- ja haldusnormide või juhistega maksta maksja ning makse saaja vahelise vaidluse korral maksjale tagasi täidetud maksetehingu summa. Kõnealust tagasimakset tuleks käsitada uue maksekäsundina. Välja arvatud nimetatud juhtudel, peaksid õigusvaidluse maksekäsundi aluseks olevate kohustuste üle lahendama maksja ja makse saaja omavahel.
- (80) Selleks et tagada maksete täielikult integreeritud otsetöötlemine ja õiguskindlus, et makseteenuse kasutajate vahelised aluskohustused täidetakse, on väga oluline krediteerida makse saaja kontole maksja poolt üle kantud täielik summa. Samuti ei tohiks ühelgi maksetehingu täitmise seotud vahendajal olla võimalik ülekantavalt summalt midagi maha arvata. Makse saajal peaks siiski olema võimalik sõlmida oma makseteenuse pakkujaga kokkulepe, mille alusel on viimasel võimalik oma tasu maha arvata. Võimaldamaks makse saajal kontrollida, et maksmisele kuuluv summa on korrektselt makstud, peaks maksetehingu täitmise kohta esitatud teabes olema siiski märgitud mitte ainult ülekantavate rahaliste vahendite summa, vaid ka mahaarvatud tasude summa.

- (81) Väikemaksevahendid peaksid odavate kaupade ja teenuste puhul olema odav ja kergesti kasutatav alternatiiv ning neid ei tohiks liigsete nõuetega üle koormata. Asjakohased teabele esitatavad nõuded ja väikemaksevahendite täitmist reguleerivad normid peaksid seetõttu piirduma olulise teabega, võttes samuti arvesse tehnilist suutlikkust, mida võib väikemaksevahenditelt õigustatult oodata. Hoolimata leebemast korrast peaks makseteenuse kasutajatel olema piisav kaitse, arvestades nende makseinstrumentidega seotud piiratud riske, eelkõige seoses ettemakstud makseinstrumentidega.
- (82) Kogu liidus maksete tõhususe parandamiseks tuleks kehtestada maksimaalne ühepäevane täitmisaeg kõigi maksja algatatud maksekäsundite suhtes, mis on eurodes või kui liikmesriigi rahahühik ei ole euro, selle liikmesriigi vääringus, sealhulgas kreditorralduste ja rahasiirete suhtes. Kõigi muude maksete korral, näiteks saaja poolt või kaudu algatatud maksed, sealhulgas otsekorraldused ja kaardimaksed, tuleks kohaldada sama ühepäevast täitmisaega, kui makseteenuse pakkuja ja maksja vahel puudub selge kokkulepe pikema täitmisaaja kohta. Seda tähtaega peaks olema võimalik pikendada ühe tööpäeva võrra, kui maksekäsund esitatakse paber kandjal, et lubada makseteenuste osutamise jätkamist nendele tarbijatele, kes on harjunud üksnes paber kandjal olevate dokumentidega. Otsekorralduste skeemi kasutamise korral peaks makse saaja makseteenuse pakkuja edastama maksenõude makse saaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud aja jooksul, et võimaldada arveldamist kokkulepitud tähtpäeval. Selleks et vältida teenuse taseme langust, võttes arvesse, et maksete infrastruktuur on sageli väga tõhus, tuleks lubada liikmesriikidel alles jätta või kehtestada nõuded, millega määratakse vajaduse korral ühest tööpäevast lühem täitmisaeg.
- (83) Makse kogusummas täitmist ja makse täitmisaega käsitlevad sätted peaksid olema aluseks heale tavale, millele tuginetakse juhul, kui üks makseteenuse pakkujatest ei paikne liidus.
- (84) Selleks et tugevdada tarbijate usaldust ühtlustatud makseturu vastu, on makseteenuse kasutajatel väga oluline teada makseteenuste tegelikke kulusid ja tasusid, et teha oma valik. Järelikult peaksid läbipaistmatud hinnakujunduse meetodid olema keelatud, sest on üldiselt teada, et selliste meetodite puhul on tarbijal erakordselt raske määrata kindlaks makseteenuse tegelikku hinda. Eelkõige ei tohiks lubada kasutajale ebasoodsa väärtuspäeva kasutamist.
- (85) Maksesüsteemi sujuv ja tõhus toimimine sõltub sellest, kas kasutaja saab olla kindel, et makseteenuse pakkuja täidab maksetehingu korrektselt ja kokkulepitud ajaks. Tavaliselt saab makseteenuse pakkuja hinnata riske, mis on seotud maksetehinguga. Makseteenuse pakkuja võimaldab kasutada maksesüsteemi, teeb korralduse tagasi kutsuda valesti suunatud või eraldatud rahalised vahendid ja teeb enamikul juhtudel otsuse, milliseid vahendajaid kaasata maksetehingu täitmisse. Kõiki neid kaalutlusi arvesse võttes on kohane (välja arvatud ebatavaliste ja ettenägematute asjaolude korral) kehtestada makseteenuse pakkuja vastutus kasutajalt vastu võetud maksetehingu täitmise eest, välja arvatud makse saaja makseteenuse pakkuja, kelle valimise eest vastutab üksnes makse saaja, tegevuse ja tegevusetuse eest. Ent selleks, et maksja ei jääks kaitseta ebatõenäolistes olukordades, kus ei ole selge, et makse saaja makseteenuse pakkuja sai maksesumma nõuetekohaselt kätte, peaks asjakohane tõendamise kohustus olema maksja makseteenuse pakkujal. Üldjuhul võib eeldada, et vahendav asutus, tavaliselt niinimetatud neutraalne organ, nagu näiteks keskpang või kliiringukoda, mis kannab maksesumma raha saatvalt makseteenuse pakkujalt raha saavale makseteenuse pakkujale, salvestab arveldusega seonduvad andmed ning saab need hiljem vajaduse korral kättesaadavaks teha. Kui maksesumma on krediteeritud makset saava makseteenuse pakkuja arvele, peaks makse saajal tekkima viivitamatult nõudeõigus makseteenuse pakkuja vastu maksesumma makse saaja kontole krediteerimiseks.
- (86) Maksja makseteenuse pakkuja, nimelt kontot haldav makseteenuse pakkuja või, kui see on asjakohane, siis makse algatamise teenuse pakkuja, peaks võtma vastutuse makse korrektse täitmise eest, sealhulgas eelkõige maksetehingu kogusumma ja täitmisaaja eest, ning täieliku vastutuse mis tahes eksimuse eest, mida teevad makseahelasse kuuluvad teised osapooled kuni makse laekumiseni makse saaja kontole. Juhul kui kogusumma ei ole makse saaja makseteenuse pakkujale krediteeritud või on krediteeritud hilinemisega, peaks nimetatud vastutuse tulemusena maksja makseteenuse pakkuja korrigeerima maksetehingu või liigse viivituse maksjale asjakohase tehingusumma tagasi maksma, ilma et see piiraks kõiki teisi nõudeid, mida võidakse esitada siseriikliku õiguse kohaselt. Makseteenuse pakkuja vastutuse korral ei tohiks maksjalt ega makse saajalt nõuda ebakorrektselt maksete seotud mis tahes kulude tasumist. Liikmesriigid peaksid tagama, et täitmata jäänud või valesti või hilinenult täidetud maksetehingu puhul vastab makseteenuse pakkujate tehtud korrigeeriva makse väärtuspäev iga juhul väärtuspäevale, kui täitmine oleks olnud korrektne.

- (87) Käesolev direktiiv peaks käsitlema üksnes makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahelisi lepingulisi kohustusi ja vastutust. Krediidikorralduste ja muude makseteenuste nõuetekohaseks toimimiseks peavad makseteenuse pakkujal ja nende vahendajatel, nt töötajatel, olema lepingud, mis sätestavad nende vastastikused õigused ja kohustused. Vastutusega seonduvad küsimused on kõnealuste ühtsete lepingute oluline osa. Maksetehingus osalevate makseteenuse pakkujate ja vahendajate usaldusväärsuse tagamiseks on oluline õiguskindlus, et makseteenuse pakkujale, kes ei ole süüdi makse mittenõuetekohases täitmisel, kompenseeritakse kantud kahju või makstud summad käesoleva direktiivi vastutust käsitlevate sätete kohaselt. Täiendavad regressiõigused ja selle sisu üksikasjad ning viisid, kuidas käsitleda makseteenuse pakkuja või vahendaja vastu seoses valesti täidetud maksetehinguga esitatud nõuet, peaksid olema kindlaks määratud lepinguga.
- (88) Makseteenuse pakkujal peaks olema võimalik määrata üheselt kindlaks teave, mis on maksekäsundi korrektseks täitmiseks vajalik. Teisest küljest selleks, et vältida killustumist ja liidus integreeritud maksesüsteemide loomise ohustamist, peaks liikmesriikidel olema keelatud nõuda maksetehingute puhul konkreetse tunnuse kasutamist. See ei tohiks siiski takistada liikmesriikidel nõudmast maksja makseteenuse pakkujalt nõuetekohase hoolsusega tegutsemist ja, kui see on tehniliselt võimalik ning ei nõua käsitsi sekkumist, kordumatu tunnuse vastavuse kontrollimist ning, kui kordumatu tunnus on mittevastav, maksekäsundi täitmisest keeldumist ning sellest maksja teavitamist. Makseteenuse pakkuja vastutus peaks piirduma maksetehingu korrektse täitmisega vastavalt makseteenuse kasutaja maksekäsundile. Kui maksetehinguga seotud rahalised vahendid jõuavad vale saajani, kuna maksja on andnud vale kordumatu tunnuse, ei peaks maksja ega makse saaja makseteenuse pakkujad selle eest vastutama, küll aga peaksid nad olema kohustatud tegema koostööd, tehes mõistlikke jõupingutusi rahaliste vahendite tagasinõudmiseks, esitades selleks asjakohast teavet.
- (89) Makseteenuste osutamise ja makseteenuste pakkujate poolt võib kaasneda isikuandmete töötlemine. Käesoleva direktiivi raames isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ, ⁽¹⁾ siseriiklikke õigusakte, millega võetakse üle direktiiv 95/46/EÜ, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 45/2001 ⁽²⁾. Eelkõige tuleks isikuandmete töötlemisel käesoleva direktiivi raames täpsustada täpne eesmärk, osutada asjakohane õiguslik alus ning järgida direktiivis 95/46/EÜ sätestatud asjakohaseid turvanõudeid, samuti tuleks pidada kinni vajalikkuse, proportsionaalsuse, eesmärgi piiritlemise ja andmete säilitamise proportsionaalse aja põhimõtetest. Samuti tuleks lisada kõikidesse käesoleva direktiivi raames välja töötatavatesse ja kasutatavatesse andmetöötlussüsteemidesse lõimitud andmekaitse ja vaikimisi andmekaitse.
- (90) Käesoleva direktiiviga järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga ette nähtud põhiõigusi ja põhimõtteid, sealhulgas era- ja perekonnaelu austamist, õigust isikuandmete kaitsele, ettevõtlusvabadust, õigust tõhusale õiguskaitsele ning mitmekordse kohtumõistmise ja karistamise keeldu. Käesolevat direktiivi peab rakendama kooskõlas nimetatud õiguste ja põhimõtetega.
- (91) Makseteenuse pakkujad vastutavad turvameetmete eest. Need meetmed peavad olema proportsionaalsed asjaomaste turvariskidega. Makseteenuse pakkujad peaksid looma raamistiku riskide maandamiseks ja tõhusate intsidentide juhtimise menetluste järgimiseks. Selleks et tagada, et makseteenuse pakkujad esitavad pädevatele asutustele korrapäraselt ajakohastatud teavet oma turvariskide hindamise ning nendega seoses võetud meetmete kohta, tuleks luua korrapärase aruandluse mehhanism. Veelgi enam, et minimeerida makseteenuse kasutajate, teiste makseteenuse pakkujate ja maksesüsteemide kahjustamise, näiteks maksesüsteemi tegevuses suurte häirete põhjustamise ohtu, on oluline kohustada makseteenuse pakkujaid teavitama pädevaid asutusi põhjendamatu viivitusega suurematest turva-intsidentidest. Siinkohal tuleks kehtestada EBA koordineeriv roll.
- (92) Turvaintsidentidest teatamise kohustused ei peaks piirama muudest intsidentidest teatamise kohustusi, mis on sätestatud muudes liidu õigusaktides, ning käesolevas direktiivis sätestatud nõuded peaksid olema kooskõlas ja proportsionaalsed muu liidu õigusega kehtestatud teavitamiskohustustega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

- (93) On vaja luua selge õigusraamistik, milles sätestatakse tingimused, mille alusel makse algatamise teenuse pakkujad ja kontoteabe teenuse pakkujad saavad osutada oma teenuseid kontoomaniku nõusolekul, ilma et kontot haldav makseteenuse pakkuja nõuaks neilt kõnealuste teenuseliikide osutamiseks teatava, kas otsesel või kaudsel juurdepääsul põhineva ärimudeli kasutamist. Makse algatamise teenuse pakkujad ja kontoteabe teenuse pakkujad ühelt poolt ning kontot haldav makseteenuse pakkuja teiselt poolt peaksid täitma käesoleva direktiiviga kehtestatud või käesolevas direktiivis osutatud ning regulatiivsetes tehnilistes standardites sisalduvaid vajalikke andmekaitse- ja turvanõudeid. Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid peaksid olema kooskõlas olemasolevate erinevate tehnoloogiliste lahendustega. Selleks et tagada kõnealuste teenuste kontekstis turvaline teabevahetus asjaomaste osalejate vahel, peaks EBA samuti täpsustama teabevahetuse ühistele ja avatud standarditele esitatavaid nõudeid, mida peavad rakendama kõik kontot haldavad makseteenuse pakkujad, kes võimaldavad internetimakseteenuste osutamist. See tähendab, et kõnealused avatud standardid peaksid tagama erinevate tehnoloogiliste teabevahetuslahenduste koostoimimisvõime. Need ühised ja avatud standardid peaksid ka tagama, et kontot haldav makseteenuse pakkuja on teadlik asjaolust, et temaga võtab ühendust makse algatamise teenuse pakkuja või kontoteabe teenuse pakkuja, mitte klient ise. Standardid peaksid samuti tagama, et makse algatamise teenuse pakkujad ja kontoteabe teenuse pakkujad suhtlevad kontot haldava makseteenuse pakkuja ja asjaomaste klientidega turvalisel viisil. Kõnealuste nõuete väljatöötamisel peaks EBA pöörama erilist tähelepanu asjaolule, et kohaldatavad standardid peaksid võimaldama kasutada erinevate makseteenuste osutamiseks kõiki tavapäraseid seadmeliike (nt arvutid, tahvelarvutid ja mobiiltelefonid).
- (94) Autentimist ja teabevahetust käsitlevate regulatiivsete tehniliste standardite väljatöötamisel peaks EBA süstemaatiliselt hindama ja võtma arvesse privaatsuse mõõdet, et teha kindlaks iga olemasoleva tehnilise valikuga seotud riskid ning õiguskaitsevahendid, mille võiks kehtestada andmekaitsega seotud ohtude minimeerimiseks.
- (95) Elektrooniliste maksete turvalisus on väga oluline, et tagada kasutajate kaitse ja e-kaubanduse jaoks sobiva keskkonna kujundamine. Kõik elektrooniliselt pakutavad makseteenused tuleks teostada turvaliselt, võttes kasutusele tehnoloogia, mis suudab tagada kasutaja turvalise autentimise ja vähendada maksimaalselt pettuse ohtu. Näib, et ei ole vajalik tagada samasugust kaitsetaset maksetehingute puhul, mis algatatakse ja täidetakse muul viisil kui elektrooniliste platvormide või seadmete abil, nagu paberil maksetehingud, posti- või telefonimüük. Interneti- ja mobiilimaksete kindla kasvuga peaks kaasnema turvameetmete üldine tugevdamine. Interneti või muude kaugkanalite kaudu pakutavad makseteenused, mille toimimine ei sõltu sellest, kus asuvad füüsiliselt maksetehingu algatamiseks kasutatav seade või kasutatav makseinstrument, peaksid seega hõlmama tehingute autentimist dünaamiliste koodide kaudu, et teavitada kasutajat igal ajal makse summast ning makse saajat tehingust, milleks kasutaja loa annab.
- (96) Turvameetmed peaksid olema kooskõlas makseteenusega seotud riski tasemega. Et võimaldada kasutajasõbralike ja ligipääsetavate maksevahendite arendamist selliste madala riskitasemega maksete jaoks nagu näiteks madala väärtusega maksed, nagu kontaktivabad maksed müügipunktis, mis on kas mobiiltelefonil põhinevad või mitte, tuleks turvanõuete erandeid kohaldamisalast täpsustada regulatiivsetes tehnilistes standardites. Isikustatud turvavolituste turvaline kasutamine on vajalik selleks, et piirata andmepüügi ja muude pettustega seotud ohte. Sellega seoses tuleks võtta kasutajate jaoks vastu meetmed, millega kaitstakse nende isikustatud turvavolituste konfidentsiaalsust ja terviklikkust. Need meetmed hõlmavad üldjuhul kodeerimissüsteeme, mis põhinevad maksja isiklikel seadmetel (sh kaardilugejad või mobiiltelefonid) või mida pakub maksjale tema kontot haldav makseteenuse pakkuja erineva kanali kaudu, nagu näiteks SMS või e-kirjad. Meetmed, sealhulgas üldjuhul kodeerimissüsteemid, mille tulemusena võidakse luua autentimiskoodid, nagu ühekordsed salasõnad, võivad maksetehingute turvalisust tugevdada. Selliste autentimiskoodide kasutamist makseteenuse kasutajate poolt tuleks pidada kokkusobivaks nende makseinstrumentide ja isikustatud turvavolitustega seotud kohustustega, samuti siis, kui kaasatud on makse algatamise teenuse pakkujad või kontoteabe teenuse pakkujad.
- (97) Liikmesriigid peaksid määrama, kas pädevad asutused, kes vastutavad makseasutustele tegevusloa andmise eest, võiksid samuti toimida vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlust läbiviivate pädevate asutustena.
- (98) Ilma et see piiraks klientide õigust esitada hagi kohtule, peaksid liikmesriigid tagama makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutajate vaheliste, käesolevas direktiivis sätestatud õigustest ja kohustustest tulenevate vaidluste kohtuvälise lahendamise kergesti kasutatava, asjakohase, sõltumatu, erapooletu, läbipaistva ja tulemusliku

menetluse. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 593/2008⁽¹⁾ nähakse ette, et lepingu suhtes kohaldatavat õigust käsitlevad mis tahes lepingutingimused ei tohi kahjustada tarbijale tema alalise elukohariigi õiguse kohustuslike sätete alusel tagatud kaitset. Liikmesriigid peaksid kehtestama tõhusa ja tulemusliku vaidluste lahendamise menetluse, tagades, et makseteenuse pakkujad töötavad välja tulemusliku kaebuste lahendamise menetluse, millest saavad juhinduda nende makseteenuse kasutajad enne, kui vaidlus antakse lahendamiseks kohtuvälise menetluse kaudu või kohtule. Kaebuste lahendamise menetluse puhul tuleks sätestada lühike ja selge tähtaeg, mille jooksul makseteenuse pakkuja vastab kaebusele. Liikmesriigid peaksid tagama, et vaidluste kohtuvälise lahendamise organitel on piisav suutlikkus osaleda asjakohasel ja tõhusal viisil piiriüleises koostöös seoses käesolevast direktiivist tulenevaid õigusi ja kohustusi käsitlevate vaidlustega.

- (99) Vajalik on tagada käesoleva direktiivi alusel vastu võetud siseriiklike õigusaktide tõhus jõustamine. Seetõttu tuleks kehtestada asjakohased menetlused, mida järgides saaks esitada kaebusi nende makseteenuse pakkujate vastu, kes ei täida neid õigusakte, ja tagada, kui see on asjakohane, tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste määramine. Selleks et tagada käesoleva direktiivi tulemuslik täitmine, peaksid liikmesriigid määrama makseteenuse pakkujatest sõltumatud pädevad asutused vastavalt määruses (EL) nr 1093/2010 sätestatud tingimustele. Läbipaistvuse huvides peaksid liikmesriigid teatama komisjonile määratud asutuste nimed ning kirjeldama selgelt nende ülesandeid vastavalt käesolevale direktiivile.
- (100) Ilma et see piiraks õigust esitada hagi kohtule, et tagada direktiivi järgimine, peaksid liikmesriigid samuti tagama, et pädevatele asutustele antakse vajalikud õigused, sealhulgas õigus kehtestada karistusi, kui makseteenuse pakkuja ei järgi käesolevas direktiivis sätestatud õigusi ja kohustusi, eelkõige kui on olemas oht uute rikkumiste toimepanemiseks või muu oht tarbijate kollektiivsetele huvidele.
- (101) On oluline, et tarbijaid teavitatakse selgelt ja arusaadavalt nende käesolevast direktiivist tulenevatest õigustest ja kohustustest. Komisjon peaks seetõttu koostama nende õiguste ja kohustuste kohta teabelehe.
- (102) Käesoleva direktiiviga ei piirata nende siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis on seotud tagajärgedega, mis tulenevad vastutusest väljavõtte ebakorrekse esitamise või edastamise eest.
- (103) Käesoleva direktiivi kohaldamine ei tohiks piirata nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ⁽²⁾ makseteenuste käibemaksustamist käsitlevate sätete kohaldamist.
- (104) Kui käesolevas direktiivis viidatakse eurodes väljendatud summale liikmesriikide puhul, mille rahaühik ei ole euro, tuleb sellist summat käsitada sellise liikmesriigi poolt kindlaks määratud ekvivalentse summana selle liikmesriigi vääringus.
- (105) Õiguskindluse huvides on kohane kehtestada üleminekukord, mille kohaselt isikud, kes enne käesoleva direktiivi jõustumist on alustanud makseasutusena tegevust kooskõlas siseriiklike õigusaktidega, millega võetakse üle direktiiv 2007/64/EÜ, võivad jätkata seda tegevust asjaomases liikmesriigis kindlaksmääratud aja jooksul.
- (106) Komisjonile tuleks anda õigus võtta vastu õigusakte vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290, millega soovitus 2003/361/EÜ muutmise korral kohandatakse viidet sellele soovitusele, ning ajakohastamise kohta, kui neis liikmesriikides, kus inflatsiooni arvesse võtmiseks kohaldatakse võimalust (osaliselt) vabastada väiksemad makseasutused loanõudest, muudetakse vabastuse künnist, mida väljendab makseteenuse pakkuja poolt keskmiselt tehtud maksetehingute kogusumma. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I”) (ELT L 177, 4.7.2008, lk 6).

⁽²⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

- (107) Selleks et tagada käesoleva direktiivi järjekindel kohaldamine, peaks komisjonil olema võimalik kasutada EBA erialaseid teadmisi ja abi, mistõttu tuleks EBA-le anda ülesanne töötada välja suuniseid ja koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõusid, mis käsitlevad makseteenuste turvalisust, eelkõige seoses kliendi tugeva autentimisega, ning liikmesriikidevahelist koostööd, mis on seotud teenuste osutamise ning tegevusloaga makseasutuste asutamisega teistes liikmesriikides. Komisjonile tuleks anda pädevus need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud vastu võtta. Need ülesanded on täielikult kooskõlas EBA rolli ja ülesannetega, mis on sätestatud määruses (EL) nr 1093/2010.
- (108) EBA peaks käesoleva direktiivi kohaselt suuniste, regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel kooskõlas määrusega (EL) nr 1093/2010 tagama, et ta konsulteerib kõigi asjakohaste sidusrühmadega, sealhulgas makseteenuste turu sidusrühmadega, kajastades kõiki asjakohaseid huvisid. Vajaduse korral peaks EBA seisukohtade nõuetekohaseks tasakaalustamiseks tegema eriti jõupingutusi, et kuulda asjakohaste pangandusväliste osalejate seisukohti.
- (109) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt ühtse makseteenuste siseturu integreerimise jätkamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, sest see nõuab paljude erinevate, praegu liikmesriikide õigussüsteemides kehtivate õigusnormide ühtlustamist, küll aga saab seda selle ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (110) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise avaldusega selgitavate dokumentide kohta ⁽¹⁾ kohustuvad liikmesriigid lisama põhjendatud juhtudel ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (111) Euroopa andmekaitseinspektoriga on konsulteeritud kooskõlas määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 28 lõikega 2 ning ta andis oma arvamuse 5. detsembril 2013 ⁽²⁾.
- (112) Direktiive 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ja 2013/36/EL ning määrust (EL) nr 1093/2010 tuleks seega vastavalt muuta.
- (113) Kuna direktiivi 2007/64/EÜ tuleb teha palju muudatusi, on asjakohane tunnistada see direktiiv kehtetuks ja asendada uuega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

SISU, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse õigusnormid, mille kohaselt liikmesriigid eristavad järgmisi makseteenuse pakkujate kategooriaid:

⁽¹⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

⁽²⁾ ELT C 38, 8.2.2014, lk 14.

- a) krediidasutused Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses, sh liidus asuvad krediidasutuste filiaalid nimetatud määruse artikli 4 lõike 1 punkti 17 tähenduses, olenemata sellest, kas nende filiaalide peakontor asub liidus või direktiivi 2013/36/EL artikli 47 ja siseriikliku õiguse kohaselt liidust väljaspool;
- b) e-raha asutused direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 punkti 1 tähenduses, sh koosõlas nimetatud direktiivi artikliga 8 ja siseriikliku õigusega e-raha asutuste filiaalid, kui need asuvad liidus ja nende peakontor asub liidust väljaspool ning üksnes juhul, kui nende filiaalide poolt osutatavad makseteenused on seotud e-raha väljastamisega;
- c) postiteenuse osutajad, kellel on siseriiklike õigusaktide kohaselt õigus osutada makseteenuseid;
- d) makseasutused;
- e) Euroopa Keskpank (EKP) ja liikmesriikide keskpangad, kui nad ei tegutse rahaasutuste või muu riigiasutusena;
- f) liikmesriigid või nende piirkondlikud või kohalikud asutused, kui nad ei tegutse riigiasutusena.

2. Samuti kehtestatakse käesoleva direktiiviga:

- a) nõuded makseteenuste tingimuste läbipaistvuse kohta ja teabele esitatavad nõuded ning
- b) makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vastavad õigused ja kohustused seoses makseteenuste osutamiseiga tavalise majandus- või kutsetegevuse raames.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse liidus osutatavatele makseteenustele.
2. III ja IV jaotist kohaldatakse liikmesriigi vääringus tehtud maksetehingute suhtes, kui nii maksja makseteenuse pakkuja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja või ainus maksetehingus osalev makseteenuse pakkuja asuvad liidus.
3. III jaotist (v.a artikli 45 lõike 1 punkt b, artikli 52 punkti 2 alapunkt e ja artikli 56 punkt a) ning IV jaotist (v.a artiklid 81–86) kohaldatakse sellises vääringus tehtud maksetehingute suhtes, mis ei ole liikmesriigi vääring, juhul kui nii maksja makseteenuse pakkuja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja või ainus maksetehingus osalev makseteenuse pakkuja asuvad liidus, seoses maksetehingu nende osadega, mis tehakse liidus.
4. III jaotist (v.a artikli 45 lõike 1 punkt b, artikli 52 punkti 2 alapunkt e, artikli 52 punkti 5 alapunkt g ja artikli 56 punkt a) ning IV jaotist (v.a artikli 62 lõiked 2 ja 4, artiklid 76, 77, 81, artikli 83 lõige 1, artiklid 89 ja 92) kohaldatakse kõigis vääringutes tehtud maksetehingute suhtes, kui liidus asub vaid üks makseteenuse pakkujatest, seoses maksetehingu nende osadega, mis sooritatakse liidus.
5. Liikmesriigid võivad vabastada direktiivi 2013/36/EL artikli 2 lõike 5 punktides 4 kuni 23 osutatud asutused käesoleva direktiivi kõigi sätete või mõne sätte kohaldamisest.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

Artikkel 3

Kohaldamisalast välistamine

Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmise suhtes:

- a) maksetehingud, mis tehakse üksnes sularahas otse maksjalt makse saajale, ilma mis tahes vahendava sekkumiseta;
- b) maksetehingud maksjalt makse saajale, mis tehakse kaubandusagendi vahendusel, kellel on lepinguga antud õigus pidada läbirääkimisi kaupade või teenuste müügi või ostu üle või sõlmida müügi- või ostutehinguid üksnes maksja või üksnes makse saaja nimel;
- c) majandus- või kutsetegevuse käigus pangatähtede ja müntide füüsiline transport, sealhulgas nende vastuvõtmine, töötlemine ja tarnimine;
- d) maksetehingud, mis seisnevad majandus- või kutsetegevusega mitte seotult sularaha kogumises ja tarnimises mitte-tulundusliku või heategevusliku tegevuse käigus;
- e) teenused, mille puhul makse saaja maksab kauba või teenuse eest makseteenuse kasutaja selgel taotlusel maksjale sularaha osana maksetehingust enne maksetehingu täitmist;
- f) sularahas tehtavad valuutavahetustoimingud, mille puhul rahalisi vahendeid ei hoita maksekontol;
- g) maksetehingud, mis põhinevad mis tahes järgmisel dokumendil, millega makseteenuse pakkuja annab rahalised vahendid makse saaja käsutusse:
 - i) pabertšekid vastavalt tšekke käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestavale 19. märtsi 1931. aasta Genfi konventsioonile;
 - ii) alapunktis i osutatud pabertšekkidega võrreldavad pabertšekid, mille suhtes kohaldatakse nende liikmesriikide õigusakte, kes ei ole tšekke käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 19. märtsi 1931. aasta Genfi konventsiooni osalised;
 - iii) paberil käskvekslid kooskõlas vekslid ja lihtveksleid käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 7. juuni 1930. aasta Genfi konventsiooniga;
 - iv) alapunktis iii osutatud käskvekslitega võrreldavad paberil käskvekslid, mille suhtes kohaldatakse nende liikmesriikide õigusakte, kes ei ole vekslid ja lihtveksleid käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 7. juuni 1930. aasta Genfi konventsiooni osalised;
 - v) paberil maksetähikud;
 - vi) paberil reisitšekid;
 - vii) paberil rahakaardid, nagu need on määratlenud Ülemaailmne Postiliit;
- h) maksetehingud, mis sooritatakse makse- või väärpaberiarveldussüsteemis arveldusagentide, keskmise osapoolte, kliiringukodade ja/või keskpankade ja muude süsteemis osalejate ning makseteenuse pakkujate vahel, ilma et see piiraks artikli 35 kohaldamist;

- i) maksetehingud, mis on seotud väärtpaberitest koosneva vara teenindamisega, sealhulgas dividendide, sissetuleku või muude tulude jaotamise või tagasiostmise või müügiga, mida teostavad punktis h osutatud isikud või investeerimisühingud, krediidiasutused, ühisinvesteeringuettevõtjad või investeerimisteenusid osutavad varahaldusettevõtjad ning kõik muud asutused, kellel on lubatud hallata finantsinstrumente;
- j) tehniliste teenuste pakkujate teenused, millega toetatakse makseteenuste osutamist, kusjuures ülekantavad rahalised vahendid ei kuulu ühelgi ajahetkel selliste teenuste pakkujatele, sealhulgas andmetöötlus ja andmete säilitamine, usaldus- ja eraelu puutumatus kaitse teenused, andmete ja olemi autentimine, infotehnoloogia- (IT) ja sidevõrguteenuste osutamine, makseteenuste puhul kasutatavate terminalide ja seadmete kasutuseks andmine ja hooldus, välja arvatud makse algatamise teenused ja kontoteabe teenused;
- k) teenused, mis põhinevad konkreetsetel makseinstrumentidel, mida saab kasutada üksnes piiratud viisil ja mis vastavad ühele järgmistest tingimustest:
- i) makseinstrumentid, millega on nende valdajal võimalik omandada kaupu või teenuseid ainult väljastaja ruumides või väljastajaga sõlmitud otsese kaupade müügi või teenuste osutamise lepingu alusel teenusepakkujate piiratud võrgus;
- ii) makseinstrumentid, mida saab kasutada üksnes väga piiratud valiku kaupade või teenuste omandamiseks;
- iii) makseinstrumentid, mis kehtivad vaid ühes liikmesriigis ja mis antakse ettevõtja või avaliku sektori asutuse taotluse korral ning mida reguleerib riiklik või piirkondlik avaliku sektori asutus konkreetsetel sotsiaalsetel või maksustamisega seotud eesmärkidel, et omandada konkreetseid kaupu või saada teenuseid tarnijatelt, kes on sõlminud väljaandjaga kaupade müügi või teenuste osutamise lepingu;
- l) elektroonilise side võrkude või teenuste pakkuja maksetehingud, mis tehakse lisaks elektroonilise side teenustele võrgu kliendi või teenuse tellija jaoks:
- i) digitaalse infosisu ja häälepõhiste teenuste ostmiseks, olenemata digitaalse infosisu ostmiseks või tarbimiseks kasutatavast seadmest, ning mis lisatakse seonduvale arvele; või
- ii) mis täidetakse elektroonilisest seadmest või selle kaudu ning mis lisatakse seonduvale arvele heategevuse raames või pileтите ostmiseks;
- tingimusel et ükski punktides i ja ii osutatud maksetehing ei ole suurem kui 50 eurot ning:
- maksetehingute kogusumma ei ületa üksiku võrgu kliendi või teenuse tellija kohta 300 eurot kuus; või
- kui võrgu klient või teenuse tellija eelrahastab oma elektroonilise side võrgu või teenuse pakkuja juures asuvat kontot, ei ületa maksetehingute kogusumma 300 eurot kalendrikuus;
- m) makseteenuse pakkujate, nende agentide või filiaalide vahel teostatavad maksetehingud nende oma nimel;
- n) maksetehingud ja seonduvad teenused ematettevõtja ja selle tütarettevõtja vahel või sama ematettevõtja mitme tütar-ettevõtja vahel ilma makseteenuse pakkuja mis tahes vahendava sekkumiseta; erandiks on samasse konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja vahendav sekkumine;
- o) sularaha- või makseautomaadist sularaha väljavõtmiseks pakutavad teenused, mida pakuvad ühe või mitme kaartide väljastaja huvides tegutsevad teenusepakkujad, kes ei ole maksekontolt raha välja võtva kliendiga sõlmitud raamlepingu pooled, tingimusel et need teenusepakkujad ei osuta muid I lisas loetletud makseteenuseid. Siiski esitatakse kliendile artiklites 45, 48, 49 ja 59 osutatud teave sularaha väljavõtmise tasude kohta enne sularaha väljavõtmist ning pärast väljavõtmist sularaha kättesaamisel tehingu lõpus.

*Artikkel 4***Mõisted**

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „päritoluliikmesriik” – mis tahes järgmine riik:
 - a) liikmesriik, kus on makseteenuse pakkuja registrijärgne asukoht, või
 - b) liikmesriik, kus asub makseteenuse pakkuja peakontor, kui siseriikliku õiguse kohaselt tal registrijärgne asukoht puudub;
2. „vastuvõttev liikmesriik” – liikmesriik, mis ei ole päritoluliikmesriik ja kus makseteenuse pakkujal on agent või filiaal või kus ta osutab makseteenuseid;
3. „makseteenus” – I lisas loetletud üks või mitu äritegevuse liiki;
4. „makseasutus” – juriidiline isik, kellele on antud tegevusluba kooskõlas artikliga 11 makseteenuste osutamiseks ja täitmiseks kõikjal liidus;
5. „maksetehing” – maksja, maksja nimel või makse saaja algatatud rahaliste vahendite sissemakse, ülekandmine või väljamaksmine, mis ei olene makse aluseks olevatest mis tahes kohustustest maksja ja makse saaja vahel;
6. „kaugmaksetehing” – maksetehing, mis on algatatud interneti teel või seadme kaudu, mida võib kasutada sidevahendina;
7. „maksesüsteem” – rahaliste vahendite edastamise süsteem, millel on ametlikud standardid ja ühtsed eeskirjad maksetehingute töötlemiseks, kliiringuks ja/või arveldamiseks;
8. „maksja” – füüsiline või juriidiline isik, kellel on maksekonto ja kes on lubanud teha maksekäsundi kõnealuselt maksekontolt või, kui maksekontot ei ole, füüsiline või juriidiline isik, kes teeb maksekäsundi;
9. „makse saaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes peaks olema maksetehinguga ülekantavate rahaliste vahendite saaja;
10. „makseteenuse kasutaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab makseteenust maksja, makse saaja või mõlemana;
11. „makseteenuse pakkuja” – artikli 1 lõikes 1 osutatud ettevõtja või füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab artiklite 32 või 33 kohast vabastust;
12. „maksekonto” – ühe või mitme makseteenuse kasutaja nimel olev konto, mida kasutatakse maksetehingute tegemiseks;
13. „maksekäsund” – maksja või makse saaja antud juhised oma makseteenuse pakkujale maksetehingu täitmiseks;
14. „makseinstrument” – makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud isikustatud seade (seadmed) ja/või toimingute kogum, mida kasutatakse maksekäsundi algatamiseks;

15. „makse algatamise teenus” – teenus maksekäsundi algatamiseks makseteenuse kasutaja taotlusel seoses teise makseteenuse pakkuja juures hoitava maksekontoga;
16. „kontoteabe teenus” – internetipõhine teenus, mis seisneb konsolideeritud teabe esitamises ühe või mitme maksekonto kohta, mille makseteenuse kasutaja on avanud kas teise makseteenuse pakkuja või mitme makseteenuse pakkuja juures;
17. „kontot haldav makseteenuse pakkuja” – makseteenuse pakkuja, kes pakub maksjale maksekontot ja haldab seda;
18. „makse algatamise teenuse pakkuja” – makseteenuse pakkuja, kelle äritegevus seisneb I lisa punktis 7 osutatud tegevuses;
19. „kontoteabe teenuse pakkuja” – makseteenuse pakkuja, kelle äritegevus seisneb I lisa punktis 8 osutatud tegevuses;
20. „tarbija” – füüsiline isik, kes tegutseb käesoleva direktiiviga hõlmatud makseteenuse lepingutes eesmärkidel, mis ei seonu tema majandus- või kutsetegevusega;
21. „raamleping” – makseteenuse leping, millega reguleeritakse üksikute ja järjestikuste maksetehingute täitmist tulevikus ning mis võib sisaldada maksekonto avamise kohustust ja tingimusi;
22. „rahasiire” – makseteenus, mille puhul saadakse maksjalt rahalisi vahendeid maksja või makse saaja nimel maksekontot avamata ning mille ainsaks eesmärgiks on kanda vastav rahasumma üle makse saajale või mõnele teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutseb makse saaja nimel, ja/või kui rahalised vahendid saadakse makse saaja nimel ning tehakse talle kättesaadavaks;
23. „otsekorraldus” – makseteenus, mille eesmärgiks on debiteerida maksja maksekontot, kui maksetehingu on algatanud makse saaja volituse alusel, mille maksja on andnud makse saajale, makse saaja makseteenuse pakkujale või maksja enda makseteenuse pakkujale;
24. „kreeditorraldus” – makseteenus, mille puhul makseteenuse pakkuja, kelle juures maksja maksekonto asub, krediteerib makse saaja maksekontot maksetehingu või järjestikuste maksetehingutega maksja maksekontolt maksja antud juhise alusel;
25. „rahalised vahendid” – pangatähed ja mündid, elektroonsel kujul edastatav raha ja e-raha, mis on määratletud direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 lõikes 2;
26. „väärtuspäev” – päev, mil makseteenuse pakkuja debiteerib maksja kontot või krediteerib makse saaja kontot ja mis on aluseks kontrol olevatele rahalistele vahenditele intressi arvutamisel;
27. „viitekurs” – vahetuskurs, millele tuginedes arvutatakse valuutavahetuskurs ja mille makseteenuse pakkuja teeb kättesaadavaks või mis pärineb avalikkusele kättesaadavast allikast;
28. „viiteintressimäär” – intressimäär, millele tuginedes arvutatakse kasutatav intressimäär ja mis pärineb avalikkusele kättesaadavast allikast, mida saavad kontrollida mõlemad makseteenuse lepingu osalised;
29. „autentimine” – toiming, mis võimaldab makseteenuse pakkujal kindlaks teha konkreetse makseteenuse kasutaja isiku või konkreetse makseinstrumendi kasutamise kehtivuse, sealhulgas kasutaja isikustatud turvavolituste kasutamine;

30. „tugev kliendi autentimine” – autentimine, mille käigus kasutatakse kahte või enam elementi, mis kuuluvad teadmise (miski, mida teab üksnes kasutaja), omamise (miski, mida omab üksnes kasutaja) või tunnuse (miski, mis on kasutajale omane) kategooriasse ja on sõltumatud, et neist ühe rikkumine ei ohustaks teiste usaldusväärsust, ning mille ülesehitus võimaldab kaitsta autentimisandmete konfidentsiaalsust;
31. „isikustatud turvavolitused” – makseteenuse pakkuja poolt makseteenuse kasutajale autentimise eesmärgil antud isikustatud elemendid;
32. „tundlikud makseandmed” – andmed, sh isikustatud turvavolitused, mida on võimalik kasutada pettuse toimepanemiseks. Makse algatamise teenuse pakkujate ja kontoteabe teenuse pakkujate puhul ei kuulu tundlike makseandmete hulka kontoomaniku nimi ega kontonumber;
33. „kordumatu tunnus” – makseteenuse kasutajale makseteenuse pakkuja määratud tähtede, numbrite või sümbolite kombinatsioon, mille makseteenuse kasutaja esitab maksetehingu teise makseteenuse kasutaja ja/või teisele makseteenuse kasutajale kuuluva maksekonto üheseks kindlakstegemiseks;
34. „sidevahendid” – vahendid, mida makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja võivad kasutada omavahelise makseteenuse lepingu sõlmimisel, ilma et nad peaksid ühel ajal füüsiliselt kohal viibima;
35. „püsiv andmekandja” – vahend, mis võimaldab makseteenuse kasutajal isiklikult talle adresseeritud teavet salvestada nii, et seda saaks tulevikus kasutada nii kaua, kui on teabe otstarbe seisukohast vajalik, ning et teavet saaks muutmata kujul taasesitada;
36. „mikroettevõtja” – ettevõtja, kes on makseteenuse lepingu sõlmimise ajal soovitusel 2003/361/EÜ lisa artiklis 1 ja artikli 2 lõigetes 1 ja 3 määratletud ettevõtja;
37. „tööpäev” – päev, mil maksja asjaomane makseteenuse pakkuja või maksetehingu täitmise seotud makse saaja makseteenuse pakkuja on maksetehingu täitmiseks vajalikuks arvelduseks avatud;
38. „agent” – füüsiline või juriidiline isik, kes tegutseb makseteenuste osutamisel makseasutuse nimel;
39. „filiaal” – tegevuskoht, mis ei ole peakontor ja mis on makseasutuse osa, mis ei ole juriidiline isik ning mis teostab otse kõiki või mõningaid makseasutuse äritegevusele omaseid tehinguid; kõiki tegevuskohti, mille teises liikmesriigis paikneva peakontoriga makseasutus on ühes liikmesriigis asutanud, käsitatakse ühe filiaalina;
40. „konsolideerimisgrupp” – ettevõtjate grupp, mis on üksteisega seotud direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõigetes 1, 2 või 7 osutatud viisil, või ettevõtjad, mis on määratletud komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 241/2014 ⁽¹⁾ artikli 4, 5, 6 ja 7 alusel ja mis on üksteisega seotud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 10 lõikes 1, artikli 113 lõikes 6 või lõikes 7 osutatud viisil;
41. „elektroonilise side võrk” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/21/EÜ ⁽²⁾ artikli 2 esimese lõigu punktis a määratletud võrk;
42. „elektroonilise side teenus” – direktiivi 2002/21/EÜ artikli 2 punktis c määratletud teenus;

⁽¹⁾ Komisjoni 7. jaanuari 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 241/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, milles käsitletakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid omavahendite nõudeid (ELT L 74, 14.3.2014, lk 8).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamidirektiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33).

43. „digitaalne infosisu” – kaubad või teenused, mis on toodetud ja tarnitud digitaalsel kujul ja mille kasutamine või tarbimine on võimalik vaid tehnilise seadmega ning mis ei hõlma mingil viisil füüsiliste kaupade ja teenuste kasutamist või tarbimist;
44. „maksetehingute vastuvõtmine” – makseteenus, mida osutab makseteenuse pakkuja, kellel on makse saajaga leping maksetehingute vastuvõtmiseks ja töötlemiseks, mille tulemusena kantakse rahalised vahendid üle makse saajale;
45. „makseinstrumentide väljastamine” – makseteenus, mida osutab makseteenuse pakkuja, kellel on sõlmitud leping, et anda maksjale makseinstrument maksja maksetehingute algatamiseks ja töötlemiseks;
46. „omavahendid” – vahendid, nagu need on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 118, mille puhul vähemalt 75 % esimese taseme omavahenditest moodustavad esimese taseme põhiomavahendid, nagu on osutatud kõnealuse määruse artiklis 50, ning teise taseme omavahendid on võrdsed ühe kolmandikuga esimese taseme omavahenditest või sellest väiksemad;
47. „makselahenduse kaubamärk” – mis tahes materiaalne või digitaalne nimi, termin, tähis, sümbol või nende kombinatsioon, millega on võimalik näidata, millise maksekaardiskeemi raames kaardipõhised maksetehingud tehakse;
48. „ühismärgistus” – kahe või enama makselahenduse kaubamärgi või sama makselahenduse kaubamärgi kahe või enama makserakenduse kasutamine samal makseinstrumendil.

II JAOTIS

MAKSETEENUSE PAKKIJAD

1. PEATÜKK

Makseasutused

1. jagu

Üldsätted

Artikkel 5

Tegevusloa taotlemine

1. Makseasutuse tegevusloa saamiseks esitatakse päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele taotlus koos järgmiste dokumentidega:
 - a) tegevusprogramm, milles eelkõige kirjeldatakse kavandatavate makseteenuste liike;
 - b) äriplaan koos esimese kolme majandusaasta prognoositava eelarvekalkulatsiooniga, mis tõendab, et taotluse esitaja suudab rakendada usaldusväärseks tegutsemiseks kohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, vahendeid ning menetlusi;
 - c) tõendid selle kohta, et makseasutus omab artiklis 7 sätestatud algkapitali;
 - d) artikli 10 lõikes 1 osutatud makseasutuste puhul makseteenuse kasutaja rahaliste vahendite kaitseks artikli 10 kohaselt võetud meetmete kirjeldus;
 - e) taotluse esitaja juhtimiskorra ja sisekontrollimehhanismide, sealhulgas haldus-, riskijuhtimis- ja raamatupidamisprotseduuride kirjeldus, mis tõendab, et nimetatud juhtimiskord, kontrollimehhanismid ja protseduurid on proportsionaalsed, asjakohased, usaldusväärsed ja piisavad;
 - f) turvaintsidentide ja turvalisusega seotud kliendikaebuste väljaselgitamise ja lahendamise ning nende suhtes meetmete võtmise korra kirjeldus, sealhulgas intsidentidest teatamise kord, milles võetakse arvesse makseasutuse teatamiskohustust vastavalt artiklile 96;

- g) tundlikele makseandmetele juurdepääsu registreerimise, seire, jälgimise ja piiramise protsessi kirjeldus;
- h) talitluspidevuse tagamise korra kirjeldus, mis hõlmab oluliste toimingute loetelu, tõhusaid hädaolukorra lahendamise plaane ning nende plaanide asjakohasuse ja tõhususe korrapärase katsetamise ja läbivaatamise menetlust;
- i) jõudluse, tehingute ja pettuse kohta statistiliste andmete kogumise põhimõtete kirjeldus ja põhimõistete määratlus;
- j) turvapoliitika dokument, sealhulgas põhjalik makseteenustega seotud riski hinnang ning nende turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus, mis on võetud makseteenuste kasutajatele piisava kaitse pakkumiseks väljaselgitatud ohtude, sealhulgas pettuse ning tundlike ja isikuandmete ebaseadusliku kasutamise eest;
- k) makseasutuste puhul, kes peavad täitma rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu võitlemisega seonduvaid kohustusi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile (EL) 2015/849⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2015/847,⁽²⁾ ülevaade sisekontrollimehhanismidest, mille taotluse esitaja on kehtestanud nende kohustuste täitmiseks;
- l) taotluse esitaja organisatsioonilise struktuuri kirjeldus, mis vajaduse korral sisaldab agentide ja filiaalide kavandatud kasutamise kirjeldust ning kirjeldust vähemalt kord aastas koha peal ja mujal tehtud kontrollide kohta, mille taotluse esitaja kohustub agentide ja filiaalide puhul läbi viima, samuti tegevuse edasiandmise korra kirjeldust ning käsitleb taotluse esitaja osalust riigisiseses või rahvusvahelistes maksesüsteemides;
- m) andmed isikute kohta, kellel on taotluse esitajas otseselt või kaudselt oluline osalus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 36 tähenduses, nende osaluse suurus ning tõendid nende sobivuse kohta, pidades silmas vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine;
- n) andmed makseasutuse juhtide ja makseasutuse juhtimise eest vastutavate isikute kohta ja vajaduse korral makseasutuse makseteenustega seotud tegevuse eest vastutavate isikute kohta ning samuti tõendid, et neil on hea maine ning makseteenuste osutamiseks kohased teadmised ja kogemus vastavalt makseasutuse päritoluliikmesriigis kindlaks määratudle;
- o) vajaduse korral andmed Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2006/43/EÜ määratletud vannutatud audiitorite ja audiitorühingute kohta⁽³⁾;
- p) taotluse esitaja õiguslik seisund ja põhikiri;
- q) taotluse esitaja peakontori aadress.

Esimese lõigu punktide d, e, f ja l kohaldamiseks esitab taotluse esitaja kirjelduse auditeerimiskorra ja organisatsioonilise korralduse kohta, mille ta on kehtestanud selleks, et võtta kõik mõistlikud meetmed oma teenusekasutajate huvide kaitsmiseks ja makseteenuste toimimise jätkuvuse ning usaldusväarsuse tagamiseks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta määrus (EL) 2015/847, mis käsitleb rahaülekannetes edastatavat teavet ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1781/2006 (ELT L 141, 5.6.2015, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiv 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 87).

Esimese lõigu punktis j osutatud turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus annab ülevaate kõrgetasemelise tehnilise turvalisuse ja andmekaitse tagamise meetmetest, sealhulgas tarkvara ja IT süsteemidest, mida kasutavad taotleja või ettevõtjad, kellele ta kogu oma tegevuse või osa sellest edasi annab. Need meetmed peavad hõlmama ka artikli 95 lõikes 1 sätestatud turvameetmeid. Nende meetmete puhul võetakse arvesse EBA poolt vastavalt artikli 95 lõikele 3 esitatud turvameetmete suuniseid.

2. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjatel, kes taotlevad I lisa punktis 7 osutatud makseteenuste osutamiseks luba, oleks loa andmise eeltingimusena kutsealane vastutuskindlustus, mis hõlmab territooriumit, millel nad teenuseid pakuvad, või mõni muu võrreldav tagatis vastutuse katteks, et tagada nende võime võtta artiklitest 73, 89, 90 ja 92 tulenev vastutus.

3. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjatel, kes taotlevad I lisa punktis 8 osutatud makseteenuste osutamiseks registreerimist, oleks registreerimise eeltingimusena kutsealane vastutuskindlustus, mis hõlmab territooriumit, millel nad teenuseid pakuvad, või mõni muu võrreldav tagatis, et katta vastutust kontot haldava makseteenuse pakkuja või makseteenuse kasutaja ees tulenevalt autoriseerimata või pettuse teel juurdepääsust maksekonto teabele või selle autoriseerimata või pettuse teel kasutamisest.

4. Pärast kõikide asjakohaste sidusrühmadega, sh makseteenuste turu osalistega konsulteerimist, kajastades sealjuures kõiki asjakohaseid huvisid, väljastab EBA hiljemalt 13. jaanuariks 2017 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 pädevate asutuste jaoks suunised lõigetes 2 ja 3 osutatud kutsealase vastutuskindlustuse või muu samaväärse tagatise miinimumväärtuse kindlaksmääramise kriteeriumide kohta.

Esimeses lõigus osutatud suuniseid välja töötades võtab EBA arvesse järgmist:

a) ettevõtja riskiprofiil;

b) kas ettevõtja osutab muid I lisa osutatud makseteenuseid või tegeleb muu äritegevusega;

c) tegevuse ulatus:

i) ettevõtjate puhul, kes taotlevad luba I lisa punktis 7 osutatud makseteenuste osutamiseks, algatatud tehingute väärtus;

ii) ettevõtjate puhul, kes taotlevad registreerimist I lisa punktis 8 osutatud makseteenuste osutamiseks, kontoteabe teenuseid kasutavate klientide arv;

d) võrreldavate tagatiste eripära ja rakendamise kriteeriumid.

EBA vaatab kõnealused suunised regulaarselt läbi.

5. Pärast kõikide asjakohaste sidusrühmadega, sh makseteenuste turu osalistega konsulteerimist, kajastades seejuures kõiki asjakohaseid huvisid, väljastab EBA hiljemalt 13. juuliks 2017 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 suunised teabe kohta, mis tuleb makseasutuste tegevusloa taotlemisel esitada pädevatele asutustele, kaasa arvatud käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktides a, b, c, e ning g–j kehtestatud nõuded.

EBA vaatab kõnealused suunised läbi regulaarselt, kuid vähemalt iga kolme aasta tagant.

6. Võttes asjakohasel juhul arvesse lõikes 5 osutatud suuniste kohaldamisel saadud kogemust, võib EBA töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse teave, mis tuleb makseasutuste tegevusloa taotlemisel esitada pädevatele asutustele, kaasa arvatud lõike 1 punktides a, b, c, e ning g–j kehtestatud nõuded.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

7. Lõikes 4 osutatud teave tehakse pädevatele asutustele teatavaks kooskõlas lõikega 1.

Artikkel 6

Osaluse kontrollimine

1. Füüsilised ja juriidilised isikud, kes on otsustanud kas otseselt või kaudselt omandada makseasutuses olulise osaluse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 36 tähenduses või seda suurendada, mille tulemusena osalus kapitalis või hääleõiguses ulatub või ületab 20 %, 30 % või 50 %, või nii, et makseasutusest saab nende tütarettevõtja, teavitavad eelnevalt kirjalikult asjaomase makseasutuse pädevaid asutusi niisuguse omandamise või suurendamise kavatsusest. Sama kehtib kõigi füüsiliste ja juriidiliste isikute puhul, kes on otsustanud kas otseselt või kaudselt olulise osaluse võõrandada või seda vähendada nii, et osalus kapitalis või hääleõiguses langeb alla 20 %, 30 % või 50 %, või nii, et makseasutus lakkab olemast nende tütarettevõtja.

2. Kavandatav olulise osaluse omandaja esitab pädevale asutusele teabe, mis sisaldab kavandatava osaluse suurust ja asjakohast teavet, millele osutatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 23 lõikes 4.

3. Liikmesriigid nõuavad, et kui lõikes 2 osutatud kavandatava omandaja mõju võib kahjustada makseasutuse arukat ja usaldusväärset juhtimist, väljendavad pädevad asutused sellele vastuseisu või võtavad muid vajalikke meetmeid sellise olukorra lõpetamiseks. Sellisteks meetmeteks võivad olla ettekirjutused, juhatuse liikmete või juhtimise eest vastutavate isikute karistamine või asjaomase makseasutuse aktsionäride, osanike või liikmete aktsiatest või osadest tuleneva hääleõiguse peatamine.

Samasuguseid meetmeid kohaldatakse füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, kes ei täida käesolevas artiklis sätestatud kohustust anda lepingueelset teavet.

4. Kui osalus omandatakse pädevate asutuste vastuseisust hoolimata, näevad liikmesriigid olenemata muudest rakendatavatest karistustest ette vastava hääleõiguse peatamise, hääletamisel antud hääle õigustühiseks tunnistamise või võimaluse need kehtetuks tunnistada.

Artikkel 7

Algkapital

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutustel oleks neile tegevusloa andmise ajal järgmine algkapital, mis koosneb määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 1 punktides a kuni e osutatud ühest või mitmest omavahendite kirjest:

- a) kui makseasutus pakub üksnes I lisa punktis 6 osutatud makseteenuseid, peab selle algkapital igal ajal olema vähemalt 20 000 eurot;
- b) kui makseasutus pakub I lisa punktis 7 osutatud makseteenuseid, peab selle algkapital igal ajal olema vähemalt 50 000 eurot;

- c) kui makseasutus pakub I lisa punktides 1–5 osutatud makseteenuseid, peab selle algkapital igal ajal olema vähemalt 125 000 eurot.

Artikkel 8

Omavahendid

1. Makseasutuse omavahendid ei tohi langeda madalamale kui käesoleva direktiivi artiklis 7 osutatud algkapital või käesoleva direktiivi artikli 9 kohaselt arvutatud omavahendite summa, olenevalt sellest, kumb on suurem.
2. Liikmesriigid võtavad kasutusele vajalikud meetmed, et hoida ära omavahenditena aktsepteeritavate elementide korduv kasutamine juhul, kui makseasutus kuulub teise makseasutuse, krediidasutuse, investeerimisühingu, varahaldusettevõtja või kindlustusandjaga samasse konsolideerimisgruppi. Käesolevat lõiget kohaldatakse ka juhul, kui makseasutus ei paku ainult makseteenuseid, vaid tal on mitu tegevusvaldkonda.
3. Kui määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 7 sätestatud tingimused on täidetud, võivad liikmesriigid või nende pädevad asutused otsustada mitte kohaldada käesoleva direktiivi artiklit 9 makseasutuste suhtes, mis kuuluvad direktiivi 2013/36/EL kohaselt oma krediidasutusest emaettevõtjat hõlmava konsolideeritud järelevalve alla.

Artikkel 9

Omavahendite arvutamine

1. Sõltumata artiklis 7 sätestatud algkapitali nõuetest, nõuavad liikmesriigid, et makseasutustel, välja arvatud need makseasutused, kes pakuvad üksnes I lisa punktis 7 või 8 või mõlemas nimetatud punktis osutatud teenuseid, oleksid igal ajal omavahendite summas, mille arvutamise aluseks on üks järgnevast kolmest meetodist vastavalt pädevate asutuste poolt kooskõlas siseriikliku õigusega kindlaks määratud.

Meetod A

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt 10 %-ga tema eelneva majandusaasta püsivatest üldkuludest. Pädevad asutused võivad seda nõuet korrigeerida juhul, kui makseasutuse äritegevuses on pärast eelmist majandusaastat toimunud oluline muudatus. Kui makseasutuse äritegevus ei ole arvestamise kuupäevaks kestnud ühe majandusaasta, peab omavahendite summa olema võrdne vähemalt 10 %-ga üldpüsikuludest, lähtudes äriplaanis kavandatud, kui pädevad asutused ei nõua kõnealuse plaani kohandamist.

Meetod B

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt järgmiste elementide summaga, mida on korrutatud lõikes 2 sätestatud korrigeerimisteguriga k , ja kus maksete maht (MM) on 1/12 eelneva majandusaasta jooksul makseasutuse täidetud maksetehingute kogusummast:

- a) 4,0 % MM osast, mis on kuni 5 miljonit eurot,

pluss

- b) 2,5 % MM osast, mis on üle 5 miljoni euro, kuid ei ületa 10 miljonit eurot,

pluss

- c) 1 % MM osast, mis on üle 10 miljoni euro, kuid ei ületa 100 miljonit eurot,

pluss

d) 0,5 % MM osast, mis on üle 100 miljoni euro, kuid ei ületa 250 miljonit eurot,

pluss

e) 0,25 % MM osast, mis on üle 250 miljoni euro.

Meetod C

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt punktis a määratletud asjaomase näitajaga, mida on korrutatud punktis b sätestatud korrutusteguriga ning korrutatud seejärel lõikes 2 sätestatud korrigeerimisteguriga k.

a) Asjaomaseks näitajaks on järgmiste elementide summa:

i) intressitulu;

ii) intressikulu;

iii) saadud vahendus- ja teenustasud ning

iv) muu tegevustulu.

Iga element liidetakse, arvestades tulu plussmärgiga ja kulu miinusmärgiga. Asjaomase näitaja arvutamisel ei tohi arvesse võtta erakordseid või ebareeglipäraseid tuluartikleid. Nende teenustega seotud kulud, mida tegevuse edasiandmise korras osutavad kolmandad isikud, võivad näitajat vähendada, kui kulud tulenevad käesoleva direktiivi kohaselt järelevalve alla kuuluvast ettevõtjast. Näitaja arvutatakse 12 kuu andmete põhjal eelneva majandusaasta lõpus. See arvutatakse eelneva majandusaasta põhjal. Meetodiga C arvutatud omavahendid ei tohi siiski olla väiksemad kui 80 % viimase kolme majandusaasta keskmisest asjaomase näitajast. Kui auditeeritud andmed ei ole kättesaadavad, võib kasutada äritegevuse prognoose.

b) Korrutustegur on järgmine:

i) 10 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on kuni 2,5 miljonit eurot;

ii) 8 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 2,5 miljonist eurost kuni 5 miljoni euroni;

iii) 6 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 5 miljonist eurost kuni 25 miljoni euroni;

iv) 3 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 25 miljonist eurost kuni 50 miljoni euroni;

v) 1,5 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on üle 50 miljoni euro.

2. Meetodite B ja C puhul kasutatav korrigeerimistegur k on järgmine:

a) 0,5, kui makseasutus osutab ainult I lisa punktis 6 osutatud makseteenuseid;

b) 1, kui makseasutus osutab mõnda I lisa punktides 1–5 osutatud makseteenustest.

3. Pädevad asutused võivad makseasutuse riskijuhtimisprotsesside, operatsiooniriski kahjujuhtumite andmebaasi ja sisekontrollimehhanismide hinnangust lähtuvalt nõuda makseasutuselt vastavalt lõikele 1 valitud kohaldamisel saadud omavahendite summast kuni 20 % suurema summa olemasolu või lubada makseasutusele vastavalt lõikele 1 valitud meetodi kohaldamisel saadud omavahendite summast kuni 20 % väiksema summa olemasolu.

Artikkel 10

Kaitsenõuded

1. Liikmesriigid või pädevad asutused nõuavad I lisa punktides 1–6 osutatud makseteenuseid pakkuvalt makseasutuselt, et ta kasutaks makseteenuse kasutajatelt ja teise makseteenuse pakkuja kaudu maksetehingu täitmiseks saadud kõigi rahaliste vahendite kaitsmiseks ühte kahest järgmisest võttest:

- a) rahalisi vahendeid ei segata ühelgi ajahetkel mis tahes füüsilise või juriidilise isiku rahaliste vahenditega, v.a nende makseteenuse kasutajate rahaliste vahenditega, kelle nimel rahalisi vahendeid hoitakse, ning kui need on endiselt makseasutuse käes, kuid neid ei ole rahaliste vahendite saamise päevale järgneva tööpäeva lõpuks makse saajale või teisele makseteenuse pakkujale veel edastatud, hoiustatakse neid krediitiasutuse eraldi kontol või investeeritakse turvalisse, likviidsesse ja madala riskiga varasse vastavalt päritoluliikmesriigi pädevate asutuste määratlusele; seejuures ei rahuldada makseteenuse kasutajate huvides ning kooskõlas siseriikliku õigusega nende rahaliste vahendite arvelt makseasutuse teiste võlausaldajate nõudeid, eelkõige maksejõuetuse puhul;
- b) rahalised vahendid kaetakse sellise kindlustusandja või krediitiasutuse (mis ei kuulu makseasutusega samasse konsolideerimisgruppi) välja antud kindlustuslepingu või samaväärse garantiiga sellise summa ulatuses, mis on võrdne summaga, mis oleks eraldatud sellise kindlustuslepingu või samaväärse garantii puudumisel ning mis kuulub maksamisele juhul, kui makseasutus ei ole suuteline täitma oma finantskohustusi.

2. Kui makseasutusel on lõike 1 kohaselt rahaliste vahendite kaitsmise kohustus ning osa nendest vahenditest tuleb kasutada edaspidiste maksetehingute täitmise eesmärgil ning allesjäänud summat tuleb kasutada makseteenusega mitte-seotud teenuste jaoks, kohaldatakse lõikes 1 sätestatud nõudeid ka tulevaste maksetehingute täitmise eesmärgil kasutatava osa suhtes. Kui nimetatud osa on muutuva suurusega või kui selle suurus ei ole eelnevalt teada, võivad liikmesriigid lubada makseasutustel nimetatud lõiget kohaldada, kasutades representatiivset osa, mida eeldatavasti makseteenusteks kasutatakse, tingimusel et nimetatud representatiivset osa on pädevate asutuste hinnangul võimalik varasemate andmete põhjal piisava täpsusega hinnata.

Artikkel 11

Tegevusloa andmine

1. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjad, kellele ei ole osutatud artikli 1 lõike 1 punktides a, b, c, e ja f, ning artiklite 32 või 33 kohast erandit mittekasutatavad füüsilised või juriidilised isikud, kes kavatsesid osutada makseteenuseid, omandavad enne makseteenuse osutamise alustamist tegevusloa makseasutusena tegutsemiseks. Tegevusloa antakse üksnes juriidilisele isikule, kes on asutatud liikmesriigis.

2. Pädevad asutused annavad tegevusloa, kui koos taotlusega esitatud teave ja tõendid vastavad kõigile artiklis 5 sätestatud nõuetele ning kui pädevad asutused annavad pärast taotluse läbivaatamist positiivse üldhinnangu. Pädevad asutused võivad enne loa andmist vajaduse korral konsulteerida liikmesriigi keskpanga või teiste asjaomaste riigiasutustega.

3. Sellise makseasutuse peakontor, kellel on tema päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt kohustus omada registrijärgset asukohta, on samas liikmesriigis, kus on tema registrijärgne asukoht, ning ta viib vähemalt osa oma makseteenuste osutamisega seotud äritegevusest ellu selles liikmesriigis.

4. Võttes arvesse vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine, annavad pädevad asutused tegevusloa üksnes juhul, kui makseasutusel on oma makseteenuste osutamiseks kindel juhtimiskorraldus, mis hõlmab selget organisatsioonilist struktuuri, mille puhul vastutusosalad on selgesti määratletud, läbipaistvad ja järjepidevad, tõhusaid

menetlusi riskide või võimalike riskide kindlaksmääramiseks, juhtimiseks, jälgimiseks ja nendest teatamiseks ning piisavaid sisekontrolli mehhanisme, sealhulgas usaldusväärset juhtimis- ja raamatupidamiskorda; nimetatud kord, menetlused ja mehhanismid peavad olema kõikehõlmavad ning proportsionaalsed makseasutuse osutatavate makseteenuste laadi, ulatuse ja keerukuse astmega.

5. Kui makseasutus osutab I lisa punktides 1–7 osutatud makseteenust ning tegeleb samal ajal muu äritegevusega, võivad pädevad asutused nõuda eraldiseisva üksuse loomist makseteenustega seotud äritegevuseks, kui makseasutuse makseteenustega mitteseotud teenused kahjustavad või võivad kahjustada makseasutuse rahalist usaldusväärset või pädevate asutuste võimet jälgida kõigi käesolevas direktiivis sätestatud makseasutuse kohustuste täitmist.

6. Pädevad asutused keelduvad tegevusloa väljaandmisest, kui nad, pidades silmas vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine, ei ole veendunud olulist osalust omavate aktsionäride või liikmete sobivuses.

7. Kui makseasutuse ja mõne teise füüsilise või juriidilise isiku vahel on märkimisväärne seos, nagu määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 38, annavad pädevad asutused tegevusloa üksnes juhul, kui nimetatud seos ei takista neil teostada tõhusat järelevalvet.

8. Pädevad asutused annavad tegevusloa üksnes juhul, kui makseasutusega märkimisväärses seoses oleva ühe või enama füüsilise või juriidilise isiku tegevust reguleerivad kolmanda riigi õigus- ja haldusnormid või nimetatud õigus- ja haldusnormide rakendamise seotud raskused ei takista neil täita järelevalvega seotud kohustusi.

9. Tegevusluba kehtib kõigis liikmesriikides ning see võimaldab asjaomasel makseasutusel osutada tegevusloaga hõlmatud makseteenuseid kogu liidus teenuste osutamise vabaduse või asutamisevabaduse alusel.

Artikkel 12

Otsuse edastamine

Kolme kuu jooksul taotluse saamisest või, kui taotlus ei ole täielik, kogu otsuse tegemiseks nõutava teabe saamisest teatavad pädevad asutused taotluse esitajale, kas talle on antud tegevusluba või mitte. Pädev asutus esitab tegevusloa andmisest keeldumise põhjused.

Artikkel 13

Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

1. Pädevad asutused võivad makseasutusele antud tegevusloa kehtetuks tunnistada ainult juhul, kui makseasutus:

a) ei ole tegevusluba kasutanud 12 kuu jooksul, selgesõnaliselt loobub tegevusloast või on lõpetanud tegevuse rohkem kui kuueks kuuks, juhul kui asjaomane liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel tegevusluba aegub;

b) on saanud tegevusloa valeandmete alusel või mõnel muul ebaausal viisil;

c) ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi või ei teata pädevale asutusele nende tingimuste täitmist mõjutavatest olulistest sündmustest;

d) kujutab oma makseteenuste osutamise jätkamisega ohtu maksesüsteemi stabiilsusele või usaldatavusele; või

- e) vastab ühele muudest tingimustest, mille puhul siseriiklikud õigusaktid näevad ette tegevusloa kehtetuks tunnistamise.
2. Pädev asutus põhjendab tegevusloa kehtetuks tunnistamist ning teavitab vastavalt asjaomaseid isikuid.
3. Pädev asutus avalikustab tegevusloa kehtetuks tunnistamise muu hulgas artiklites 14 ja 15 osutatud registrites.

Artikkel 14

Registreerimine päritoluliikmesriigis

1. Liikmesriigid loovad avaliku registri, kuhu kantakse:
- a) tegevusloa saanud makseasutused ja nende agendid;
- b) sellised füüsilised ja juriidilised isikud, kelle suhtes on tehtud erand vastavalt artiklitele 32 või 33, ja nende agendid ning
- c) artikli 2 lõikes 5 osutatud asutused, kellel on siseriikliku õiguse kohaselt õigus osutada makseteenuseid.

Makseasutuste filiaalid kantakse päritoluliikmesriigi registrisse, kui need filiaalid osutavad teenuseid mõnes muus liikmesriigis kui nende päritoluliikmesriik.

2. Avalikus registris loetletakse makseteenused, mille jaoks makseasutusele on tegevusluba antud või mille osutamiseks füüsiline või juriidiline isik on registreeritud. Tegevusloa saanud makseasutused loetletakse registris eraldi artiklite 32 või 33 kohast erandit kasutatavatest füüsilistest ja juriidilistest isikutest. Registriandmed on avalikkusele kättesaadavad, nendega saab tutvuda internetis ning neid ajakohastatakse viivitamata.
3. Pädevad asutused kannavad avalikku registrisse iga tegevusloa kehtetuks tunnistamise ja iga artikli 32 või 33 alusel tehtud erandi kehtetuks tunnistamise.
4. Pädevad asutused esitavad EBA-le tegevusloa kehtetuks tunnistamise ning artikli 32 või 33 alusel tehtud erandi kehtetuks tunnistamise põhjendused.

Artikkel 15

EBA register

1. EBA loob elektroonilise keskregistri, mis sisaldab pädevate asutuste poolt vastavalt lõikele 2 esitatud teavet, ning peab ja haldab seda registrit. EBA vastutab kõnealuse teabe täpse esitamise eest.

EBA teeb registri oma veebisaidil avalikult ja tasuta kättesaadavaks ning võimaldab registrisse kantud teabele hõlpsat juurdepääsu ja selle lihtsat leidmist.

2. Pädevad asutused teavitavad EBAd viivitamata oma avalikesse registritesse kantud teabest, nagu on osutatud artiklis 14, finantsvaldkonnas üldkasutatavas keeles.
3. Pädevad asutused vastutavad lõikes 2 sätestatud teabe täpsuse ja ajakohastamise eest.

4. EBA koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles esitatakse elektroonilise keskregistri loomise, pidamise ja haldamise ning selles sisalduvale teabele juurdepääsu tehnilised nõuded. Tehnilised nõuded tagavad, et teavet võivad muuta üksnes pädev asutus ja EBA.

EBA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 13. jaanuariks 2018.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

5. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu lõike 1 kohaselt esitatava teabe üksikasjade ja struktuuri kohta, sh teabe esitamise ühise vormi ja mudeli.

EBA esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 13. juuliks 2017.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 16

Tegevusloa kehtimine

Kui mis tahes muudatused mõjutavad vastavalt artiklile 5 esitatud teabe ja tõendite täpsust, teatab makseasutus sellest põhjendamatult viivitusega oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

Artikkel 17

Raamatupidamine ja kohustuslik audit

1. Direktiive 86/635/EMÜ ja 2013/34/EL ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1606/2002 ⁽¹⁾ kohaldatakse makseasutuste suhtes *mutatis mutandis*.

2. Kui nende suhtes ei kehti vabastus vastavalt direktiivile 2013/34/EL ja, kui see on asjakohane, siis direktiivile 86/635/EMÜ, auditeerivad makseasutuse raamatupidamise aastaaruandeid ja konsolideeritud aruandeid direktiivis 2006/43/EÜ määratletud vannutatud audiitorid ja audiitorühingud.

3. Liikmesriigid nõuavad järelevalve eesmärgil, et makseasutused esitaksid eraldi raamatupidamisandmed makseteenuste ja artikli 18 lõikes 1 osutatud tegevuste kohta, mille puhul on ette nähtud auditaruande esitamine. Selle aruande koostavad vajaduse korral vannutatud audiitorid või audiitorühingud.

4. Direktiivi 2013/36/EL artiklis 63 sätestatud kohustusi kohaldatakse *mutatis mutandis* makseasutuste vannutatud audiitorite või audiitorühingute suhtes seoses makseteenustega seotud tegevustega.

Artikkel 18

Tegevused

1. Lisaks makseteenuste osutamisele on makseasutusel õigus tegeleda järgmisega:

a) halduslike ja tihedalt seotud kõrvalteenuste osutamine, näiteks maksetehingute täitmise tagamine, valuutavahetusteenused, hoidmisteenused ning andmete säilitamine ja töötlemine;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. juuli 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1606/2002 rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite kohaldamise kohta (EÜT L 243, 11.9.2002, lk 1).

- b) maksesüsteemide haldamine, ilma et see piiraks artikli 35 kohaldamist;
- c) makseteenuste osutamisest erinev äritegevus, võttes arvesse kohaldatavat liidu ja siseriiklikku õigust.
2. Kui makseasutused tegelevad ühe või mitme makseteenuse osutamisega, võivad neil olla üksnes maksekontod, mida kasutatakse eranditult maksetehingute jaoks.
3. Rahalisi vahendeid, mille makseasutused saavad makseteenuse kasutajatelt makseteenuste osutamiseks, ei käsitata hoiuse ega muude tagasimakstavate vahenditena direktiivi 2013/36/EL artikli 9 tähenduses ega e-rahana, nagu määratletud direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 lõike 2 punktis 2.
4. Makseasutused võivad anda I lisa punktides 4 või 5 osutatud makseteenustega seotud krediiti üksnes juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
- a) krediit on kõrvalteenus ning seda antakse üksnes seoses maksetehingu täitmisega;
- b) olenemata krediitkaartide abil krediidi andmise siseriiklikest eeskirjadest, tuleb maksega seoses ning kooskõlas artikli 11 lõikega 9 ja artikliga 28 antud krediit tagasi maksta lühikese aja jooksul, mis ei tohi mingil juhul ületada 12 kuud;
- c) kõnealust krediiti ei anta rahalistest vahenditest, mis on saadud või mida hoitakse enda käes maksetehingu täitmise eesmärgil;
- d) makseasutuse omavahendid vastavad igal ajal ning järelevalveasutustele tõendatult antud krediidi kogusummale.
5. Makseasutused ei tohi tegeleda hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite kaasamisega direktiivi 2013/36/EL artikli 9 tähenduses.
6. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 2008/48/EÜ ega muude asjakohaste liidu õigusaktide kohaldamist või selliste liikmesriikide meetmete kohaldamist, mis käsitlevad tarbijatele krediidi andmise tingimusi ning mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga, kui need on kooskõlas liidu õigusega.

2. jagu

Muud nõuded

Artikkel 19

Agentide, filiaalide ja selliste üksuste kasutamine, kellele on tegevus edasi antud

1. Kui makseasutus kavatseb osutada makseteenuseid agendi kaudu, edastab ta oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgmise teabe:
- a) agendi nimi ja aadress;
- b) nende sisekontrollimehhanismide kirjeldus, mida agent kasutab direktiivist (EL) 2015/849 tulenevate kohustuste täitmiseks seoses rahapesu ja terrorismi rahastamisega; kirjeldust tuleb ajakohastada viivitamata, kui esialgses teates sisalduvad üksikasjad oluliselt muutuvad;
- c) makseteenuste osutamisel kasutatava agendi juhtide ja juhtimise eest vastutavate isikute isikuandmed ning muude kui makseteenuseid osutavate agentide puhul tõendid selle kohta, et nad on sobivad isikud;
- d) makseasutuse makseteenused, milleks agendile volitused antakse, ning

e) agendi kordumatu tunnuscode või number, kui see on kohaldatav.

2. Päritoluliikmesriigi pädev asutus teatab makseasutusele kahe kuu jooksul alates lõike 1 punktides a–e osutatud teabe saamisest, kas agent on kantud artiklis 14 sätestatud registrisse. Pärast registrisse kandmist võib agent asuda makseteenuseid osutama.

3. Enne agendi registrisse kandmist võivad pädevad asutused kahtluse korral, et neile esitatud teave ei ole tõene, võtta täiendavaid meetmeid teabe kontrollimiseks.

4. Kui pädevad asutused ei ole ka pärast teabe kontrollimist kindlad neile lõike 1 kohaselt esitatud teabe tõesuses, keelduvad nad kandmast agendi artiklis 14 sätestatud registrisse ning teavitavad sellest makseasutust põhjendamatult viivitusega.

5. Kui makseasutus tahab osutada makseteenuseid teises liikmesriigis, kaasates selleks agendi või asutades filiaali, järgib ta artiklis 28 sätestatud korda.

6. Kui makseasutus kavatab makseteenusega seotud tööülesanded edasi anda, teavitab ta sellest oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi.

Oluliste tööülesannete, sh IT-süsteemide edasiandmine ei või toimuda viisil, mis kahjustab oluliselt makseasutuse sisekontrolli kvaliteeti ja pädevate asutuste võimet kontrollida ja jälgida käesolevas direktiivis sätestatud kõigi kohustuste täitmist makseasutuse poolt.

Teise lõigu kohaldamisel loetakse oluliseks sellised tööülesanded, mille puhul rike või puudus kahjustab oluliselt käesoleva jaotise kohaste tegevusloa nõuete jätkuvat täitmist makseasutuse poolt või tema teiste, käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmist või tema finantstulemusi või tema osutatavate makseteenuste usaldusväärsust või jätkuvust. Liikmesriigid tagavad, et kui makseasutused annavad olulisi tööülesandeid edasi, järgivad makseasutused järgmisi nõudeid:

a) edasiandmine ei too endaga kaasa makseasutuse kõrgema juhtkonna vastutuse delegeerimist;

b) makseasutuse suhe makseteenuse kasutajatega ja käesolevast direktiivist tulenevad makseasutuse kohustused makseteenuse kasutajate ees ei muutu;

c) ei kahjustata käesoleva jaotise kohaseid tingimusi, mida makseasutus peab täitma tegevusloa saamiseks ja säilitamiseks;

d) ei tühistata ega muudeta ühtegi muud tingimust, mille täitmise tulemusel anti makseasutusele tegevusloa.

7. Makseasutus tagab, et tema nimel tegutsev agent või filiaal teavitab sellest makseteenuse kasutajaid.

8. Makseasutus teavitab oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi viivitamata mis tahes muudatustest selliste üksuste kasutamisel, kellele tegevus on edasi antud, ning kooskõlas lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud menetlusega muudatustest agentide, sh täiendavate agentide kasutamisel.

*Artikkel 20***Vastutus**

1. Liikmesriigid tagavad, et kui makseasutus usaldab kolmandale isikule tööülesannete täitmise, võtab makseasutus mõistlikke meetmeid käesoleva direktiivi nõuetele vastavuse tagamiseks.
2. Liikmesriigid nõuavad, et makseasutus vastutab täielikult oma töötajate, agentide, filiaalide ja üksuste, kellele tegevus on edasi antud, tegevuse eest.

*Artikkel 21***Dokumentide säilitamine**

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutused säilitaksid kõiki käesoleva jaotise kohaldamiseks vajalikke dokumente vähemalt viis aastat, ilma et see piiraks direktiivi (EL) 2015/849 ega asjakohase liidu õiguse kohaldamist.

3. jagu

Pädevad asutused ja järelevalve*Artikkel 22***Pädevate asutuste määramine**

1. Liikmesriigid määravad käesolevas jaotises sätestatud ülesandeid täitma asuvatele makseasutustele tegevuslubade andmise ja nende usaldatavusnõuete täitmise üle teostatava järelevalve eest vastutavateks pädevateks asutusteks riigiasutused või siseriikliku õiguse alusel tunnustatud asutused või siseriikliku õiguse alusel nimelt selleks volitatud riigiasutused, sealhulgas liikmesriikide keskpangad.

Pädevad asutused peavad tagama sõltumatuse ettevõtjatest ning vältima huvide konflikti. Ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist, ei või pädevateks asutusteks määrata makseasutusi, krediidasutusi, e-raha asutusi ega postiteenuse osutajaid.

Liikmesriigid teatavad need asutused komisjonile.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 alusel määratud pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks kõik vajalikud volitused.
3. Liikmesriigid, mille territooriumil tegeleb käesolevas jaotises käsitletud küsimustega mitu pädevat asutust, tagavad nende asutuste tiheda koostöö, et nad saaksid oma ülesandeid tulemuslikult täita. Sama kehtib ka juhul, kui käesolevas jaotises käsitletud küsimustega tegelevad pädevad asutused ei ole need pädevad asutused, kes vastutavad krediidasutuste üle järelevalve teostamise eest.
4. Lõike 1 alusel määratud pädevate asutuste ülesannete täitmise eest vastutavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused.
5. Lõikest 1 ei tulene, et pädevatelt asutustelt nõutakse järelevalve teostamist makseasutuste muu äritegevuse kui makseteenuste pakkumise ning artikli 18 lõike 1 punktis a osutatud tegevuste üle.

*Artikkel 23***Järelevalve**

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevate asutuste läbiviidavad kontrollimised käesoleva jaotise nõuete pideva täitmise üle on proportsionaalsed, piisavad ja vastavuses makseasutust ohustavate riskidega.

Selleks et kontrollida käesoleva jaotise nõuete täitmist, on pädevatel asutustel õigus võtta eelkõige järgmisi meetmeid:

- a) nõuda makseasutuselt kogu teabe esitamist, mis on vajalik nõuete täitmise jälgimiseks, täpsustades taotluse eesmärgi vastavalt vajadusele ning teabe esitamise tähtaja;
- b) viia läbi kohapealseid kontrolle makseasutuse, makseasutuse vastutusel makseteenuseid osutava agendi ja filiaali või mis tahes sellise üksuse juures, kellele tegevus on edasi antud;
- c) anda välja soovitusi ja suuniseid ning vajaduse korral siduvaid haldusnorme;
- d) peatada või tunnistada kehtetuks tegevusluba vastavalt artiklile 13.

2. Ilma et see mõjutaks tegevuslubade kehtetuks tunnistamise korda ja liikmesriigi kriminaalõiguse sätete kohaldamist, sätestavad liikmesriigid, et nende asjaomased pädevad asutused võivad makseasutuste järelevalvet või makseteenuste osutamist käsitlevaid õigus- ja haldusnorme rikkuvate makseasutuste või isikute suhtes, kes tegelikult kontrollivad nime- tatud makseasutuste tegevust, määrata või rakendada karistusi või meetmeid, mille abil kavatakse lõpetada tuvastatud rikkumine või kõrvaldada selle põhjused.

3. Olenemata artiklis 7, artikli 8 lõigetes 1 ja 2 ning artiklis 9 sätestatud nõuetest, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on õigus võtta käesoleva artikli lõikes 1 kirjeldatud meetmeid tagamaks piisava kapitali makseteenusteks, eelkõige juhul, kui makseasutuse makseteenustega mitteseotud tegevused kahjustavad või tõenäoliselt kahjustavad makse- asutuse rahalist usaldusväarsust.

Artikkel 24

Ametisaladus

1. Liikmesriigid tagavad, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevates asutustes, ning samuti pädevate asutuste nimel tegutsevad eksperdid on seotud ametisaladuse hoidmise kohustusega, ilma et see piiraks kriminaalõiguse valdkonda kuuluvaid juhtumeid.
2. Artikli 26 kohase teabevahetuse suhtes kohaldatakse rangelt ametisaladust, et tagada üksikisikute ja ettevõtjate õiguste kaitse.
3. Liikmesriigid võivad kohaldada käesolevat artiklit, võttes *mutatis mutandis* arvesse direktiivi 2013/36/EL artikleid 53–61.

Artikkel 25

Õigus pöörduda kohtusse

1. Liikmesriigid tagavad, et vastavalt käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnormidele makseasutuse suhtes pädeva asutuse tehtud otsuse võib vaidlustada kohtus.
2. Lõiget 1 kohaldatakse ka tegevusetuse suhtes.

Artikkel 26

Teabevahetus

1. Eri liikmesriikide pädevad asutused teevad koostööd omavahel ning vajaduse korral ka EKP-ga, liikmesriikide keskpankade, EBA ja teiste asjaomaste pädevate asutustega, kes on määratud makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavate liidu ja siseriiklike õigusaktide alusel.

2. Peale selle võimaldavad liikmesriigid teabevahetust oma pädevate asutuste ja järgmiste asutuste vahel:
- a) teiste liikmesriikide pädevad asutused, kes vastutavad makseasutustele tegevuslubade andmise ja makseasutuste järelevalve eest;
 - b) EKP ja liikmesriikide keskpangad kui rahandus- ja järelevalveasutused ja, kui see on asjakohane, muud riigiasutused, kes vastutavad makse- ja arveldussüsteemide järelevalve eest;
 - c) teised asjaomased asutused, kes on määratud vastavalt käesolevale direktiivile, direktiivile (EL) 2015/849 ja makseteenuse pakujate suhtes kohaldatavatele muudele liidu õigusaktidele, nagu näiteks õigusaktid, mida kohaldatakse rahapesu ja terrorismi rahastamise suhtes;
 - d) EBA, kes osaleb järelevalvemehhanismide ühtse ja järjepideva tegevuse tagamisel, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 1 lõike 5 punktis a.

Artikkel 27

Eri liikmesriikide pädevate asutuste vaheliste lahkarvamuste lahendamine

1. Kui liikmesriigi pädev asutus leiab, et teatavas küsimuses ei vasta piiriülene koostöö teise liikmesriigi pädevate asutustega, kellele osutatakse käesoleva direktiivi artiklis 26, 28, 29, 30 või 31, nimetatud artiklites sätestatud asjaomastele tingimustele, võib ta edastada selle küsimuse arutamiseks EBA-le ja taotleda tema abi vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19.
2. Kui EBA-lt taotletakse käesoleva artikli lõike 1 kohast tegutsemist, teeb ta viivitamata määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõike 3 kohase otsuse. EBA võib samuti omal algatusel aidata pädevatel asutustel saavutada kokkulepet kooskõlas nimetatud määruse artikli 19 lõike 1 teise lõiguga. Mõlemal juhul lükkavad asjaomased pädevad asutused oma otsuse tegemise edasi, kuni on leitud lahendus kõnealuse määruse artikli 19 alusel.

Artikkel 28

Asutamisoiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamise taotlemine

1. Tegevusluba omav makseasutus, kes soovib esimest korda osutada makseteenuseid muus liikmesriigis kui tema päritoluliikmesriik, kasutades asutamisoigust või teenuste osutamise vabadust, edastab oma päritoluliikmesriigi pädevale asutusele järgmise teabe:
 - a) makseasutuse nimi, aadress ning kui see on kohaldatav, siis loa number;
 - b) liikmesriik (liikmesriigid), kus ta kavatseb tegutseda;
 - c) pakutav makseteenus (pakutavad makseteenused);
 - d) kui makseasutus kavatseb kasutada agenti, siis artikli 19 lõikes 1 osutatud teave;
 - e) kui makseasutus kavatseb kasutada filiaali, siis artikli 5 lõike 1 punktides b ja e osutatud teave seoses makseteenuste osutamisega vastuvõtvas liikmesriigis, filiaali organisatsioonilise struktuuri kirjeldus ja filiaali juhtimise eest vastutavate isikute isikuandmed.

Kui makseasutus kavatseb makseteenustega seotud tööülesanded edasi anda teistele üksustele vastuvõtvas liikmesriigis, teavitab ta sellest oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi.

2. Ühe kuu jooksul alates kogu lõikes 1 osutatud teabe saamisest saadavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused selle vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele.

Ühe kuu jooksul alates päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt teabe saamisest hindavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused seda teavet ning annavad päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele asjakohast teavet seoses makseteenuste kavandatud osutamise ja asjaomase asutamise vabadust kasutava makseasutuse poolt. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused teavitavad päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi mis tahes põhjendatud probleemidest, eelkõige mis puudutavad kavandatavat agendi kaasamist või filiaali asutamist seoses rahapesu ja terrorismi rahastamisega direktiivi (EL) 2015/849 tähenduses.

Kui päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei nõustu vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste hinnanguga, esitavad nad viimastele oma otsuse põhjused.

Kui päritoluliikmesriigi pädevate asutuste hinnang, eelkõige võttes arvesse vastuvõtva liikmesriigi pädevatelt asutustelt saadud teavet, ei ole positiivne, keeldub päritoluliikmesriigi pädev asutus agendi või filiaali registrisse kandmisest või tühistab registrikande, kui see on juba tehtud.

3. Kolme kuu jooksul alates lõike 1 kohase teabe saamisest teevad päritoluliikmesriigi pädevad asutused oma otsuse teatavaks vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele ja makseasutusele.

Pärast artiklis 14 osutatud registrisse kandmist võib agent või filiaal alustada oma tegevust asjaomases vastuvõtvast liikmesriigis.

Makseasutus teavitab päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi kuupäevast, millest alates ta alustab oma tegevust agendi või filiaali kaudu asjaomases vastuvõtvast liikmesriigis (asjaomastes vastuvõtvates liikmesriikides). Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad sellest vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi.

4. Makseasutus teavitab oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi viivitamata mis tahes asjakohastest muudatustest seoses lõike 1 kohaselt esitatud teabega, sh muudatustest täiendavate agentide, filiaalide ja nende üksuste kasutamises, kellele tegevus on edasi antud vastuvõtvates liikmesriikides, kus makseasutus tegutseb. Kohaldatakse lõigetes 2 ja 3 sätestatud menetlust.

5. EBA töötab vastavalt käesolevale artiklile välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste koostöö ja teabevahetuse raamistik. Nimetatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõus määratakse kindlaks piiriüleselt tegutsevate makseasutuste teavitamise puhul tehtava koostöö meetod, vahendid ja kord ning eelkõige esitatava teabe ulatus ja käitlemine, sealhulgas ühine terminoloogia ja teate tüüpvormid, et teavitamine toimiks järjekindlalt ja tõhusalt.

EBA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 13. jaanuariks 2018.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 29

Asutamiseõigust ja teenuste osutamise vabadust kasutavate makseasutuste järelevalve

1. Selleks et päritoluliikmesriigi pädevad asutused saaksid kontrollida teise liikmesriigi territooriumil asuva makseasutuse agendi või filiaali ja võtta kooskõlas artikli 100 lõikega 4 käesolevat jaotist ning III ja IV jaotist ülevõtva siseriikliku õiguse sätetes ette nähtud vajalikke meetmeid, teevad nad koostööd vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutustega.

Esimese lõigu alusel tehtava koostöö raames teatavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste, kui nad kavatsesid teha vastuvõtva liikmesriigi territooriumil kohapealset kontrolli.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad delegeerida vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele kohapealse kontrolli tegemise asjaomase makseasutuse juures.

2. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad nõuda, et makseasutused, kellel on nende territooriumil agente või filiaale, annavad neile korrapäraselt aru oma tegevuse kohta kõnealusel territooriumil.

Selliseid aruandeid nõutakse teavitamise või statistilistel eesmärkidel ning kui agendid ja filiaalid tegelevad makseteenuste osutamisega asutamisõiguse alusel, selleks et jälgida vastavust III ja IV jaotist üle võtva siseriikliku õiguse sätetele. Sellistele agentidele ja filiaalidele kohaldatakse ametisaladuse nõuet, mis vastab vähemalt artiklis 24 osutatule.

3. Pädevad asutused esitavad üksteisele kogu vajaliku ja/või asjakohase teabe, eelkõige siis, kui rikkumise või kahtlustatava rikkumise on toime pannud agent või filiaal, ning kui sellised rikkumised on toimunud teenuste osutamise vabaduse raames. Sellega seoses esitavad pädevad asutused taotluse korral kogu asjakohase teabe ja omal algatusel kogu olulise teabe, sh makseasutuse vastavuse kohta artikli 11 lõikes 3 sätestatud tingimustele.

4. Liikmesriigid võivad nõuda, et nende territooriumil asutamiseõiguse alusel agentide kaudu tegutsevad makseasutused, kelle peakontor asub teises liikmesriigis, määravad nende territooriumil keskse kontaktpunkti, et tagada piisav teabevahetus ja teabe esitamine III ja IV jaotisele vastavuse kohta, ilma et see piiraks rahapesu ja terrorismi rahastamise vastast võitlust käsitlevate mis tahes sätete kohaldamist ning selleks, et lihtsustada päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste poolset järelevalvet, sealhulgas esitades pädevatele asutustele nende taotlusel asjaomased dokumendid ja teabe.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega kriteeriumid, millele tugineda asjaolude kindlakstegemisel, mille korral on asjakohane määrata lõike 4 kohaselt keskne kontaktpunkt, samuti sellise kontaktpunkti ülesanded.

Kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõus võetakse eriti arvesse järgmist:

- a) makseasutuse poolt vastuvõtvates liikmesriikides sooritatud tehingute kogumaht ja -summa;
- b) osutatavate makseteenuste liik ning
- c) vastuvõtvas liikmesriigis asutatud agentide koguarv.

EBA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 13. jaanuariks 2017.

6. EBA töötab kooskõlas käesoleva jaotisega ning selleks, et jälgida vastavust III ja IV jaotist üle võtva siseriikliku õiguse sätetele, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse päritoluliikmesriigi pädevate asutuste ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste koostöö ja teabevahetuse raamistik. Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõus määratakse kindlaks piiriüleselt tegutsevate makseasutuste järelevalvelase koostöö meetodid, vahendid ja kord ning eelkõige vahetatava teabe ulatus ja selle käitlemine, et tagada piiriüleselt makseteenuseid pakkuvate makseasutuste järjekindel ja tõhus järelevalve.

Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõus täpsustatakse ka vahendid ja üksikasjad seoses aruannetega, mida vastuvõttev liikmesriik nõuab makseasutustelt makseteenuste osutamise kohta tema territooriumil kooskõlas lõikega 2, sealhulgas nende aruannete esitamise sagedus.

EBA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 13. jaanuariks 2018.

7. Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesolevas lõikes ja lõigetes 5 ja 6 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 30

Mittevastavuse korral võetavad meetmed, sealhulgas ettevaatusmeetmed

1. Ilma et see piiraks päritoluliikmesriikide pädevate asutuste vastutust, teavitab vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus juhul, kui ta teeb kindlaks, et makseasutus, kellel on tema territooriumil agendid või filiaalid, ei vasta käesoleva jaotise sätetele või III ja IV jaotist üle võtva siseriikliku õiguse sätetele, sellest viivitamata päritoluliikmesriigi pädevat asutust.

Päritoluliikmesriigi pädev asutus võtab pärast esimese lõigu kohaselt saadud teabe hindamist põhjendamatu viivitusega kõik asjakohased meetmed tagamaks, et kõnealune makseasutus lõpetab nõuete eiramise. Päritoluliikmesriigi pädev asutus teeb need meetmed viivitamata teatavaks vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele ja mis tahes muu asjasse puutuva liikmesriigi pädevatele asutustele.

2. Eriolukorras, kui on vaja võtta viivitamata meetmeid, et tegeleda tõsise ohuga makseteenuse kasutajate kollektiivsetele huvidele vastuvõttas liikmesriigis, võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võtta ettevaatusmeetmeid paralleelselt pädevate asutuste vahelise piiriülese koostööga ning kuni päritoluliikmesriigi pädevad asutused võtavad meetmeid, nagu on sätestatud artiklis 29.

3. Kõik lõike 2 kohased ettevaatusmeetmed peavad olema asjakohased ja vastama oma eesmärgile, milleks on kaitsta makseteenuse kasutajate kollektiivseid huve tõsise ohu eest vastuvõttas liikmesriigis. Need ei tohi tingida asjaomase makseasutuse makseteenuse kasutajate eelistamist vastuvõttas liikmesriigis asjaomase makseasutuse makseteenuse kasutajatele muudes liikmesriikides.

Ettevaatusmeetmed on ajutised ja nende võtmine lõpetatakse, kui tuvastatud tõsine oht on kõrvaldatud, sealhulgas päritoluliikmesriigi pädevate asutuste või EBA abiga või nendega koostöös, nagu on sätestatud artikli 27 lõikes 1.

4. Kui eriolukord seda võimaldab, teavitavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused päritoluliikmesriigi ja muu asjasse puutuva liikmesriigi pädevaid asutusi, komisjoni ja EBAd eelnevalt lõike 2 kohaselt võetavatest ettevaatusmeetmetest ja nende põhjustest, ning seda tehakse igal juhul põhjendamatu viivitusega.

Artikkel 31

Põhjendused ja teatamine

1. Mis tahes meede, mille pädevad asutused võtavad artikli 23, 28, 29 või 30 kohaselt ning millega kaasneb karistus või teenuste osutamise vabaduse või asutamisevabaduse piiramine, peab olema nõuetekohaselt põhjendatud ning sellest tuleb teatada asjaomasele makseasutusele.

2. Artiklid 28–30 ei piira direktiivi (EL) 2015/849 ja määruse (EL) 2015/847 kohast, eelkõige direktiivi (EL) 2015/849 artikli 48 lõikest 1 ja määruse (EL) 2015/847 artikli 22 lõikest 1 tulenevat pädevate asutuste kohustust teostada nimetatud õigusaktides sätestatud nõuete täitmise järelevalvet või jälgimist.

4. jagu

Erand*Artikkel 32***Tingimused**

1. Liikmesriigid võivad teha erandi 1.–3. jaos, v.a artiklites 14, 15, 22, 24, 25 ja 26 sätestatud menetluste ja tingimuste täielikust või osalisest kohaldamisest füüsilistele või juriidilistele isikutele, kes osutavad I lisa punktides 1–6 loetletud makseteenuseid, või lubada oma pädevatel asutustel neile sellest teha erandi, kui:

a) koos kõigi agentidega, kelle eest asjaomane isik täielikult vastutab, ei ületa kõnealuse isiku poolt eelneva 12 kuu jooksul täidetud maksetehingute keskmine kogusumma koos liikmesriigi poolt kindlaks määratud piirmäära ja igal juhul ei ületa see 3 miljonit eurot. Seda nõuet hinnatakse, lähtudes tema äriplaanis kavandatud maksetehingute kogusummast, kui pädevad asutused ei nõua kõnealuse plaani kohandamist, ning

b) äritegevuse juhtimise või teostamise eest vastutavaid füüsilisi isikuid ei ole mõistetud süüdi rahapesu või terrorismi rahastamise või muude finantskuritegudega seotud õigusrikkumiste eest.

2. Igalt käesoleva artikli lõike 1 kohaselt registreeritud füüsiliselt või juriidiliselt isikult nõutakse peakontori või alalise elukoha olemasolu liikmesriigis, kus ta tegelikult oma äritegevusega tegeleb.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud isikuid koheldakse makseasutustena, kuid neile ei kohaldata artikli 11 lõiget 9 ning artikleid 28, 29 ja 30.

4. Liikmesriigid võivad samuti sätestada, et iga käesoleva artikli lõike 1 kohaselt registreeritud füüsiline või juriidiline isik võib tegeleda vaid teatavate artiklis 18 loetletud tegevustega.

5. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud isikud teatavad pädevatele asutustele kõigest oma olukorras toimunud muudatustest, mis on nimetatud lõikes sätestatud tingimuste seisukohast asjakohased. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, millega tagada, et kui käesoleva artikli lõigetes 1, 2 või 4 sätestatud tingimused ei ole enam täidetud, taotleb asjaomane isik tegevusluba 30 kalendripäeva jooksul artiklis 11 sätestatud korras.

6. Käesoleva artikli lõikeid 1–5 ei kohaldata direktiivile (EL) 2015/849 ega siseriiklikule rahapesu käsitlevale õigusele.

*Artikkel 33***Kontoteabe teenuse pakkujad**

1. Füüsilised või juriidilised isikud, kes osutavad üksnes I lisa punktis 8 loetletud makseteenust, vabastatakse 1. ja 2. jaos sätestatud menetluse ja tingimuste kohaldamisest, v.a artikli 5 lõike 1 punktide a, b, e–h, j, l, n, p ja q, artikli 5 lõike 3 ning artiklite 14 ja 15 puhul. Kohaldatakse 3. jagu, välja arvatud artikli 23 lõiget 3.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud isikuid koheldakse makseasutustena, kuid nende suhtes ei kohaldata III ja IV jaotist, v.a artiklid 41, 45 ja 52, kui need on asjakohased, ning artiklid 67, 69 ja 95–98.

*Artikkel 34***Teavitamine ja teave**

Kui liikmesriik kohaldab artikli 32 kohast erandit, teatab ta oma otsusest komisjonile 13. jaanuariks 2018 ning edaspidi teavitab komisjoni kõigest järgnevatest muudatustest. Peale selle teatab liikmesriik komisjonile asjaomaste füüsiliste ja juriidiliste isikute arvu ning kord aastas iga kalendriaasta 31. detsembri seisuga täidetud maksetehingute kogusumma, nagu osutatud artikli 32 lõike 1 punktis a.

2. PEATÜKK

Ühissätted

Artikkel 35

Juurdepääs maksesüsteemidele

1. Liikmesriigid tagavad, et sätted, mis reguleerivad tegevusloa saanud või registrisse kantud juriidilistest isikutest makseteenuse pakkujate juurdepääsu maksesüsteemidele, on objektiivsed, mittediskrimineerivad ja proportsionaalsed ning nende sätetega ei takistata juurdepääsu rohkem, kui on vaja spetsiifiliste riskide, nagu arveldusriski, operatsiooniriski ja äririski eest kaitsmiseks ning maksesüsteemi finantsstabiilsuse ja toimimise stabiilsuse kaitsmiseks.

Maksesüsteemid ei tohi makseteenuse pakkujatele, makseteenuse kasutajatele ega teistele maksesüsteemidele kehtestada ühtegi järgmistest nõuetest:

- a) sätted, millega piiratakse tõhusat osalemist teistes maksesüsteemides;
- b) sätted, millega diskrimineeritakse tegevusloa saanud makseteenuse pakkujaid või registrisse kantud makseteenuse pakkujaid osaliste õiguste ja kohustuste osas;
- c) piirangud institutsioonilise seisundi alusel.

2. Lõiget 1 ei kohaldata:

- a) direktiivi 98/26/EÜ alusel määratud maksesüsteemide suhtes;
- b) maksesüsteemide suhtes, mis koosnevad üksnes konsolideerimisgruppi kuuluvatest makseteenuse pakkujatest.

Liikmesriigid tagavad esimese lõigu punkti a kohaldamise eesmärgil, et kui määratud süsteemis osaleja võimaldab tegevusloa saanud või registrisse kantud makseteenuse pakkujal, kes ei osale süsteemis, suunata läbi süsteemi ülekandekorraldusi, siis annab kõnealune osaleja taotluse korral sama võimaluse objektiivsel, proportsionaalsel ja mittediskrimineerival viisil ka teistele tegevusloa saanud või registrisse kantud makseteenuse pakkujatele kooskõlas lõikega 1.

Süsteemis osaleja esitab taotlevale makseteenuse pakkujale taotluse tagasilükkamise korral igakülgsed põhjendused.

Artikkel 36

Juurdepääs krediidasutuses hoitavatele kontodele

Liikmesriigid tagavad, et makseasutustel on juurdepääs krediidasutuste maksekonto teenustele objektiivsel, mittediskrimineerival ja proportsionaalsel alusel. Selline juurdepääs peab olema piisavalt ulatuslik, et makseasutustel oleks võimalik osutada makseteenuseid takistamatult ja tõhusalt.

Krediidasutus esitab pädevale asutusele tagasilükkamise korral nõuetekohaselt motiveeritud põhjused.

Artikkel 37

Keeld osutada makseteenuseid muudel isikutel peale makseteenuse pakkujate ning teatamiskohustus

1. Liikmesriigid keelavad osutada makseteenuseid füüsilistel või juriidilistel isikutel, kes ei ole makseteenuse pakkujad ega ka käesoleva direktiivi kohaldamisalast selgesõnaliselt välistatud.

2. Liikmesriigid nõuavad, et teenuse pakkujad, kes tegelevad kas artikli 3 punkti k alapunktides i ja ii osutatud ühe või mõlema tegevusega, mille puhul eelneva 12 kuu jooksul täidetud maksetehingute kogusumma on suurem kui 1 miljon eurot, saavad pädevatele asutustele teate, mis sisaldab pakutavate teenuste kirjeldust ja milles täpsustatakse, millise artikli 3 punkti k alapunktides i ja ii osutatud välistamise alusel tegevust läbi viiakse.

Kõnealusele teatele tuginedes teeb pädev asutus artikli 3 punktis k osutatud kriteeriumide põhjal põhjendatud otsuse, kui tegevus ei kvalifitseeru piiratud võrguna, ning teavitab sellest teenusepakkujat.

3. Liikmesriigid nõuavad, et artikli 3 punktis l osutatud tegevusega tegelevad teenusepakkujad saavad pädevatele asutustele teate ning et kõnealused teenusepakkujad esitavad pädevatele asutustele iga-aastase auditiarvamuse, mis kinnitab tegevuse vastavust artikli 3 punktis l sätestatud piirmääradele.

4. Olenemata lõikest 1 teavitavad pädevad asutused EBA-d lõigete 2 ja 3 kohaselt teatatud teenustest, näidates ära, millise välistamise alusel tegevusega tegeletakse.

5. Käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 kohaselt teatatud tegevuse kirjeldus avalikustatakse artiklites 14 ja 15 sätestatud registrites.

III JAOTIS

MAKSETEENUSTE TINGIMUSTE LÄBIPAISTVUS JA TEABELE ESITATAVAD NÕUDED

1. PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 38

Kohaldamisala

1. Käesolevat jaotist kohaldatakse ühekordsete maksetehingute, raamlepingute ja nendega hõlmatud maksetehingute suhtes. Pooled võivad kokku leppida, et jaotist ei kohaldata tervikuna või osaliselt, kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija.

2. Liikmesriigid võivad käesoleva jaotise sätteid kohaldada mikroettevõtjatele samamoodi nagu tarbijatele.

3. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 2008/48/EÜ ega muu asjakohase liidu õiguse kohaldamist ja käesoleva direktiiviga ühtlustamata siseriiklike meetmete kohaldamist, mis käsitlevad tarbijakrediidi tingimusi ning on kooskõlas liidu õigusega.

Artikkel 39

Muud liidu õiguse sätted

Käesoleva jaotise sätted ei piira liidu õiguse kohaldamist, mis sätestab lepingueelsele teabele esitatavaid lisanõudeid.

Juhul kui kohaldatakse ka direktiivi 2002/65/EÜ, asendatakse nimetatud direktiivi artikli 3 lõike 1 kohased teabe andmist käsitlevad sätted (välja arvatud nimetatud lõike punkti 2 alapunktid c–g, punkti 3 alapunktid a, d ja e ning punkti 4 alapunkt b) käesoleva direktiivi artiklitega 44, 45, 51 ja 52.

Artikkel 40

Tasu teabe eest

1. Makseteenuse pakkuja ei võta makseteenuse kasutajalt tasu käesoleva jaotise alusel antava teabe eest.

2. Makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja võivad kokku leppida tasudes, mida kohaldatakse täiendava teabe või teabe sagedasema esitamise korral või teabe esitamisel raamlepingus nimetatamata sidevahendi abil, kui teavet esitatakse makseteenuse kasutaja taotlusel.

3. Kui makseteenuse pakkuja kehtestab tasu vastavalt lõikele 2, peab tasu olema mõistlik ja vastavuses makseteenuse pakkuja tegelike kuludega.

Artikkel 41

Töendamiskohustus teabele esitatavate nõuete korral

Liikmesriigid sätestavad, et makseteenuse pakkujal on kohustus tõendada, et ta on täitnud käesolevas jaotises sätestatud teabele esitatavaid nõudeid.

Artikkel 42

Erandid teabele esitatavatest nõuetest väikemaksevahendite ja e-raha puhul

1. Kui makseinstrument hõlmab raamlepingu kohaselt ainult kuni 30 euro suurust üksikut maksetehingut või kui sellele on kehtestatud 150 euro suurune makselimiit või kui sellel hoitavad rahalised vahendid ei ületa ühelgi ajahetkel 150 eurot:

- a) esitab makseteenuse pakkuja maksjale erandina artiklitest 51, 52 ja 56 üksnes teabe makseteenuse põhitunnuste kohta, sealhulgas makseinstrumendi kasutamise viisi, vastutuse, kehtestatud tasude ja muu asjakohase teabe kohta, mille alusel on võimalik teha teadlik otsus; samuti antakse maksjale teada, kust võib lihtsalt saada artiklis 52 määratletud muud teavet ning tingimusi;
- b) võib kokku leppida, et erandina artiklist 54 ei nõuta makseteenuse pakkujalt raamlepingu tingimuste kohta muudatuste väljapakkumist artikli 51 lõikes 1 sätestatud viisil;
- c) võib kokku leppida, et erandina artiklitest 57 ja 58 pärast maksetehingu täitmist:
 - i) esitab makseteenuse pakkuja või teeb kättesaadavaks üksnes viitetunnuse, mis võimaldab makseteenuse kasutajal teha kindlaks maksetehingu, selle summa ja sellega seonduvad tasud ja/või mitme samaliigilise ja samale makse saajale tehtud maksetehingu korral teabe nimetatud maksetehingute kogusumma ja tasude kohta;
 - ii) makseteenuse pakkujalt ei nõuta alapunktis i osutatud teabe esitamist ega kättesaadavaks tegemist, kui makseinstrumendi kasutatakse anonüümselt või kui makseteenuse pakkujal ei ole tehniliselt võimalik seda teavet esitada. Makseteenuse pakkuja annab maksjale siiski võimaluse kontrollida hoitavate rahaliste vahendite summat.

2. Liikmesriigid või nende pädevad asutused võivad riigisiseste maksetehingute puhul lõikes 1 osutatud summasid vähendada või kahekordistada. Ettemakstud makseinstrumentide puhul võivad liikmesriigid neid summasid suurendada kuni 500 euroni.

2. PEATÜKK

Ühekordsed maksetehingud

Artikkel 43

Kohaldamisala

1. Käesolevat peatükki kohaldatakse ühekordsete maksetehingute suhtes, mis ei ole hõlmatud raamlepinguga.

2. Kui ühekordse maksetehingu maksekäsund edastatakse raamlepinguga hõlmatud makseinstrumendiga, ei ole makseteenuse pakkuja kohustatud esitama või tegema kättesaadavaks teavet, mis on makseteenuse kasutajale teise makseteenuse pakkujaga sõlmitud raamlepingu alusel juba antud või mis talle raamlepingu kohaselt tulevikus antakse.

*Artikkel 44***Lepingueelne üldteave**

1. Liikmesriigid nõuavad, et enne kui makseteenuse kasutaja seob ennast ühekordset makset hõlmava teenuslepingu või pakkumisega, teeb makseteenuse pakkuja talle kergesti kättesaadavaks artiklis 45 kindlaks määratud teabe ja tingimused oma teenuste kohta. Makseteenuse kasutaja taotlusel esitab makseteenuse pakkuja teabe ja tingimused paber kandjal või muul püsival andmekandjal. Teave ja tingimused esitatakse lihtsasti mõistetavas sõnastuses ning selgel ja arusaadaval kujul selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus makseteenust osutatakse, või mis tahes muus poolte vahel kokku lepitud keeles.

2. Kui ühekordset makset hõlmav teenusleping on sõlmitud makseteenuse kasutaja taotlusel kaugsidevahendi teel, mis ei võimalda makseteenuse pakkujal järgida lõiget 1, täidab makseteenuse pakkuja nimetatud lõikest tulenevad kohustused viivitamata pärast maksetehingu täitmist.

3. Käesoleva artikli lõikest 1 tulenevate kohustuste täitmiseks võib samuti edastada ühekordset makset hõlmava teenuslepingu kavandi koopiat või maksekäsundi kavandi koopiat, mis sisaldab artiklis 45 kindlaks määratud teavet ning tingimusi.

*Artikkel 45***Teave ja tingimused**

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkuja esitab makseteenuse kasutajale või teeb talle kättesaadavaks järgmise teabe ja järgmised tingimused:

- a) täpne teave või kordumatu tunnus, mille makseteenuse kasutaja peab esitama maksekäsundi nõuetekohaseks algatamiseks ja täitmiseks;
- b) osutatava makseteenuse maksimaalne täitmisaeg;
- c) makseteenuse kasutaja poolt oma makseteenuse pakkujale makstavate tasude summa ning kui see on asjakohane, siis nimetatud tasude summa koosseis;
- d) kui see on asjakohane, maksetehingule kohaldatav tegelik vahetuskurss või viitekurss.

2. Peale selle tagavad liikmesriigid, et makse algatamise teenuse pakkujad esitavad enne makse algatamist maksjale või teevad maksjale kättesaadavaks järgmise selge ja arusaadava teabe:

- a) makse algatamise teenuse pakkuja nimi, tema peakontori aadress ja vajaduse korral tema selles liikmesriigis asutatud agendi ja filiaali aadress, kus makseteenust osutatakse, ning mis tahes muud kontaktandmed, sealhulgas e-posti aadress, mis on makse algatamise teenuse pakkujaga suhtlemisel asjakohane; ja
- b) pädeva asutuse kontaktandmed.

3. Vajaduse korral tehakse makseteenuse kasutajale kergesti kättesaadavaks ka artiklis 52 osutatud mis tahes muu asjakohane teave ja tingimused.

*Artikkel 46***Maksjale ja makse saajale pärast maksekäsundi algatamist esitatav teave**

Kui maksekäsund on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, esitab lisaks artiklis 45 täpsustatud teabele ja tingimustele see makse algatamise teenuse pakkuja viivitamatult pärast algatamist maksjale ja vajaduse korral makse saajale või teeb neile kättesaadavaks järgmised andmed:

- a) kinnitus, et maksekäsund on maksja kontot haldava makseteenuse pakkuja juures edukalt algatatud;
- b) viitenumber, mille järgi saavad maksja ja makse saaja teha kindlaks maksetehingu ja vajaduse korral makse saaja teha kindlaks maksja, ning koos maksetehinguga edastatud mis tahes teave;
- c) maksetehingu summa;
- d) vajaduse korral makse algatamise teenuse pakkujale makse täitmise eest makstavate tasude summa ning kui see on asjakohane, nimetatud tasude summa koosseis.

Artikkel 47

Maksja kontot haldavale makseteenuse pakkujale makse algatamise teenuse korral esitatav teave

Kui maksekäsund on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, teeb ta maksja kontot haldavale makseteenuse pakkujale kättesaadavaks maksetehingu viitenumbri.

Artikkel 48

Maksjale pärast maksekäsundi laekumist esitatav teave

Kohe pärast maksekäsundi laekumist esitab maksja makseteenuse pakkuja maksjale või teeb maksjale kättesaadavaks kogu järgmise teabe oma teenuste kohta artikli 44 lõikes 1 sätestatud viisil:

- a) viitenumber, mis võimaldab maksjal maksetehingut kindlaks teha ning, kui see on asjakohane, makse saajaga seotud teave;
- b) maksetehingu summa maksekäsundil kasutatavas vääringus;
- c) maksetehingu täitmise eest maksja poolt makstavate tasude summa ja kui see on asjakohane, siis nimetatud tasude summa koosseis;
- d) kui see on asjakohane, siis maksja makseteenuse pakkuja maksetehingu tegemisel kasutatud vahetuskurs või viide sellele, kui see erineb artikli 45 lõike 1 punktis d ette nähtud kursist, ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist;
- e) maksekäsundi laekumise kuupäev.

Artikkel 49

Makse saajale pärast maksetehingu täitmist esitatav teave

Kohe pärast maksetehingu täitmist esitab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saajale või teeb makse saajale kättesaadavaks kogu järgmise teabe oma teenuste kohta artikli 44 lõikes 1 sätestatud viisil:

- a) viitenumber, mis võimaldab makse saajal teha kindlaks maksetehingu ning vajaduse korral maksja, ning mis tahes koos maksetehinguga edastatud teave;
- b) maksetehingu summa vääringus, milles rahalised vahendid on makse saajale kättesaadavaks tehtud;
- c) maksetehingu täitmise eest makse saaja poolt makstavate tasude summa ja kui see on asjakohane, nimetatud tasude summa koosseis;

- d) kui see on asjakohane, makse saaja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu täitmisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa enne valuuta konverteerimist;
- e) krediteerimise väärtuspäev.

3. PEATÜKK

Raamlepingud

Artikkel 50

Kohaldamisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse raamlepinguga hõlmatud maksetehingute suhtes.

Artikkel 51

Lepingueelne üldteave

1. Liikmesriigid nõuavad, et makseteenuse pakkuja esitab makseteenuse kasutajale aegsasti enne seda, kui makseteenuse kasutaja seob ennast raamlepingu või pakkumisega, paberandjal või mõnel muul püsival andmekandjal artiklis 52 kindlaks määratud teabe ja tingimused. Teave ja tingimused esitatakse lihtsasti mõistetavas sõnastuses ning selgel ja arusaadaval kujul selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus makseteenust osutatakse, või mis tahes muus poolte vahel kokku lepitud keeles.
2. Kui raamleping on sõlmitud makseteenuse kasutaja taotlusel kaugsidevahendi teel, mis ei võimalda makseteenuse pakkujal lõiget 1 järgida, täidab makseteenuse pakkuja sellest lõikest tulenevad kohustused viivitamatult pärast raamlepingu sõlmimist.
3. Lõikest 1 tulenevaid kohustusi võib samuti täita nii, et esitatakse raamlepingu kavandi koopia, mis sisaldab artiklis 52 kindlaks määratud teavet ja tingimusi.

Artikkel 52

Teave ja tingimused

Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutajale esitatakse järgmine teave ja järgmised tingimused:

1. makseteenuse pakkuja kohta:

- a) makseteenuse pakkuja nimi, tema peakontori aadress ja vajaduse korral tema selles liikmesriigis asutatud agendi või filiaali aadress, kus makseteenust osutatakse, ning mis tahes muu aadress, sealhulgas elektronposti aadress, mis on makseteenuse pakkujaga suhtlemiseks asjakohane;
- b) üksikasjad asjakohaste järelevalveasutuste ja artikliga 14 ette nähtud registri kohta või mis tahes muu asjakohase avaliku registri kohta, mis sisaldab andmeid makseteenuse pakkuja tegevusloa kohta, ja tema registreerimisnumber või samaväärne identifitseerimisvõimalus selles registris;

2. makseteenuse kasutamise kohta:

- (a) osutatava makseteenuse peamiste omaduste kirjeldus;
- b) täpne teave või kordumatu tunnus, mille makseteenuse kasutaja peab esitama maksekäsundi nõuetekohaseks algatamiseks ja täitmiseks;
- c) maksekäsundi algatamise ja maksetehingu täitmise nõusoleku andmise ja nõusoleku tagasivõtmise vorm ja kord vastavalt artiklitele 64 ja 80;

- d) viide ajale, mil maksekäsund artikli 78 kohaselt laekub, ja makseteenuse pakkuja kehtestatud võimalik kliendimaksete vastuvõtmise lõppemise aeg;
- e) osutatavate makseteenuste maksimaalne täitmise aeg;
- f) see, kas on võimalus vastavalt artikli 68 lõikele 1 kokku leppida makseinstrumenti kasutamise makselimiidis;
- g) kaubamärgi ühiskasutusega kaardipõhiste makseinstrumentide puhul makseteenuse kasutaja õigused tulenevalt määruse (EL) 2015/751 artiklist 8;

3. tasude, intresside ja vahetuskursside kohta:

- a) kõik makseteenuse kasutaja poolt makseteenuse pakkujale makstavad tasud, sealhulgas need, mis on seotud käesoleva direktiivi alusel teabe esitamise või kättesaadavaks tegemise viisi ja sagedusega, ja kui see on asjakohane, selliste tasude summa koosseis;
- b) vajaduse korral kohaldatavad intressimäärad ja vahetuskursid või kui kasutatakse viiteintressimäära ja viitekursi, tegeliku intressi arvutusmeetod, ning asjakohane kuupäev ja indeks või baas, mida kasutatakse viiteintressimäära või viitekursi määramisel;
- c) kokkuleppe korral viiteintressimäära või viitekursi muudatuste viivitamatu kohaldamine ning muutusi käsitleva teabe suhtes kehtivad nõuded vastavalt artikli 54 lõikele 2;

4. teabevahetuse kohta:

- a) vajaduse korral poolte vahel kokku lepitud sidevahendid teabe või teadete edastamiseks käesoleva direktiivi alusel, sealhulgas tehnilised nõuded makseteenuse kasutaja seadmetele ja tarkvarale;
- b) käesoleva direktiivi alusel teabe esitamise või kättesaadavaks tegemise viis ja sagedus;
- c) keel või keeled, milles raamleping sõlmitakse ja milles toimub teabevahetus kogu lepingusuhte vältel;
- d) makseteenuse kasutaja õigus saada vastavalt artiklile 53 raamlepingu tingimused ning muu teave ja tingimused;

5. kaitse- ja parandusmeetmete kohta:

- a) vajaduse korral nende meetmete kirjeldus, mida makseteenuse kasutaja peab võtma makseinstrumenti turvalisuse tagamiseks, ja teave selle kohta, kuidas makseteenuse pakkujat teavitada artikli 69 lõike 1 punkti b kohaldamisel;
- b) makseteenuse pakkuja poolt makseteenuse kasutaja teavitamise kord, kui ilmneb pettus või turvaohht või esineb nende ilmnemise oht;
- c) kokkuleppe korral tingimused, mille alusel on makseteenuse pakkujal kooskõlas artikliga 68 õigus makseinstrument blokeerida;

- d) maksja vastutus vastavalt artiklile 74, sealhulgas teave asjakohase summa kohta;
 - e) viis, kuidas makseteenuse kasutaja teavitab makseteenuse pakkujat artikli 71 kohaselt mis tahes autoriseerimata või ebakorrektsest maksetehingu algatamisest või täitmisest, ja sellise teavitamise tähtaeg, ning makseteenuse pakkuja vastutus seoses autoriseerimata maksetehingutega vastavalt artiklile 73;
 - f) makseteenuse pakkuja vastutus maksetehingute algatamise ja täitmise eest vastavalt artiklile 89;
 - g) tagasimakse tingimused vastavalt artiklitele 76 ja 77;
6. raamlepingu muutmise ja lõpetamise kohta:
- a) kokkuleppe korral teave selle kohta, et makseteenuse kasutaja on nõus tingimuste muutmiselega vastavalt artiklile 54, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutaja teatab makseteenuse pakkujale enne muudatuste jõustumiseks kavandatud kuupäeva, et ta ei ole muudatustega nõus;
 - b) raamlepingu kestus;
 - c) makseteenuse kasutaja õigus raamleping lõpetada ja kõik lõpetamisega seotud kokkulepped vastavalt artikli 54 lõikele 1 ja artiklile 55;
7. kahju hüvitamise kohta:
- a) raamlepingu suhtes kohaldatavat õigust ja/või pädevat kohut käsitlevad lepingutingimused;
 - b) makseteenuse kasutajale kättesaadav vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlus vastavalt artiklitele 99–102.

Artikkel 53

Teabe ja raamlepingu tingimuste kättesaadavus

Makseteenuse kasutajal on igal ajal kogu lepingusuhte vältel õigus taotluse korral tutvuda raamlepingu tingimustega ning saada kas paberandjal või muul püsival andmekandjal artiklis 52 sätestatud teavet ja informatsiooni tingimuste kohta.

Artikkel 54

Muudatused raamlepingu tingimustes

1. Makseteenuse pakkuja esitab raamlepingu tingimuste või artiklis 52 sätestatud teabe ja tingimuste muudatused artikli 51 lõikes 1 ettenähtud korras hiljemalt kaks kuud enne muudatuste kavandatavat kohaldamise alguskuupäeva. Makseteenuse kasutaja võib muudatused enne nende jõustumiseks kavandatud kuupäeva kas heaks kiita või tagasi lükata.

Kui see on kohaldatav vastavalt artikli 52 punkti 6 alapunktile a, teavitab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajat sellest, et makseteenuse kasutaja loetakse nende muudatustega nõustunuks, kui ta ei ole makseteenuse pakkujale teatanud enne muudatuste jõustumiseks kavandatud kuupäeva, et ta ei ole muudatustega nõus. Samuti teavitab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajat sellest, et juhul, kui makseteenuse kasutaja need muudatused tagasi lükkab, on makseteenuste kasutajal õigus lõpetada raamleping tasuta igal ajal kuni kuupäevani, mil muudatus oleks hakatud kohaldama.

2. Intressimäära ja vahetuskursi muudatusi võib kohaldada viivitamata ja ette teatamata, tingimusel et selline õigus on raamlepingus kokku lepitud ning et intressimäära ja vahetuskursi muudatused tuginevad viiteintressimääradele või viitekursile, mis on kokku lepitud vastavalt artikli 52 punkti 3 alapunktidele b ja c. Makseteenuse kasutajat teavitatakse igast intressimäära muudatusest võimalusel vastavalt artikli 51 lõikes 1 sätestatud korrale, välja arvatud juhul, kui pooled on kokku leppinud erinevas teabe esitamise või kättesaadavaks tegemise viisis või sageduses. Makseteenuse kasutajatele kasulikumaid intressimäärade ja vahetuskursside muudatusi võib siiski kohaldada ette teatamata.

3. Maksetehingutes kasutatava intressimäära või vahetuskursi muudatused tehakse ja arvutatakse neutraalsel viisil, millega ei kaasne makseteenuse kasutajate diskrimineerimist.

Artikkel 55

Lõpetamine

1. Makseteenuse kasutaja võib raamlepingu lõpetada igal ajal, välja arvatud juhul, kui pooled on kokku leppinud etteteatamise aja. Etteteatamistähtaeg ei tohi olla pikem kui üks kuu.

2. Raamlepingu lõpetamine on makseteenuse kasutajale tasuta, välja arvatud juhul, kui leping on olnud jõus alla kuue kuu. Kui raamlepingu lõpetamise eest võetakse tasu, peavad tasud olema asjakohased ja kuludega vastavuses.

3. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja lõpetada tähtajatult sõlmitud raamlepingu, teatades sellest vähemalt kaks kuud ette artikli 51 lõikes 1 ettenähtud viisil.

4. Regulaarselt makseteenuste eest võetavaid tasusid maksab makseteenuse kasutaja kuni lepingu lõpetamiseni ainult proportsionaalselt. Kui need tasud makstakse ette, makstakse need proportsionaalselt tagasi.

5. Käesoleva artikli sätted ei piira liikmesriikide selliste õigusnormide kohaldamist, mis käsitlevad lepingupoolte õigusi tunnistada raamleping kohaldamatuks või kehtetuks.

6. Liikmesriigid võivad kehtestada makseteenuse kasutajatele soodsamaid sätteid.

Artikkel 56

Enne üksiku maksetehingu täitmist esitatav teave

Raamlepingu kohaselt teostatava ja maksja algatatud üksiku maksetehingu korral esitab makseteenuse pakkuja maksja taotlusel antud konkreetse maksetehingu kohta selgesõnalise teabe kõigi järgmiste üksikasjade kohta:

a) maksimaalne täitmisaeg;

b) maksja poolt makstavad tasud; ja

c) kui see on asjakohane, tasude summa koosseis.

Artikkel 57

Üksikute maksetehingute kohta maksjale esitatav teave

1. Pärast üksiku maksetehingu summa debiteerimist maksja maksekontolt või kui maksja ei kasuta maksekontot, siis pärast üksiku maksetehingu maksekäsu laekumist esitab maksja makseteenuse pakkuja maksjale liigse viivitusega artikli 51 lõikes 1 sätestatud viisil kogu järgmise teabe:

- a) viitenumber, mis võimaldab maksjal teha kindlaks iga maksetehingu, ning kui see on asjakohane, makse saajaga seotud teave;
- b) maksetehingu summa selles vääringus, milles maksja maksekontot debiteeritakse, või vääringus, mida kasutatakse maksekäsundis;
- c) maksetehingu täitmise eest makstavate tasude summa ning kui see on asjakohane, siis tasude summa koosseis, või maksja makstavad intressid;
- d) kui see on asjakohane, maksja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist;
- e) debiteerimise väärtuspäev või maksekäsundi laekumise kuupäev.

2. Raamleping sisaldab tingimust, mille kohaselt võib maksja nõuda lõikes 1 osutatud teabe tasuta esitamist või kättesaadavaks tegemist korrapäraselt vähemalt kord kuus ja kokkulepitud viisil, mis võimaldab maksjal teavet säilitada ja muutmata kujul taasesitada.

3. Liikmesriigid võivad siiski nõuda, et makseteenuse pakkujad esitavad vähemalt kord kuus ja tasuta teabe paber-
kandjal või muul püsival andmekandjal.

Artikkel 58

Üksikute maksetehingute kohta makse saajale esitatav teave

1. Pärast üksiku maksetehingu täitmist esitab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saajale põhjendamatu viivitusega artikli 51 lõikes 1 sätestatud viisil kogu järgmise teabe:

- a) viitenumber, mis võimaldab makse saajal kindlaks teha maksetehingu ning maksja, samuti koos maksetehinguga edastatud muu teave;
- b) maksetehingu summa vääringus, milles makse saaja maksekontot krediteeritakse;
- c) maksetehingu täitmise eest makstavate tasude summa ning kui see on asjakohane, nimetatud tasude summa koosseis, või makse saaja poolt tasumisele kuuluvad intressid;
- d) vajaduse korral makse saaja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu täitmisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa enne nimetatud vääringu konverteerimist;
- e) krediteerimise väärtuspäev.

2. Raamleping võib sisaldada tingimust, mille kohaselt tuleb lõikes 1 osutatud teave esitada või teha kättesaadavaks korrapäraselt vähemalt kord kuus ja kokkulepitud viisil, mis võimaldab makse saajal teavet säilitada ja muutmata kujul taasesitada.

3. Liikmesriigid võivad siiski nõuda, et makseteenuse pakkujad esitavad vähemalt kord kuus tasuta teabe paber-
kandjal või muul püsival andmekandjal.

4. PEATÜKK

Ühissätted

Artikkel 59

Vääring ja vääringu konverteerimine

1. Maksed tehakse poolte vahel kokku lepitud vääringus.
2. Kui vääringu konverteerimise teenust pakutakse enne maksetehingu algatamist ja kui seda vääringu konverteerimise teenust pakutakse sularaha- või makseautomaadis, müügikohas või kui seda pakub makse saaja, avalikustab maksjale vääringu konverteerimise teenust pakkuv pool maksjale kõik tasud ning vahetuskursi, mida kasutatakse maksetehingu konverteerimiseks.

Selle põhjal otsustab maksja, kas ta nõustub konverteerimise teenusega.

Artikkel 60

Teave lisatasu või allahindluse kohta

1. Kui makse saaja nõuab konkreetse makseinstrumendi kasutamise eest lisatasu või pakub allahindlust, teavitab ta sellest maksjat enne maksetehingu algatamist.
2. Kui makseteenuse pakkuja või mõni muu tehingus osalev pool nõuab konkreetse makseinstrumendi kasutamise eest lisatasu, teavitab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajat sellest enne maksetehingu algatamist.
3. Maksja on kohustatud maksma lõigetes 1 ja 2 osutatud tasu üksnes siis, kui selle kogusumma tehti teatavaks enne maksetehingu algatamist.

IV JAOTIS

ÕIGUSED JA KOHUSTUSED SEoses MAKSETEENUSTE OSUTAMISE JA KASUTAMISEGA

1. PEATÜKK

Ühissätted

Artikkel 61

Kohaldamisala

1. Kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija, võivad makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja kokku leppida, et artikli 62 lõiget 1, artikli 64 lõiget 3 ning artikleid 72, 74, 76, 77, 80 ja 89 ei kohaldata täielikult või osaliselt. Makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja võivad samuti kokku leppida muu tähtaja, kui on sätestatud artiklis 71.
2. Liikmesriigid võivad kehtestada, et artiklit 102 ei kohaldata, kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija.
3. Liikmesriigid võivad kehtestada, et käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse mikroettevõtjate suhtes samamoodi nagu tarbijate suhtes.
4. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 2008/48/EÜ ega muu asjakohase liidu õiguse kohaldamist ja käesoleva direktiiviga ühtlustamata siseriiklike meetmete kohaldamist, mis käsitlevad tarbijakrediidi tingimusi ning on kooskõlas liidu õigusega.

Artikkel 62

Kohaldatavad tasud

1. Makseteenuse pakkuja ei võta makseteenuse kasutajalt tasu käesoleva jaotise alusel teabe esitamise kohustuse täitmise ega parandus- ja ennetusmeetmete võtmise eest, välja arvatud juhul, kui artikli 79 lõikes 1, artikli 80 lõikes 5 ja artikli 88 lõikes 2 on sätestatud teisiti. Makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad kokku nende tasude summas ning see on asjakohane ja vastavuses makseteenuse pakkuja tegelike kuludega.

2. Liikmesriigid nõuavad, et liidus pakutavate maksetehingute puhul, milles nii maksja teenuse pakkuja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja või maksetehingus osaleva ainsa makseteenuse pakkuja asukoht on liidus, maksab makse saaja oma makseteenuse pakkuja nõutavad tasud ja maksja maksab oma makseteenuse pakkuja nõutavad tasud.

3. Makseteenuse pakkuja ei takista makse saajal nõudmast maksjalt tasu, pakkumast talle allahindlust ega suunamast teda kasutama mõnda konkreetset makseinstrumenti. Mis tahes kohaldatavad tasud ei ületa otseseid kulusid, mis makse saaja kannab seoses konkreetse makseinstrumendi kasutamisega.

4. Igal juhul tagavad liikmesriigid, et makse saaja ei küsi tasu selliste makseinstrumentide kasutamise eest, mille vahendustasusid reguleeritakse määruse (EL) 2015/751 II peatükiga, ja nende makseteenuste puhul, mille suhtes kohaldatakse määrust (EL) nr 260/2012.

5. Liikmesriigid võivad keelata makse saajal tasu nõuda või piirata tema õigust tasu nõuda, võttes arvesse vajadust soodustada konkurentsi ja edendada tõhusate makseinstrumentide kasutamist.

Artikkel 63

Väikemaksevahendite ja e-raha suhtes kehtestatud erandid

1. Makseinstrumentide puhul, millega saab raamlepingu kohaselt teha üksnes kuni 30 euro suuruseid üksikuid maksetehinguid või millele on kehtestatud 150 euro suurune makselimiit või millel hoitav summa ei ületa mis tahes ajal 150 eurot, võivad makseteenuse pakkujad leppida oma makseteenuse kasutajatega kokku, et:

- a) artikli 69 lõike 1 punkti b, artikli 70 lõike 1 punkte c ja d ning artikli 74 lõiget 3 ei kohaldata, kui makseinstrumenti ei ole võimalik blokeerida või selle edasist kasutamist takistada;
- b) artikleid 72, 73 ning artikli 74 lõikeid 1 ja 3 ei kohaldata, kui makseinstrumenti kasutatakse anonüümselt või kui makseteenuse pakkujal ei ole võimalik muudel makseinstrumendist tulenevatel põhjustel tõendada, et maksetehing oli autoriseeritud;
- c) erandina artikli 79 lõikest 1 ei pea makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajale teatama maksekäsundi täitmisest keeldumisest, kui selle täitmata jätmine on konteksti tõttu ilmne;
- d) erandina artiklist 80 ei saa maksja tühistada maksekäsundit pärast maksekäsundi edastamist makse saajale või talle selle maksetehingu täitmise suhtes oma nõusoleku andmist;
- e) erandina artiklitest 83 ja 84 kohaldatakse maksekäsundi täitmise teisi tähtaegu.

2. Liikmesriigid või nende pädevad asutused võivad riigisiseste maksetehingute puhul lõikes 1 osutatud summasid vähendada või kahekordistada. Ette makstud makseinstrumentide puhul võivad nad summasid suurendada kuni 500 euroni.

3. Käesoleva direktiivi artikleid 73 ja 74 kohaldatakse samuti e-rahale, nagu määratletud direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 punktis 2, välja arvatud juhul, kui maksja makseteenuse pakkujal ei ole võimalik maksekontot, mille e-raha hoitakse, külmutada või makseinstrumenti blokeerida. Liikmesriigid võivad piirata selle erandi kohaldamist maksekontodele, millel e-raha hoitakse, või teatud väärtusega makseinstrumentidele.

2. PEATÜKK

Maksetehingute autoriseerimine

Artikkel 64

Nõusolek ja nõusoleku tagasivõtmine

1. Liikmesriigid tagavad, et maksetehing loetakse autoriseerituks ainult siis, kui maksja on andnud nõusoleku maksetehingu täitmiseks. Maksja võib maksetehingu autoriseerida enne maksetehingu täitmist või maksja ja makseteenuse pakkuja vahelisel kokkuleppel pärast maksetehingu täitmist.

2. Nõusolek maksetehingu või järjestikuste maksetehingute täitmiseks antakse maksja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud viisil. Nõusoleku maksetehingu täitmiseks võib anda samuti makse saaja või makse algatamise teenuse pakkuja kaudu.

Kui nõusolek puudub, käsitatakse maksetehingut autoriseerimata maksetehinguna.

3. Maksja võib nõusoleku igal ajal tagasi võtta, kuid mitte pärast seda, kui maksekäsund on artikli 80 alusel muutunud tagasivõtmatuks. Järjestikuste maksetehingute täitmiseks antud nõusoleku võib samuti tagasi võtta ning sel juhul loetakse kõik järgnevad maksetehingud autoriseerimata maksetehinguteks.

4. Maksja ja makseteenuse pakkuja(d) lepivad kokku nõusoleku andmise korras.

Artikkel 65

Kinnitus rahaliste vahendite kättesaadavuse kohta

1. Liikmesriigid tagavad, et kontot haldav makseteenuse pakkuja kinnitab kaardipõhise makseinstrumendi väljastanud makseteenuse pakkuja taotluse korral viivitamatult, kas kaardipõhise maksetehingu täitmiseks vajalik summa on maksja maksekontol kättesaadav, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) maksja maksekonto on taotluse tegemise ajal interneti teel juurdepääsetav;
- b) maksja on andnud kontot haldavale makseteenuse pakkujale selge nõusoleku vastata makseteenuse pakkuja taotlustele kinnitada, et teatavale kaardipõhisele maksetehingule vastav summa on maksja maksekontol kättesaadav;
- c) punktis b osutatud nõusolek on antud enne esimese kinnitustaotluse tegemist.

2. Makseteenuse pakkuja võib taotleda lõikes 1 osutatud kinnitust, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) maksja on andnud makseteenuse pakkujale selgesõnalise nõusoleku taotleda lõikes 1 osutatud kinnitust;
- b) maksja on algatanud kaardipõhise maksetehingu kõnealusel summas, kasutades makseteenuse pakkuja väljastatud kaardipõhist makseinstrumenti.
- c) makseteenuse pakkuja autendib ennast kontot haldavale makseteenuse pakkujale enne iga kinnitustaotlust ning kasutab teabevahetuseks kontot haldava makseteenuse pakkujaga turvalist viisi vastavalt artikli 98 lõike 1 punktile d.

3. Kooskõlas direktiiviga 95/46/EÜ seisneb lõikes 1 osutatud kinnitus ainult vastuses „jah” või „ei”, mitte kontojäägi väljavõttes. Nimetatud vastust ei säilitata ega kasutata muul eesmärgil kui kaardipõhise maksetehingu täitmiseks.

4. Lõikes 1 osutatud kinnitus ei võimalda kontot haldaval makseteenuse pakkujal blokeerida rahalisi vahendeid maksja maksekontol.
5. Maksja võib taotleda, et kontot haldav makseteenuse pakkuja edastaks maksjale makseteenuse pakkuja identifitseerimistunnuse ja saadud vastuse.
6. Käesolevat artiklit ei kohaldata selliste maksetehingute suhtes, mis on algatatud kaardipõhiste makseinstrumentidega, millel hoitakse direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 punktis 2 määratletud e-raha.

Artikkel 66

Maksekontole juurdepääsu reeglid makse algatamise teenuste puhul

1. Liikmesriigid tagavad, et maksjal on õigus kasutada makseteenuste saamiseks makse algatamise teenuse pakkujat, nagu on osutatud I lisa punktis 7. Makse algatamise teenuse pakkuja kasutamise õigust ei kohaldata, kui maksekonto ei ole interneti kaudu juurdepääsetav.
2. Kui maksja annab vastavalt artiklile 64 oma selgesõnalise nõusoleku makse täitmiseks, astub kontot haldav makseteenuse pakkuja käesoleva artikli lõikes 4 kindlaks määratud sammud, et tagada maksja õigus kasutada makse algatamise teenust.
3. Makse algatamise teenuse pakkuja:
 - a) ei hoi kunagi maksja rahalisi vahendeid seoses makse algatamise teenuse pakkumisega;
 - b) tagab, et makseteenuse kasutaja isikustatud turvavolitused ei ole kättesaadavad teistele isikutele peale isikustatud turvavolituste kasutaja ja väljastaja ning et makse algatamise teenuse pakkuja edastab need turvaliste ja tõhusate kanalite kaudu;
 - c) tagab, et makse algatamise teenuste kaudu saadud muud teavet makseteenuse kasutaja kohta antakse üksnes makse saajale ja üksnes makseteenuse kasutaja selgesõnalisel nõusolekul;
 - d) identifitseerib ennast maksja kontot haldavale makseteenuse pakkujale iga kord, kui makse algatatakse, ning kasutab teabevahetuseks kontot haldava makseteenuse pakkuja, maksja ja makse saajaga turvalist viisi vastavalt artikli 98 lõike 1 punktile d;
 - e) ei säilita makseteenuse kasutaja tundlikke makseandmeid;
 - f) ei küsi makseteenuse kasutajalt mingeid muid andmeid peale nende, mis on vajalikud makse algatamise teenuse osutamiseks;
 - g) ei kasuta, püüa saada ega säilita mingeid andmeid muul eesmärgil kui maksja poolt selgesõnaliselt taotletud makse algatamise teenuse osutamiseks;
 - h) ei muuda summat, makse saaja andmeid ega ühtegi muud tehingu tunnust.
4. Kontot haldav makseteenuse pakkuja:
 - a) vahetab turvaliselt teavet makse algatamise teenuse pakkujatega vastavalt artikli 98 lõike 1 punktile d;

- b) annab makse algatamise teenuse pakkujale kohe pärast makse algatamise teenuse pakkujalt maksekäsundi laekumist või teeb talle kättesaadavaks kogu teabe maksetehingu algatamise kohta ja kontot haldavale makseteenuse pakkujale kättesaadava kogu teabe maksetehingu täitmise kohta;
- c) käsitleb makse algatamise teenuse pakkuja teenuste kaudu edastatud maksekäsundeid ilma diskrimineerimata, välja arvatud juhul, kui see on objektiivselt põhjendatud, eelkõige võrreldes maksja enda poolt otse paberkanalil edastatud maksekäsundite ajastamise, prioriteetsuse ja tasudega.
5. Makse algatamise teenuste osutamist ei tehta sõltuvaks sel eesmärgil makse algatamise teenuse pakkujate ja kontot haldavate makseteenuse pakkujate vahelise lepingusuhte olemasolust.

Artikkel 67

Maksekonto teabele juurdepääsu reeglid ja selle teabe kasutamise reeglid kontoteabe teenuste puhul

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutajal on õigus kasutada teenuseid, mis võimaldavad juurdepääsu konto-teabele, nagu on osutatud I lisa punktis 8. Seda õigust ei kohaldata, kui maksekonto ei ole interneti kaudu juurdepääsetav.
2. Kontoteabe teenuse pakkuja:
 - a) osutab teenuseid üksnes makseteenuse kasutaja selgesõnalisel nõusolekul;
 - b) tagab, et makseteenuse kasutaja isikustatud turvavolitused ei ole kättesaadavad teistele isikutele peale isikustatud turvavolituste kasutaja ja väljastaja ning et nende kontoteabe teenuse pakkuja poolt edastamise korral toimub see turvaliste ja tõhusate kanalite kaudu;
 - c) identifitseerib ennast makseteenuse kasutaja kontot haldava(te)le makseteenus(te) pakkuja(te)le iga sideseansi puhul ning kasutab teabevahetuseks kontot haldava(te) makseteenuse pakkuja(te) ja makseteenuse kasutajaga turvalist viisi vastavalt artikli 98 lõike 1 punktile d;
 - d) püüab saada juurde üksnes määratud maksekontodelt ja nendega seotud maksetehingutest pärit teabele;
 - e) ei küsi maksekontodega seotud tundlikke makseandmeid;
 - f) ei kasuta, püüa saada ega säilita mingeid andmeid muul eesmärgil kui makseteenuse kasutaja poolt selgesõnaliselt taotletud kontoteabe teenuse osutamiseks kooskõlas andmekaitse normidega.
3. Kontot haldav makseteenuse pakkuja:
 - a) vahetab maksekontode puhul turvaliselt teavet kontoteabe teenuse pakkujatega vastavalt artikli 98 lõike 1 punktile d ja
 - b) käsitleb maksekontode puhul kontoteabe teenuse pakkuja kaudu esitatud andmepäringuid ilma diskrimineerimata, välja arvatud juhul, kui see on objektiivselt põhjendatud.
4. Kontoteabe teenuste osutamist ei tehta sõltuvaks sel eesmärgil kontoteabe teenuse pakkujate ja kontot haldavate makseteenuse pakkujate vahelise lepingusuhte olemasolust.

*Artikkel 68***Makseinstrumendi kasutamise ja makseteenuse pakkujate poolt maksekontodele juurdepääsemise piirangud**

1. Kui nõusoleku andmiseks kasutatakse konkreetset makseinstrumenti, võivad maksja ja tema makseteenuse pakkuja leppida kokku selle makseinstrumendi kaudu täidetavate maksetehingute makselimiidis.
2. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja jätta endale õiguse blokeerida makseinstrument objektiivselt põhjendatud kaalutlustel, mis on seotud makseinstrumendi turvalisusega, või kui esineb kahtlus makseinstrumendi autoriseerimata või pettuse teel kasutamise kohta või kui krediidiiniiga makseinstrumendi korral oluliselt suureneb oht, et maksja ei ole võimeline täitma oma maksekohustust.
3. Sellistel juhtudel teavitab makseteenuse pakkuja maksjat kokku lepitud viisil makseinstrumendi blokeerimisest ja selle põhjustest ning teeb seda võimaluse korral enne makseinstrumendi blokeerimist ning hiljemalt kohe pärast selle blokeerimist, välja arvatud juhul, kui sellise teabe esitamine on vastuolus objektiivselt põhjendatud turvakaalutlustega või keelatud muu asjaomase valdkonna liidu või liikmesriigi õigusega.
4. Makseteenuse pakkuja lõpetab makseinstrumendi blokeeringu või asendab makseinstrumendi uuega, kui makseinstrumendi blokeerimise põhjused on ära langenud.
5. Kontot haldav makseteenuse pakkuja võib keelduda kontoteabe teenuse pakkujale või makse algatamise teenuse pakkujale maksekontole juurdepääsu andmisest objektiivselt põhjendatud juhtudel ja nõuetekohaselt tõendatud põhjustel, mis on seotud kontoteabe teenuse pakkuja või makse algatamise teenuse pakkuja poolt maksekontole autoriseerimata või pettuse teel juurdepääsuga, sealhulgas maksetehingu autoriseerimata või pettuse teel algatamisega. Sellistel juhtudel teavitab kontot haldav makseteenuse pakkuja maksjat kokku lepitud vormis maksekontole juurdepääsu andmisest keeldumisest ja selle põhjustest. See teave edastatakse maksjale võimaluse korral enne juurdepääsu andmisest keeldumist ning hiljemalt kohe pärast seda, välja arvatud juhul, kui sellise teabe esitamine on vastuolus objektiivselt põhjendatud turvakaalutlustega või keelatud muu valdkonna asjaomases liidu või siseriiklikus õiguses.

Kontot haldav makseteenuse pakkuja võimaldab juurdepääsu maksekontole kohe, kui juurdepääsu andmisest keeldumise põhjused on ära langenud.

6. Lõikes 5 osutatud juhtudel teatab kontot haldav makseteenuse pakkuja kontoteabe teenuse pakkuja või makse algatamise teenuse pakkujaga seotud intsidendist viivitamatult pädevale asutusele. See teave peab sisaldama asjakohaseid üksikasju juhtumi kohta ja tegutsemise põhjuseid. Pädev asutus hindab juhtumit ja võtab vajaduse korral asjakohaseid meetmeid.

*Artikkel 69***Makseteenuse kasutaja kohustused seoses makseinstrumentide ja isikustatud turvavolitustega**

1. Makseteenuse kasutaja, kellele on antud õigus makseinstrumenti kasutada:
 - a) kasutab makseinstrumenti kooskõlas makseinstrumendi väljastamise ja kasutamise tingimustega, mis peavad olema objektiivsed, mittediskrimineerivad ja proportsionaalsed;
 - b) teavitab makseteenuse pakkujat või pakkuja määratud üksust liigse viivitusega, kui ta on saanud teadlikuks makseinstrumendi kadumisest, varastamisest, väärkasutamisest või autoriseerimata kasutamisest.
2. Lõike 1 punkti a kohaldamisel astub makseteenuse kasutaja, eelkõige kohe pärast makseinstrumendi kättesaamist, kõik vajalikud sammud isikustatud turvavolituste turvaliseks hoidmiseks.

*Artikkel 70***Makseteenuse pakkuja kohustused seoses makseinstrumentidega**

1. Makseinstrumendi väljastav makseteenuse pakkuja:
 - a) tagab, et isikustatud turvavolitustele oleks juurdepääs ainult makseinstrumendi kasutamise õigusega makseteenuse kasutajal, ilma et see piiraks artiklis 69 sätestatud makseteenuse kasutaja kohustusi;
 - b) ei saada makseinstrumenti eelneva kokkuleppeta, välja arvatud makseteenuse kasutajale juba antud makseinstrumendi asendamise korral;
 - c) tagab, et igal ajal on kättesaadavad asjakohased vahendid, et makseteenuse kasutaja saaks jätta teate artikli 69 lõike 1 punkti b kohaselt või taotleda makseinstrumendi blokeeringu lõpetamist artikli 68 lõike 4 kohaselt; makseteenuse kasutaja taotlusel annab makseteenuse pakkuja tema käsutusse vajalikud vahendid, et makseteenuse kasutaja saaks tõendada nimetatud teate jätmist 18 kuu jooksul pärast sellist teavitamist;
 - d) annab makseteenuse kasutajale võimaluse jätta artikli 69 lõike 1 punkti b kohane teade tasuta ja küsida, kui üldse, vaid asendamise kulusid, mis on makseinstrumendiga otseselt seotud;
 - e) takistab makseinstrumendi mis tahes kasutamist pärast teate tegemist artikli 69 lõike 1 punkti b kohaselt.
2. Makseteenuse pakkuja kannab riski seoses makseteenuse kasutajale makseinstrumendi saatmisega või makseinstrumendi isikustatud turvavolituste saatmisega.

*Artikkel 71***Autoriseerimata või ebakorrektselt täidetud maksetehingust teavitamine ja vigade kõrvaldamine**

1. Makseteenuse kasutajal on õigus nõuda makseteenuse pakkujalt autoriseerimata või ebakorrektselt täidetud maksetehingu puhul vigade kõrvaldamist üksnes juhul, kui makseteenuse kasutaja teatab pärast nõude aluseks olevast maksetehingust, sealhulgas artikli 89 kohasest maksetehingust teadlikuks saamist sellest oma makseteenuse pakkujale põhjendamatu viivitusega, ent hiljemalt 13 kuu jooksul pärast debiteerimise kuupäeva.

Esimeses lõigus sätestatud teatamise tähtaega ei kohaldata, kui makseteenuse pakkuja ei esitanud teavet selle maksetehingu kohta või ei teinud seda teavet kättesaadavaks kooskõlas III jaotisega.

2. Kui tehingus osaleb makse algatamise teenuse pakkuja, on makseteenuse kasutajal õigus nõuda kontot haldavalt makseteenuse pakkujalt vigade kõrvaldamist vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, ilma et see piiraks artikli 73 lõike 2 ja artikli 89 lõike 1 kohaldamist.

*Artikkel 72***Maksetehingute autentimise ja täitmise tõendamine**

1. Liikmesriigid nõuavad, et kui makseteenuse kasutaja väidab, et täidetud maksetehing ei olnud autoriseeritud või et maksetehingut ei täidetud korrektselt, peab tema makseteenuse pakkuja esitama tõendid selle kohta, et maksetehing oli autentitud, korrektselt dokumenteeritud, kajastatud kontodes ning seda ei mõjutanud tehniline rike ega mõni muu puudujääk makseteenuse pakkuja osutatavas teenuses.

Kui maksetehing on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, peab makse algatamise teenuse pakkuja esitama tõendid selle kohta, et tema pädevuse piires oli maksetehing autentitud ja korrektselt dokumenteeritud ning et maksetehingut ei mõjutanud tehniline rike ega mõni muu sellise makseteenusega seotud puudujääk, mille pakkumise eest ta vastutab.

2. Kui makseteenuse kasutaja väidab, et ta ei ole täidetud maksetehingut autoriseerinud, ei piisa iseenesest üksnes asjaolust, et makseteenuse pakkuja, sealhulgas asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkuja on dokumenteerinud makseinstrumendi kasutamise, et tõendada, et maksja autoriseeris maksetehingu või et maksja pani toime pettuse või ei täitnud kavatselt või hooletusest üht või mitut artiklist 69 tulenevat kohustust. Makseteenuse pakkuja, sealhulgas asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkuja peab tõendama, et pettuse on toime pannud makseteenuse kasutaja või et hooletus on makseteenuse kasutaja poolne.

Artikkel 73

Makseteenuse pakkuja vastutus autoriseerimata maksetehingu korral

1. Ilma et see piiraks artikli 71 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et maksja makseteenuse pakkuja maksab autoriseerimata maksetehingu puhul maksjale autoriseerimata maksetehingu summa viivitamata ja igal juhul hiljemalt järgmise tööpäeva lõpuks alates tehingu märkamisest või sellekohase teate saamisest tagasi, välja arvatud juhul, kui maksja makseteenuse pakkujal on mõistlik põhjus kahtlustada pettust ja kui ta teavitab nendest põhjustest kirjalikult asjakohast riigiasutust. Kui see on asjakohane, taastab maksja makseteenuse pakkuja debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui autoriseerimata maksetehing ei oleks toimunud. Lisaks tagatakse sellega, et maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei ole hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

2. Kui maksetehing on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, maksab kontot haldav makseteenuse pakkuja autoriseerimata maksetehingu summa viivitamata ja igal juhul hiljemalt järgmise tööpäeva lõpuks tagasi ning vajaduse korral taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui autoriseerimata maksetehingut ei oleks toimunud.

Kui autoriseerimata maksetehingu eest on vastutav makse algatamise teenuse pakkuja, hüvitab ta kontot haldavale makseteenuse pakkujale tema taotlusel viivitamata tekkinud kahju või maksjale tagasimaksmisest tulenenud summad, sealhulgas autoriseerimata maksetehingu summa. Vastavalt artikli 72 lõikele 1 peab makse algatamise teenuse pakkuja esitama tõendid selle kohta, et tema pädevuse piires oli maksetehing autenditud ja korrektselt dokumenteeritud ning et maksetehingut ei mõjutanud tehniline rike ega mõni muu sellise makseteenusega seotud puudujääk, mille pakkumise eest ta vastutab.

3. Kooskõlas maksja ja makseteenuse pakkuja vahel või asjakohasel juhul maksja ja makse algatamise teenuse pakkuja vahel sõlmitud lepingule kohaldatava õigusega võib määrata kindlaks täiendava rahalise hüvitise.

Artikkel 74

Maksja vastutus autoriseerimata maksetehingu korral

1. Erandina artiklist 73 võib maksja olla kohustatud kandma kuni 50 euro ulatuses autoriseerimata maksetehinguga seotud kahju, mis on tekkinud kaotatud või varastatud makseinstrumendi kasutamisest või makseinstrumendi väärkasutamisest.

Esimest lõiku ei kohaldata, kui:

- a) maksja ei olnud makseinstrumendi kaotusest, vargusest või väärkasutamisest enne makse tegemist teadlik, välja arvatud juhul, kui maksja ise pani toime pettuse; või
- b) kahju põhjuseks oli makseteenuse pakkuja sellise töötaja, agendi, filiaali või üksuse tegu või tegevusetus, kellele makseteenuse pakkuja tegevus oli edasi antud.

Maksja kannab kogu autoriseerimata maksetehingutega seotud kahju, kui see on tekkinud, sest maksja on toime pannud pettuse või ei täitnud üht või mitut artiklist 69 tulenevat kohustust kavatselt või hooletusest. Sellistel juhtudel esimeses lõigus osutatud maksimumsummat ei kohaldata.

Kui maksja ei ole toime pannud pettust ega ole kavatsetult jätnud artikli 69 kohaseid kohustusi täitmata, võivad liikmesriigid käesoleva artikli lõike esimeses lõigus sätestatud vastutust vähendada, võttes eelkõige arvesse isikustatud turvavolituste laadi ning konkreetseid makseinstrumendi kaotamise, varastamise või väärkasutamise asjaolusid.

2. Kui maksja makseteenuse pakkuja ei nõua tugevat kliendi autentimist, ei kannu maksja rahalist kahju, välja arvatud juhul, kui maksja on toime pannud pettuse. Kui makse saaja või makse saaja makseteenuse pakkuja ei kasuta tugevat kliendi autentimist, hüvitab ta maksja makseteenuse pakkujale tekitatud rahalise kahju.

3. Maksja ei kannu mingeid finantstagajärgi, mis tulenevad kaotatud, varastatud või väärkasutatud makseinstrumendi kasutamisest pärast seda, kui ta on kooskõlas artikli 69 lõike 1 punktiga b teavitanud oma makseteenuse pakkujat, välja arvatud juhul, kui maksja on toime pannud pettuse.

Kui makseteenuse pakkuja ei taga igal ajal asjakohaste vahendite olemasolu kaotatud, varastatud või väärkasutatud makseinstrumendist teatamiseks, nagu on nõutud artikli 70 lõike 1 punkti c alusel, ei ole maksja vastutav selle makseinstrumendi kasutamisest tulenevate finantstagajärgede eest, välja arvatud juhul, kui maksja on toime pannud pettuse.

Artikkel 75

Maksetehingud, kui tehingu summa ei ole eelnevalt teada

1. Kui maksetehingu on algatanud makse saaja või see on algatatud makse saaja kaudu seoses kaardipõhise maksetehinguga ja tehingu täpset summat ei ole maksja poolt maksetehingu täitmiseks nõusoleku andmise ajal teada, võib maksja makseteenuse pakkuja blokeerida maksja maksekontol rahalisi vahendeid üksnes siis, kui maksja on andnud nõusoleku rahaliste vahendite täpsel summal blokeerimiseks.

2. Maksja makseteenuse pakkuja vabastab maksja maksekontol lõike 1 alusel blokeeritud rahalised vahendid ilma põhjendamatu viivitusega pärast seda, kui ta on saanud teabe maksetehingu täpse summa kohta, ja hiljemalt kohe pärast maksekäsundi laekumist.

Artikkel 76

Makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingute tagasimaksed

1. Liikmesriigid tagavad, et maksjal on õigus saada makseteenuse pakkujalt makse saaja poolt või kaudu algatatud sellise maksetehingu tagasimakse, mis on juba autoriseeritud ja täidetud, kui on täidetud mõlemad tingimused:

a) maksetehingu autoriseerimise ajal ei täpsustatud maksetehingu täpset summat;

b) maksetehingu summa ületas summat, mida maksja oleks üldjuhul eeldanud, võttes arvesse eelnevat kulutuste jaotust, raamlepingu tingimusi ja juhtumi asjakohaseid asjaolusid.

Makseteenuse pakkuja taotlusel lasub maksjal kohustus esitada tõendid nende tingimuste täitmise kohta.

Tagasimakse võrdub täidetud maksetehingu täissummaga. Maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei ole hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

Ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et lisaks lõikes 1 osutatud õigusele on määruse (EL) nr 260/2012 artiklis 1 osutatud otsekorralduste puhul maksjal tingimusteta õigus saada tagasimakse käesoleva direktiivi artiklis 77 sätestatud tähtaja jooksul.

2. Lõike 1 esimese lõigu punkti b kohaldamisel ei või maksja tugineda valuutavahetusega seotud põhjustele, kui kohaldatai tema makseteenuse pakkujaga kokkulepitud viitekurssi kooskõlas artikli 45 lõike 1 punktiga d ning artikli 52 punkti 3 alapunktiga b.

3. Maksja ja makseteenuse pakkuja võivad raamlepingus kokku leppida, et maksjal ei ole tagasimakse saamise õigust, kui:

a) maksja on andnud nõusoleku maksetehingu täitmiseks vahetult makseteenuse pakkujale ning

b) makseteenuse pakkuja või makse saaja on maksjale vajaduse korral vähemalt neli nädalat enne maksetähtaega edastanud või teinud kokkulepitud viisil kättesaadavaks teabe tulevase maksetehingu kohta.

4. Muus vääringus kui euro tehtavate otsekorralduste puhul võivad liikmesriigid nõuda oma makseteenuse pakkujatel soodsamate tagasimaksete õiguste pakkumist kooskõlas nende otsekorraldussüsteemidega, kui need on maksjale soodsamad.

Artikkel 77

Makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingute tagasimaksete taotlused

1. Liikmesriigid tagavad, et maksja saab taotleda artiklis 76 osutatud autoriseeritud ja makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingu tagasimaksmist ning teha seda kaheksa nädala jooksul alates rahaliste vahendite debiteerimise kuupäevast.

2. Kümne tööpäeva jooksul pärast tagasimaksetaotluse saamist maksab makseteenuse pakkuja maksetehingu täis-summa tagasi või esitab maksjale põhjenduse tagasimaksmisest keeldumise kohta ning osutab asutustele, kelle poole maksja võib kooskõlas artiklitega 99–102 selles küsimuses pöörduda, kui ta ei ole esitanud põhjendusega nõus.

Käesoleva lõike esimesest lõigust tulenevat makseteenuse pakkuja õigust tagasimaksmisest keelduda ei kohaldata artikli 76 lõike 1 neljandas lõigus toodud juhul.

3. PEATÜKK

Maksetehingute täitmine

1. jagu

Maksekäsundid ja ülekantavad summad

Artikkel 78

Maksekäsundi laekumine

1. Liikmesriigid tagavad, et laekumise ajaks on aeg, mil maksekäsund laekub maksja makseteenuse pakkujale.

Maksja kontot ei debiteerita enne maksekäsundi laekumist. Kui laekumise aeg ei ole maksja makseteenuse pakkuja tööpäev, käsitatakse maksekäsundit järgmisel tööpäeval laekununa. Makseteenuse pakkuja võib kehtestada tööpäeva lõppemise ajaga ligilähedase kliendimaksete vastuvõtmise lõppemise tähtaja, pärast mida laekunud maksekäsundeid käsitatakse järgmisel tööpäeval laekunutena.

2. Kui maksekäsundi algatanud makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad kokku, et maksekäsundi täitmine algab konkreetsel kuupäeval või kindlaksmääratud ajavahemiku lõppemisel või kuupäeval, mil maksja annab rahalised vahendid makseteenuse pakkuja käsutusse, loetakse artikli 83 kohaldamisel laekumise ajahetkeks nimetatud kokkulepitud päev. Kui kokkulepitud päev ei ole makseteenuse pakkuja jaoks tööpäev, käsitatakse laekunud maksekäsundit järgmisel tööpäeval laekununa.

*Artikkel 79***Makse käsundi täitmisest keeldumine**

1. Juhul kui makseteenuse pakkuja keeldub maksekäsundi täitmisest või maksetehingu algatamisest, teatatakse makseteenuse kasutajale keeldumisest ning võimaluse korral selle põhjustest ja keeldumise aluseks olnud vigade parandamise menetlusest, välja arvatud juhtudel, kui see on keelatud muude asjaomaste liidu või siseriiklike õigusaktidega.

Makseteenuse pakkuja esitab teate või teeb selle kättesaadavaks kokkulepitud viisil ja esimesel võimalusel ning igal juhul artiklis 83 kindlaks määratud aja jooksul.

Raamleping võib sisaldada tingimust, et makseteenuse pakkuja võib nõuda sellise keeldumise eest mõistlikku tasu, kui keeldumine on objektiivselt põhjendatud.

2. Kui kõik maksja raamlepingus sätestatud tingimused on täidetud, ei keeldu maksja kontot haldav makseteenuse pakkuja autoriseeritud maksekäsundi täitmisest, sõltumata sellest, kas maksekäsund on algatatud maksja poolt, sealhulgas makse algatamise teenuse pakkuja poolt või makse saaja poolt või kaudu, välja arvatud juhtudel, kui see on keelatud muude asjaomaste liidu või siseriiklike õigusaktidega.

3. Artiklite 83 ja 89 kohaldamisel käsitatakse maksekäsundit, mille täitmisest on keeldutud, mitte laekunud maksekäsundina.

*Artikkel 80***Makse käsundi tagasivõtmatust**

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutaja ei või maksekäsundit pärast maksekäsundi laekumist maksja makseteenuse pakkujale tagasi võtta, välja arvatud juhul, kui käesolevas artiklis on sätestatud teisiti.

2. Kui maksetehing on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja poolt või makse saaja poolt või kaudu, ei võta maksja maksekäsundit tagasi pärast makse algatamise teenuse pakkujale maksetehingu algatamiseks nõusoleku andmist või makse saajale maksetehingu täitmiseks nõusoleku andmist.

3. Otsekorralduse puhul ning ilma et see piiraks õigust tagasimaksele, võib maksja siiski võtta maksekäsundi tagasi hiljemalt kokkulepitud debiteerimispäevale eelneva tööpäeva lõpus.

4. Artikli 78 lõikes 2 osutatud juhul saab makseteenuse kasutaja võtta maksekäsundi tagasi hiljemalt kokkulepitud päevale eelneva tööpäeva lõpus.

5. Pärast lõigetes 1–4 sätestatud tähtaegade lõppu võib maksekäsundi tagasi võtta üksnes siis, kui makseteenuse kasutaja ja asjaomased makseteenuse pakkujad on omavahel nii kokku leppinud. Lõigetes 2 ja 3 osutatud juhul on nõutav ka makse saaja nõusolek. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib asjaomane makseteenuse pakkuja küsida tagasivõtmise eest tasu.

*Artikkel 81***Ülekantud ja saadud summad**

1. Liikmesriigid nõuavad, et maksja makseteenuse pakkuja(d), makse saaja makseteenuse pakkuja(d) ning makseteenuse pakkujate kõik vahendajad kannavad üle maksetehingu täissumma ega võta ülekantavalt summalt maha tasusid.

2. Makse saaja ja makseteenuse pakkuja võivad siiski kokku leppida, et asjaomane makseteenuse pakkuja arvab maha oma tasud ülekantavalt summalt enne selle krediteerimist makse saajale. Sellisel juhul eristatakse saajale esitatavas teabes maksetehingu täissumma ja tasud.

3. Kui peale lõikes 2 osutatud tasude võetakse ülekantavalt summalt maha muid tasusid, tagab maksja makseteenuse pakkuja, et makse saaja saab maksja algatatud maksetehingu täissumma. Kui maksetehing on algatatud makse saaja poolt või tema kaudu, tagab makse saaja makseteenuse pakkuja, et makse saaja saab maksetehingu täissumma.

2. jagu

Täitmise aeg ja väärtuspäev

Artikkel 82

Kohaldamisala

1. Käesolevat jagu kohaldatakse järgmiste maksetehingute suhtes:
 - a) eurodes tehtud maksetehingud;
 - b) sellise liikmesriigi vääringus tehtud riigisiseseid maksetehingud, mille rahaühik ei ole euro;
 - c) maksetehingud, mis hõlmavad vaid ühte vääringu konverteerimist euro ning sellise liikmesriigi vääringu vahel, mille rahaühik ei ole euro, tingimusel et nõutav vääringu konverteerimine teostatakse kõnealusel liikmesriigis ning piiriülese maksetehingu puhul tehakse piiriülene ülekanne eurodes.
2. Käesolevat jagu, välja arvatud artiklit 87, mis ei ole suunatud pooltele, kohaldatakse ka lõikes 1 osutamata maksetehingute suhtes, kui makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja ei ole kokku leppinud teisiti. Kui makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad siiski kokku pikemas tähtajas kui artiklis 83 määratud tähtaeg, ei või see tähtaeg liidusiseste maksetehingute puhul olla pikem kui neli tööpäeva pärast artiklis 78 osutatud maksekäsundi laekumise aega.

Artikkel 83

Maksetehingud maksekontole

1. Liikmesriigid nõuavad, et maksja makseteenuse pakkuja tagab, et pärast artikli 78 kohast maksekäsundi laekumise aega krediteeritakse maksetehingu summa makse saaja makseteenuse pakkuja kontole hiljemalt järgmise tööpäeva lõpuks. Seda tähtaega võib pikendada ühe tööpäeva võrra paber kandjal algatatud maksetehingute puhul.
2. Liikmesriigid nõuavad, et makse saaja makseteenuse pakkuja märgib väärtuspäeva ja teeb maksetehingu summa makse saaja maksekontol kättesaadavaks pärast seda, kui makseteenuse pakkuja on saanud need rahalised vahendid kooskõlas artikliga 87.
3. Liikmesriigid nõuavad, et makse saaja makseteenuse pakkuja edastab makse saaja poolt või kaudu algatatud maksekäsundi maksja makseteenuse pakkujale makse saaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud ajavahemiku jooksul, et võimaldada otsekorraldusega seotud arveldamist kokkulepitud tähtpäeval.

Artikkel 84

Makse saaja maksekonto puudumine makseteenuse pakkuja juures

Kui makse saajal ei ole makseteenuse pakkuja juures maksekontot, teeb talle artiklis 83 sätestatud tähtaja jooksul rahalised vahendid kättesaadavaks see makseteenuse pakkuja, kellele laekuvad makse saajale määratud rahalised vahendid.

*Artikkel 85***Sularaha sissemakse maksekonto**

Kui tarbija teeb makseteenuse pakkuja juures asuvale maksekontole ja antud maksekonto vääringus oleva sularaha sissemakse, tagab makseteenuse pakkuja summa kättesaadavuse ja väärtuspäeva märkimise viivitamata pärast rahaliste vahendite laekumist. Kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija, tehakse summa kättesaadavaks ja väärtuspäev märgitakse hiljemalt järgmisel tööpäeval pärast rahaliste vahendite laekumist.

*Artikkel 86***Riigisisised maksetehingud**

Liikmesriigid võivad sätestada riigisiseste maksetehingute jaoks käesolevas jaos sätestatud tähtsajast lühema maksimaalse tähtsajaja.

*Artikkel 87***Väärtuspäev ja rahaliste vahendite kättesaadavus**

1. Liikmesriigid tagavad, et makse saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäevaks on hiljemalt tööpäev, mil maksetehingu summa krediteeritakse makse saaja makseteenuse pakkuja kontole.

2. Makse saaja makseteenuse pakkuja tagab, et maksetehingu summa on makse saaja käsutuses viivitamatult pärast kõnealuse summa krediteerimist makse saaja makseteenuse pakkuja kontole, kui makse saaja makseteenuse pakkuja poolt:

a) ei toimu vääringu konverteerimist või

b) vääringu konverteerimine toimub euro ning liikmesriigi vääringu vahel või kahe liikmesriigi vääringu vahel.

Käesolevas lõikes sätestatud kohustust kohaldatakse ka sama makseteenuse pakkuja siseselt tehtavatele maksetele.

3. Liikmesriigid tagavad, et maksja maksekonto debiteerimise väärtuspäev ei ole varasem kui kuupäev, mil maksetehingu summa antud maksekontolt debiteeritakse.

3. jagu

V a s t u t u s*Artikkel 88***Väär kordumatu tunnus**

1. Kui maksekäsund täidetakse kooskõlas kordumatu tunnusega, loetakse maksekäsund kordumatu tunnuse kohase makse saaja suhtes nõuetekohaselt täidetuks.

2. Kui makseteenuse kasutaja esitatud kordumatu tunnus on väär, ei vastuta makseteenuse pakkuja artikli 89 kohase maksetehingu täitmata jätmise ega valesti täitmise eest.

3. Maksja makseteenuse pakkuja teeb siiski mõistlikke jõupingutusi maksetehinguga seotud rahaliste vahendite tagasinõudmiseks. Makse saaja makseteenuse pakkuja teeb nendes jõupingutustes koostööd, sealhulgas edastades maksja makseteenuse pakkujale kogu teabe, mis on asjakohane rahaliste vahendite sissenõudmiseks.

Juhul kui rahalisi vahendeid ei ole võimalik esimese lõigu alusel sisse nõuda, esitab maksja makseteenuse pakkuja maksjale tema taotluse korral kogu maksja makseteenuse pakkujale kättesaadava teabe, mis on maksja jaoks asjakohane, et ta saaks esitada õigusliku nõude rahaliste vahendite tagasinõudmiseks.

4. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajalt rahaliste vahendite tagasinõudmise eest tasu küsida.

5. Kui makseteenuse kasutaja annab teavet lisaks sellele, mis on sätestatud artikli 45 lõike 1 punktis a ja artikli 52 punkti 2 alapunktis b, vastutab makseteenuse pakkuja maksetehingu täitmise eest üksnes kordumatu tunnuse alusel, mille on esitanud makseteenuse kasutaja.

Artikkel 89

Makseteenuse pakkuja vastutus maksetehingu täitmata jätmise, valesti või hilinenud täitmise korral

1. Kui maksekäsundi on algatanud vahetult maksja, vastutab maksja makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 71, artikli 88 lõigete 2 ja 3 ning artikli 93 kohaldamist, maksja ees maksetehingu korrektse täitmise eest, välja arvatud siis, kui maksja makseteenuse pakkuja tõendab maksjale ja vajaduse korral makse saaja makseteenuse pakkujale, et makse saaja makseteenuse pakkuja sai maksetehingu summa kooskõlas artikli 83 lõikega 1. Sel juhul vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saaja ees maksetehingu korrektse täitmise eest.

Kui esimese lõigu alusel on vastutav maksja makseteenuse pakkuja, maksab ta maksjale põhjendamatu viivitusega tagasi täitmata või valesti täidetud maksetehingu summa ning vajaduse korral taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui valesti täidetud maksetehingut ei oleks toimunud.

Maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei tohi olla hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

Kui esimese lõigu alusel vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja, annab ta maksetehingu summa viivitamata makse saaja käsutusse ning vajaduse korral krediteerib vastava summa makse saaja maksekontole.

Makse saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei tohi olla hilisem kui kuupäev, mis oleks olnud summa väärtuspäev, kui maksetehing oleks nõuetekohaselt täidetud vastavalt artiklile 87.

Kui maksetehing täidetakse hilinemisega, tagab makse saaja makseteenuse pakkuja maksja nimel tegutseva maksja makseteenuse pakkuja taotlusel, et makse saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei ole hilisem kui kuupäev, mis oleks olnud summa väärtuspäev, kui maksetehing oleks nõuetekohaselt täidetud.

Täitmata või valesti täidetud maksetehingu korral, kui maksekäsundi on algatanud maksja, teeb maksja makseteenuse pakkuja, olenemata käesolevas lõikes sätestatud vastutusest, taotluse korral viivitamata jõupingutusi, et maksetehingut kindlaks teha, ning teavitab tulemustest maksjat. Seda tehakse maksja jaoks tasuta.

2. Kui maksekäsund on algatatud makse saaja poolt või kaudu, vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 71, artikli 88 lõigete 2 ja 3 ning artikli 93 kohaldamist, makse saaja ees maksekäsundi maksja makseteenuse pakkujale korrektse edastamise eest kooskõlas artikli 83 lõikega 3. Kui käesoleva lõigu alusel vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja, edastab ta viivitamata maksja makseteenuse pakkujale uuesti kõnealuse maksekäsundi.

Kui maksekäsund edastatakse hilinemisega, märgitakse makse saaja maksekontol summa väärtuspäevaks hiljemalt kuupäev, mis oleks olnud summa väärtuspäev, kui maksetehing oleks nõuetekohaselt täidetud.

Peale selle vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 71, artikli 88 lõigete 2 ja 3 ning artikli 93 kohaldamist, makse saaja ees maksetehingu artikli 87 kohase käitlemise eest. Kui käesoleva lõigu alusel vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja, tagab ta, et maksetehingu summa on makse saaja käsutuses viivitamatult pärast seda, kui summa on krediteeritud makse saaja makseteenuse pakkuja kontole. Makse saaja maksekontol märgitakse summa väärtuspäevaks hiljemalt kuupäev, mis oleks olnud summa väärtuspäev, kui maksetehing oleks olnud nõuetekohaselt täidetud.

Täitmata või valesti täidetud maksetehingu puhul, mille eest esimese ja teise lõigu alusel ei vastuta makse saaja makseteenuse pakkuja, vastutab maksja ees maksja makseteenuse pakkuja. Kui maksja makseteenuse pakkuja on sel viisil vastutav, maksab ta vajaduse korral ja põhjendamatult viivituse tagasi täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu summa ning taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui valesti täidetud maksetehingut ei oleks toimunud. Maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei tohi olla hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

Neljanda lõigu kohast kohustust maksja makseteenuse pakkuja suhtes ei kohaldata, kui maksja makseteenuse pakkuja tõendab, et makse saaja makseteenuse pakkuja on maksetehingu summa kätte saanud, isegi kui maksetehing on tehtud kõigest väikese viivitusega. Sellisel juhul märgib makse saaja makseteenuse pakkuja makse saaja maksekontol summa väärtuspäevaks hiljemalt kuupäeva, mis oleks olnud summa väärtuspäev, kui maksetehing oleks nõuetekohaselt täidetud.

Täitmata või valesti täidetud maksetehingu korral, kui maksekäsund on algatatud makse saaja poolt või kaudu, teeb makse saaja makseteenuse pakkuja, olenemata käesolevas lõikes sätestatud vastutusest, taotluse korral viivitamata jõupingutusi, et maksetehingut kindlaks teha, ning teavitab tulemustest makse saajat. Seda tehakse makse saaja jaoks tasuta.

3. Peale selle vastutavad makseteenuse pakkujad oma makseteenuse kasutajate ees kõigi tasude, mille eest nad on vastutavad, ning kõigi intresside eest, mida makseteenuse kasutaja on maksetehingu täitmata jätmise või valesti, sealhulgas hilinenud täitmise tulemusel kohustatud maksma.

Artikkel 90

Vastutus maksetehingute täitmata jätmise, valesti või hilinenud täitmise korral makse algatamise teenuste puhul

1. Kui maksekäsund on algatatud maksja poolt makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, maksab kontot haldav makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 71 ning artikli 88 lõigete 2 ja 3 kohaldamist, täitmata või valesti täidetud maksetehingu summa maksjale tagasi ning vajaduse korral taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui valesti täidetud maksetehingut ei oleks toimunud.

Makse algatamise teenuse pakkuja peab tõendama, et maksja kontot haldav makseteenuse pakkuja sai maksekäsundi vastavalt artiklile 78 ning et tema pädevuse piires oli maksetehing autentitud ja korrektselt dokumenteeritud ning et maksetehingut ei mõjutanud tehniline rike ega muud tehingu täitmata jätmise, valesti või hilinenud täitmisega seotud puudujäägid.

2. Kui maksetehingu täitmata jätmise, valesti või hilinenud täitmise eest on vastutav makse algatamise teenuse pakkuja, hüvitab ta kontot haldavale makseteenuse pakkujale tema taotlusel viivitamata igasuguse tekkinud kahju või maksjale tagasimaksmisest tulenenud summad.

Artikkel 91

Täiendav rahaline hüvitis

Mis tahes rahalise hüvitise lisaks sellele, mis on sätestatud käesolevas jaos, võib kindlaks määrata makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel sõlmitud lepingu suhtes kohaldatava õiguse kohaselt.

Artikkel 92

Regressiõigus

1. Kui artiklite 73 ja 89 kohase makseteenuse pakkuja vastutuse saab omistada teisele makseteenuse pakkujale või vahendajale, hüvitab see makseteenuse pakkuja või vahendaja esimesele makseteenuse pakkujale mis tahes tekkinud kahju või artiklite 73 ja 89 kohaselt tasutud summa. See hõlmab hüvitist juhtumite puhul, kui makseteenuse pakkuja ei kasuta tugevat kliendi autentimist.

2. Täiendav rahaline hüvitis määratakse kindlaks vastavalt makseteenuse pakkujate ja/või vahendajate vahelistele lepingutele ning nendevaheliste lepingute suhtes kohaldatavale õigusele.

Artikkel 93

Ebatavalised ja ettenägematud asjaolud

2. või 3. peatükist tulenevat vastutust ei kohaldata ebatavaliste ja ettenägematute asjaolude korral, mille üle poolel, kes nendele asjaoludele viitab, ei ole kontrolli ning mille tagajärjed oleksid kõigile jõupingutustele vaatamata olnud vältimatud, või kui makseteenuse pakkuja on kohustatud täitma teisi, liidu või liikmesriigi õiguses sätestatud kohustusi.

4. PEATÜKK

Andmekaitse

Artikkel 94

Andmekaitse

1. Liikmesriigid lubavad maksesüsteemidel ja makseteenuse pakkujatel töödelda isikuandmeid, kui see on vajalik maksepettuste ärahoidmise, uurimise ja avastamise tagamiseks. Üksikisikutele isikuandmete töötlemise kohta teabe andmine ning selliste isikuandmete töötlemine ja mis tahes muu isikuandmete töötlemine käesoleva direktiivi rakendamisel toimub kooskõlas direktiiviga 95/46/EÜ, siseriiklike õigusaktidega, millega võetakse üle direktiiv 95/46/EÜ, ja kooskõlas määrusega (EÜ) nr 45/2001.

2. Makseteenuste pakkujatel on juurdepääs üksnes sellistele isikuandmetele ning nad töötlevad ja säilitavad üksnes selliseid isikuandmeid, mis on neile vajalikud makseteenuste osutamiseks ning üksnes siis, kui makseteenuse kasutajad on andnud sõnaselge nõusoleku.

5. PEATÜKK

Operatsiooni- ja turvariskid ning autentimine

Artikkel 95

Operatsiooni- ja turvariskide juhtimine

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad kehtestavad asjakohaste leevendusmeetmete ja kontrollimehhanismidega raamistiku, et juhtida operatsiooni- ja turvariske, mis on seotud nende pakutavate makseteenustega. Osana nimetatud raamistikust kehtestavad ja rakendavad makseteenuse pakkujad tulemuslikud intsidentide juhtimise menetlused, sealhulgas suurte operatsiooni- ja turvaintsidentide avastamiseks ja liigitamiseks.

2. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad esitavad pädevale asutusele igal aastal või pädeva asutuse poolt kindlaks määratud lühemate ajavahemike järel ajakohastatud ja põhjaliku hinnangu nende osutatavate makseteenustega seotud operatsiooni- ja turvariskide ning neile riskidele reageerimiseks nende poolt rakendatavate leevendusmeetmete ja kontrollimehhanismide piisavuse kohta.

3. EBA annab 13. juuliks 2017 tihedas koostöös Euroopa Keskpannaga ja pärast kõikide asjakohaste sidusrühmadega, sealhulgas makseteenuste turu osalistega konsulteerimist ning kajastades sealjuures kõiki asjakohaseid huvisid, kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised turvameetmete kehtestamise, rakendamise ja nende üle järelevalve teostamise, sealhulgas vajadusel sertifitseerimisprotsessi kohta.

EBA vaatab tihedas koostöös Euroopa Keskpannaga esimeses lõigus osutatud suunised läbi regulaarselt, kuid igal juhul vähemalt iga kahe aasta järel.

4. Võttes arvesse lõikes 3 osutatud suuniste kohaldamisel saadud kogemust, töötab EBA, vajaduse korral vastusena komisjoni taotlusele, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu turvameetmete kehtestamise ja nende üle järelevalve teostamise kriteeriumide ja tingimuste kohta.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

5. EBA soodustab makseteenustega seotud operatsiooni- ja turvariskide valdkonnas koostöö tegemist, sealhulgas teabe vahetamist pädevate asutuste vahel ning pädevate asutuste ja EKP ning vajaduse korral Euroopa Liidu Võrgu- ja Infoturbeameti (ENISA) vahel.

Artikkel 96

Intsidentidest teatamine

1. Makseteenuse pakkujad teavitavad suurema operatsiooni- või turvaintsidenti korral põhjendamatu viivitusega pädevat asutust.

Kui intsidendil on või võib olla mõju tema makseteenuse kasutajate finantshuvidele, teavitab makseteenuse pakkuja põhjendamatu viivitusega oma makseteenuse kasutajaid sellest intsidendist ja kõigist kättesaadavatest meetmetest, mis nad saavad võtta intsidenti negatiivse mõju leevendamiseks.

2. Lõikes 1 osutatud teavituse saamisel esitab päritoluliikmesriigi pädev asutus põhjendamatu viivitusega EBA-le ja EKP-le intsidendiga seotud üksikasjad. Kõnealune pädev asutus teavitab pärast seda, kui ta on hinnanud intsidenti asjakohasust kõnealuse liikmesriigi asjakohaste asutuste jaoks, vastavalt neid asutusi.

EBA ja EKP hindavad koostöös päritoluriigi pädeva asutusega intsidenti asjakohasust teiste asjakohaste liidu ja siseriiklike asutuste jaoks ning teavitavad neid vastavalt. EKP teavitab Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmeid maksesüsteemi jaoks asjakohastest probleemidest.

Tuginedes teavitusele, võtavad pädevad asutused asjakohasel juhul kõik vajalikud meetmed finantsüsteemi turvalisuse viivitamatuks kaitsmiseks.

3. EBA annab 13. jaanuariks 2018 tihedas koostöös EKPga ja pärast kõikide asjakohaste sidusrühmadega, sealhulgas makseteenuste turu osalistega konsulteerimist, kajastades kõiki asjakohaseid huvisid, välja suunised kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16, mis on suunatud:

- a) makseteenuse pakkujatele lõikes 1 osutatud suurte intsidentide liigitamise ning sellistest intsidentidest teavitamise sisu, vormi, sealhulgas standardsete teavitustmallide, ja menetluste kohta, ja
- b) pädevatele asutustele intsidenti asjakohasuse hindamise kriteeriumide ja teiste siseriiklike ametiasutustega jagatavate intsidentiaruande üksikasjade kohta.

4. EBA vaatab tihedas koostöös EKPga lõikes 3 osutatud suunised läbi regulaarselt ning igal juhul vähemalt iga kahe aasta järel.

5. Lõikes 3 osutatud suuniste väljaandmisel ja läbivaatamisel võtab EBA arvesse Euroopa Liidu Võrgu- ja Infoturbeameti poolt välja töötatud ja avaldatud standardeid ja spetsifikatsioone muude kui makseteenuse osutamist pakkuvate sektorite jaoks.

6. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkuja esitab vähemalt kord aastas oma pädevatele asutustele statistilised andmed eri maksevahenditega seotud pettuste kohta. Kõnealused pädevad asutused esitavad need andmed koondkujul EBA-le ja EKP-le.

*Artikkel 97***Autentimine**

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkuja kasutab tugevat kliendi autentimist, kui maksja:
 - a) soovib pääseda ligi oma maksekontole interneti kaudu;
 - b) algatab elektroonilise maksetehingu;
 - c) teeb kaugejuurdepääsu teel mis tahes muu toimingut, mille puhul võib esineda maksepettuse või muu kuritarvitamise riski oht.
2. Lõike 1 punktis b osutatud elektroonilise maksetehingu algatamisega seoses tagavad liikmesriigid, et makseteenuse pakkujad kasutavad elektrooniliste kaugmaksetehingute puhul tugevat kliendi autentimist, mis hõlmab elemente, millega seostatakse tehing dünaamiliselt konkreetse summa ja konkreetse makse saajaga.
3. Seoses lõikega 1 tagavad liikmesriigid, et makseteenuse pakkujatel on olemas piisavad turvameetmed makseteenuse kasutajate isikustatud turvavolituste konfidentsiaalsuse ja tervikluse kaitseks.
4. Lõikeid 2 ja 3 kohaldatakse ka siis, kui maksed on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja poolt. Lõikeid 1 ja 3 kohaldatakse samuti teabe taotlemisel kontoteabe teenuse pakkuja kaudu.
5. Liikmesriigid tagavad, et kontot haldavad makseteenuse pakkujad võimaldavad makse algatamise teenuse pakkujal ja kontoteabe teenuse pakkujal tugineda kontot haldava makseteenuse pakkuja poolt makseteenuse kasutajale pakutavatele autentimismenetlustele vastavalt lõigetele 1 ja 3 ning makse algatamise teenuse pakkuja kaasatuse puhul ka vastavalt lõigetele 1, 2 ja 3.

*Artikkel 98***Autentimise ja teabevahetuse regulatiivsed tehnilised standardid**

1. EBA töötab tihedas koostöös EKPga ja pärast kõikide asjakohaste sidusrühmadega, sealhulgas makseteenuste turu osalistega konsulteerimist, kajastades kõiki asjakohaseid huvisid, kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 10 välja käesoleva direktiivi artikli 1 lõikes 1 nimetatud makseteenuste pakkujatele mõeldud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse:
 - a) artikli 97 lõigetes 1 ja 2 osutatud tugeva kliendi autentimise nõuded;
 - b) artikli 97 lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamise erandid, tuginedes käesoleva artikli lõikes 3 kehtestatud kriteeriumidele;
 - c) nõuded, mida tuleb järgida turvameetmete puhul vastavalt artikli 97 lõikele 3, et kaitsta makseteenuse kasutajate isikustatud turvavolituste konfidentsiaalsust ja terviklust, ja
 - d) nõuded ühiste ja turvaliste teabevahetuse avatud standardite kohta identifitseerimiseks, autentimiseks, teadete ja teabe edastamiseks ning turvameetmete rakendamiseks kontot haldavate makseteenuse pakkujate, makse algatamise teenuse pakkujate, kontoteabe teenuse pakkujate, maksjate, makse saajate ja muude makseteenuse pakkujate vahel.
2. EBA töötab lõikes 1 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud välja, et:
 - a) tagada tulemuslike ja riskipõhiste nõuete vastuvõtmise kaudu makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate jaoks vajalik turvalisuse tase;

- b) tagada makseteenuse kasutajate rahaliste vahendite ja isikuandmete turvalisus;
- c) tagada ja hoida alal aus konkurents kõigi makseteenuse pakkujate vahel;
- d) tagada tehnoloogia ja ärimudeli neutraalsus;
- e) võimaldada kasutajasõbralike, ligipääsetavate ja innovaatiliste maksevahendite arendamist.

3. Lõike 1 punktis b osutatud erandid põhinevad järgmistel kriteeriumidel:

- a) pakutava teenusega seotud riski ulatus;
- b) tehingu summa, tehingu tegemise korduvus või mõlemad;
- c) tehingu teostamiseks valitud maksekanal.

4. EBA esitab lõikes 1 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 13. jaanuariks 2017.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu nimetatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

5. EBA vaatab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 10 regulatiivsed tehnilised standardid korrapäraselt läbi ja vajaduse korral ajakohastab neid, et võtta muu hulgas arvesse innovatsiooni ja tehnoloogia arengut.

6. PEATÜKK

Vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlus

1. jagu

Kaebuse esitamise menetlus

Artikkel 99

Kaebused

1. Liikmesriigid tagavad selliste menetluste kehtestamise, mis võimaldavad makseteenuse kasutajatel ja teistel huvitatud isikutel, sealhulgas tarbijauhingutel, esitada pädevatele asutustele kaebusi seoses käesoleva direktiivi väidetavate rikkumistega makseteenuse pakkuja poolt.

2. Kui see on asjakohane ning ilma, et see piiraks vastavalt siseriiklikele menetlusnormidele õigust pöörduda kohtusse, teavitatakse pädeva asutuse vastuses kaebuse esitajat artikli 102 kohaselt kehtestatud vaidluste kohtuvälise lahendamise menetluse olemasolust.

Artikkel 100

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid määravad pädevad asutused, et tagada käesoleva direktiivi tõhus täitmine ja selle seire. Kõnealused pädevad asutused võtavad sellise täitmise tagamiseks kõik asjakohased meetmed.

Pädevad asutused on kas:

- a) pädevad asutused määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 punkti 2 tähenduses või

- b) liikmesriigi õiguses või riigiasutuste poolt tunnustatud organid, kellele on antud selleks vastavad volitused liikmesriigi õigusega.

Need asutused ei või olla makseteenuse pakkujad, välja arvatud riikide keskpankade puhul.

2. Lõikes 1 osutatud asutustele antakse kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud volitused ja piisavad ressursid. Kui käesoleva direktiivi tõhusa täitmise tagamiseks ja selle seireks on määratud mitu pädevat asutust, tagavad liikmesriigid nende asutuste tiheda koostöö, et asutused saaksid oma ülesandeid tulemuslikult täita.

3. Pädevad asutused kasutavad oma volitusi kooskõlas liikmesriigi õigusega kas:

- a) vahetult omal vastutusel või õigusasutuste järelevalve all või
- b) pöördudes kohtutesse, kes on pädevad tegema vajaliku otsuse, sealhulgas vajaduse korral esitades apellatsioonkaebuse, kui vajalikku otsust käsitlevat taotlust ei rahuldata.

4. III ja IV jaotist üle võtvate siseriiklike õigusaktide rikkumise või oletatava rikkumise korral on käesoleva artikli lõikes 1 osutatud pädevateks asutusteks makseteenuse pakkuja päritoluliikmesriigi pädevad asutused, välja arvatud asutamise-õiguse alusel tegutsevad agendid ja filiaalid, kelle puhul on pädevateks asutusteks makseteenuse pakkuja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused.

5. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõike 1 kohaselt määratud pädevatest asutustest nii kiiresti kui võimalik ja igal juhul hiljemalt 13. jaanuariks 2018. Nad teavitavad komisjoni kõnealuste asutuste ülesannete jaotusest. Liikmesriigid teavitavad viivitamata komisjoni kõnealuste asutuste määramise ja vastavate ülesannetega seotud mis tahes muudatustest.

6. EBA annab pärast EKPga konsulteerimist kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja pädevatele asutustele mõeldud suunised kaebuste esitamise korra kohta, mida tuleb võtta arvesse, et tagada käesoleva artikli lõike 1 järgimine. Kõnealused suunised esitatakse 13. jaanuariks 2018 ja neid ajakohastatakse vastavalt vajadusele korrapäraselt.

2. jagu

Vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlus ja karistused

Artikkel 101

Vaidluste lahendamine

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad kehtestavad piisavad ja tõhusad kaebuste lahendamise menetlused ja kohaldavad neid, et lahendada kaebused, mis makseteenuse kasutajad esitavad seoses käesoleva direktiivi III ja IV jaotise alusel tulenevate õiguste ja kohustustega, ning jälgivad nende menetluste toimimist.

Menetlust kohaldatakse igas liikmesriigis, kus makseteenuse pakkuja makseteenuseid pakub, ning see on ligipäätav asjakohase liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikus keeles või mõnes muus makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahel kokku lepitud keeles.

2. Liikmesriigid nõuavad, et makseteenuse pakkujad teevad kõik endast oleneva, et vastata kas paber kandjal või, kui makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahel on nii kokku lepitud, mõnel muul püsival andmekandjal makseteenuse kasutajate kaebustele. Selline vastus esitatakse mõistliku tähtaja, kuid hiljemalt 15 tööpäeva jooksul alates kaebuse kättesaamisest ning selles käsitletakse kõiki tõstatatud küsimusi. Erandjuhtudel, kui vastust ei saa esitada 15 tööpäeva jooksul makseteenuse pakkujast sõltumatutel põhjustel, on makseteenuse pakkuja kohustatud saatma vahevastuse, esitades selgelt kaebusele vastamisel tekkinud viivituse põhjused ja konkreetse tähtaja, mille jooksul makseteenuse kasutaja saab lõpliku vastuse. Ühelgi juhul ei ole lõpliku vastuse saamise tähtaeg pikem kui 35 tööpäeva.

Liikmesriigid võivad kehtestada või jätta kehtima vaidluste lahendamise menetluse normid, mis on makseteenuse kasutajate jaoks soodsamad kui esimeses lõigus sätestatud normid. Sellisel juhul kohaldatakse neid menetlusnorme.

3. Makseteenuse pakkuja teavitab makseteenuse kasutajat vähemalt ühest vaidluste kohtuvälise lahendamise üksusest, mis on pädev lahendada vaidlusi seoses III ja IV jaotise alusel tulenevate õiguste ja kohustustega.

4. Lõikes 3 osutatud teave esitatakse selgelt, arusaadavalt ja kergesti kättesaadaval viisil makseteenuse pakkuja veebisaidil (kui see on olemas), filiaalis ning makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahelise lepingu üldtingimustes. Selles selgitatakse, kuidas saada täiendavat teavet vaidluste kohtuvälise lahendamise üksuse ja selle poole pöördumise tingimuste kohta.

Artikkel 102

Vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlus

1. Liikmesriigid tagavad, et kooskõlas asjakohase siseriikliku ja liidu õigusega ja vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2013/11/EL⁽¹⁾ kehtestatakse piisav, sõltumatu, erapooletu, läbipaistev ja tõhus vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlus, et lahendada makseteenuse kasutajate ja nende makseteenuse pakkujate vahelisi vaidlusi, mis käsitlevad käesoleva direktiivi III ja IV jaotisest tulenevaid õigusi ja kohustusi, kasutades selleks olemasolevaid pädevaid asutusi, kui see on asjakohane. Liikmesriigid tagavad, et selline menetlus on kohaldatav makseteenuse pakkujate suhtes, hõlmates ka määratud esindajate tegevust.

2. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et käesoleva artikli lõikes 1 osutatud organid teeksid tulemuslikult koostööd III ja IV jaotisest tulenevaid õigusi ja kohustusi käsitlevate piiriüleste vaidluste lahendamiseks.

Artikkel 103

Karistused

1. Liikmesriigid näevad ette sätted karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi üle võtvate siseriiklike õigusaktide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Sellised karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Liikmesriigid lubavad pädevatel asutustel avalikustada mis tahes halduskaristuse, mis määratakse käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud meetmete rikkumise korral, välja arvatud juhul, kui selline avalikustamine ohustaks tõsiselt finantsturge või tekitaks asjaomastele isikutele ebaproportsionaalset kahju.

V JAOTIS

DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID JA REGULATIIVSED TEHNILISED STANDARDID

Artikkel 104

Delegeeritud õigusaktid

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 105 vastu delegeeritud õigusakte, et:

- a) kohandada käesoleva direktiivi artikli 4 punktis 36 esitatud viidet soovitusel 2003/361/EÜ kõnealuse soovitusel muutmise korral;
- b) ajakohastada artikli 32 lõikes 1 ja artikli 74 lõikes 1 määratletud summasid, et võtta arvesse inflatsiooni.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta direktiiv 2013/11/EL tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja direktiivi 2009/22/EÜ (tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise direktiiv) (ELT L 165, 18.6.2013, lk 63).

*Artikkel 105***Delegeeritud volituste rakendamine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 104 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates 12. jaanuarist 2016.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 104 osutatud õiguse vastu võtta delegeeritud õigusakte igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses kindlaksmääratud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 104 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid kolme kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

*Artikkel 106***Kohustus teavitada tarbijaid nende õigustest**

1. Komisjon koostab hiljemalt 13. jaanuariks 2018 kasutajasõbraliku elektroonilise infolehe, milles tuuakse selgel ja kergesti arusaadaval viisil välja tarbijate õigused, mis on neil käesoleva direktiivi ja seotud liidu õiguse alusel.
2. Komisjon teavitab liikmesriike, makseteenuse pakkujate Euroopa assotsiatsioone ja Euroopa tarbijaihinguid lõikes 1 osutatud infolehe väljaandmisest.

Komisjon, EBA ja pädevad asutused tagavad, et infoleht oleks nende vastavatel veebisaitidel kergesti juurdepääsetaval viisil kättesaadav.

3. Makseteenuse pakkujad tagavad, et infoleht tehakse nende veebisaitidel (kui veebisait on olemas) kergesti juurdepääsetaval viisil kättesaadavaks ning et see on saadaval paberandjal nende harukontorites, nende agentide ruumides ja neile alltöövõtu pakkuvate üksuste ruumides.
4. Makseteenuse pakkujad ei võta oma klientidelt tasu käesoleva artikli alusel teabe kättesaadavaks tegemise eest.
5. Puudega inimeste puhul kasutatakse käesoleva artikli sätete kohaldamiseks asjakohaseid alternatiivseid vahendeid, mis võimaldavad teha teabe kättesaadavaks juurdepääsetavas formaadis.

VI JAOTIS

LÕPPSÄTTED*Artikkel 107***Täielik ühtlustamine**

1. Ilma et see piiraks artikli 2, artikli 8 lõike 3, artikli 32, artikli 38 lõike 2, artikli 42 lõike 2, artikli 55 lõike 6, artikli 57 lõike 3, artikli 58 lõike 3, artikli 61 lõigete 2 ja 3, artikli 62 lõike 5, artikli 63 lõigete 2 ja 3, artikli 74 lõike 1 teise lõigu ja artikli 86 kohaldamist seoses käesolevas direktiivis sisalduvate ühtlustatud sätetega, ei või liikmesriigid säilitada ega kehtestada muid õigusnorme kui käesolevas direktiivis sätestatud õigusnormid.

2. Kui liikmesriik kasutab mõnda lõikes 1 ette nähtud võimalust, teatab ta sellest ja kõigist hilisematest muudatustest komisjonile. Komisjon avalikustab teabe veebilehel või mõnel muul kergesti ligipääsetaval viisil.

3. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad ei tee makseteenuse kasutajate kahjuks erandeid käesolevat direktiivi üle võtvatest siseriiklikest õigusnormidest, välja arvatud juhtudel, kui nii on käesolevas direktiivis selgesõnaliselt ette nähtud.

Makseteenuse pakkujad võivad siiski otsustada anda makseteenuse kasutajatele soodsamaid tingimusi.

Artikkel 108

Läbivaatamisklausel

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, EKP-le ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele 13. jaanuariks 2021 aruande käesoleva direktiivi kohaldamise ja mõju ning eelkõige järgmise kohta:

- a) artikli 62 lõigetes 3, 4 ja 5 esitatud tasureeglite asjakohasus ja mõju;
- b) artikli 2 lõigete 3 ja 4 kohaldamine, sealhulgas hinnang, kas III ja IV jaotist saaks, kui see on tehniliselt teostatav, kohaldada tervikuna nendes lõigetes osutatud maksetehingute suhtes;
- c) maksesüsteemidele juurdepääs, võttes arvesse eelkõige konkurentsi taset;
- d) artikli 3 punktis 1 osutatud maksetehingute piirmäärade asjakohasus ja mõju;
- e) artikli 32 lõike 1 punktis a osutatud erandi piirmäära asjakohasus ja mõju;
- f) kas suundumusi arvesse võttes oleks soovitav kehtestada, täiendusena artikli 75 sätetele, mis käsitlevad maksetehinguid, mille puhul summa on eelnevalt teadmata ja rahalised vahendid on blokeeritud, maksja maksekontol blokeeritavate summade piirmäärad.

Komisjon esitab vajaduse korral koos oma aruandega seadusandliku akti ettepaneku.

Artikkel 109

Üleminekusäte

1. Liikmesriigid lubavad makseasutustel, kes on alustanud tegevust enne 13. jaanuari 2018 kooskõlas siseriikliku õigusega, millesse on üle võetud direktiiv 2007/64/EÜ, jätkata seda tegevust kooskõlas direktiivi 2007/64/EÜ nõuetega, ega nõua neilt käesoleva direktiivi artikli 5 alusel tegevusloa taotlemist ega käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud muude nõuete täitmist kuni 13. juulini 2018.

Liikmesriigid nõuavad, et sellised makseasutused esitavad pädevatele asutustele kogu asjakohase teabe, et viimased saaksid hiljemalt 13. juuliks 2018 otsustada, kas need makseasutused täidavad II jaotises sätestatud nõudeid, ning juhul, kui ei täida, siis milliseid meetmeid tuleb neil täitmiseks võtta või kas oleks asjakohane tegevusluba kehtetuks tunnistada.

Kui pädevad asutused on kindlaks teinud, et makseasutused täidavad II jaotises sätestatud nõudeid, antakse sellistele makseasutustele tegevusluba ning nad kantakse artiklites 14 ja 15 osutatud registritesse. Kui need makseasutused ei täida II jaotises sätestatud nõudeid 13. juuliks 2018, keelatakse neil käesoleva direktiivi artikli 37 kohaselt makseteenuste pakkumine.

2. Liikmesriigid võivad ette näha, et käesoleva artikli lõikes 1 osutatud makseasutustele antakse automaatselt tegevusluba ning nad kantakse artiklites 14 ja 15 osutatud registritesse, kui pädevatel asutustel on juba tõendeid selle kohta, et artiklites 5 ja 11 sätestatud nõuded on täidetud. Pädevad asutused teavitavad asjaomaseid makseasutusi enne tegevusloa andmist.

3. Käesolevat lõiget kohaldatakse füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kes said direktiivi 2007/64/EÜ artikli 26 kohase erandi enne 13. jaanuari 2018 ning tegelesid makseteenuste pakkumisega direktiivi 2007/64/EÜ tähenduses.

Liikmesriigid võimaldavad sellistel isikutel jätkata asjaomases liikmesriigis seda tegevust vastavalt direktiivile 2007/64/EÜ kuni 13. jaanuarini 2019, ilma et neil nõutaks käesoleva direktiivi artikli 5 alusel tegevusloa taotlemist või artikli 32 kohaselt erandi saamist või käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud muude nõuete täitmist.

Kõigil esimeses lõigus osutatud isikutel, kes ei ole hiljemalt 13. jaanuariks 2019 saanud käesoleva direktiivi alusel tegevusluba või erandit, on käesoleva direktiivi artikli 37 kohaselt makseteenuste pakkumine keelatud.

4. Liikmesriigid võivad lubada, et käesoleva artikli lõikes 3 osutatud erandist kasu saavaid füüsilisi ja juriidilisi isikuid käsitatakse automaatselt erandi saanud makseasutustena ja nad kantakse artiklites 14 ja 15 osutatud registritesse, kui pädevatel asutustel on tõendeid selle kohta, et artiklis 32 sätestatud nõuded on täidetud. Pädevad asutused teavitavad sellest asjaomaseid makseasutusi.

5. Olenemata käesoleva artikli lõikest 1, säilitavad makseasutused, kellele on antud tegevusluba osutada direktiivi 2007/64/EÜ lisa punktis 7 osutatud makseteenuseid, tegevusloa nende makseteenuste osutamiseks, mida käsitatakse käesoleva direktiivi I lisa punktis 3 osutatud makseteenustena, kui pädevatel asutustel on hiljemalt 13. jaanuariks 2020 tõendeid selle kohta, et käesoleva direktiivi artikli 7 punktis c ja artiklis 9 sätestatud nõuded on täidetud.

Artikkel 110

Direktiivi 2002/65/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/65/EÜ artikli 4 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Juhul kui kohaldatakse ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366 (*), asendatakse käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 1 kohased teabe andmist käsitlevad sätted (välja arvatud lõike 2 punktid c–g, lõike 3 punktid a, d ja e ning lõike 4 punkt b) direktiivi (EL) 2015/2366 artiklitega 44, 45, 51 ja 52.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse direktiive 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ, 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010 ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2007/64/EÜ (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35).”

Artikkel 111

Direktiivi 2009/110/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/110/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Ilma et see piiraks käesoleva direktiivi kohaldamist, kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366 (*) artiklit 5, artikleid 11–17, artikli 19 lõikeid 5–6 ja artikleid 20–31 e-raha asutuste suhtes *mutatis mutandis*, sealhulgas artikli 15 lõike 4, artikli 28 lõike 5 ja artikli 29 lõike 7 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakte.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse direktiive 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ, 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010 ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2007/64/EÜ (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35);

b) lõiked 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid lubavad e-raha asutustel e-raha levitada ja tagastada füüsiliste või juriidiliste isikute vahendusel, kes tegutsevad nende nimel. Kui e-raha asutus levitab e-raha teises liikmesriigis ja teeb selle ülesandeks mõnele füüsilisele või juriidilisele isikule, kohaldatakse selliste e-raha asutuste suhtes *mutatis mutandis* direktiivi (EL) 2015/2366 artikleid 27–31, välja arvatud artikli 29 lõigete 4 ja 5 sätteid, sealhulgas artikli 28 lõike 5 ja artikli 29 lõike 7 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakte.

5. Olenemata käesoleva artikli lõikest 4, ei väljasta e-raha asutused e-raha agentide vahendusel. E-raha asutustel lubatakse agentide vahendusel osutada artikli 6 lõike 1 punktis a osutatud makseteenuseid üksnes selliste agentide kaudu, kes on kohustatud täitma direktiivi (EL) 2015/2366 artiklis 19 sätestatud tingimusi.”

2) Artiklisse 18 lisatakse järgmine lõige:

„4. Liikmesriigid lubavad e-raha asutustel, kes on enne 13. jaanuari 2018 alustanud kooskõlas käesoleva direktiivi ja direktiiviga 2007/64/EÜ tegevust liikmesriigis, kus asub nende peakontor, jätkata tegevust asjaomasel või muus liikmesriigis ega nõua neilt käesoleva direktiivi artikli 3 alusel tegevusloa taotlemist ega direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud muude nõuete täitmist enne 13. juulit 2018.

Liikmesriigid nõuavad, et esimeses lõigus osutatud e-raha asutused esitavad pädevatele asutustele kogu asjakohase teabe, et viimased saaksid hiljemalt 13. juuliks 2018 otsustada, kas need e-raha asutused täidavad käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud nõudeid, ning juhul, kui ei täida, siis milliseid meetmeid tuleb neil täitmiseks võtta, või kas oleks asjakohane tegevusluba kehtetuks tunnistada.

Kui pädevad asutused on kindlaks teinud, et esimeses lõigus osutatud e-raha asutused on II jaotises sätestatud nõuded täitnud, antakse osutatud juriidilistele isikutele tegevusluba ning nad kantakse registrisse. Kui need e-raha asutused ei täida käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud nõudeid hiljemalt 13. juuliks 2018, on neil e-raha väljastamine keelatud.”

Artikkel 112

Määruse (EL) nr 1093/2010 muutmine

Määrust (EL) nr 1093/2010 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Euroopa Pangandusjärelevalve tegutseb käesolevast määrusest tulenevate volituste alusel ja järgmiste õigusaktide kohaldamisala piires: direktiiv 2002/87/EÜ, direktiiv 2009/110/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013 (*), Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL (**), Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/49/EL (***) , Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/847 (****), Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2015/2366 (*****) ning direktiivi 2002/65/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849 (*****) asjakohased osad, mis on kohaldatavad krediidi- ja finantseerimisasutuste ning nende üle järelevalvet teostavate pädevate asutuste suhtes, sealhulgas kõik direktiivid, määrused ja otsused, mis põhinevad kõnealustel õigusaktidel, ning mis tahes hilisemad õiguslikult siduvad liidu õigusaktid, millega antakse Euroopa Pangandusjärelevalvele täiendavaid ülesandeid. Ühtlasi tegutseb Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas nõukogu määrusega (EL) nr 1024/2013 (*****).

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

(***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

(****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta määrus (EL) 2015/847, mis käsitleb rahaülekannetes edastatavat teavet ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1781/2006 (ELT L 141, 5.6.2015, lk 1).

(*****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse direktiive 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ, 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010 ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2007/64/EÜ (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35).

(*****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

(*****) Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Kesk pangale eriülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).”

2) Artikli 4 punkt 1 asendatakse järgmisega:

„1) „finantseerimisasutused” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidasutused, direktiivi (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud investeerimisühingud, direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 14 määratletud finantskonglomeraadid, direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 4 punktis 11 määratletud makseteenuse pakkujad ja direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 punktis 1 määratletud e-raha asutused, kuid erandina loetakse finantseerimisasutusteks direktiivi (EL) 2015/849 mõistes direktiivi (EL) 2015/849 artikli 3 lõigetes 1 ja 2 määratletud krediidasutusi ja finantseerimisasutusi;”.

*Artikkel 113***Direktiivi 2013/36/EL muutmine**

Direktiivi 2013/36/EL I lisa punkt 4 asendatakse järgmisega:

„4. Makseteenused Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366 (*) artikli 4 punkti 3 tähenduses.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse direktiive 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ, 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010 ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2007/64/EÜ (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35).”

*Artikkel 114***Kehtetuks tunnistamine**

Direktiiv 2007/64/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 13. jaanuarist 2018.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt käesoleva direktiivi II lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 115***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud meetmed hiljemalt 13. jaanuariks 2018. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

2. Nad kohaldavad kõnealuseid meetmeid alates 13. jaanuarist 2018.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste meetmete teksti.

4. Erandina lõikest 2 tagavad liikmesriigid artiklites 65, 66, 67 ja 97 osutatud turvameetmete kohaldamise alates sellest, kui on möödunud 18 kuud artiklis 98 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite jõustumise kuupäevast.

5. Liikmesriigid ei keela juriidilistel isikutel, kes on enne 12. jaanuari 2016 tegutsenud nende territooriumil makse algatamise teenuse pakkujana ja kontoteabe teenuse pakkujana käesoleva direktiivi tähenduses, jätkamast samal tegevusalal tegutsemist nende territooriumil lõigetes 2 ja 4 osutatud üleminekuperioodi jooksul vastavalt praegu kohaldatavale regulatiivsele raamistikule.

6. Liikmesriigid tagavad, et kuni konkreetsete kontot haldavate makseteenuse pakkujate poolt lõikes 4 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite järgima hakkamiseni ei kuritarvita kontot haldavad makseteenuse pakkujad oma mitte-järgimist, et blokeerida või takistada makse algatamise teenuste ja kontoteabe teenuste kasutamist nende hallatavate kontode puhul.

*Artikkel 116***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 117***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 25. november 2015

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
N. SCHMIT

I LISA

MAKSETEENUSED

(millele on osutatud artikli 4 punktis 3)

1. Teenused, mis võimaldavad teha sularaha sissemakset maksekontole, ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.
 2. Teenused, mis võimaldavad sularaha väljavõtmist maksekontolt, ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.
 3. Maksetehingu täitmine, sealhulgas rahaliste vahendite ülekandmine kasutaja makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja juures asuvalle maksekontole:
 - a) otsekorralduse täitmine, sealhulgas ühekordne otsekorraldus;
 - b) maksetehingu täitmine maksekaardi või sarnase seadme vahendusel;
 - c) kreditorralduse täitmine, sealhulgas püsikorraldus.
 4. Maksetehingu täitmine, kui rahalised vahendid on makseteenuse kasutajale antud laenuna:
 - a) otsekorralduse täitmine, sealhulgas ühekordne otsekorraldus;
 - b) maksetehingu täitmine maksekaardi või sarnase makseinstrumendi või muu samasuguse vahendi abil;
 - c) kreditorralduse täitmine, sealhulgas püsikorralduse täitmise.
 5. Makseinstrumentide väljaandmine ja/või maksetehingute vastuvõtmine.
 6. Rahasiire.
 7. Makse algatamise teenused.
 8. Kontoteabe teenused.
-

II LISA

VASTAVUSTABEL

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2007/64/EÜ
Artikli 1 lõige 1	Artikli 1 lõige 1
Artikli 1 lõige 2	Artikli 1 lõige 2
Artikli 2 lõige 1	Artikli 2 lõige 1
Artikli 2 lõige 2	—
Artikli 2 lõige 3	—
Artikli 2 lõige 4	—
Artikli 2 lõige 5	Artikli 2 lõige 3
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	punktid 1, 2, 3, 4, 5 ja 10
Artikkel 4	punktid 1, 2, 3, 4, 5 ja 10
punkt 7	punkt 6
punkt 8	punkt 7
punkt 9	punkt 8
punkt 11	punkt 9
punkt 12	punkt 14
punkt 13	punkt 16
punkt 14	punkt 23
punktid 20, 21, 22	punktid 11, 12, 13
punkt 23	punkt 28
punkt 25	punkt 15
punktid 26, 27	punktid 17, 18
punkt 28	punkt 20
punkt 29	punkt 19
punkt 33	punkt 21
punktid 34, 35, 36, 37	punkt 24, 25, 26, 27
punkt 38	punkt 22
punktid 39, 40	punkt 29, 30
punktid 6, 15–19, 24, 30–32, 41–48	—
Artikli 5 lõige 1	Artikkel 5
Artikli 5 lõige 2	—
Artikli 5 lõige 3	—
Artikli 5 lõige 4	—

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2007/64/EÜ
Artikli 5 lõige 5	—
Artikli 5 lõige 6	—
Artikli 5 lõige 7	—
Artikli 6 lõige 1	—
Artikli 6 lõige 2	—
Artikli 6 lõige 3	—
Artikli 6 lõige 4	—
Artikkel 7	Artikkel 6
Artikli 8 lõige 1	Artikli 7 lõige 1
Artikli 8 lõige 2	Artikli 7 lõige 2
Artikli 8 lõige 3	Artikli 7 lõige 3
Artikli 9 lõige 1	Artikli 8 lõige 1
Artikli 9 lõige 2	Artikli 8 lõige 2
Artikli 9 lõige 3	Artikli 8 lõige 3
Artikli 10 lõige 1	Artikli 9 lõige 1
Artikli 10 lõige 2	Artikli 9 lõige 2
—	Artikli 9 lõiked 3 ja 4
Artikli 11 lõige 1	Artikli 10 lõige 1
Artikli 11 lõige 2	Artikli 10 lõige 2
Artikli 11 lõige 3	Artikli 10 lõige 3
Artikli 11 lõige 4	Artikli 10 lõige 4
Artikli 11 lõige 5	Artikli 10 lõige 5
Artikli 11 lõige 6	Artikli 10 lõige 6
Artikli 11 lõige 7	Artikli 10 lõige 7
Artikli 11 lõige 8	Artikli 10 lõige 8
Artikli 11 lõige 9	Artikli 10 lõige 9
Artikkel 12	Artikkel 11
Artikli 13 lõige 1	Artikli 12 lõige 1
Artikli 13 lõige 2	Artikli 12 lõige 2
Artikli 13 lõige 3	Artikli 12 lõige 3
Artikli 14 lõige 1	Artikkel 13
Artikli 14 lõige 2	Artikkel 13
Artikli 14 lõige 3	—
Artikli 14 lõige 4	—
Artikli 15 lõige 1	—

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2007/64/EÜ
Artikli 15 lõige 2	—
Artikli 15 lõige 3	—
Artikli 15 lõige 4	—
Artikli 15 lõige 5	—
Artikkel 16	Artikkel 14
Artikli 17 lõige 1	Artikli 15 lõige 1
Artikli 17 lõige 2	Artikli 15 lõige 2
Artikli 17 lõige 3	Artikli 15 lõige 3
Artikli 17 lõige 4	Artikli 15 lõige 4
Artikli 18 lõige 1	Artikli 16 lõige 1
Artikli 18 lõige 2	Artikli 16 lõige 2
Artikli 18 lõige 3	Artikli 16 lõige 2
Artikli 18 lõige 4	Artikli 16 lõige 3
Artikli 18 lõige 5	Artikli 16 lõige 4
Artikli 18 lõige 6	Artikli 16 lõige 5
Artikli 19 lõige 1	Artikli 17 lõige 1
Artikli 19 lõige 2	Artikli 17 lõige 2
Artikli 19 lõige 3	Artikli 17 lõige 3
Artikli 19 lõige 4	Artikli 17 lõige 4
Artikli 19 lõige 5	Artikli 17 lõige 5
Artikli 19 lõige 6	Artikli 17 lõige 7
Artikli 19 lõige 7	Artikli 17 lõige 8
Artikli 19 lõige 8	—
Artikli 20 lõige 1	Artikli 18 lõige 1
Artikli 20 lõige 2	Artikli 18 lõige 2
Artikkel 21	Artikkel 19
Artikli 22 lõige 1	Artikli 20 lõige 1
Artikli 22 lõige 2	Artikli 20 lõige 2
Artikli 22 lõige 3	Artikli 20 lõige 3
Artikli 22 lõige 4	Artikli 20 lõige 4
Artikli 22 lõige 5	Artikli 20 lõige 5
Artikli 23 lõige 1	Artikli 21 lõige 1
Artikli 23 lõige 2	Artikli 21 lõige 2
Artikli 23 lõige 3	Artikli 21 lõige 3
Artikli 24 lõige 1	Artikli 22 lõige 1

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2007/64/EÜ
Artikli 24 lõige 2	Artikli 22 lõige 2
Artikli 24 lõige 3	Artikli 22 lõige 3
Artikli 25 lõige 1	Artikli 23 lõige 1
Artikli 25 lõige 2	Artikli 23 lõige 2
Artikli 26 lõige 1	Artikli 24 lõige 1
Artikli 26 lõige 2	Artikli 24 lõige 2
Artikli 27 lõige 1	—
Artikli 27 lõige 2	—
Artikli 28 lõige 1	Artikli 25 lõige 1
Artikli 28 lõige 2	—
Artikli 28 lõige 3	—
Artikli 28 lõige 4	—
Artikli 28 lõige 5	—
Artikli 29 lõige 1	Artikli 25 lõiked 2 ja 3
Artikli 29 lõige 2	—
Artikli 29 lõige 3	Artikli 25 lõige 4
Artikli 29 lõige 4	—
Artikli 29 lõige 5	—
Artikli 29 lõige 6	—
Artikli 30 lõige 1	—
Artikli 30 lõige 2	—
Artikli 30 lõige 3	—
Artikli 30 lõige 4	—
Artikli 31 lõige 1	—
Artikli 31 lõige 2	Artikli 25 lõige 4
Artikli 32 lõige 1	Artikli 26 lõige 1
Artikli 32 lõige 2	Artikli 26 lõige 2
Artikli 32 lõige 3	Artikli 26 lõige 3
Artikli 32 lõige 4	Artikli 26 lõige 4
Artikli 32 lõige 5	Artikli 26 lõige 5
Artikli 32 lõige 6	Artikli 26 lõige 6
Artikli 33 lõige 1	—
Artikli 33 lõige 2	—
Artikkel 34	Artikkel 27
Artikli 35 lõige 1	Artikli 28 lõige 1

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2007/64/EÜ
Artikli 35 lõige 2	Artikli 28 lõige 2
Artikkel 36	—
Artikli 37 lõige 1	Artikkel 29
Artikli 37 lõige 2	—
Artikli 37 lõige 3	—
Artikli 37 lõige 4	—
Artikli 37 lõige 5	—
Artikli 38 lõige 1	Artikli 30 lõige 1
Artikli 38 lõige 2	Artikli 30 lõige 2
Artikli 38 lõige 3	Artikli 30 lõige 3
Artikkel 39	Artikkel 31
Artikli 40 lõige 1	Artikli 32 lõige 1
Artikli 40 lõige 2	Artikli 32 lõige 2
Artikli 40 lõige 3	Artikli 32 lõige 3
Artikkel 41	Artikkel 33
Artikli 42 lõige 1	Artikli 34 lõige 1
Artikli 42 lõige 2	Artikli 34 lõige 2
Artikli 43 lõige 1	Artikli 35 lõige 1
Artikli 43 lõige 2	Artikli 35 lõige 2
Artikli 44 lõige 1	Artikli 36 lõige 1
Artikli 44 lõige 2	Artikli 36 lõige 2
Artikli 44 lõige 3	Artikli 36 lõige 3
Artikli 45 lõige 1	Artikli 37 lõige 1
Artikli 45 lõige 2	—
Artikli 45 lõige 3	Artikli 37 lõige 2
Artikkel 46	—
Artikkel 47	—
Artikkel 48	Artikkel 38
Artikkel 49	Artikkel 39
Artikkel 50	Artikkel 40
Artikli 51 lõige 1	Artikli 41 lõige 1
Artikli 51 lõige 2	Artikli 41 lõige 2
Artikli 51 lõige 3	Artikli 41 lõige 3
Artikli 52 punkt 1	Artikli 42 punkt 1
Artikli 52 punkt 2	Artikli 42 punkt 2

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2007/64/EÜ
Artikli 52 punkt 3	Artikli 42 punkt 3
Artikli 52 punkt 4	Artikli 42 punkt 4
Artikli 52 punkt 5	Artikli 42 punkt 5
Artikli 52 punkt 6	Artikli 42 punkt 6
Artikli 52 punkt 7	Artikli 42 punkt 7
Artikkel 53	Artikkel 43
Artikli 54 lõige 1	Artikli 44 lõige 1
Artikli 54 lõige 2	Artikli 44 lõige 2
Artikli 54 lõige 3	Artikli 44 lõige 3
Artikli 55 lõige 1	Artikli 45 lõige 1
Artikli 55 lõige 2	Artikli 45 lõige 2
Artikli 55 lõige 3	Artikli 45 lõige 3
Artikli 55 lõige 4	Artikli 45 lõige 4
Artikli 55 lõige 5	Artikli 45 lõige 5
Artikli 55 lõige 6	Artikli 45 lõige 6
Artikkel 56	Artikkel 46
Artikli 57 lõige 1	Artikli 47 lõige 1
Artikli 57 lõige 2	Artikli 47 lõige 2
Artikli 57 lõige 3	Artikli 47 lõige 3
Artikli 58 lõige 1	Artikli 48 lõige 1
Artikli 58 lõige 2	Artikli 48 lõige 2
Artikli 58 lõige 3	Artikli 48 lõige 3
Artikli 59 lõige 1	Artikli 49 lõige 1
Artikli 59 lõige 2	Artikli 49 lõige 2
Artikli 60 lõige 1	Artikli 50 lõige 1
Artikli 60 lõige 2	Artikli 50 lõige 2
Artikli 60 lõige 3	—
Artikli 61 lõige 1	Artikli 51 lõige 1
Artikli 61 lõige 2	Artikli 51 lõige 2
Artikli 61 lõige 3	Artikli 51 lõige 3
Artikli 61 lõige 4	Artikli 51 lõige 4
Artikli 62 lõige 1	Artikli 52 lõige 1
Artikli 62 lõige 2	Artikli 52 lõige 2
Artikli 62 lõige 3	Artikli 52 lõige 3
Artikli 62 lõige 4	—

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2007/64/EÜ
Artikli 62 lõige 5	—
Artikli 63 lõige 1	Artikli 53 lõige 1
Artikli 63 lõige 2	Artikli 53 lõige 2
Artikli 63 lõige 3	Artikli 53 lõige 3
Artikli 64 lõige 1	Artikli 54 lõige 1
Artikli 64 lõige 2	Artikli 54 lõige 2
Artikli 64 lõige 3	Artikli 54 lõige 3
Artikli 64 lõige 4	Artikli 54 lõige 4
Artikli 65 lõige 1	—
Artikli 65 lõige 2	—
Artikli 65 lõige 3	—
Artikli 65 lõige 4	—
Artikli 65 lõige 5	—
Artikli 65 lõige 6	—
Artikli 66 lõige 1	—
Artikli 66 lõige 2	—
Artikli 66 lõige 3	—
Artikli 66 lõige 4	—
Artikli 66 lõige 5	—
Artikli 67 lõige 1	—
Artikli 67 lõige 2	—
Artikli 67 lõige 3	—
Artikli 67 lõige 4	—
Artikli 68 lõige 1	Artikli 55 lõige 1
Artikli 68 lõige 2	Artikli 55 lõige 2
Artikli 68 lõige 3	Artikli 55 lõige 3
Artikli 68 lõige 4	Artikli 55 lõige 4
Artikli 69 lõige 1	Artikli 56 lõige 1
Artikli 69 lõige 2	Artikli 56 lõige 2
Artikli 70 lõige 1	Artikli 57 lõige 1
Artikli 70 lõige 2	Artikli 57 lõige 2
Artikli 71 lõige 1	Artikkel 58
Artikli 71 lõige 2	—
Artikli 72 lõige 1	Artikli 59 lõige 1
Artikli 72 lõige 2	Artikli 59 lõige 2

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2007/64/EÜ
Artikli 73 lõige 1	Artikli 60 lõige 1
Artikli 73 lõige 2	—
Artikli 73 lõige 3	Artikli 60 lõige 2
Artikli 74 lõige 1	Artikli 61 lõige 1, 2 ja 3
Artikli 74 lõige 2	—
Artikli 74 lõige 3	Artikli 61 lõiked 4 ja 5
Artikli 75 lõige 1	—
Artikli 75 lõige 2	—
Artikli 76 lõige 1	Artikli 62 lõige 1
Artikli 76 lõige 2	Artikli 62 lõige 2
Artikli 76 lõige 3	Artikli 62 lõige 3
Artikli 76 lõige 4	—
Artikli 77 lõige 1	Artikli 63 lõige 1
Artikli 77 lõige 2	Artikli 63 lõige 2
Artikli 78 lõige 1	Artikli 64 lõige 1
Artikli 78 lõige 2	Artikli 64 lõige 2
Artikli 79 lõige 1	Artikli 65 lõige 1
Artikli 79 lõige 2	Artikli 65 lõige 2
Artikli 79 lõige 3	Artikli 65 lõige 3
Artikli 80 lõige 1	Artikli 66 lõige 1
Artikli 80 lõige 2	Artikli 66 lõige 2
Artikli 80 lõige 3	Artikli 66 lõige 3
Artikli 80 lõige 4	Artikli 66 lõige 4
Artikli 80 lõige 5	Artikli 66 lõige 5
Artikli 81 lõige 1	Artikli 67 lõige 1
Artikli 81 lõige 2	Artikli 67 lõige 2
Artikli 81 lõige 3	Artikli 67 lõige 3
Artikli 82 lõige 1	Artikli 68 lõige 1
Artikli 82 lõige 2	Artikli 68 lõige 2
Artikli 83 lõige 1	Artikli 69 lõige 1
Artikli 83 lõige 2	Artikli 69 lõige 2
Artikli 83 lõige 3	Artikli 69 lõige 3
Artikkel 84	Artikkel 70
Artikkel 85	Artikkel 71
Artikkel 86	Artikkel 72

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2007/64/EÜ
Artikli 87 lõige 1	Artikli 73 lõige 1
Artikli 87 lõige 2	Artikli 73 lõige 1
Artikli 87 lõige 3	Artikli 73 lõige 2
Artikli 88 lõige 1	Artikli 74 lõige 1
Artikli 88 lõige 2	Artikli 74 lõige 2
Artikli 88 lõige 3	Artikli 74 lõige 2
Artikli 88 lõige 4	Artikli 74 lõige 2
Artikli 88 lõige 5	Artikli 74 lõige 3
Artikli 89 lõige 1	Artikli 75 lõige 1
Artikli 89 lõige 2	Artikli 75 lõige 2
Artikli 89 lõige 3	Artikli 75 lõige 3
Artikli 90 lõige 1	—
Artikli 90 lõige 2	—
Artikkel 91	Artikkel 76
Artikli 92 lõige 1	Artikli 77 lõige 1
Artikli 92 lõige 2	Artikli 77 lõige 2
Artikkel 93	Artikkel 78
Artikli 94 lõige 1	Artikli 79 lõige 1
Artikli 94 lõige 2	—
Artikli 95 lõige 1	—
Artikli 95 lõige 2	—
Artikli 95 lõige 3	—
Artikli 95 lõige 4	—
Artikli 95 lõige 5	—
Artikli 96 lõige 1	—
Artikli 96 lõige 2	—
Artikli 96 lõige 3	—
Artikli 96 lõige 4	—
Artikli 96 lõige 5	—
Artikli 96 lõige 6	—
Artikli 97 lõige 1	—
Artikli 97 lõige 2	—
Artikli 97 lõige 3	—
Artikli 97 lõige 4	—
Artikli 97 lõige 5	—

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2007/64/EÜ
Artikli 98 lõige 1	—
Artikli 98 lõige 2	—
Artikli 98 lõige 3	—
Artikli 98 lõige 4	—
Artikli 98 lõige 5	—
Artikli 99 lõige 1	Artikli 80 lõige 1
Artikli 99 lõige 2	Artikli 80 lõige 2
Artikli 100 lõige 1	—
Artikli 100 lõige 2	—
Artikli 100 lõige 3	—
Artikli 100 lõige 4	Artikli 82 lõige 2
Artikli 100 lõige 5	—
Artikli 100 lõige 6	—
Artikli 101 lõige 1	—
Artikli 101 lõige 2	—
Artikli 101 lõige 3	—
Artikli 101 lõige 4	—
Artikli 102 lõige 1	Artikli 83 lõige 1
Artikli 102 lõige 2	Artikli 83 lõige 2
Artikli 103 lõige 1	Artikli 81 lõige 1
Artikli 103 lõige 2	—
Artikkel 104	—
Artikli 105 lõige 1	—
Artikli 105 lõige 2	—
Artikli 105 lõige 3	—
Artikli 105 lõige 4	—
Artikli 105 lõige 5	—
Artikli 106 lõige 1	—
Artikli 106 lõige 2	—
Artikli 106 lõige 3	—
Artikli 106 lõige 4	—
Artikli 106 lõige 5	—
Artikli 107 lõige 1	Artikli 86 lõige 1
Artikli 107 lõige 2	Artikli 86 lõige 2
Artikli 107 lõige 3	Artikli 86 lõige 3

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2007/64/EÜ
Artikkel 108	Artikkel 87
Artikli 109 lõige 1	Artikli 88 lõige 1
Artikli 109 lõige 2	Artikli 88 lõige 3
Artikli 109 lõige 3	Artikli 88 lõiked 2 ja 4
Artikli 109 lõige 4	—
Artikli 109 lõige 5	—
Artikkel 110	Artikkel 90
Artikli 111 lõige 1	—
Artikli 111 lõige 2	—
Artikli 112 lõige 1	—
Artikli 112 lõige 2	—
Artikkel 113	Artikkel 92
Artikkel 114	Artikkel 93
Artikli 115 lõige 1	Artikli 94 lõige 1
Artikli 115 lõige 2	Artikli 94 lõige 2
Artikli 115 lõige 3	—
Artikli 115 lõige 4	—
Artikli 115 lõige 5	—
Artikkel 116	Artikkel 95
Artikkel 117	Artikkel 96
I lisa	Lisa

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

OTSUSED

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2015/2367,

30. november 2015,

Euroopa Liidu nimel Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise põllumajandustoodetega kauplemist käsitleva kokkuleppe alusel loodud ühises veterinaarkomitees otsuse nr 1/2015 suhtes võetava seisukoha kohta seoses kokkuleppe 11. lisa 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 10. ja 11. liite muutmisega

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 4 koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline põllumajandustoodetega kauplemise kokkulepe⁽¹⁾ („põllumajanduskokkulepe“) jõustus 1. juunil 2002.
- (2) Põllumajanduskokkuleppe 11. lisa artikli 19 lõike 1 kohaselt kontrollib ühine veterinaarkomitee kõiki nimetatud lisaga ja selle rakendamise seotud küsimusi ning vastutab kõnealuse lisaga ettenähtud ülesannete täitmise eest. Nimetatud lisa artikli 19 lõike 3 kohaselt on ühisel veterinaarkomiteel õigus teha muudatusi 11. lisa liidetes, eelkõige nende kohandamiseks ja ajakohastamiseks.
- (3) Nõukogu ja komisjoni otsuse 2002/309/EÜ, Euratom⁽²⁾ artikli 5 lõike 2 esimeses lõigus nähakse ette, et nõukogu võtab komisjoni ettepanekul vastu ühenduse seisukoha ühises põllumajanduskomitees ja ühises veterinaarkomitees.
- (4) Euroopa Liit peaks kindlaks määrama seisukoha, mis võetakse ühises veterinaarkomitees seoses kõnealuste vajalike muudatustega.
- (5) Põllumajanduskokkuleppe alusel loodud ühise veterinaarkomitee otsus nr 1/2015 („ühise veterinaarkomitee otsus nr 1/2015“) peaks jõustuma selle vastuvõtmise kuupäeval.
- (6) Selleks et vältida olemasolevate ja hästitoimivate tavade katkemist ning tagada õiguslik järjepidevus, mis ei põhjustaks prognoositavaid negatiivseid tagajärgi, tuleks ühise veterinaarkomitee otsuses nr 1/2015 ette näha nimetatud otsuse tagasiulatuv kohaldamine alates 1. jaanuarist 2015,

⁽¹⁾ EÜT L 114, 30.4.2002, lk 132.

⁽²⁾ Nõukogu ja komisjoni 4. aprilli 2002. aasta otsus 2002/309/EÜ, Euratom (teadus- ja tehnikakoostöö kokkuleppe osas) seitsme kokkuleppe sõlmimise kohta Šveitsi Konföderatsiooniga (EÜT L 114, 30.4.2002, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Põllumajanduskokkuleppe 11. lisa artikli 19 lõike 1 alusel loodud ühises veterinaarkomitees Euroopa Liidu nimel võetav seisukoht 11. lisa 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 10. ja 11. liite muutmise kohta põhineb käesolevale otsusele lisatud ühise veterinaarkomitee otsuse eelnõul.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 30. november 2015

Nõukogu nimel
eesistuja
É. SCHNEIDER

EELNÕU

EUROOPA ÜHENDUSE JA ŠVEITSI KONFÖDERATSIOONI VAHELISE PÕLLUMAJANDUSTOODETEGA KAUPLEMIST KÄSITLEVA KOKKULEPPE ALUSEL LOODUD ÜHISE VETERINAARKOMITEE OTSUS NR 1/2015,

...

kokkuleppe 11. lisa 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 10. ja 11. liite muutmise kohta

ÜHINE VETERINAARKOMITEE,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelist põllumajandustoodetega kauplemise kokkulepet, ⁽¹⁾ eriti selle 11. lisa artikli 19 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline põllumajandustoodetega kauplemise kokkulepe („põllumajanduskokkulepe”) jõustus 1. juunil 2002.
- (2) Põllumajanduskokkuleppe 11. lisa artikli 19 lõike 1 alusel vastutab põllumajanduskokkuleppe alusel loodud ühine veterinaarkomitee („ühine veterinaarkomitee”) kõigi nimetatud lisa ja selle rakendamise seotud küsimuste ning selles sätestatud ülesannete täitmise eest. Nimetatud lisa artikli 19 lõike 3 kohaselt on ühisel veterinaarkomiteel õigus teha muudatusi 11. lisa liidetes, eelkõige nende kohandamiseks ja ajakohastamiseks.
- (3) Ühise veterinaarkomitee otsusega nr 2/2003 ⁽²⁾ muudeti põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 1., 2., 3., 4., 5., 6. ja 11. liidet esimest korda.
- (4) Ühise veterinaarkomitee otsusega 1/2013 ⁽³⁾ muudeti viimati põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 1., 2., 3., 5., 6. ja 10. liidet.
- (5) Pärast põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 1., 2., 3., 5., 6. ja 10. liite viimast muutmist ühise veterinaarkomitee otsusega nr 1/2013 on paljusid Euroopa Liidu ja Šveitsi õigusakte muudetud või ajakohastatud. Võttes arvesse muudatuste ulatust on vaja ajakohastada viiteid õigusaktidele.
- (6) Šveitsi veterinaaramet viidi alates 1. jaanuarist 2013 üle Šveitsi siseministeriumi alluvusse ning 1. jaanuaril 2014 liideti veterinaaramet Šveitsi tervishoiuameti toiduohutuse osakonnaga ja moodustati uus amet. Uue ameti nimi on Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet. Pärast ühinemist on olnud vaja mitmeid õigusakte muuta.
- (7) Šveits esitas ühisele veterinaarkomiteele plaani meetmetega, mida tal on kavas rakendada oma ettevõtete heakskiitmiseks nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/158/EÜ ⁽⁴⁾ artikli 3 tähenduses. Vastavalt põllumajanduskokkuleppele kuulub kõnealuse plaani heakskiitmine ühise veterinaarkomitee pädevusse.
- (8) Kuni 31. detsembrini 2014 võib Šveits teha erandeid nuumkodusigade rümpade ja liha keeritsussi (*Trichinella*) kontrolli nõudest vähese tootmisvõimsusega tapamajades. Osutatud rümpad, liha ja neist valmistatud lihatooted märgistatakse asjakohase tervisemärgiga ning vastavalt Šveitsi siseministeriumi 23. novembri 2005. aasta määrusele

⁽¹⁾ EÜT L 114, 30.4.2002, lk 132.

⁽²⁾ Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise põllumajandustoodetega kauplemise kokkuleppe alusel moodustatud ühise veterinaarkomitee 25. novembri 2003. aasta otsus nr 2/2003 kokkuleppe 11. lisa 1., 2., 3., 4., 5., 6. ja 11. liite muutmise kohta (2004/78/EÜ) (ELT L 23, 28.1.2004, lk 27).

⁽³⁾ Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise põllumajandustoodetega kauplemise kokkuleppe alusel moodustatud ühise veterinaarkomitee 22. veebruari 2013. aasta otsus nr 1/2013 kokkuleppe 11. lisa 1., 2., 3., 5., 6. ja 10. liite muutmise kohta (2013/479/EL) (ELT L 264, 5.10.2013, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/158/EÜ kodulindude ja haudemunade ühendusesisest kaubandust ning kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiuürite kohta (ELT L 343, 22.12.2009, lk 74).

(loomset päritolu toiduainete kohta; RS 817.022.108) artiklile 9a ei saa nendega kaubelda Euroopa Liidu liikmesriikides. Komisjoni määrusega (EL) nr 216/2014 ⁽¹⁾ on muudetud erieeskirju, milles käsitletakse liha ametlikku kontrollimist keeritsussi (*Trichinella*) suhtes, ja on ette nähtud lubada teatavate sätete kohaldamise algust edasi lükata. Selleks et võimaldada Šveitsil kohandada praegu toimivat korda järk-järgult, on soovitatav pikendada erandi tegemise võimalust keeritsussikontrolli nõudest kuni 31. detsembrini 2016.

(9) Selleks et vältida olemasolevate ja hästitoimivate tavade katkemist ning tagada õiguslik järjepidevus, mis ei põhjustaks prognoositavaid negatiivseid tagajärgi, on asjakohane kohaldada käesolevat otsust tagasiulatuvalt alates 1. jaanuarist 2015.

(10) Käesolev otsus peaks jõustuma selle vastuvõtmise päeval.

(11) Seepärast tuleks põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 10. ja 11. liidet vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 10. ja 11. liidet muudetakse vastavalt käesoleva otsuse I kuni IX lisale.

Artikkel 2

Plaan, mille Šveits esitas meetmete kohta, mida tal on kavas rakendada oma ettevõtete heakskiitmiseks direktiivi 2009/158/EÜ artikli 3 kohaselt, vastab nimetatud direktiivi nõuetele.

Artikkel 3

Käesolevale otsusele, mis on koostatud kahes eksemplaris, kirjutavad alla kaasesistujad või muud põllumajanduskokkuleppe osaliste nimel tegutsema volitatud isikud.

Artikkel 4

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Seda kohaldatakse tagasiulatuvalt alates 1. jaanuarist 2015.

Bern,

Šveitsi Konföderatsiooni nimel

Euroopa Liidu nimel

⁽¹⁾ Komisjoni 7. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 216/2014, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2075/2005, millega kehtestatakse erieeskirjad liha ametlikuks kontrollimiseks keeritsusside (*Trichinella*) suhtes (ELT L 69, 8.3.2014, lk 85).

I LISA

Põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 1. liide asendatakse järgmisega:

„1. liide

Tõrjeabinõud/haigustest teatamine

I. Suu- ja sõrataud

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
<p>Nõukogu 29. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/85/EÜ ühenduse meetmete kohta suu- ja sõrataudi tõrjeks, millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 85/511/EMÜ ja otsused 89/531/EMÜ ja 91/665/EMÜ ning muudetakse direktiivi 92/46/EMÜ (ELT L 306, 22.11.2003, lk 1)</p>	<p>1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artiklid 1–10b (tõrje eesmärgid, väga nakkavate loomataudide vastased meetmed) ja 57 (tehnilised rakendussätted, rahvusvaheline koostöö)</p> <p>2. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916401), eriti selle artiklid 2 (väga nakkavad loomataudid), 49 (loomataude põhjustavate mikroorganismide käsitlemine), 73 ja 74 (puhastamine, desinfitseerimine, desinfestatsioon), 77–98 (väga nakkavaid loomataude käsitlevad ühissätted), 99–103 (suu- ja sõrataudi vastased erimeetmed)</p> <p>3. 28. juuni 2000. aasta määrus Šveitsi siseministeeriumi struktuuri kohta (Org DFI; RS 172.212.1), eriti selle artikkel 12 (referentlabor, suu- ja sõrataudivaktsiini registreerimine, kontroll ja kasutusele võtmine)</p>

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Komisjon ning Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet teavitavad teineteist igast erakorralise vaktsineerimise kavatsusest. Äärmise hädaolukorra puhul võib teave koosneda vastu võetud otsusest ja selle rakendamise eeskirjadest ning korrast. Igal juhul tuleb esimesel võimalusel nõu pidada ühises veterinaar Komitees.
2. Loomataudimääruse artikli 97 kohaselt on Šveitsis koostatud hädaolukorra lahendamise plaan, mis on avaldatud Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarameti veebilehel.
3. Ühine referentlabor suu- ja sõrataudiviiruse tuvastamiseks on: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, Ühendkuningriik. Šveits kannab labori poolt tema jaoks selles valdkonnas tehtavatest toimingutest tulenevad kulud. Labori funktsioonid ja ülesanded on sätestatud direktiivi 2003/85/EÜ XVI lisas.

II. Sigade klassikaline katk

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiiv 2001/89/EÜ ühenduse meetmete kohta sigade klassikalise katku tõrjeks (EÜT L 316, 1.12.2001, lk 5)	<ol style="list-style-type: none"> 1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artiklid 1–10b (tõrje eesmärgid, väga nakkavate loomataudide vastased meetmed) ja 57 (tehnilised rakendussätted, rahvusvaheline koostöö) 2. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 2 (väga nakkavad loomataudid), 40 ja 47 (loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamine), 49 (loomataude põhjustavate mikroorganismide käsitlemine), 73 ja 74 (puhastamine, desinfitseerimine, desinfectatsioon), 77–98 (väga nakkavaid loomataude käsitlevad ühissätted), 116–121 (sigade katku tuvastamine tapmisel, sigade katku tõrje erimeetmed) 3. 28. juuni 2000. aasta määrus Šveitsi siseministeeriumi struktuuri kohta (Org DFI; RS 172 212.1), eriti selle artikkel 12 (referentlabor) 4. 25. mai 2011. aasta määrus loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamise kohta (OESPA; RS 916.441.22)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Komisjon ning Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet teavitavad teineteist igast erakorralise vaktsineerimise kavatsusest. Ühises veterinaarkomitees peetakse nõu esimesel võimalusel.
2. Vajaduse korral kehtestab Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet vastavalt loomataudimääruse artikli 117 lõikele 5 tehnilised rakenduseeskirjad ohustatud tsoonidest ja järelevalvetsoonidest pärit liha märgistamise ja töötlemise kohta.
3. Vastavalt loomataudimääruse artiklile 121 on Šveitsis koostatud plaan sigade klassikalise katku likvideerimiseks mets-sigadel kooskõlas direktiivi 2001/89/EÜ artiklitega 15 ja 16.
4. Loomataudimääruse artikli 97 kohaselt on Šveitsis koostatud hädaolukorra lahendamise plaan, mis on avaldatud Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarameti veebilehel.
5. Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaarkomitee, eelkõige vastavalt direktiivi 2001/89/EMÜ artiklile 21 ja loomataudiseaduse artiklile 57.
6. Vajaduse korral kehtestab Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet vastavalt loomataudimääruse artikli 89 lõikele 2 tehnilised rakenduseeskirjad sigade seroloogilise kontrolli kohta ohustatud tsoonides ja järelevalvetsoonides vastavalt otsuse 2002/106/EÜ (*) lisa IV peatükile.
7. Ühine referentlabor sigade klassikalise katku tuvastamiseks on: Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover aadressil 15 Bünteweg 17, D-30559, Hannover, Saksamaa. Šveits kannab labori poolt tema jaoks selles valdkonnas tehtavatest toimingutest tulenevad kulud. Labori funktsioonid ja ülesanded on sätestatud direktiivi 2001/89/EÜ IV lisas.

(*) Komisjoni 1. veebruari 2002. aasta otsus 2002/106/EÜ, millega kiidetakse heaks diagnostika käsiraamat, milles kehtestatakse sigade katku kinnitamiseks kasutatavad diagnostika- ja proovivõtumeetodid ning kriteeriumid laborikatsete tulemuste hindamiseks (EÜT L 39, 9.2.2002, lk 71).

III. Sigade Aafrika katk

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 27. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/60/EÜ, millega kehtestatakse erisätted sigade Aafrika katku tõrjeks ja muudetakse direktiivi 92/119/EMÜ seoses Tescheni haiguse ja sigade Aafrika katkuga (EÜT L 192, 20.7.2002, lk 27)	<ol style="list-style-type: none"> 1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artiklid 1–10b (tõrje eesmärgid, väga nakkavate loomataudide vastased meetmed) ja 57 (tehnilised rakendussätted, rahvusvaheline koostöö) 2. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 2 (väga nakkavad loomataudid), 40 ja 47 (loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamine), 49 (loomataude põhjustavate mikroorganismide käsitlemine), 73 ja 74 (puhastamine, desinfitseerimine, desinfectatsioon), 77–98 (väga nakkavaid loomataude käsitlevad ühissätted), 116–121 (sigade katku tuvastamine tapmisel, sigade katku tõrje erimeetmed) 3. 28. juuni 2000. aasta määrus Šveitsi siseministeeriumi struktuuri kohta (Org DFI; RS 172 212.1), eriti selle artikkel 12 (referentlabor) 4. 25. mai 2011. aasta määrus loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamise kohta (OESPA; RS 916.441.22)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Eli referentlabor sigade Aafrika katku tuvastamiseks on: Centro de Investigación en Sanidad Animal aadressil 28130 Valdeolmos, Madrid, Hispaania. Šveits kannab labori poolt tema jaoks selles valdkonnas tehtavatest toimingutest tulenevad kulud. Labori funktsioonid ja ülesanded on sätestatud direktiivi 2002/60/EÜ V lisas.
2. Loomataudimääruse artikli 97 kohaselt on Šveitsis koostatud hädaolukorra lahendamise plaan, mis on avaldatud Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarameti veebilehel.
3. Vajaduse korral kehtestab Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet vastavalt loomataudimääruse artikli 89 lõikele 2 tehnilised rakenduseeskirjad sigade Aafrika katku diagnoosimise meetodite kohta vastavalt komisjoni otsuse 2003/422/EÜ (*) sätetele.
4. Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaarkomitee, eelkõige vastavalt direktiivi 2002/60/EMÜ artiklile 20 ja loomataudiseaduse artiklile 57.

(*) Komisjoni 26. mai 2003. aasta otsus 2003/422/EÜ sigade Aafrika katku diagnostika käsiraamatu heakskiitmise kohta (ELT L 143, 11.6.2003, lk 35).

IV. Hobuste Aafrika katk

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 29. aprilli 1992. aasta direktiiv 92/35/EMÜ, milles sätestatakse hobuste Aafrika katku kontrollieeskirjad ja tõrjemeetmed (EÜT L 157, 10.6.1992, lk 19)	<ol style="list-style-type: none"> 1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artiklid 1–10b (tõrje eesmärgid, väga nakkavate loomataudide vastased meetmed) ja 57 (tehnilised rakendussätted, rahvusvaheline koostöö) 2. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916401), eriti selle artiklid 2 (väga nakkavad loomataudid), 49 (loomataude põhjustavate mikroorganismide käsitlemine), 73 ja 74 (puhastamine, desinfitseerimine, desinfestatsioon), 77–98 (väga nakkavaid loomataude käsitlevad ühissätted), 112–112f (suu- ja sõrataudi vastased erimeetmed) 3. 28. juuni 2000. aasta määrus Šveitsi siseministeeriumi struktuuri kohta (Org DFI; RS 172 212.1), eriti selle artikkel 12 (referentlabor) 4. 25. mai 2011. aasta määrus loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamise kohta (OESPA; RS 916.441.22)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Kui Šveitsis tuvastatakse eriti raskekujulise loomataudi puhang, kutsutakse ühine veterinaaromitee kokku olukorra arutamiseks. Pädevad Šveitsi asutused kohustuvad võtma arutelu tulemusel vajalikuks peetud meetmeid.
2. Ühine referentlabor hobuste Aafrika katku tuvastamiseks on: Laboratorio de Sanidad y Producción Animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid, Hispaania. Šveits kannab labori poolt tema jaoks selles valdkonnas tehtavatest toimingutest tulenevad kulud. Labori funktsioonid ja ülesanded on sätestatud direktiivi 92/35/EMÜ III lisas.
3. Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaaromitee, eelkõige vastavalt direktiivi 92/35/EMÜ artiklile 16 ja loomataudiseaduse artiklile 57.
4. Loomataudimääruse artikli 97 kohaselt on Šveitsis koostatud hädaolukorra lahendamise plaan, mis on avaldatud Šveitsi toiduohutus- ja veterinaar ameti veebilehel.

V. Lindude gripp

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 20. detsembri 2005. aasta direktiiv 2005/94/EÜ linnugripi tõrjet käsitlevate ühenduse meetmete ning direktiivi 92/40/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 10, 14.1.2006, lk 16)	<ol style="list-style-type: none"> 1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artiklid 1–10b (tõrje eesmärgid, väga nakkavate loomataudide vastased meetmed) ja 57 (tehnilised rakendussätted, rahvusvaheline koostöö) 2. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 2 (väga nakkavad loomataudid), 49 (loomataude põhjustavate mikroorganismide käsitlemine), 73 ja 74 (puhastamine, desinfitseerimine, desinfestatsioon), 77–98 (väga nakkavaid loomataude käsitlevad ühissätted), 122–122f (lindude gripi vastased erimeetmed) 3. 28. juuni 2000. aasta määrus Šveitsi siseministeeriumi struktuuri kohta (Org DFI; RS 172.212.1), eriti selle artikkel 12 (referentlabor)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Eli referentlabor lindude gripi tuvastamiseks on: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, Ühendkuningriik. Šveits kannab labori poolt tema jaoks selles valdkonnas tehtavatest toimingutest tulenevad kulud. Labori funktsioonid ja ülesanded on sätestatud direktiivi 2005/94/EÜ VII lisa punktis 2.
2. Loomataudimääruse artikli 97 kohaselt on Šveitsis koostatud hädaolukorra lahendamise plaan, mis on avaldatud Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarameti veebilehel.
3. Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaarkomitee, eelkõige vastavalt direktiivi 2005/94/EMÜ artiklile 60 ja loomataudiseaduse artiklile 57.

VI. Newcastle'i haigus

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
<p>Nõukogu 14. juuli 1992. aasta direktiiv 92/66/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse meetmed Newcastle'i haiguse tõrjeks (EÜT L 260, 5.9.1992, lk 1)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artiklid 1–10b (tõrje eesmärgid, väga nakkavate loomataudide vastased meetmed) ja 57 (tehnilised rakendussätted, rahvusvaheline koostöö) 2. 27. juuni 1995. aasta määrus episootiliste haiguste kohta (LFE; RS 916.401), eelkõige selle artiklid 2 (väga nakkavad loomataudid), 40 ja 47 (loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamine), 49 (loomataude põhjustavate mikroorganismide käsitlemine), 73 ja 74 (puhastamine, desinfitseerimine, desinfestatsioon), 77–98 (väga nakkavaid loomataude käsitlevad ühissätted), ja 123–125 (Newcastle'i haiguse vastased erimeetmed) 3. 28. juuni 2000. aasta määrus Šveitsi siseministeeriumi struktuuri kohta (Org DFI; RS 172 212.1), eriti selle artikkel 12 (referentlabor) 4. 25. mai 2011. aasta määrus loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamise kohta (OESPA; RS 916.441.22)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Eli referentlabor Newcastle'i haiguse tuvastamiseks on: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, Ühendkuningriik. Šveits kannab labori poolt tema jaoks selles valdkonnas tehtavatest toimingutest tulenevad kulud. Labori funktsioonid ja ülesanded on sätestatud direktiivi 92/66/EMÜ V lisas.
2. Loomataudimääruse artikli 97 kohaselt on Šveitsis koostatud hädaolukorra lahendamise plaan, mis on avaldatud Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarameti veebilehel.
3. Direktiivi 92/66/EMÜ artiklites 17 ja 19 sätestatud teabe eest vastutab ühine veterinaar Komitee.
4. Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaar Komitee, eelkõige vastavalt direktiivi 92/66/EMÜ artiklile 22 ja loomataudiseaduse artiklile 57.

VII. Kala- ja molluskihaigused

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta direktiiv 2006/88/EÜ vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete loomatervishoiunõuete ning teatavatel veeloomadel esinevate taudide ennetamise ja tõrje kohta (ELT L 328, 24.11.2006, lk 14)	<p>1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artiklid 1–10 (loomataudide vastased meetmed) ja 57 (tehnilised rakendussätted, rahvusvaheline koostöö)</p> <p>2. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 3–5 (osutatud loomataudid), 21–23 (kalakasvatusega seotud kasvatamisüksuste registreerimine; töötajate kontrollimine ja muud kohustused; loomatervise seire), 61 (kalapüügiõiguste haldajate ja kalastusjärelvalve eest vastutavate asutuste kohustused), 62–76 (haiguste üldtõrjemeetmed), 277–290 (kalahaigustega seotud erimeetmed, diagnostikalabor)</p>

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Praegu Šveitsis söödavaid austreid ei kasvatata. Bonamioosi või marteilioosi juhtumite ilmnemisel kohustub Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet võtma loomataudiseaduse artikli 57 kohaselt vajalikud erakorralised meetmed, mis on kooskõlas Euroopa Liidu eeskirjadega.
2. Kala- ja molluskihaiguste tõrje eesmärgil kohaldab Šveits loomataudimäärust, eriti selle artikleid 61 (kalapüügiõiguste haldajate ja kalastusjärelvalve eest vastutavate asutuste kohustused), 62–76 (haiguste üldtõrjemeetmed), 277–290 (veeloomade haigustega seotud erimeetmed, diagnostikalabor) ning 291 (jälgitavad loomataudid). Euroopa Liidu referentlabor koorikloomade haiguste tuvastamiseks on:
3. Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (CEFAS), Weymouth Laboratory, Ühendkuningriik. Euroopa Liidu referentlabor kalahaiguste tuvastamiseks on: National Veterinary Institute, Technical University of Denmark, Høngøvej 2, 8200 Århus, Taani Euroopa Liidu referentlabor molluskihaiguste tuvastamiseks on: Laboratoire IFREMER, BP 133, 17390 La Tremblade, Prantsusmaa. Šveits kannab labori poolt tema jaoks selles valdkonnas tehtavatest toimingutest tulenevad kulud. Labori funktsioonid ja ülesanded on sätestatud direktiivi 2006/88/EÜ VI lisa I osas.
4. Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaaromitee, eelkõige vastavalt direktiivi 2006/88/EMÜ artiklile 58 ja loomataudiseaduse artiklile 57.

VIII. Transmissiivsed spongioossed entsefalopaatiad

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega kehtestatakse teatavate transmissiivse spongioosse entsefalopaatia vältimise, kontrolli ja likvideerimise üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1)	<ol style="list-style-type: none"> 1. 23. aprilli 2008. aasta loomakaitsemäärus (OPAn; RS 455.1), eriti selle artikkel 184 (tuimestusmeetodid) 2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10) 3. 9. oktoobri 1992. aasta toiduaineid ja tarbekaupu käsitlev seadus (LDAI; RS 817.0), eriti selle artiklid 24 (kontrollimine ja proovide võtmine) ja 40 (toiduainete kontroll) 4. Siseministeriumi 23. novembri 2005. aasta määrus loomse päritoluga toiduainete kohta (RS 817.022.108), eriti selle artiklid 4 ja 7 (rümbaosad, mille kasutamine on keelatud) 5. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 6 (mõisted ja lühendid), 34 (patent), 61 (aruandluskohustus), 130 (Šveitsi karja järelevalve), 175–181 (transmissiivsed spongioossed entsefalopaatiad), 297 (siseriiklik rakendamine), 301 (kantoni veterinaararsti ülesanded), 302 (veterinaarjärelevalve ametnik) ja 312 (diagnostikalaboratooriumid) 6. 26. oktoobri 2011. aasta määrus söödakataloogi kohta (OLALA; RS 916.307.1), eriti selle artikkel 21 (lubatud kõikumine, proovi võtmine, analüüsimeetod ja transport), 1.2. lisa 15. osa (maismaaloomade saadused) ja 16. osa (kalad, muud mereloomad ning nendest valmistatud tooted ja kõrvalsaadused) ning 4.1. lisa (keelatud ained ja ained, mille ringlusse laskmisele ja kasutamisele on seatud piirangud) 7. 25. mai 2011. aasta määrus loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamise kohta (OESPA; RS 916.441.22)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Eli referentlabor transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate tuvastamiseks on: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, Ühendkuningriik. Šveits kannab labori poolt tema jaoks selles valdkonnas tehtavatest toimingutest tulevad kulud. Labori funktsioonid ja ülesanded on sätestatud määruse (EÜ) nr 999/2001 X lisa peatükis B.
2. Loomataudiseaduse artikli 57 kohaselt on Šveitsis koostatud hädaolukorra lahendamise plaan TSE tõrjemeetmete rakendamiseks.
3. Määruse (EÜ) nr 999/2001 artikli 12 kohaselt kehtestatakse iga TSE taudikahtlusega looma jaoks kas ametlik liikumispiirang Euroopa Liidu liikmesriikides kuni pädeva asutuse poolt läbi viidava kliinilise ja epidemioloogilise kontrolli tulemuste saamiseni või loom hukatakse ametliku järelevalve all laboratoorse kontrolli läbiviimiseks.

Loomataudimääruse artiklite 179b ja 180a kohaselt keelustab Šveits transmissiivse spongioosse entsefalopaatia nakkuse kahtlusega loomade tapmise. Taudikahtlusega loomad tuleb verd laskmata hukata ja põletada ning nende ajud saata analüüsimiseks Šveitsi TSE referentlaborisse.

Loomataudimääruse artikli 10 kohaselt on Šveits kehtestanud veiste ühtse, selge ja alalise identifitseerimissüsteemi, mis võimaldab kindlaks teha looma ema ja päritolukarja ning välja selgitada, et loomad ei ole veiste spongioosse entsefalopaatia kahtlusega emasloomade või selle haigusega nakatunud veiste järglased.

Loomataudimääruse artikli 179c kohaselt hukkab Šveits veiste spongioossesse entsefalopaatiasse (BSE) nakatunud loomad hiljemalt tootmisetapi lõpus, kõik veised, kes on sündinud üks aasta enne kuni üks aasta pärast nakatunud looma sündi ja kes selle aja jooksul kuulusid karja, ning kõik nakatunud lehmade otsesed järglased, kes on sündinud diagnoosimisele eelneva kahe aasta jooksul.

4. Loomataudimääruse artikli 180b kohaselt tapetakse Šveitsis skreipisse haigestunud loomad, nende emad, nakatunud emade otsesed järglased, samuti kõik teised lambad ja kõik teised kitsed selles karjas, välja arvatud:

— lambad, kellel on vähemalt üks ARR-alleel ja mitte ühegi VRQ-alleeli, ja

— alla kahe kuu vanused, ainult tapaloomadeks ettenähtud loomad. Nende loomade pead ja kõhuõõneelundid kõrvaldatakse vastavalt loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamise määruse sätetele.

Erandkorras võib vähearvukate tõugude puhul loobuda kogu karja hukkamisest. Sel juhul pannakse kari kaheks aastaks ametliku veterinaarse järelevalve alla, mille jooksul läbivad karja kuuluvad loomad kaks korda aastas kliinilise läbivaatuse. Kui selle aja jooksul määratakse loomad tapmisele, saadetakse nende pead, sealhulgas mandlid, analüüsimiseks Šveitsi TSE referentlaborisse.

Need meetmed kuuluvad loomade tervise järelevalve tulemustest lähtuvalt läbivaatamisele. Järelevalveperioodi pikendatakse karjas uue haigusjuhu tuvastamise korral.

Kui lambal või kitsel tehakse kindlaks BSE, kohustub Šveits võtma määruse (EÜ) nr 999/2001 VII lisas sätestatud meetmed.

5. Määruse (EÜ) nr 999/2001 artikli 7 alusel keelavad Euroopa Liidu liikmesriigid töödeldud loomse valgu söötmise põllumajandusloomadele, keda peetakse, nuumatakse või aretatakse toidu tootmiseks. Euroopa Liidu liikmesriikides kehtib mäletsejaliste söödas loomsete valkude kasutamise täielik keeld.

Loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamise määruse artikli 27 kohaselt on Šveits kehtestanud täieliku keelu loomsete valkude kasutamiseks põllumajandusloomade toidus.

6. Vastavalt määruse (EÜ) nr 999/2001 artiklile 6 ja kooskõlas selle määruse III lisa peatükiga A peavad Euroopa Liidu liikmesriigid seadma sisse iga-aastase BSE seireprogrammi. Kava hõlmab BSE kiirtesti tegemist iga veise puhul, kes on üle 24 kuu vana ja läheb hädatapmisele, kes on põllumajandusettevõttes surnud või kes on surmaeelse kontrollimise käigus haigeteks tunnistatud, ja iga looma puhul, kes on üle 30 kuu vana ning tapetud inimtoiduks.

Šveitsis kasutatavad BSE kiirtestid on loetletud määruse (EÜ) nr 999/2001 X lisa peatükis C.

Loomataudimääruse artikli 176 kohaselt tehakse Šveitsis kohustuslikus korras BSE kiirtest kõigile üle 48 kuu vanustele veistele, kes on surnud või tapetud muul eesmärgil, toodud tapamajja haigete või vigastatutena.

7. Vastavalt määruse (EÜ) nr 999/2001 artiklile 6 ja kooskõlas selle määruse III lisa peatükiga A peavad Euroopa Liidu liikmesriigid seadma sisse iga-aastase skreipi järelevalveprogrammi.

Loomataudimääruse artikli 177 kohaselt on Šveits koostanud üle aasta vanuste lammaste ja kitsede TSE järelevalveprogrammi. Ajavahemikul 2004. aasta juunist 2005. aasta juulini uuriti hädatapetud, põllumajandusettevõttes surnud või tapaeelse kontrolli käigus haigeks tunnistatud loomi ning inimitoiduks tapetud loomi. Kuna kõik proovid osutusid BSE suhtes negatiivseks, jätkatakse proovide võtmist haiguse kliiniliste tunnustega loomadelt, hädatapetud loomadelt ja põllumajandusettevõttes surnud loomadelt.

Ühine veterinaar Komitee vaatab uuesti läbi lammaste ja kitsede TSE järelevalvet käsitlevate õigusaktide sarnasuse tunnustamise.

8. Määruse (EÜ) nr 999/2001 artiklis 6, III lisa peatükis B ja IV lisas (3.III) sätestatud teabe esitamise eest vastutab ühine veterinaar Komitee.
9. Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaar Komitee, eelkõige vastavalt direktiivi (EÜ) nr 999/2001 artiklile 21 ja loomataudiseaduse artiklile 57.

C. LISATEAVE

1. Alates 1. jaanuarist 2003 ja seejärel vastavalt 10. novembri 2004. aasta määrusele loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamise kulude tasumiseks eraldatud rahaliste vahendite kohta (RS 916.407) kehtestas Šveits rahalise soodustuse põllumajandusettevõtetele, kus veised sünnivad, ja tapamajadele, kus veised tapetakse, kui need järgivad kehtivate õigusaktidega sätestatud teavitamiskorda loomade liikumise kohta.
2. Vastavalt määruse (EÜ) nr 999/2001 artiklile 8 ja nimetatud määruse XI lisa punktile 1 tuleb Euroopa Liidu liikmesriikidel kõrvaldada ja hävitada määratletud riskiteguriga materjalid (MRM).

Veistelt eemaldatud määratletud riskiteguriga materjalide nimekirja kuuluvad üle 12 kuu vanuste veiste kolju, välja arvatud alalõug, sealhulgas aju, silmad ja seljaaju; üle 24 kuu vanuste veiste selgroog, välja arvatud sabalülid, kaela-, rinna ja nimmelülid oga- ja ristjätked ning mediaansed ristluuharjad ja ristluutiivad, kuid sealhulgas spinaalganglion ja selgrooüdi; igas vanuses veiste mandlid, soolestik kaksteistsõrmiksoolest kuni pärasooleni ja soolekinnisti.

Lammastelt ja kitsedelt eemaldatud määratletud riskiteguriga materjalide nimekirja kuuluvad üle 12 kuu vanuste või igemest väljunud jäävlõikehambaga lammaste ja kitsede kolju, sealhulgas aju ja silmad, mandlid ja seljaaju ning igas vanuses lammaste ja kitsede põrn ja niudesool.

Loomataudimääruse artikli 179d ja loomset päritolu toiduaineid käsitleva määruse artikli 4 kohaselt on Šveitsis seatud eesmärgiks kõrvaldada määratletud riskiteguriga materjalid loomade ja inimeste toiduahelast. Veistelt eemaldatud määratletud riskiteguriga materjalide nimekirja kuuluvad eelkõige üle 30 kuu vanuste loomade selgroog, igas vanuses loomade mandlid, soolestik kaksteistsõrmiksoolest kuni pärasooleni ja soolekese.

Loomataudimääruse artikli 180c ja loomset päritolu toiduaineid käsitleva määruse artikli 4 kohaselt on Šveitsis seatud eesmärgiks kõrvaldada määratletud riskiteguriga materjalid loomade ja inimeste toiduahelast. Lammastelt ja kitsedelt eemaldatud määratletud riskiteguriga materjalide nimekirja kuuluvad eelkõige üle 12 kuu vanuste loomade või igemest väljunud jäävlõikehambaga lammaste ja kitsede koljuõhnest välja võtmata aju, kõvakestaga (Dura mater) seljaaju ja mandlid ning igas vanuses lammaste ja kitsede põrn ja niudesool.

3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1069/2009 (*) ning komisjoni määruses (EL) nr 142/2011 (**) on sätestatud muuks otstarbeks kui inимtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad Euroopa Liidu liikmesriikides.

Vastavalt loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamise määruse artiklile 22 tuleb Šveitsis kõik 1. kategooria loomsed kõrvalsaadused, sealhulgas määratletud riskiteguriga materjalid ja põllumajandusettevõttes surnud loomad, põletada.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inимtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (ELT L 300, 14.11.2009, lk 1).

(**) Komisjoni 25. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 142/2011, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inимtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad, ja nõukogu direktiivi 97/78/EÜ seoses teatavate selle direktiivi alusel piiril toimuvast veterinaarkontrollist vabastatud proovide ja näidistega (ELT L 54, 26.2.2011, lk 1).

IX. Lammaste katarraalne palavik

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 20. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/75/EÜ, millega kehtestatakse erisätted lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 74)	<p>1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artiklid 1–10 (tõrje eesmärgid, väga nakkavate loomataudide vastased meetmed) ja 57 (tehnilised rakendussätted, rahvusvaheline koostöö)</p> <p>2. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 2 (väga nakkavad loomataudid), 73 ja 74 (puhastamine, desinfitseerimine, desinfestatsioon), 77–98 (väga nakkavaid loomataude käsitlevad ühissätted), 239a–239h (lammaste katarraalse palaviku vastased erimeetmed)</p> <p>3. 28. juuni 2000. aasta määrus Šveitsi siseministeeriumi struktuuri kohta (Org DFI; RS 172 212.1), eriti selle artikkel 12 (referentlabor)</p>

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Eli referentlabor lammaste katarraalse palaviku tuvastamiseks on: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, Ühendkuningriik. Šveits kannab labori poolt tema jaoks selles valdkonnas tehtavatest toimingutest tulenevad kulud. Labori funktsioonid ja ülesanded on sätestatud direktiivi 2000/75/EÜ II lisa peatükis B.
2. Loomataudimääruse artikli 97 kohaselt on Šveitsis koostatud hädaolukorra lahendamise plaan, mis on avaldatud Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarameti veebilehel.
3. Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaaromitee, eelkõige vastavalt direktiivi 2000/75/EMÜ artiklile 17 ja loomataudiseaduse artiklile 57.

X. Zoonoosid

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
<p>1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2160/2003 salmonella ja teiste konkreetsete toidupõhiste zoonootilise toimega mõjurite kontrolli kohta (ELT L 325, 12.12.2003, lk 1)</p> <p>2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/99/EÜ zoonooside ja zoonootilise toimega mõjurite seire kohta, millega muudetakse nõukogu otsust 90/424/EMÜ ja tühistatakse nõukogu direktiiv 92/117/EMÜ (ELT L 325, 12.12.2003, lk 31)</p>	<p>1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40)</p> <p>2. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 291a–291e (zoonoosidega seotud erisätted)</p> <p>3. 9. oktoobri 1992. aasta toiduaineid ja tarbekaupu käsitlev föderaaliseadus (LDAI; RS 817.0)</p> <p>4. 23. novembri 2005. aasta toiduaineid ja tarbeesemeid käsitlev määrus (ODALIOU; RS 817.02)</p> <p>5. Siseministeeriumi 23. novembri 2005. aasta hügieenimäärus (OHyg; RS 817.024.1)</p> <p>6. 18. detsembrist 1970. aasta föderaaliseadus inimestele edasikanduvate haiguste tõrje kohta (epideemiaseadus; RS 818.101)</p> <p>7. 13. jaanuari 1999. aasta määrus inimestele edasikanduvatest haigustest teavitamise kohta (teavitamismäärus; RS 818.141.1)</p>

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Euroopa Liidu referentlaborid:

— ELi referentlaborid zoonooside (salmonelloosi) analüüsimiseks ja kontrolliks:

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne (RIVM)
3720 BA Bilthoven
Madalmaad

— ELi referentlabor mereliste biotoksiinide järelevalveks:

Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESAs):
36200 Vigo
Hispaania

— ELi referentlabor kahepoolmeliste molluskite bakteriaalse ja viirusliku saastatuse järelevalveks:

The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS), Weymouth
Dorset DT4 8UB
Ühendkuningriik

- ELi referentlabor *Listeria monocytogenes*'e tuvastamiseks:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

94700 Maisons-Alfort

Prantsusmaa

- ELi referentlabor koagulaaspositiivsete stafülokokkide, sh *Staphylococcus aureus*'e tuvastamiseks:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

94700 Maisons-Alfort

Prantsusmaa

- ELi Referentlabor *Escherichia coli*, sealhulgas verotoksiini produtseeriva *E. coli* tuvastamiseks:

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

00161 Rome

Itaalia

- ELi referentlabor kampülobakteri tuvastamiseks:

Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)

751 89 Uppsala

Rootsi

- ELi referentlabor parasiitide (eelkõige *Trichinella*, *Echinococcus* ja *Anisakis*) tuvastamiseks:

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

00161 Rome

Itaalia

- ELi referentlabor mikroobidevastase resistentsuse tuvastamiseks:

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)

1790 Copenhagen V

Taani

2. Šveits kannab labori poolt tema jaoks selles valdkonnas tehtavatest toimingutest tulenevad kulud. Labori funktsioonid ja ülesanded on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 882/2004 (*).

3. Šveits esitab igal aastal mai lõpuks komisjonile aruande zoonooside suundumuste ja allikate, samuti zoonootilise toimega mõjurite ja mikroobivastase resistentsuse kohta, ning eelneva aasta jooksul vastavalt direktiivi 2003/99/EÜ artiklitele 4, 7 ja 8 kogutud andmed. Aruanne hõlmab ka määruse (EÜ) nr 2160/2003 artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud teavet. Komisjon edastab aruande Euroopa Toiduohutusametile koondaruande avaldamiseks zoonooside suundumuste ja allikate ning zoonootilise toimega mõjurite ja mikroobidevastase resistentsuse kohta Euroopa Liidus.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toiduvalmistamise õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, 30.4.2004, lk 1).

XI. Muud haigused

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
<p>Nõukogu 17. detsembri 1992. aasta direktiiv 92/119/EMÜ, millega seatakse sisse üldised ühenduse meetmed teatavate loomahaiguste tõrjeks ja konkreetsed meetmed seoses sigade vesikulaarhaigusega (EÜT L 62, 15.3.1993, lk 69)</p>	<p>1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artiklid 1–10 (tõrje eesmärgid, väga nakkavate loomataudide vastased meetmed) ja 57 (tehnilised rakendussätted, rahvusvaheline koostöö)</p> <p>2. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916401), eriti selle artiklid 2 (väga nakkavad loomataudid), 49 (loomataude põhjustavate mikroorganismide käsitlemine), 73 ja 74 (puhastamine, desinfitseerimine, desinfestatsioon), 77–98 (väga nakkavaid loomataude käsitlevad ühissätted), 104 ja 105 (sigade vesikulaarhaiguse vastased erimeetmed)</p> <p>3. 28. juuni 2000. aasta määrus Šveitsi siseministeeriumi struktuuri kohta (Org DFI; RS 172 212.1), eriti selle artikkel 12 (referentlabor)</p>

B. RAKENDUSEESKIRJAD

- Direktiivi 92/119/EMÜ artiklis 6 osutatud juhtudel edastatakse teave ühisele veterinaaromiteele.
- Ühenduse referentlabor sigade vesikulaarhaiguse tuvastamiseks on: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, Ühendkuningriik. Šveits kannab labori poolt tema jaoks selles valdkonnas tehtavatest toimingutest tulenevad kulud. Labori funktsioonid ja ülesanded on sätestatud direktiivi 92/119/EMÜ III lisas.
- Loomataudimääruse artikli 97 kohaselt on Šveitsis koostatud hädaolukorra lahendamise plaan. Kõnealuse plaani rakendamise kord on sätestatud Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarveti tehnilises rakenduseeskirjas nr 95/65.
- Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaaromitee, eelkõige vastavalt direktiivi 92/119/EMÜ artiklile 22 ja loomataudiseaduse artiklile 57.

XII. Haigustest teatamine

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 21. detsembri 1982. aasta direktiiv 82/894/EMÜ loomahaigustest teatamise kohta ühenduses (EÜT L 378, 31.12.1982, lk 58)	1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artiklid 11 (hoolsus- ja teavitamiskohustus) ja 57 (tehnilised rakendussätted, rahvusvaheline koostöö) 2. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 2–5 (viidatud haigused), 59–65 ja 291 (teavitamiskohustus, teatavaks tegemine), 292–299 (järelvalve, rakendamine, haldusabi)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

Koostöös Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarametiga kaasab komisjon Šveitsi loomahaigustest teatamise süsteemi, nagu on sätestatud direktiivis 82/894/EMÜ.”

—

II LISA

Põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 2. liide asendatakse järgmisega:

"2. liide

Loomade tervis: kauplemine ja turuleviimine

I. Veised ja sead

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 26. juuni 1964. aasta direktiiv 64/432/EMÜ ühendusesisest veiste ja sigadega kauplemist mõjutavate loomatervishoiu probleemide kohta (EÜT 121, 29.7.1964, lk 1977)	<p>1. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 27–31 (turud, näitused), 34–37b (kaubandus), 73 ja 74 (puhastamine, desinfitseerimine, desinfestatsioon), 116–121 (sigade klassikiline ja Aafrika katk), 135–141 (Aujeszky haigus), 150–157 (veiste brutselloos), 158–165 (tuberkuloos), 166–169 (veiste ensootiline leukoos), 170–174 (veiste nakkav rinotrahheiit / nakkav pustuloosne vulvovagiiniit), 175–181 (spongiosne entsefalopaatia), 186–189 (veiste suguelundite nakkused), 207–211 (sigade brutselloos), 301 (põllumajandustootmisüksuste load, seemendamise ja sperma säilitamise keskused, embrüosiirdamise keskused, valdkonnaga seotud turud, ettevõtted ja üritused)</p> <p>2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)</p>

B. RAKENDUSESKIRJAD

1. Vastavalt loomataude käsitleva määruse artikli 301 esimese lõigu punktile i kiidab direktiivi 64/432/EMÜ artiklis 2 määratletud põllumajandustootmisüksuste load ning valdkonnaga seotud turud, muud ettevõtted ja üritused heaks kantoni veterinaararst. Käesoleva lisa kohaldamiseks vastavalt direktiivi 64/432/EMÜ artiklitele 11, 12 ja 13 koostab Šveits heakskiidetud kogumiskeskuste, veoettevõtjate ja hulgimüüjate nimekirja.
2. Direktiivi 64/432/EMÜ artikli 11 lõikes 3 sätestatud teave edastatakse ühisele veterinaaromiteele.
3. Käesoleva lisa kohaldamisel tunnistatakse, et Šveits täidab direktiivi 64/432/EMÜ A lisa II osa lõikes 7 sätestatud tingimusi veiste brutselloosi kohta. Et säilitada oma veisekarja ametlikult brutselloosivaba staatust, kohustub Šveits täitma järgmisi tingimusi:
 - a) mis tahes veisest, kellel kahtlustatakse nakatumist brutselloosiga, teatatakse pädevale asutusele ning kõnealune loom läbib ametlikud brutselloositestid, mis koosnevad vähemalt kahest seroloogilisest testist koos komplemendi sidumise ja sobivate proovide mikrobioloogilise uurimisega abordi korral;
 - b) haiguskahtluse püsimisel, st kuni punktis a sätestatud testid näitavad negatiivseid tulemusi, peatatakse karja, millesse nakkuskahtlane veis kuulub / nakkuskahtlased veised kuuluvad, ametlikult brutselloosivaba staatus.

Üksikasjalik teave positiivsete proovitulemustega karja kohta ja epidemioloogiline aruanne edastatakse ühisele veterinaarkomiteele. Kui Šveits ei täida mõnda direktiivi 64/432/EMÜ A lisa II osa lõikes 7 sätestatud tingimust, teatab Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet sellest viivitamatult komisjonile. Veterinaaria ühiskomitees arutatakse olukorda käesoleva lõike muutmiseks.

4. Käesoleva lisa kohaldamisel tunnistatakse, et Šveits täidab direktiivi 64/432/EMÜ A lisa I osa punktis 4 sätestatud tingimusi veiste tuberkuloosi kohta. Et säilitada oma veisekarja ametlikult tuberkuloosivaba staatust, kohustub Šveits täitma järgmisi tingimusi:

- a) võetakse kasutusele märgistussüsteem, mis võimaldab kindlaks teha iga veise päritolukarja;
- b) veterinaarjärelevalve ametnik kontrollib tapajärgselt kõiki loomi;
- c) igast tuberkuloosikahtlusest elaval, surnud või tapetud loomal teavitatakse pädevaid asutusi;
- d) iga juhtumi korral viivad pädevad asutused haiguskahtluse välistamiseks või kinnitamiseks läbi uuringu, sealhulgas päritolukarja ja vahekarjade osas. Kui lahangu või tapmise käigus leitakse kahjustusi, mis võivad olla põhjustatud tuberkuloosist, viivad pädevad asutused läbi kahjustuste laboratoorse uuringu;
- e) nakkuskahtlusega veise päritolukarja ja vahekarjade ametlik tuberkuloosivaba staatus peatatakse kuni kliinilised ja laboratoorsed uuringud või tuberkuliiniproovid ei ole kinnitanud veiste tuberkuloosi puudumist;
- f) kui tuberkuliiniproovid, kliinilised või laboratoorsed uuringud kinnitavad tuberkuloosi olemasolu, tühistatakse päritolukarja ja vahekarjade ametlik tuberkuloosivaba staatus;
- g) ametlik tuberkuloosivaba staatus kehtestatakse vaid siis, kui karjast on kõrvaldatud kõik nakkuskahtlased loomad; kui hooned ja seadmed on desinfitseeritud; kui kõigi üle kuue nädala vanuste loomade vähemalt kahe vastavalt direktiivi 64/432/EMÜ B lisale läbiviidud nahasisese tuberkuliiniproovi, millest üks tehakse vähemalt kuus kuud pärast nakatunud looma karjast kõrvaldamist ja teine vähemalt kuus kuud pärast esimest, tulemus on negatiivne.

Üksikasjalik teave nakatunud karjade kohta ja epidemioloogiline aruanne edastatakse ühisele veterinaarkomiteele. Kui Šveits ei täida mõnda direktiivi 64/432/EMÜ A lisa II osa lõike 4 esimeses lõigus sätestatud tingimust, teatab Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet sellest viivitamatult komisjonile. Veterinaaria ühiskomitees arutatakse olukorda käesoleva lõike muutmiseks.

5. Käesoleva lisa kohaldamisel tunnistatakse, et Šveits täidab direktiivi 64/432/EMÜ D lisa I peatiki F jaos sätestatud tingimusi veiste ensootilise leukoosi kohta. Et säilitada oma karja ametlikult veiste ensootilisest leukoosist vaba staatust, kohustub Šveits täitma järgmisi tingimusi:

- a) Šveitsi karja kontrollitakse pisteliste proovide võtmise teel. Valimi suurus peab olema selline, et 99 % tõenäosusega võib kinnitada alla 0,2 % karja nakatumist veiste ensootilisse leukoosi;
- b) veterinaarjärelevalve ametnik kontrollib tapajärgselt kõiki loomi;
- c) kõigist veiste ensootilise leukoosi kahtlustest, mis tekkivad kliiniliste uuringute, lahangu või liha kontrollimise käigus, tuleb teavitada pädevaid asutusi;
- d) veiste ensootilise leukoosi kahtluse või selle tuvastamise korral peatatakse karja ametlikult leukoosivaba staatus kuni isolatsiooniperioodi lõpuni;

- e) isolatsiooniperiood lõpetatakse, kui pärast nakatunud loomade ja vajaduse korral ka nende vasikate kõrvaldamist vähemalt 90 päevase intervalliga tehtud kahe seroloogilise uuringu tulemused on negatiivsed.

Kui 0,2 % karjast tuvastatakse veiste ensootiline leukoos, teavitab Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet sellest viivitamatult komisjoni. Veterinaaria ühiskomitees arutatakse olukorda käesoleva lõike muutmiseks.

6. Käesoleva lisa kohaldamisel tunnustatakse Šveits ametlikult vabaks veiste nakkavast rinotrahheidist. Et säilitada seda staatust, kohustub Šveits täitma järgmisi tingimusi:

- a) Šveitsi karja kontrollitakse pisteliste proovide võtmise teel. Valimi suurus peab olema selline, et 99 % tõenäosusega võib kinnitada alla 0,2 % karja nakatumist veiste nakkavasse rinotrahheidi;

- b) üle 24 kuu vanused aretuspullid läbivad iga-aastase seroloogilise kontrolli;

- c) igast veiste nakkava rinotrahheidi kahtlusest teatatakse pädevatele asutustele ja asjaomased loomad peavad läbi tegema veiste nakkava rinotrahheidi ametlikud uuringud, mis hõlmavad virooloogilisi ja seroloogilisi uuringuid;

- d) veiste nakkava rinotrahheidi kahtluse või selle tuvastamise korral peatatakse karja ametlikult nakkusvaba staatus kuni isolatsiooniperioodi lõpuni;

- e) isolatsiooniperiood lõpetatakse, kui vähemalt 30 päeva pärast nakatunud loomade kõrvaldamist tehtud seroloogiliste uuringute tulemused on negatiivsed.

Tulenevalt Šveitsi tunnustatud staatusest kohaldatakse komisjoni otsust 2004/558/EÜ (*) *mutatis mutandis*.

Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet teavitab komisjoni viivitamatult iga tingimuse muutumisest, mille alusel staatuse tunnustamine heaks kiideti. Veterinaaria ühiskomitees arutatakse olukorda käesoleva lõike muutmiseks.

7. Käesoleva lisa kohaldamisel tunnustatakse Šveits ametlikult vabaks Aujeszky haigusest. Et säilitada seda staatust, kohustub Šveits täitma järgmisi tingimusi:

- a) Šveitsi karja kontrollitakse pisteliste proovide võtmise teel. Valimi suurus peab olema selline, et 99 % tõenäosusega võib kinnitada alla 0,2 % karja nakatumist Aujeszky haigusesse;

- b) igast Aujeszky haiguse kahtlusest teatatakse pädevatele asutustele ja asjaomased loomad peavad läbi tegema Aujeszky haiguse ametlikud uuringud, mis hõlmavad virooloogilisi ja seroloogilisi uuringuid;

- c) Aujeszky haiguse kahtluse või tuvastamise korral peatatakse karja ametlikult nakkusvaba staatus kuni isolatsiooniperioodi lõpuni;

- d) isolatsiooniperiood lõpetatakse, kui pärast nakatunud loomade kõrvaldamist on kahe vähemalt 21päevase intervalliga tehtud ning kõiki aretusloomi ja representatiivset hulka nuumloomi hõlmava seroloogilise uuringu tulemused negatiivsed.

Tulenevalt Šveitsi tunnustatud staatusest kohaldatakse komisjoni otsust 2008/185/EÜ (**) *mutatis mutandis*.

Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet teavitab komisjoni viivitamatult iga tingimuse muutumisest, mille alusel staa-tuse tunnustamine heaks kiideti. Veterinaaria ühiskomitees arutatakse olukorda käesoleva lõike muutmiseks.

8. Ühine veterinaarkomitee arutab esimesel võimalusel võimalike lisatagatiste andmist sigade transmissiivse gastroente-riidi (TGE) ja sigade respiratoor-reproduktiivse sündroomi (PRRS) osas. Komisjon teavitab Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarametit arengutest selles valdkonnas.
9. Šveitsis vastutab vastavalt direktiivi 64/432/EMÜ B lisa punktile 4 tehtavate ametlike tuberkuliiniproovide eest Zürichi Ülikooli Veterinaarbakterioloogia Instituut.
10. Šveitsis vastutab vastavalt direktiivi 64/432/EMÜ C lisa punktile 4 tehtava antigeenide (brutselloos) ametliku kontrolli eest Centre pour les zoonoses, les maladies bactériennes chez l'animal et la résistance aux antibiotiques (ZOBA).
11. Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelises kaubavahetuses on veiste ja sigadega kaasas veterinaarsertifikaat vastavalt direktiivi 64/432/EMÜ F lisa sätetud näidistele. Sertifikaati kohandatakse järgmiselt:
 - näidises 1 kohandatakse C osas esitatud kinnitusi järgmiselt:
 - punktis 4 täiendatakse taandeid lisatagatiste kohta järgmiselt:
 - 'haigus: veiste nakkav rinotrahheiid,
 - kooskõlas komisjoni otsusega 2004/558/EÜ, mida kohaldatakse *mutatis mutandis*;
 - näidises 2 kohandatakse C osas esitatud kinnitusi järgmiselt:
 - punktis 4 täiendatakse taandeid lisatagatiste kohta järgmiselt:
 - 'Aujeszky haigus,
 - kooskõlas komisjoni otsusega 2008/185/EÜ, mida kohaldatakse *mutatis mutandis*;
12. Käesoleva lisa kohaselt on Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldavatel veistel kaasas veterinaarsertifi-kaat, mis sisaldab järgmisi terviseohutuse kinnitusi:
 - Veised:
 - identifitseeritakse alalise märgistussüsteemiga, mis võimaldab tuvastada iga veise ema ja päritolukarja ja kindlaks teha, et nad ei ole veiste spongioosse entsefalopaatia nakkuse kahtlusega või seda haigust põdevate emasloomade otsesed järglased, kes on sündinud diagnoosimisele eelneva kahe aasta jooksul;
 - ei pärine karjadest, kus on käimas võimaliku veiste spongioosse entsefalopaatia juhu uurimine;
 - on sündinud pärast 1. juunit 2001.

(*) Komisjoni 15. juuli 2004. aasta otsus 2004/558/EÜ, millega rakendatakse nõukogu direktiiv 64/432/EMÜ, mis käsitleb veiste infektsioosse rinotrahheiidiga seotud täiendavaid tagatise ühendusesiseseks kaubanduseks veistega ja teatavate liikmesriikide esitatud tõrjeprogrammide heakskiitmist (ELT L 249, 23.7.2004, lk 20).

(**) Komisjoni 21. veebruari 2008. aasta otsus 2008/185/EÜ Aujeszky haigusega seotud lisatagatiste kohta ühendusesiseses sigadega kauplemises ja Aujeszky haigust käsitleva teabe esitamise kriteeriumide kohta (ELT L 59, 4.3.2008, lk 19).

II. Lambad ja kitsed

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 28. jaanuari 1991. aasta direktiiv 91/68/EMÜ loomatervishoiu kohta ühendusesiseses lamba- ja kitsekaubanduses (EÜT L 46, 19.2.1991, lk 19)	<p>1. 27. juuni 1995. aasta episootiliste haiguste määrus (OFE; RS 916.401), eelkõige selle artiklid 27–31 (turud, näitused), 34–37b (kaubandus), 73 ja 74 (puhastamine, desinfitseerimine, desinfestatsioon), 142–149 (marutaud), 158–165 (tuberkuloos), 180–180c (skreipi), 190–195 (lammaste ja kitsede brutselloos), 196–199 (nakkav agalaktia), 217–221 (kitsede artiriit/entsefaliit), 233–236 (jäärade brutselloos) ja 301 (põllumajandustootmisüksuste load, seemendamise ja sperma säilitamise keskused, embrüosiirdamise keskused, valdkonnaga seotud turud, ettevõtted ja üritused)</p> <p>2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)</p>

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaar Komitee, eelkõige vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ artiklile 11 ja loomataudiseaduse artiklile 57.

Kui esineb või taasesineb lammaste ja kitsede brutselloosi juhtumeid, teavitab Šveits ühist veterinaar Komiteed, et võtta vajalikke meetmeid vastavalt olukorrale.

2. Käesolevas lisas tunnistatakse Šveits ametlikult vabaks lammaste ja kitsede brutselloosist. Selle staatuse säilitamiseks kohustub Šveits rakendama direktiivi 91/68/EMÜ A lisa I peatüki II jao punktis 2 sätestatud meetmeid.
3. Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelises kaubavahetuses peab lammaste ja kitsedega kaasas olema veterinaarsertifikaat vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ E lisa sätestatud näidistele.

III. Hobuslased

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/156/EÜ hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta (ELT L 192, 23.7.2010, lk 1)	1. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus, (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 112–112f (hobuste katk), 204–206 (kargtaud, entsefalomüeliit, nakkav kehvvere-sus, malleus), 240–244 (hobuste nakkav metriit) 2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Direktiivi 2009/156/EÜ artiklis 3 sätestatud teave edastatakse ühisele veterinaaromiteele.
2. Direktiivi 2009/156/EÜ artiklis 6 sätestatud teave edastatakse ühisele veterinaaromiteele.
3. Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaaromitee, eelkõige vastavalt direktiivi 2009/156/EMÜ artiklile 10 ja loomataudiseaduse artiklile 57.
4. Direktiivi 2009/156/EÜ II ja III lisa kohaldatakse Šveitsi suhtes *mutatis mutandis*.

IV. Kodulinnud ja haudemunad

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/158/EÜ kodulindude ja haudemunade ühendusesisest kaubandust ning kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta (ELT L 343, 22.12.2009, lk 74)	<p>1. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 25 (transport), 122–125 (lindude gripp ja Newcastle'i haigus), 255–261 (Salmonella spp) ja 262–265 (lindude nakkav larüingotrahheiid)</p> <p>2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)</p>

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Direktiivi 2009/158/EÜ artikli 3 kohaldamisel tunnistatakse, et Šveitsil on olemas plaan, kus on kirjeldatud riiklikke meetmeid, mida nad kavatsevad rakendada oma ettevõtete heakskiitmiseks.
2. Vastavalt direktiivi 2009/158/EÜ artiklile 4 on Šveitsi riiklikuks referentlaboriks Berni Ülikooli Veterinaarbakterioloogia Instituut.
3. Direktiivi 2009/158/EÜ artikli 8 lõike 1 punkti a alapunkti i nõuet päritolutingimuste kohta kohaldatakse Šveitsi suhtes *mutatis mutandis*.
4. Ühendusse saadetavate haudemunade puhul kohustuvad Šveitsi asutused järgima komisjoni määruses (EÜ) nr 617/2008 (*) sätestatud märgistamiseeskirju.
5. Direktiivi 2009/158/EÜ artikli 10 punkti a nõuet päritolutingimuste kohta kohaldatakse Šveitsi suhtes *mutatis mutandis*.
6. Direktiivi 2009/158/EÜ artikli 11 punkti a nõuet päritolutingimuste kohta kohaldatakse Šveitsi suhtes *mutatis mutandis*.
7. Direktiivi 2009/158/EÜ artikli 14 lõike 2 punkti a alapunkti i nõuet päritolutingimuste kohta kohaldatakse Šveitsi suhtes *mutatis mutandis*.
8. Käesoleva lisa kohaldamisel tunnistatakse, et Šveits vastab direktiivi 2009/158/EÜ artikli 15 lõike 2 tingimustele Newcastle'i haiguse osas ja seetõttu ei pea seal Newcastle'i haiguse vastu vaktsineerima. Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet teavitab komisjoni viivitamatult iga tingimuse muutumisest, mille alusel staatuse tunnustamine heaks kiideti. Veterinaaria ühiskomitees arutatakse olukorda käesoleva lõike muutmiseks.
9. Direktiivi 2009/158/EÜ artikli 18 viiteid Euroopa Liidu liikmesriigi nimele kohaldatakse Šveitsi suhtes *mutatis mutandis*.
10. Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelises kaubavahetuses peab kodulindude ja haudemunadega kaasas olema veterinaarsertifikaat vastavalt direktiivi 2009/158/EÜ IV lisas sätestatud näidistele.
11. Šveitsist Soome või Rootsi saadetavate partiide puhul kohustuvad Šveitsi asutused lisama Euroopa Liidu õigusaktidega ette nähtud tagatised kodulindude salmonelloosi kohta.

(*) Komisjoni 27. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 617/2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksik- asjalikud rakenduseeskirjad haudemunade ja kodulindude tibude turustusnormide kohta (ELT L 168, 28.6.2008, lk 5).

V. Vesiviljelusloomad ja -tooted

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta direktiiv 2006/88/EÜ vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete loomatervishoiunõuete ning teatavatel veeloomadel esinevate taudide ennetamise ja tõrje kohta (ELT L 328, 24.11.2006, lk 14)	<p>1. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 3–5 (osutatud loomataudid), 21–23 (kalakasvatusega seotud kasvatamisiikuste registreerimine; töötajate kontrollimine ja muud kohustused; loomatervise seire), 61 (kalapüügiõiguste haldajate ja kalastusjärelevalve eest vastutavate asutuste kohustused), 62–76 (haiguste üldtõrjemeetmed), 277–290 (vesiviljelusloomade haigustega seotud üld- ja erimeetmed, diagnostikalabor)</p> <p>2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)</p> <p>3. 18. aprilli 2007. aasta määrus kolmandatest riikidest õhustranspordiga saabuvate loomade impordi ja transiidi kohta (OITA; RS 916.443.12)</p>

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Käeoleva lisa kohaldamisel tunnustatakse, et Šveits on ametlikult vaba lõhe nakkavast kehveresusest, marteilioosist (*Marteilia refringens*) ja bonamioosist (*Bonamia ostreae*).
2. Ühine veterinaarkomitee teeb otsuse direktiivi 2006/88/EÜ artiklite 29, 40, 41, 43, 44 ja 50 mis tahes kohaldamise osas.
3. Dekoratiivsete veeloomade, vesiviljelusloomade, kes on ette nähtud kasvanduste, sealhulgas ülekandevalude, püügitiikide ja avatud dekoratiivraatistite ning varude taastootmise jaoks, ning inimtoiduks mõeldud loomsete toodete turuleviimist reguleerivad loomatervishoiunõuded on sätestatud komisjoni määruse (EÜ) nr 1251/2008 (*) artiklites 4–9.
4. Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaarkomitee, eelkõige vastavalt direktiivi 2006/88/EMÜ artiklile 58 ja loomataudiseaduse artiklile 57.

(*) Komisjoni 12. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1251/2008, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 2006/88/EÜ seoses vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete turuleviimise tingimuste ja sertifitseerimisnõuetega ja ühendusse importimisega ning millega sätestatakse vektorliikide loetelu (ELT L 337, 16.12.2008, lk 41).

VI. Veiseembrüid

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 25. septembri 1989. aasta direktiiv 89/556/EMÜ koduveiste embrüote ühendusesisese kaubanduse ja nende kolmandatest riikidest impordi loomatervishoiu nõuete kohta (EÜT L 302, 19.10.1989, lk 1)	<p>1. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 56–58a (embrüote siirdamine)</p> <p>2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)</p>

B. RAKENDUSEESKIRJAD

- Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaarkomitee, eelkõige vastavalt direktiivi 89/556/EMÜ artiklile 15 ja loomataudiseaduse artiklile 57.
- Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldavatel veiseembrüotel peab kaasas olema veterinaarsertifikaat, mis on koostatud vastavalt direktiivi 89/556/EMÜ C lisas toodud näidisele.

VII. Veisesperma

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 14. juuni 1988. aasta direktiiv 88/407/EMÜ, millega sätestatakse koduveiste sperma ühendusesisese kaubanduse ja impordi korral kohaldatavad loomatervishoiu nõuded (EÜT L 194, 22.7.1988, lk 10)	<p>1. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 51–55a (kunstseemendamine)</p> <p>2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)</p>

B. RAKENDUSEESKIRJAD

- Direktiivi 88/407/EMÜ artikli 4 lõike 2 kohaldamisel tõdetakse, et Šveitsi seemendusjaamades peetakse ainult selliseid loomi, kelle seerumi neutralisatsiooni testi või ELISA testi tulemus on negatiivne.
- Direktiivi 88/407/EMÜ artikli 5 lõikes 2 sätestatud teave edastatakse ühisele veterinaarkomiteele.
- Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaarkomitee, eelkõige vastavalt direktiivi 88/407/EMÜ artiklile 16 ja loomataudiseaduse artiklile 57.
- Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldaval veisespermal peab kaasas olema veterinaarsertifikaat, mis on koostatud vastavalt direktiivi 88/407/EMÜ D lisas toodud näidisele.

VIII. Seasperma

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiv 90/429/EMÜ, millega sätestatakse kodusigade sperma ühendusesisese kaubanduse ja impordi korral kohaldatavad loomatervishoiu nõuded (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 62).	<p>1. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 51–55a (kunstseemendamine)</p> <p>2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)</p>

B. RAKENDUSEESKIRJAD

- Direktiivi 90/429/EMÜ artikli 5 lõikes 2 sätestatud teave edastatakse ühisele veterinaaromiteele.
- Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaaromitee, eelkõige vastavalt direktiivi 90/429/EMÜ artiklile 16 ja loomataudiseaduse artiklile 57.
- Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldaval seaspermal peab kaasas olema veterinaarsertifikaat, mis on koostatud vastavalt direktiivi 90/429/EMÜ D lisas toodud näidisele.

IX. Muud liigid

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
<p>1. Nõukogu 13. juuli 1992. aasta direktiiv 92/65/EMÜ, milles sätestatakse loomatervishoiu nõuded ühendusesiseseks kauplemiseks loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A (I) lisas osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid, ning nende impordiks ühendusse (EÜT L 268, 14.9.1992, lk 54)</p> <p>2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 576/2013 lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise kohta, millega tunnustatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 998/2003 (ELT L 28.6.2013, lk 1)</p>	<p>1. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 51–55a (kunstseemendamine) ja 56–58a (embrüote siirdamine)</p> <p>2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)</p> <p>3. 28. novembri 2014. aasta määrus lemmikloomade impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE-AC; RS 916.443.14)</p>

B. RAKENDUSEESKIRJAD

- Käesoleva lisa kohaldamisel käsitletakse käesolevas punktis kauplemist käesoleva liite I–V osadega hõlmamata elusloomadega ning käesoleva liite VI–VIII osadega hõlmamata sperma, munarakkude ja embrüotega.
- Euroopa Liit ja Šveits kohustuvad mitte keelama ega piirama punktis 1 osutatud elusloomade, sperma, munarakkude ja embrüotega kauplemist muudel kui käesoleva lisa kohaldamisest tulenevatel loomatervishoiuga seotud põhjustel, eelkõige vastavalt selle artiklile 20 võetavate kaitsemeetmete tõttu.

3. Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldavatel kabloomade partiidel (v.a käesoleva liite I, II ja III osades nimetatud) peab olema direktiivi 92/65/EMÜ E lisa I osas sätestatud näidisele vastav veterinaarsertifikaat, mida täiendab direktiivi 92/65/EMÜ artikli 6 osa A lõike 1 punktis e sätestatud tõend.

4. Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldavatel jänesealiste partiidel peab olema direktiivi 92/65/EMÜ E lisa I osas sätestatud näidisele vastav veterinaarsertifikaat, mida täiendab vajaduse korral direktiivi 92/65/EMÜ artikli 9 lõike 2 teises lõigus sätestatud tõend.

Šveitsi ametiasutused võivad seda tõendit kohandada, nii et see hõlmab täielikult direktiivi 92/65/EMÜ artiklis 9 sätestatud nõuded.

5. Direktiivi 92/65/EMÜ artikli 9 lõike 2 kolmandas lõigus sätestatud teave esitatakse ühisele veterinaaromiteele.

6. Euroopa Liidust Šveitsi saadetavate koerte ja kasside suhtes kohaldatakse direktiivi 92/65/EMÜ artikli 10 lõiget 2.

Kasutada tuleb märgistussüsteemi, mis on sätestatud määruses (EL) nr 576/2013. Kasutada tuleb rakendusmääruse (EL) n 577/2013 (*) II lisa 3. osas sätestatud passi.

Marutaudi vastase vaksineerimise ja vajaduse korral kordusvaksineerimise kehtivusaeg on sätestatud määruse (EL) nr 576/2013 III lisas.

7. Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelises kaubavahetuses peab lammaste ja kitsede sperma, munarakkude ja embrüotega kaasas olema komisjoni otsuses 2010/470/EL (**) sätestatud veterinaarsertifikaat.

8. Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldaval hobusespermal peab kaasas olema otsuses 2010/470/EL sätestatud veterinaarsertifikaat.

9. Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldavatel hobusemunarakkudel ja -embrüotel peab kaasas olema otsuses 2010/470/EL sätestatud veterinaarsertifikaat.

10. Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldavatel seamunarakkudel ja -embrüotel peab kaasas olema otsuses 2010/470/EL sätestatud veterinaarsertifikaat.

11. Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldavatel mesilaskogumitel (tarud või mesilasemad koos sülemitega) peab olema kaasas veterinaarsertifikaat, mis on koostatud vastavalt direktiivi 92/65/EMÜ E lisa II osas toodud näidisele.

12. Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldavatel direktiivi 92/65/EMÜ C lisa kohaselt akrediteeritud asutustest, instituutidest või keskustest pärit loomadel, spermal, embrüotel ja munarakkudel peab kaasas olema veterinaarsertifikaat, mis on koostatud vastavalt direktiivi 92/65/EMÜ E lisa III osas toodud näidisele.

13. Direktiivi 92/65/EMÜ artikli 24 kohaldamisel esitatakse selle lõikes 2 sätestatud teave ühisele veterinaaromiteele.

(*) Komisjoni 28. juuni 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 577/2013, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 576/2013 ettenähtud identifitseerimisdokumentide näidiseid koerte, kasside ja valgetuhkrute mittekaubanduslikuks liikumiseks, territooriumide ja kolmandate riikide loetelude kehtestamist ning nõudeid teatavatele tingimustele vastavust tõendavate deklaratsioonide vormi, kujunduse ja keelte kohta EMPs kohaldatav tekst (ELT L 178, 28.6.2013, lk 109).

(**) Komisjoni 26. augusti 2010. aasta otsus 2010/470/EL, millega kehtestatakse veterinaarsertifikaatide näidised hobuslaste, lammaste ja kitsede sperma, munarakkude ja embrüote ning sigade munarakkude ja embrüote liidusiseseks kaubanduseks (teatavaks tehtud numbri K(2010) 5779 all) EMPs kohaldatav tekst (ELT L 228, 31.8.2010, lk 15).

X. Lemmikloomade mittekaubanduslik liikumine

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 576/2013 lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 998/2003 (ELT L 178, 28.6.2013, lk 1)	28. novembri 2014. aasta määrus lemmikloomade impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE-AC; RS 916.443.14)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Kasutada tuleb märgistussüsteemi, mis on sätestatud määruses (EL) nr 576/2013.
2. Marutaudi vastase vaktsineerimise ja vajaduse korral kordusvaktsineerimise kehtivusaeg on sätestatud määruse (EL) nr 576/2013 III lisas.
3. Kasutada tuleb määruse (EL) nr 577/2013 III lisa 3. osas sätestatud passi näidist. Passiga seotud täiendavad tingimused on sätestatud määruse (EL) nr 577/2013 III lisa 4. osas.
4. Käesolevas liites kohaldatakse Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelise lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes määruse (EL) nr 576/2013 II peatüki sätteid *mutatis mutandis*. Dokumentide ja identsuse kontroll lemmikloomade mittekaubanduslikul liikumisel Euroopa Liidu liikmesriigist Šveitsi toimub vastavalt määruse (EL) nr 576/2013 artiklis 33 sätestatud korrale."

III LISA

Põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 3. liide asendatakse järgmisega:

„3. liide

Elusloomade, nende sperma, munarakkude ja embrüote import kolmandatest riikidest

I. EUROOPA LIIT – ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

A. Kabiloomad, välja arvatud hobuslased

Nõukogu 26. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/68/EÜ, millega kehtestatakse loomatervishoiu eeskirjad teatavate elusate kabiloomade impordile ühendusse ja transiidile ühenduse kaudu, muudetakse direktiive 90/426/EMÜ ja 92/65/EMÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 72/462/EMÜ (ELT L 139, 30.4.2004, lk 321).

B. Hobuslased

Nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/156/EÜ hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta (ELT L 192, 23.7.2010, lk 1).

C. Kodulinnud ja haudemunad

Nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/158/EÜ kodulindude ja haudemunade ühendusesisest kaubandust ning kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta (ELT L 343, 22.12.2009, lk 74).

D. Vesiviljelusloomad

Nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta direktiiv 2006/88/EÜ vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete loomatervishoiunõuete ning teatavatel veeloomadel esinevate taudide ennetamise ja tõrje kohta (ELT L 328, 24.11.2006, lk 14).

E. Veiseembrüod

Nõukogu 25. septembri 1989. aasta direktiiv 89/556/EMÜ koduveiste embrüote ühendusesisese kaubanduse ja nende kolmandatest riikidest impordi loomatervishoiu nõuete kohta (EÜT L 302, 19.10.1989, lk 1).

F. Veisesperma

Nõukogu 14. juuni 1988. aasta direktiiv 88/407/EMÜ, millega sätestatakse koduveiste sperma ühendusesisese kaubanduse ja impordi korral kohaldatavad loomatervishoiu nõuded (EÜT L 194, 22.7.1988, lk 10).

G. Seasperma

Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiv 90/429/EMÜ, millega sätestatakse kodusigade sperma ühendusesisese kaubanduse ja impordi korral kohaldatavad loomatervishoiu nõuded (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 62).

H. Muud elusloomad

1. Nõukogu 13. juuli 1992. aasta direktiiv 92/65/EMÜ, milles sätestatakse loomatervishoiu nõuded ühendusesiseseks kauplemiseks loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A (I) lisas osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid, ning nende impordiks ühendusse (EÜT L 268, 14.9.1992, lk 54).

2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 576/2013 lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 998/2003 (ELT L 178, 28.6.2013, lk 1).

I. Muud erisätted

1. Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/22/EÜ, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 81/602/EMÜ, 88/146/EMÜ ja 88/299/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3).
2. Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/23/EÜ, millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes toodetes ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 85/358/EMÜ ja 86/469/EMÜ ning otsused 89/187/EMÜ ja 91/664/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10).

II. ŠVEITS – ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40).
2. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401).
3. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10).
4. 18. aprilli 2007. aasta määrus kolmandatest riikidest õhutranspordiga saabuvate loomade impordi ja transiidi kohta (OITA; RS 916.443.12).
5. 27. augusti 2008. aasta määrus kolmandatest riikidest õhutranspordiga saabuvate loomsete saaduste impordi ja transiidi kohta (OITPA; RS 916.443.13).
6. Siseministeeriumi 16. mai 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi ja transiidi kontrolli kohta (OITE määrus kontrolli kohta; RS 916.443.106).
7. 28. novembri 2014. aasta määrus lemmikloomade impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE-AC; RS 916.443.14).
8. 18. augusti 2004. aasta määrus veterinaarravimite kohta (OMédV; RS 812.212.27).
9. 30. oktoobri 1985. aasta määrus Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarameti võetavate tasude kohta (Ordonnance sur les émoluments de l'OSAV; RS 916.472).

III. RAKENDUSKORD

Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet kohaldab Euroopa Liidu liikmesriikidega samaaegselt käesoleva liite I osas nimetatud aktides sätestatud imporditingimusi, rakendusmeetmeid ja nende ettevõtete loetelu, kust pärinevate asjaomaste toodete import on lubatud. Seda kohustust kohaldatakse kõigi asjaomaste õigusaktide suhtes, olenemata nende vastuvõtmise kuupäevast.

Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet võib kohaldada ka rangemaid meetmeid ja nõuda lisatagatise. Sobivate lahenduste leidmiseks peetakse nõu ühises veterinaar Komitees.

Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet ja Euroopa Liidu liikmesriigid teavitavad teineteist kahepoolselt kehtestatavatest impordi eritingimustest, mille suhtes ei kohaldata ühtlustamist liidu tasandil.

Käesoleva lisa kohaldamisel avaldatakse vastavalt direktiivi 92/65/EMÜ C lisa sätetele Šveitsi akrediteeritud keskused Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarameti veebilehel."

IV LISA

Põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 4. liide asendatakse järgmisega:

„4. liide

Zootehnilised sätted, sh impordi kolmandatest riikidest reguleerivad sätted

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
1. Nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/157/EMÜ tõupuhaste aretusveiste kohta (ELT L 323, 10.12.2009, lk 1)	31. oktoobri 2012. aasta määrus loomakasvatuse kohta (OE; RS 916.310)
2. Nõukogu 19. detsembri 1988. aasta direktiiv 88/661/EMÜ aretussigade suhtes kohaldatavate zootehniliste standardite kohta (EÜT L 382, 31.12.1988, lk 36)	
3. Nõukogu 18. juuni 1987. aasta direktiiv 87/328/EMÜ tõupuhaste aretusveiste tõuaretuses vastuvõetavaks tunnistamise kohta (EÜT L 167, 26.6.1987, lk 54)	
4. Nõukogu 14. juuni 1988. aasta direktiiv 88/407/EMÜ, millega sätestatakse koduveiste sperma ühendusesisese kaubanduse ja impordi korral kohaldatavad loomatervishoiu nõuded (EÜT L 194, 22.7.1988, lk 10)	
5. Nõukogu 30. mai 1989. aasta direktiiv 89/361/EMÜ tõupuhaste aretuslammaste ja -kitsede kohta (EÜT L 153, 6.6.1989, lk 30)	
6. Nõukogu 5. märtsi 1990. aasta direktiiv 90/118/EMÜ puhtatõuliste tõusigade tõuaretuseks heakskiitmise kohta (EÜT L 71, 17.3.1990, lk 34)	
7. Nõukogu 5. märtsi 1990. aasta direktiiv 90/119/EMÜ tõuaretuses kasutatavate ristsigade kohta (EÜT L 71, 17.3.1990, lk 36)	
8. Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiv 90/427/EMÜ zootehniliste ja genealoogiliste tingimuste kohta ühendusesisesel kauplemisel hobuslastega (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 55)	
9. Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiv 90/428/EMÜ võistlushobustega kauplemise ja võistlustel osalemise tingimuste kohta (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 60)	
10. Nõukogu 25. märtsi 1991. aasta direktiiv 91/174/EMÜ, milles sätestatakse põlvnemis- ja zootehnilised nõuded tõupuhaste loomade turustamiseks ja millega muudetakse direktiive 77/504/EMÜ ja 90/425/EMÜ (EÜT L 85, 5.4.1991, lk 37)	
11. Nõukogu 23. juuni 1994. aasta direktiiv 94/28/EÜ, millega nähakse ette põhimõtted seoses zootehniliste ja genealoogiliste nõuetega, mida kohaldatakse loomade, nende sperma, munarakkude ja embrüote impordi suhtes kolmandatest riikidest, ning muudetakse direktiivi 77/504/EMÜ tõupuhaste aretusveiste kohta (EÜT L 178, 12.7.1994, lk 66)	

B. RAKENDUSEESKIRJAD

Käesoleva liite kohaldamisel toimub Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vaheline elusloomade ja loomsete saaduste kauplemine tingimustel, mis kehtivad Euroopa Liidu liikmesriikide vahelise kaubavahetuse suhtes.

Ilma et see piiraks 5. ja 6. liite zootehniliste kontrollide eeskirju, kohustuvad Šveitsi asutused tagama, et impordi suhtes kohaldatakse nõukogu direktiivi 94/28/EÜ sätteid.

Probleemide korral suunatakse küsimus ühe lepinguosalise nõudmisel ühisele veterinaarkomiteele lahendamiseks.”

V LISA

Põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 5. liide asendatakse järgmisega:

„5. liide

Elusloomad, sperma, munarakud ja embrüod: piirikontrollid ja inspekterimisloivud

I PEATÜKK

Üldsätted – TRACES süsteem

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrit 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
Komisjoni 30. märtsi 2004. aasta otsus 2004/292/EÜ TRACES süsteemi kasutuselevõtmise kohta ja otsuse 92/486/EMÜ muutmise kohta (ELT L 94, 31.3.2004, lk 63)	<ol style="list-style-type: none"> 1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40) 2. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401) 3. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10) 4. 18. aprilli 2007. aasta määrus kolmandatest riikidest õhustranspordiga saabuvate loomade impordi ja transiidi kohta (OITA; RS 916.443.12) 5. 27. augusti 2008. aasta määrus kolmandatest riikidest õhustranspordiga saabuvate loomsete saaduste impordi ja transiidi kohta (OITPA; RS 916.443.13) 6. Siseministeriumi 16. mai 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi ja transiidi kontrolli kohta (OITE määrus kontrolli kohta; RS 916.443.106) 7. 28. novembri 2014. aasta määrus lemmikloomade impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE-AC; RS 916.443.14)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

Komisjon integreerib Šveitsi koostöös Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarametiga komisjoni otsuses 2004/292/EÜ sätestatud arvutisüsteemi TRACES.

Vajaduse korral määratakse ühises veterinaarkomitees kindlaks ülemineku- ja lisameetmed.

II PEATÜKK

Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelises kaubanduses kohaldatavad veterinaarkontrollid

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelises kaubanduses kohaldatavat veterinaar- ja zootehnilist kontrolli teostatakse vastavalt allpool loetletud õigusaktidele:

Euroopa Liit	Šveits
1. Nõukogu 21. novembri 1989. aasta direktiiv 89/608/EMÜ liikmesriikide haldusametuste vastastikuse abi ning liikmesriikide haldusametuste ja komisjoni koostöö kohta veterinaar- ja zootehnikaküsimusi käsitlevate õigusaktide nõuetekohase kohaldamise tagamiseks (EÜT L 351, 2.12.1989, lk 34)	1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artikkel 57
2. Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiv 90/425/EMÜ, milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29)	2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)
	3. Siseministeriumi 16. mai 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi ja transiidi kontrolli kohta (OITE määrus kontrolli kohta; RS 916.443.106)
	4. 28. novembri 2014. aasta määrus lemmikloomade impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE-AC; RS 916.443.14)
	5. 30. oktoobri 1985. aasta määrus Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarameti võetavate tasude kohta (Ordonnance sur les émoluments de l'OSAV; RS 916.472)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

Direktiivi 90/425/EMÜ artikliga 8 ettenähtud juhtudel võtavad sihtkoha pädevad asutused viivitamatult ühendust lähtekoha pädevate asutustega. Nad võtavad kõik vajalikud meetmed ning teavitavad lähtekoha pädevat asutust ja komisjoni läbiviidud kontrollidest, tehtud otsustest ning nende tegemise põhjustest.

Direktiivi 89/608/EMÜ artiklite 10, 11 ja 16 ning direktiivi 90/425/EMÜ artiklite 9 ja 22 rakendamise eest vastutab ühine veterinaarkomitee.

C. ERIEESKIRJAD PIIRIALADEL KARJATATAVATE LOOMADE KOHTA

1. Mõisted

Karjatamine: loomade saatmine Euroopa Liidu liikmesriigi või Šveitsi 10 km laiusel piirialal asuvale karjamaale. Erilistel, nõuetekohaselt põhjendatud tingimustel võivad asjaomased pädevad asutused lubada loomi karjatada laiema maa-alal mõlemal pool Šveitsi ja Euroopa Liidu vahelist piiri.

Päevane karjatamine: karjatamine, mille puhul saadetakse loomad iga päeva lõpul tagasi Euroopa Liidu liikmesriigi või Šveitsis asuvasse päritoluettevõttesse.

2. Loomade karjatamise suhtes Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelisel piirialal kohaldatakse *mutatis mutandis* komisjoni otsust 2001/672/EÜ (*). Otsuse 2001/672/EÜ artikli 1 suhtes kohaldatakse käesoleva lisa raames siiski järgmisi kohandusi:

— viide ajavahemikule 1. maist 15. oktoobrini asendatakse „kalendriaastaga”;

— Šveitsi puhul on otsuse 2001/672/EÜ artiklis 1 märgitud ja vastavas lisas nimetatud lepinguosalisteks:

ŠVEITS

Zürichi kanton

Berni kanton

Luzerni kanton

Uri kanton

Schwyzi kanton

Obwaldeni kanton

Nidwaldeni kanton

Glaruse kanton

Zugi kanton

Freiburgi kanton

Solothurni kanton

Baseli linna kanton

Baseli kanton

Schaffhauseni kanton

Appenzell Ausserhodeni kanton

Appenzell Innerhodeni kanton

Sankt Galleni kanton

Graubündeni kanton

Aargau kanton

Thurgau kanton

Ticino kanton

Waadti kanton

Wallise kanton

Neuenburgi kanton

Genfi kanton

Jura kanton

27. juuni 1995. aasta loomataudimääruse (OFE; RS 916.401) ja eriti selle artikli 7 (registreerimine) ning 26. novembri 2011. aasta loomadega kauplemise andmebaasi käsitleva määruse (Ordonnance sur la BDTA; RS 916.404.1) ja eriti selle jaotise 2 (andmebaaside sisu) kohaselt määrab Šveits igale karjamaale oma registrikoodi, mis peab olema kantud siseriiklikusse veiste andmebaasi.

3. Loomade karjatamisel Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelisel piirialal teostab lähteriigi ametlik veterinaararst järgmised toimingud:
 - a) teatab sihtkoha pädevale asutusele (kohalikule veterinaarüksusele) direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 20 sätestatud veterinaarasutusi ühendava arvutisüsteemi kaudu loomade lähetamisest sertifikaadi väljaandmise kuupäeval ja hiljemalt nelikümmend kaheksa tundi enne loomade ettenähtud saabumist;
 - b) kontrollib loomi 48 tunni jooksul enne nende tagasitulekut; loomad peavad olema nõuetekohaselt märgistatud;
 - c) annab välja punktis 9 esitatud näidise põhjal koostatud sertifikaadi.
4. Kogu karjatamisperioodi vältel on loomad tollikontrolli all.
5. Loomade omanik kohustub:
 - a) kinnitama kirjalikult, et järgib kõiki käesoleva lisa kohaldamiseks võetud meetmeid ja kohalikul tasandil kehtestatud muid meetmeid, nii nagu kõik teised Euroopa Liidu liikmesriigi või Šveitsi loomaomanikud;
 - b) katma käesolevas lisas sätestatud kontrollide kulud;
 - c) tegema täiel määral koostööd lähte- või sihtriigi asutuste nõutud tolli- ja veterinaarkontrolli toimingute vallas.
6. Loomade tagasitulekul karjatamishooaja lõpul või varem teostab karjatamist läbiviiva riigi ametlik veterinaararst järgmised toimingud:
 - a) teatab sihtkoha pädevale asutusele (kohalikule veterinaarüksusele) direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 20 sätestatud veterinaarasutusi ühendava arvutisüsteemi kaudu loomade lähetamisest sertifikaadi väljaandmise kuupäeval ja hiljemalt nelikümmend kaheksa tundi enne loomade ettenähtud saabumist;
 - b) kontrollib loomi 48 tunni jooksul enne nende tagasitulekut; loomad peavad olema nõuetekohaselt märgistatud;
 - c) annab välja punktis 9 esitatud näidise põhjal koostatud sertifikaadi.
7. Kui esineb haiguspuhanguid, tuleb pädevate veterinaarasutuste ühisel nõusolekul võtta asjakohaseid meetmeid. Need asutused peavad otsustama, kuidas katta sellega kaasnevaid kulusid. Vajadusel võib küsimuse edastada ühisele veterinaarkomiteele.
8. Erandina karjatamist käsitlevatest punktidest 1–7 kohaldatakse Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelise päevase karjatamise suhtes järgmisi sätteid:
 - a) loomad ei puutu kokku teise põllumajandusettevõtte loomadega;
 - b) loomade omanik kohustub pädevale veterinaarasutusele teatama loomade igasugusest kokkupuutest teise põllumajandusettevõtte loomadega;
 - c) punktis 9 määratletud veterinaarsertifikaat tuleb esitada pädevatele veterinaarasutustele igal kalendriaastal loomade esmakordsel saabumisel Euroopa Liidu liikmesriiki või Šveitsi. Veterinaarsertifikaat tuleb esitada pädevatele veterinaarasutustele nende nõudmisel;

EUROOPA LIIT		Ühendusesisese kaubanduse sertifikaat	
I.16. Transpordivahend Lennuk ☐ Laev ☐ Raudteevagun ☐ Maanteeõiduk ☐ Muu ☐ Identifitseerimistunnused Number/numbrid		I.17. Vedaja Nimi Loa number Aadress Sihtnumber Liikmesriik	
I.21		I.20. Arv/hulk	I.22. Pakendite arv
I.23. Konteineri identifitseerimistunnus / Plommi number			
I.25. Loomad on sertifitseeritud kui / kaup on sertifitseeritud Rändkarjatamine ☐			
I.26. Transiit kolmanda riigi kaudu ☐ Kolmandad riigid ISO-kood Kolmandad riigid ISO-kood Kolmandad riigid ISO-kood Väljumise koht Kood Sisenemise koht Piiripunkti kood		I.27. Transiit läbi liikmesriikide ☐ Liikmesriik ISO-kood Liikmesriik ISO-kood Liikmesriik ISO-kood	
I.28. Väljavedu ☐ Kolmandad riigid ISO-kood Väljumise koht Kood		I.29. Eeldatav teeloleku aeg	
I.30. Teekonnaplaan Jah ☐ Ei ☐			
I.31. Loomade identifitseerimine Kauba kood (HS-kood) Passi number			

EUROOPA LIIT		2005/22/EÜ Loomade karjatamine	
II. Veterinaarteave		II.a. Sertifikaadi viitenumber	II.b. Kohalik viitenumber
II osa: Sertifitseerimine	A. Veterinaarsertifikaadi näidis veiste piirialadel karjatamise või päevase karjatamise kohta.		
	Mina, allakirjutanu, veterinaarjärelevalve ametnik kinnitan, et allpool kirjeldatud partii iga loom:		
	A.1. on pärit põllumajandusettevõttest ja piirkonnast, mille suhtes ei ole vastavalt ühenduse või siseriiklikele õigusaktidele kehtestatud ühtegi veiste haigustest tingitud keeldu ega piirangut;		
	A.2. on pärit karjast, mis asub liikmesriigis või osal liikmesriigi territooriumist,:		
	a) kus on loodud järelevalvevõrk, mis on heaks kiidetud komisjoni otsusega .../.../EÜ või Šveitsi puhul 21. juuni 1999. aasta Euroopa Ühenduse ja Šveitsi vahelise kokkuleppega (11. lisa 2. liite punkt I);		
	b) mis on tunnustatud ametlikult leukoosi-, tuberkuloosi- ja brutselloosivabaks;		
	A.3. on põllumajandus- ⁽³⁾ või tootmisloom ⁽¹⁾ ,		
	a) kes vastavalt kättesaadavale teabele on viibinud päritoluettevõttes viimased kolmkümmend päeva või sünnist saati, kui ta on alla 30 päeva vanune, ning ühtki kolmandast riigist imporditud looma ei ole nimetatud perioodil asjaomasesse ettevõttesse toodud, välja arvatud juhul, kui selline loom oli isoleeritud kõikidest teistest ettevõttes asuvatest loomadest;		
	b) kes ei ole viimase kolmekümne päeva jooksul olnud kokkupuutes loomakarjaga, mis ei vasta punktis 2 märgitud tingimustele.		
	A.4. Eespool kirjeldatud loomi kontrolliti ... [kuupäev] 48 tunni jooksul enne kavandatud lahkumist ning neil puudusid kliinilised nakkushaigustunnused.		
A.5. Loomade päritoluettevõtte ja vajaduse korral heakskiidetud kogumiskeskuse ning loomade paiknemise piirkonna suhtes ei ole vastavalt ühenduse või siseriiklikele õigusaktidele kehtestatud ühtegi veiste haigustest tingitud keeldu ega piirangut.			
A.6. Kõik direktiivi 64/432/EMÜ sätetest tulenevad nõuded on täidetud.			
A.7. Vastavalt komisjoni otsusele 2004/558/EÜ, mille sätteid kohaldatakse <i>mutatis mutandis</i> , ning Euroopa Ühenduse ja Šveitsi vahelisele 21. juuni 1999. aasta kokkuleppele kehtivad loomade suhtes täiendavad garantiid seoses veiste infektsioosse rinoträhheidiga /nakkava pustuloosse vulvovaginiidiga.			
A.8. Kontrollimise ajal oli eespool nimetatud loomade seisund sobiv kavandatud veoks vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1/2005.			
A.9. Karjamaale saabumise kuupäev ⁽⁶⁾ : ...			
A.10. Karjamaalt ettenähtud lahkumise kuupäev: ...			
B. Veterinaarsertifikaat veiste tagasituleku kohta (tavapärase või varasem tagasitulek) piiriala karjamaalt			
B.1. et eespool kirjeldatud loomad [loetelu loomadest, kes tuuakse varem tagasi ⁽³⁾ või lisatud originaalsertifikaadis ⁽³⁾ , ⁽⁷⁾ , ⁽⁸⁾ loetletud loomad] on kontrollitud ... (loomade laadimise kuupäev või 48 tundi enne nende lahkumist) ning neil puuduvad kliinilised nakkushaigustunnused;			
B.2. et loomade karjatamispiirkonna suhtes ei ole vastavalt ühenduse või siseriiklikele õigusaktidele kehtestatud ühtegi veiste haigustest tingitud keeldu ega piirangut ja karjatamisperioodil ei ole loomadel leitud ühtegi tuberkuloosi-, brutselloosi- ega leukoosijuhtumit.			
* A osa täidetakse piiriala karjamaale mineku või päevase karjatamise kohta, B osa täidetakse piiriala karjamaalt tagasituleku kohta.			

EUROOPA LIIT		2005/22/EÜ Loomade karjatamine	
II. Veterinaarteave		II.a. Sertifikaadi viitenumber	II.b. Kohalik viitenumber
<p>(¹) Käesolevas sertifikaadis sisalduv teave peab olema kantud direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 20 sätestatud veterinaarasutusi ühendavasse arvutisüsteemi sertifikaadi väljaandmise kuupäevaks ja hiljemalt loomade ettenähtud saabumise kuupäevale eelneva 24 tunni jooksul.</p> <p>(²) Käesolev sertifikaat kehtib kümme päeva alates Šveitsis või päritoluliikmesriigis läbiviidud veterinaarkontrolli kuupäevast. Päevase karjatamise korral kehtib käesolev sertifikaat kogu karjatamisperioodi vältel.</p> <p>(³) Mittevajalik maha tõmmata.</p> <p>(⁴) Päevase karjatamise korral kehtib käesolev sertifikaat kogu karjatamisperioodi vältel.</p> <p>(⁵) Käesolev deklaratsioon ei vabasta vedajaid nende suhtes kohaldatavatest ühenduse kehtivatest õigusaktidest tulenevatest kohustustest, eriti seoses veetavate loomade seisundiga.</p> <p>(⁶) Karjamaa registrikood on märgitud käesoleva sertifikaadi I.13 osas (loa number).</p> <p>(⁷) Juhul kui loomad tuuakse tervislikel põhjustel karjatamisperioodi vältel tagasi oma päritoluettevõttesse ning neil on kaasas veterinaarsertifikaat, tuleb identifitseerimismärgistus esialgsest nimekirjast maha tõmmata ja veterinaarjärelevalve ametnik peab selle kinnitama.</p> <p>(⁸) Käesoleva sertifikaadi I.6 osas on märgitud karjatamispiirkonda sisenemiseks kasutatava veterinaarsertifikaadi number.</p>			
<p>Veterinaarjärelevalve ametnik / inspektor</p> <p>Nimi (trükitähtedega):</p> <p>Kvalifikatsioon ja ametinimetus:</p> <p>Kohalik veterinaarasutus:</p> <p>Kohaliku veterinaarasutuse nr:</p> <p>Kuupäev: Allkiri:</p> <p>Pits:</p>			

(*) Komisjoni 20. augusti 2001. aasta otsus, millega kehtestatakse erieeskirjad, mida kohaldatakse suveperioodil mägiapiirkondades karjatatavate veiste liikumise suhtes (EÜT L 235, 4.9.2001, lk 23).

III PEATÜKK

Euroopa Liidu ja Šveitsi vahelise kaubanduse tingimused

A. ÕIGUSAKTID

Vastavalt komisjoni määrusele (EÜ) nr 599/2004 (*) tuleb elusloomade, nende sperma, munarakkude ja embrüotega kauplemise ning Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelistel piirialadel veiste karjatamise puhul kasutada käesolevas lisas ettenähtud veterinaarsertifikaate, mis on kättesaadavad süsteemis TRACES.

(*) Komisjoni 30. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 599/2004 loomade ja loomsete saaduste ühendusesisese kaubandusega seotud ühtlustatud näidissertifikaadi ja kontrollakti vastuvõtmise kohta (ELT L 94, 31.3.2004, lk 44).

IV PEATÜKK

Kolmandatest riikidest pärit impordi suhtes kohaldatav veterinaarkontroll

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Kolmandatest riikidest pärit impordi suhtes kohaldatavat kontrolli teostatakse vastavalt järgmistele õigusaktidele:

Euroopa Liit	Šveits
1. Komisjoni 18. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 282/2004, millega kehtestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate loomade deklareerimise ja veterinaarkontrolli dokument (ELT L 49, 19.2.2004, lk 11)	1. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, 30.4.2004, lk 1).	2. 18. aprilli 2007. aasta määrus kolmandatest riikidest õhustranspordiga saabuvate loomade impordi ja transiidi kohta (OITA; RS 916.443.12)
3. Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/496/EMÜ, millega nähakse ette ühendusse kolmandatest riikidest saabuvate loomade veterinaarkontrolli korraldamise põhimõtted ning muudetakse direktiive 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ ja 90/675/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56)	3. 27. augusti 2008. aasta määrus kolmandatest riikidest õhustranspordiga saabuvate loomsete saaduste impordi ja transiidi kohta (OITPA; RS 916.443.13)
4. Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/22/EÜ, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 81/602/EMÜ, 88/146/EMÜ ja 88/299/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3)	4. Siseministeeriumi 16. mai 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi ja transiidi kontrolli kohta (OITE määrus kontrolli kohta; RS 916.443.106)
5. Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/23/EÜ, millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes toodetes ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 85/358/EMÜ ja 86/469/EMÜ ning otsused 89/187/EMÜ ja 91/664/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10)	5. 28. novembri 2014. aasta määrus lemmikloomade impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE-AC; RS 916.443.14)
6. Komisjoni 12. novembri 1997. aasta otsus 97/794/EÜ, milles sätestatakse teatavad üksikasjalikud eeskirjad nõukogu direktiivi 91/496/EMÜ kohaldamiseks seoses kolmandatest riikidest imporditavate elusloomade veterinaarkontrolliga (EÜT L 323, 26.11.1997, lk 31)	6. 30. oktoobri 1985. aasta määrus Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarameti võetavate tasude kohta (Ordonnance sur les émoluments de l'OSAV; RS 916.472)
7. Komisjoni 17. aprilli 2007. aasta otsus 2007/275/EÜ, milles käsitletakse nõukogu direktiivide 91/496/EMÜ ja 97/78/EÜ alusel piiripunktides kontrollitavate loomade ja toodete loetelusid (ELT L 116, 4.5.2007, lk 9)	7. 18. augusti 2004. aasta määrus veterinaarravimite kohta (OMédV; RS 812.212.27)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

1. Direktiivi 91/496/EMÜ artikli 6 kohaldamisel on Euroopa Liidu liikmesriikide piiripunktid elusloomade veterinaarkontrolliks esitatud komisjoni otsuse 2009/821/EÜ (*) I lisas.

(*) +Komisjoni 28. septembri 2009. aasta otsus 2009/821/EÜ, millega koostatakse loetelu heakskiidetud piirikontrollipunktidest, sätestatakse teatavad eeskirjad komisjoni veterinaarekspertide tehtava kontrolli kohta ja määratakse kindlaks veterinaarasutused süsteemis TRACES (ELT L 296, 12.11.2009, lk 1).

2. Direktiivi 91/496/EMÜ artikli 6 kohaldamisel on Šveitsi piirikontrollipunktid järgmised:

Nimi	TRACESi kood	Tüüp	Järelevalvekeskus	Loa tüüp
Zürichi lennujaam	CHZRH4	A	Keskus 3	O – Muud loomad (sealhulgas loomaaloomad) (*)
Genfi lennujaam	CHGVA4	A	Keskus 2	O – Muud loomad (sealhulgas loomaaloomad) (*)

(*) Viide otsuses 2009/821/EÜ määratletud loa kategooriatele.

Ühine veterinaar Komitee vastutab piirikontrollipunktide, nende kontrollikeskuste ja loa tüüpide loetellu tehtud hilisemate muudatuste eest.

Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaar Komitee, eelkõige vastavalt direktiivi 91/496/EMÜ artiklile 19 ja loomataudiseaduse artiklile 57.

3. Šveitsi toiduohutus- ja veterinaar amet kohaldab Euroopa Liidu liikmesriikidega samaaegselt käesoleva lisa 3. liites osutatud imporditingimusi ja rakendusmeetmeid.

Šveitsi toiduohutus- ja veterinaar amet võib kohaldada ka rangemaid meetmeid ja nõuda lisatagatisi. Sobivate lahenduste leidmiseks peetakse nõu ühises veterinaar Komitees.

Šveitsi toiduohutus- ja veterinaar amet ja Euroopa Liidu liikmesriigid teavitavad teineteist kahepoolselt kehtestatavatest impordi eritingimustest, mille suhtes ei kohaldata ühtlustamist liidu tasandil.

4. Käesoleva jao punktis 1 osutatud Euroopa Liidu liikmesriikide piirikontrollipunktides teostatakse kontrolli kolmandatest riikidest Šveitsi suunduva impordi suhtes vastavalt käesoleva peatüki A jaole.

5. Punktis 2 nimetatud Šveitsi piirikontrollipunktides teostatakse kontrolli kolmandatest riikidest Euroopa Liidu liikmesriikidesse suunduva impordi üle vastavalt käesoleva peatüki A jaole.

V PEATÜKK

Erisätted

1. LOOMADE IDENTIFITSEERIMINE

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrit 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Kolmandatest riikidest pärit impordi suhtes kohaldatavat kontrolli teostatakse vastavalt järgmistele õigusaktidele:

Euroopa Liit	Šveits
1. Nõukogu 15. juuli 2008. aasta direktiiv 2008/71/EÜ loomade identifitseerimise ja registreerimise kohta (ELT L 213, 8.8.2008, lk 31)	1. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401), eriti selle artiklid 7–15f (registreerimine ja identifitseerimine)
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1)	2. 26. oktoobri 2011. aasta määrus loomadega kauplemise andmebaasi kohta (Ordonnance sur la BDTA; RS 916.404.1)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

- a) Direktiivi 2008/71/EÜ artikli 4 lõike 2 kohaldamise üle otsustab ühine veterinaarkomitee.
- b) Kohapealse kontrolli eest vastutab ühine veterinaarkomitee, eelkõige vastavalt määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklile 22, loomataudiseaduse artiklile 57 ja 23. oktoobri 2013. aasta määruse (põllumajandusettevõtete kontrollide kooskõlastamise kohta) (OCI, RS 910.15) artiklile 1.

2. LOOMADE KAITSE

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrit 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
1. Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 1/2005, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ja sellega seonduvate toimingute ajal ning millega muudetakse direktiive 64/432/EMÜ ja 93/119/EÜ ja määrust (EÜ) nr 1255/97 (ELT L 3, 5.1.2005, lk 1)	1. 16. detsembri 2005. aasta föderaalseadus loomade kaitse kohta (LPA; RS 455), eriti selle artiklid 15–15a (loomade rahvusvaheline vedu)
2. Nõukogu 25. juuni 1997. aasta määrus (EÜ) nr 1255/97 ühenduse kriteeriumide kohta kontrollpunktidele ja direktiivi 91/628/EMÜ lisas osutatud teekonnaplaanide muutmise kohta (EÜT L 174, 2.7.1997, lk 1)	2. 23. aprilli 2008. aasta loomakaitsemäärus (OPAn; RS 455.1), eriti selle artiklid 169–176 (loomade rahvusvaheline vedu)

B. RAKENDUSEESKIRJAD

- a) Šveitsi asutused kohustuvad järgima määruse (EÜ) nr 1/2005 Šveitsi ja Euroopa Liidu vahelist kaubavahetust ning kolmandatest riikidest pärit impordi reguleerivaid sätteid.
- b) Määruse (EÜ) nr 1/2005 artikliga 26 ettenähtud juhtudel võtavad sihtkoha pädevad asutused viivitamatult ühendust lähtekoha pädevate asutustega.
- c) Nõukogu direktiivi 89/608/EMÜ artiklite 10, 11 ja 16 rakendamise eest vastutab ühine veterinaarkomitee.
- d) Ühine veterinaarkomitee vastutab kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastavalt määruse (EÜ) nr 1/2005 artiklile 28 ja 23. aprilli 2008. aasta loomade kaitset käsitleva määruse (OPAn; RS 455.1) artiklile 208.
- e) Loomade kaitset käsitleva 16. detsembri 2005. aasta föderaalseaduse (LPA; RS 455) artikli 15a kolmanda lõigu kohaselt võib veiseid, lambaid, kitsi ja sigu ning tapamajja viidavaid hobuseid ja kodulinde vedada läbi Šveitsi ainult rongi või lennukiga. Seda küsimust arutab ühine veterinaarkomitee.

3. INSPEKTEERIMISLÕIVUD

1. Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelise kaubanduse üle teostatava veterinaarkontrolli eest ei koguta inspekteerimislõivu.
2. Šveitsi asutused kohustuvad koguma kolmandatest riikidest pärit impordi suhtes teostatud veterinaarkontrolli eest inspekteerimislõive, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 882/2004.”

Põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 6. liide asendatakse järgmisega:

„6. liide

Loomsed saadused

I PEATÜKK

Sektorid, kus samaväärsuse tunnustamine on vastastikune

„Inimtoiduks ettenähtud loomsed saadused”

Määruse (EÜ) nr 853/2004 mõisteid kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrit 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

	Eksport Euroopa Liidust Šveitsi ja eksport Šveitsist Euroopa Liitu		
	Kaubandustingimused		Võrdvärsus
	Euroopa Liit	Šveits	
<i>Loomatervishoid</i>			
1. Värske liha, sh hakkliha, lihavalmistised, lihatooted, töötlemata rasvad ja sulatatud rasvad			
Kodukabjalised	Direktiiv 64/432/EMÜ	1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40)	Jah ⁽¹⁾
Kodusõralised	Direktiiv 2002/99/EÜ (*) Määrus (EÜ) nr 999/2001	27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)	
2. Tehistingimustes peetavate ulukite liha, lihavalmistised ja lihatooted			
Eespool nimetatud tehistingimustes peetavad maismaaimetajad	Direktiiv 64/432/EMÜ Direktiiv 92/118/EMÜ (**) Direktiiv 2002/99/EÜ Määrus (EÜ) nr 999/2001	1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40) 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)	Jah
Tehistingimustes peetavad silerinnalised linnud	Direktiiv 92/118/EMÜ Direktiiv 2002/99/EÜ		Jah
Jäneselised			

	Eksport Euroopa Liidust Šveitsi ja eksport Šveitsist Euroopa Liitu		
	Kaubandustingimused		Võrdväärus
	Euroopa Liit	Šveits	
3. Metsulukiliha, lihavalmistised, lihatooted			
Metssõralised	Direktiiv 2002/99/EÜ	1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40)	Jah
Jäneselised	Määrus (EÜ) nr 999/2001	27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)	
Muud maismaaimetajad			
Looduslikud jahilinnud			
4. Värske kodulinnuliha, lihavalmistised, lihatooted, rasvad ja sulatatud rasvad			
Kodulinnuliha	Direktiiv 92/118/EMÜ	1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40)	Jah
	Direktiiv 2002/99/EÜ	27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)	
5. Loomamaod, -põied ja soolekestad			
Veised	Direktiiv 64/432/EMÜ	1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40)	Jah ⁽¹⁾
Lambad ja kitsed	Direktiiv 92/118/EMÜ	27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)	
Sead	Direktiiv 2002/99/EÜ		
	Määrus (EÜ) nr 999/2001		
6. Kondid ja konditooted			
Kodukabjalised	Direktiiv 64/432/EMÜ	1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40)	Jah ⁽¹⁾
Kodusõralised	Direktiiv 92/118/EMÜ	27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)	
Muud tehistingimustes peetavad või looduslikud maismaaimetajad	Direktiiv 2002/99/EÜ		
Kodulinnud, silerinnalised linnud ja looduslikud jahilinnud	Määrus (EÜ) nr 999/2001		
7. Töödeldud loomsed valgud, veri ja veretooted			
Kodukabjalised	Direktiiv 64/432/EMÜ	1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40)	Jah ⁽¹⁾
Kodusõralised	Direktiiv 92/118/EMÜ	27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)	
Muud tehistingimustes peetavad või looduslikud maismaaimetajad	Direktiiv 2002/99/EÜ		
Kodulinnud, silerinnalised linnud ja looduslikud jahilinnud	Määrus (EÜ) nr 999/2001		

	Eksport Euroopa Liidust Šveitsi ja eksport Šveitsist Euroopa Liitu		
	Kaubandustingimused		Võrdväärus
	Euroopa Liit	Šveits	
8. Želatiin ja kollageen			
	Direktiiv 2002/99/EÜ Määrus (EÜ) nr 999/2001	1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40) 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)	Jah ⁽¹⁾
9. Piim ja piimatooted			
	Direktiiv 64/432/EMÜ Direktiiv 2002/99/EÜ	1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40) 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)	Jah
10. Munad ja munatooted			
	Direktiiv 2002/99/EÜ	1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40) 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)	Jah
11. Kalasaadused, kahepoolmelised molluskid, okasnahksed, mantelloomad ja meriteod			
	Direktiiv 2006/88/EÜ Direktiiv 2002/99/EÜ	1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40) 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)	Jah
12. Mesi			
	Direktiiv 92/118/EMÜ Direktiiv 2002/99/EÜ	1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40) 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)	Jah
13. Teod ja konnakoivad			
	Direktiiv 92/118/EMÜ Direktiiv 2002/99/EÜ	1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40) 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)	Jah

(1) Ühine veterinaaromitee vaatab uuesti läbi lammaste ja kitsede TSE järelevalvet käsitlevate õigusaktide sarnasuse tunnustamise.

Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Ekspord Euroopa Liidust Šveitsi ja ekspord Šveitsist Euroopa Liitu

Kaubandustingimused

Võrdväarsus

Euroopa Liit

Šveits

Rahvatervis

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega kehtestatakse teatavate transmissiivse spongioosse entsefalopaatia vältimise, kontrolli ja likvideerimise üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 852/2004 toiduainete hügieeni kohta (ELT L 139, 30.4.2004, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 853/2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad (ELT L 139, 30.4.2004, lk 55)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 854/2004, millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks (ELT L 139, 30.4.2004, lk 206)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 882/2004, ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, 30.4.2004, lk 1)

Komisjoni 15. novembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2073/2005 toiduainete mikrobioloogiliste kriteeriumide kohta (ELT L 338, 22.12.2005, lk 1)

9. oktoobri 1992. aasta toiduaineid ja tarbekaupu käsitlev föderaalseadus (LDAL; RS 817.0)

23. aprilli 2008. aasta loomakaitsemäärus (OPAn; RS 455.1)

16. novembri 2011. aasta määrus riigi veterinaarametis töötava personali põhi-, eriala- ja täienduskoolituse kohta (RS 916.402)

27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)

23. novembri 2005. aasta esmatootmismäärus (OPPr; RS 916.020)

23. novembri 2005. aasta loomade tapmise ja liha kontrolli määrus (OAbCV; RS 817.190)

23. novembri 2005. aasta toiduaineid ja tarbeesemeid käsitlev määrus (ODAIous; RS 817.02)

Siseministeeriumi 23. novembri 2005. aasta määrus toiduaineid käsitlevate õigusaktide rakendamise kohta (RS 817.025.21)

Majandusministeeriumi 23. novembri 2005. aasta määrus esmatoodangu hügieeni kohta (OHyPPr; RS 916.020.1)

Siseministeeriumi 23. novembri 2005. aasta hügieenimäärus (OHyG; RS 817.024.1)

Siseministeeriumi 23. novembri 2005. aasta määrus hügieeni kohta loomade tapmisel (OHyAb; RS 817.190.1)

Siseministeeriumi 23. novembri 2005. aasta määrus loomse päritoluga toiduainete kohta (RS 817.022.108)

Jah, eritingimustega

Eksport Euroopa Liidust Šveitsi ja eksport Šveitsist Euroopa Liitu		
	Kaubandustingimused	Võrdväärsus
Euroopa Liit		Šveits
<p>Komisjoni 5. detsembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2074/2005, millega sätestatakse rakendusmeetmed Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 853/2004 käsitletud teatavate toodete ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EÜ) nr 854/2004 ja (EÜ) nr 882/2004 käsitletud ametlike kontrollide suhtes, sätestatakse erandid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EÜ) nr 852/2004 ning muudetakse määruseid (EÜ) nr 853/2004 ja (EÜ) nr 854/2004 (ELT L 338, 22.12.2005, lk 27)</p>		
<p>Komisjoni 5. detsembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2075/2005, millega kehtestatakse erieeskirjad liha ametlikuks kontrollimiseks keeritsusside (Trichinella) suhtes (ELT L 338, 22.12.2005, lk 60)</p>		
<i>Loomade kaitse</i>		
Nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1099/2009 loomade kaitse kohta surmamisel (ELT L 303, 18.11.2009, lk 1)	16. detsembri 2005. aasta föderaalseadus loomade kaitse kohta (LPA; RS 455)	Jah, eritingimustega
	23. aprilli 2008. aasta loomakaitsemäärus (OPAn; RS 455.1)	
	Šveitsi veterinaarameti 12. augusti 2010. aasta määrus loomade kaitse kohta nende tapmisel (OPAnAb; RS 455.110.2)	
	23. novembri 2005. aasta loomade tapmise ja liha kontrolli määrus (OAbCV; RS 817.190)	
<p>(*) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/99/EÜ, milles sätestatakse inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste tootmist, töötlemist, turustamist ja ühendusse toomist reguleerivad loomatervishoiu eeskirjad (EÜT L 18, 23.1.2003, lk 11).</p>		
<p>(**) Nõukogu 17. detsembri 1992. aasta direktiiv 92/118/EMÜ, millega sätestatakse selliste toodete ühendusesisest kaubandust ja ühendusse importimist reguleerivad loomade ja inimeste tervishoiunõuded, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 89/662/EMÜ A lisa I peatükis ja patogeenide puhul direktiivis 90/425/EMÜ osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud nõudeid (EÜT L 62, 15.3.1993, lk 49).</p>		

Eritingimused

- 1) Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldavate inimtoiduks ettenähtud loomsete toodete liikumise suhtes kehtivad samad ja ainult need tingimused, mis kehtivad Euroopa Liidu liikmesriikide vahel kaubeldavate inimtoiduks ettenähtud loomsete toodete suhtes, ka selles suhtes, mis puudutab loomade kaitset nende surmamisel. Vajaduse korral on nende toodetega kaasas veterinaarsertifikaadid, mis on ette nähtud Euroopa Liidu liikmesriikide vahelisel kauplemlisel või määratletud käesolevas lisas ning on kättesaadavad süsteemis TRACES.
- 2) Šveits koostab vastavalt määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklile 31 (asutuste registreerimine/tunnustamine) tunnustatud asutuste nimekirja.
- 3) Šveits kohaldab impordi suhtes samu sätteid, mis on kohaldatavad selles valdkonnas liidu tasandil.
- 4) Šveitsi pädevad asutused ei kasuta määruse (EÜ) nr 2075/2005 artikli 3 lõikes 2 sätestatud vabastust keeritsussiuuringutest. Selle vabastuse kasutamise korral kohustuvad Šveitsi pädevad asutused edastama komisjonile kirjalikult nende piirkondade nimekirja, kus keeritsussirisk kodusigadel on ametlikult tunnustatud tähtsusetuks. Euroopa Liidu liikmesriigid saavad kolme kuu jooksul alates selle teatise esitamist edastada komisjonile oma kirjalikud märkused. Komisjoni või Euroopa Liidu liikmesriigi vastuväidete puudumisel tunnustatakse piirkond tähtsusetu keeritsussiriskiga piirkonnaks ning sellest piirkonnast pärit kodusigade tapmisel keeritsussikontrolli ei tehta. Määruse (EÜ) nr 2075/2005 artikli 3 punkti 3 kohaldatakse sel juhul *mutatis mutandis*.
- 5) Keeritsussi esinemise kontrollimiseks Šveitsis kasutatakse määruse (EÜ) nr 2075/2005 I lisa I ja II peatükis kirjeldatud tuvastamismeetodeid. Seevastu ei kasutata määruse (EÜ) nr 2075/2005 I lisa II peatükis kirjeldatud trihhinoosiuuringut.
- 6) Šveitsi pädevad asutused võivad teha erandeid nuumkodusigade rümpade ja liha keeritsussikontrolli nõudest vähese tootmisvõimsusega tapamajades.

Seda sätet kohaldatakse 31. detsembrini 2016.

Siseministeeriumi 23. novembri 2005. aasta määruse (mis käsitleb hügieeni loomade tapmisel (OHyAb; RS 817.190.1)) artikli 8 lõike 3 kohaselt ja siseministeeriumi 23. novembri 2005. aasta määruse (loomset päritolu toiduainete kohta (RS 817.022.108)) artikli 9 lõike 8 kohaselt tähistatakse nuumkodusigade rümpad ja liha, samuti nendest saadud lihavalmistised ja töödeldud lihatooted tervisemärgiga, mis vastab siseministeeriumi 23. novembri 2005. aasta määruse (mis käsitleb hügieeni loomade tapmisel) 9. lisa viimases lõigus sätestatud näidisele. Siseministeeriumi 23. novembri 2005. aasta määruse (loomset päritolu toiduainete kohta) artikli 9a kohaselt ei saa nende toodetega kaubelda Euroopa Liidu liikmesriikides.

- 7) Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldavate nuumamamiseks ja tapmiseks peetavate kodusigade rümpade ja liha, mis on pärit:

— Euroopa Liidu liikmesriikide pädevate asutuste poolt keeritsussivabaks tunnustatud põllumajandusettevõtetest;

— piirkondadest, kus keeritsussirisk kodusigadel on ametlikult tunnustatud tähtsusetuks,

ja millele ei ole tehtud keeritsussikontrolli vastavalt määruse (EÜ) nr 2075/2005 artiklile 3, liikumise suhtes kehtivad ainult samad tingimused, mis Euroopa Liidu liikmesriikide vahel kaubeldavate kodusigade rümpade ja liha suhtes.

8) Hügieenimääruse (OHyg; RS 817.024.1) artikli 2 kohaldamisel võivad Šveitsi pädevad asutused erijuhtudel lubada teha erandeid hügieenimääruse artiklitest 8, 10 ja 14:

a) et võtta arvesse loetletud mägiipiirkondades asuvate ettevõtete vajadusi vastavalt 6. oktoobri 2006. aasta föderaalraadusele regionaalpoliitika kohta (RS 901.0) ja 28. novembri määrusele regionaalpoliitika kohta (RS 901.021).

Šveitsi pädevad asutused kohustuvad teatama kirjalikult nendest kohandustest komisjonile. Selles teatises:

— kirjeldatakse üksikasjalikult sätteid, mille kohandamist peavad Šveitsi pädevad asutused vajalikuks, ja märgitakse kavandatava kohanduse laad;

— kirjeldatakse asjaomaseid toiduaineid ja ettevõtteid;

— selgitatakse kohanduste põhjused (esitades sealhulgas vajaduse korral kokkuvõtte teostatud riskianalüüsist ja märkides kõik meetmed, mis tuleb võtta selleks, et kohandustega ei seataks ohtu hügieenimääruse eesmärke (OHyg; RS 817.024.1);

— antakse kogu muu asjakohane teave.

Komisjon ja Euroopa Liidu liikmesriigid võivad kolme kuu jooksul alates teatise kättesaamisest esitada kirjalikke märkusi. Vajaduse korral kutsutakse kokku ühine veterinaaromitee;

b) traditsiooniliste tunnustega toiduainete valmistamiseks.

Šveitsi pädevad asutused kohustuvad teatama kirjalikult nendest kohandustest komisjonile hiljemalt aasta jooksul pärast nimetatud erandite lubamist üksikjuhtudel või üldiselt. Igas teatises:

— esitatakse kohandatud nõuete lühikirjeldus;

— kirjeldatakse asjaomaseid toiduaineid ja ettevõtteid ning

— antakse kogu muu asjakohane teave.

9) Komisjon teavitab Šveitsi Euroopa Liidu liikmesriikides määruse (EÜ) nr 852/2004 artikli 13, määruse (EÜ) nr 853/2004 artikli 10, määruse (EÜ) nr 854/2003 artikli 13 ja määruse (EÜ) nr 2074/2005 artikli 7 kohaselt kohaldatavatest eranditest ja kohandustest.

10) Loomataudimääruse artikli 179d ja loomset päritolu toiduaineid käsitleva määruse artikli 4 kohaselt on Šveitsis seatud eesmärgiks kõrvaldada määratletud riskiteguriga materjalid loomade ja inimeste toiduahelast. Veistelt eemaldatud määratletud riskiteguriga materjalide nimekirja kuuluvad eelkõige üle 30 kuu vanuste loomade selgroog, igas vanuses loomade mandlid, soolestik kaksteistsõrmiksoolest kuni pärasooleni ja soolekese.

11) Euroopa Liidu referentlaborid loomset päritolu toidus esinevate veterinaarravimite jääkide ja saasteainete jaoks on järgmised:

- a) Direktiivi 96/23/EÜ I lisa A rühma 1., 2., 3. ja 4. alarühmas ning B rühma 2. alarühma punktis d ja B rühma 3. alarühma punktis d loetletud jääkide jaoks (*):

RIKILT – Institute for Food Safety, part of Wageningen UR

P.O. Box 230

6700 AE Wageningen

Madalmaad

- b) Direktiivi 96/23/EÜ I lisa B rühma 1. alarühmas ja B rühma 3. alarühma punktis e loetletud jääkide ning karbadoksi ja olakvindoksi jaoks:

Laboratoires d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants

ANSES – Laboratoire de Fougères

35306 Fougères cedex

Prantsusmaa

- c) Direktiivi 96/23/EÜ I lisa A rühma 5. alarühmas ja B rühma 2. alarühma punktides a, b ja e loetletud jääkide jaoks:

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit

Diedersdorfer Weg, 1

D-12277 Berlin

Saksamaa

- d) Direktiivi 96/23/EÜ I lisa B rühma 3. alarühma punktis c loetletud jääkide jaoks:

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

Viale Regina Elena, 299

00161 Rome

Itaalia

Šveits kannab labori poolt tema jaoks selles valdkonnas tehtavatest toimingutest tulenevad kulud. Laborite funktsioonid ja ülesanded on sätestatud määruse (EÜ) nr 882/2004 III pealkirjas ja VII lisas.

12) Kuni Euroopa Liidu ja Šveitsi õigusaktide ühtlustamise tunnustamiseni tagab Šveits Euroopa Liitu eksportimisel allpool loetletud õigusaktide ja nende rakendussätete täitmise:

1. Nõukogu 8. veebruari 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 315/93, milles sätestatakse ühenduse menetlused toidus sisalduvate saasteainete suhtes (EÜT L 37, 13.2.1993, lk 1).

(*) Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/23/EÜ, millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes toodetes ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 85/358/EMÜ ja 86/469/EMÜ ning otsused 89/187/EMÜ ja 91/664/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10).

2. Komisjoni 1. oktoobri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 872/2012, millega võetakse vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 2232/96 ettenähtud lõhna- ja maitseainete loetelu, lisatakse see Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1334/2008 I lisse ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 1565/2000 ja komisjoni otsus nr 1999/217/EÜ (ELT L 267, 2.10.2012, lk 1).
3. Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/22/EÜ, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 81/602/EMÜ, 88/146/EMÜ ja 88/299/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3).
4. Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/23/EÜ, millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes toodetes ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 85/358/EMÜ ja 86/469/EMÜ ning otsused 89/187/EMÜ ja 91/664/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10).
5. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. veebruari 1999. aasta direktiiv 1999/2/EÜ ioniseeriva kiirgusega töödeldud toitu ja toidu koostisosasid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 66, 13.3.1999, lk 16).
6. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. veebruari 1999. aasta direktiiv 1999/3/EÜ ioniseeriva kiirgusega töödeldud toidu ja toidu koostisosade ühenduse loetelu kehtestamise kohta (EÜT L 66, 13.3.1999, lk 24).
7. Komisjoni 23. oktoobri 2002. aasta otsus 2002/840/EÜ, millega võetakse vastu toidu kiiritamiseks kinnitatud kolmandate riikide rajatiste loetelu (EÜT L 287, 25.10.2002, lk 40).
8. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2065/2003 toidus või toidu pinnal kasutatavate või kasutamiseks mõeldud suitsutuspreparaatide kohta (ELT L 309, 26.11.2003, lk 1).
9. Komisjoni 19. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1881/2006, millega sätestatakse teatavate saasteainete piirnormid toiduainetes (ELT L 364, 20.12.2006, lk 5).
10. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1332/2008, mis käsitleb toidu-ensüüme ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 83/417/EMÜ, nõukogu määrust (EÜ) nr 1493/1999, direktiivi 2000/13/EÜ, nõukogu direktiivi 2001/112/EÜ ja määrust (EÜ) nr 258/97 (ELT L 354, 31.12.2008, lk 7).
11. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1333/2008 toidu lisaainete kohta (ELT L 354, 31.12.2008, lk 16).
12. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1334/2008, mis käsitleb toiduainetes kasutatavaid lõhna- ja maitseaineid ning teatavaid lõhna- ja maitseomadustega toidu koostisosi ning millega muudetakse nõukogu määrust (EMÜ) nr 1601/91, määrusi (EÜ) nr 2232/96 ja (EÜ) nr 110/2008 ning direktiivi 2000/13/EÜ (ELT L 354, 31.12.2008, lk 34).
13. Komisjoni 9. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 231/2012, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1333/2008 II ja III lisa loetletud toidu lisaainete spetsifikatsioonid (ELT L 83, 22.3.2012, lk 1).
14. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/32/EÜ toiduainete ja toidu koostisosade tootmisel kasutatavaid ekstrahente käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 141, 6.6.2009, lk 3).
15. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 470/2009, milles sätestatakse ühenduse menetlused farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnormide kehtestamiseks loomsetes toiduainetes ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 2377/90 ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/82/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 726/2004 (ELT L 152, 16.6.2009, lk 11).

„Muuks otstarbeks kui inимtoiduks ettenähtud loomsed kõrvalsaadused”

Eksport Euroopa Liidust Šveitsi ja eksport Šveitsist Euroopa Liitu

Kaubandustingimused		Võrdväärus
Euroopa Liit (*)	Šveits (*)	
(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.		
<p>1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega kehtestatakse teatavate transmissiivse spongioosse entsefalopaatia vältimise, kontrolli ja likvideerimise üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1)</p> <p>2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inимtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus) (ELT L 300, 14.11.2009, lk 1)</p> <p>3. Komisjoni 25. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 142/2011, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inимtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad, ja nõukogu direktiivi 97/78/EÜ seoses teatavate selle direktiivi alusel piiril toimuvast veterinaar-kontrollist vabastatud proovide ja näidistega (ELT L 54, 26.2.2011, lk 1).</p>	<p>1. 23. novembri 2005. aasta loomade tapmise ja liha kontrolli määrus (OAbCV; RS 817.190)</p> <p>2. Siseministeeriumi 23. novembri 2005. aasta määrus hügieeni kohta loomade tapmisel (OHyAb; RS 817.190.1)</p> <p>3. 27. juuni 1995. aasta loomataudimäärus (OFE; RS 916.401)</p> <p>4. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)</p> <p>5. 25. mai 2011. aasta määrus loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamise kohta (OESPA; RS 916.441.22)</p>	Jah, eritingimustega

Eritingimused

Vastavalt määruse (EÜ) nr 1069/2009 artiklitele 41 ja 42 kohaldab Šveits impordi suhtes samu sätteid, mis on ettenähtud määruse (EL) nr 142/2011 artiklites 25–28 ja 30–31 ning XIV ja XV lisas (sertifikaadid).

Esimese ja teise kategooria materjalidega kauplemise suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1069/2009 artiklit 48.

Vastavalt määruse (EL) nr 142/2011 artiklile 17 ja määruse (EÜ) nr 1069/2009 artiklitele 21 ja 48 on Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldavate kolmanda kategooria materjalidega kaasas määruse (EL) nr 142/2011 VIII lisa III peatükis sätestatud äridokumendid ja veterinaarsertifikaadid.

Vastavalt määruse (EÜ) nr 1069/2009 II jaotise I peatüki 2. jaole ja määruse (EL) nr 142/2011 IV peatükile ja IX lisale koostab Šveits oma asjaomaste ettevõtete nimekirja.

II PEATÜKK

I peatükiga hõlmamata sektorid

Eksport Euroopa Liidust Šveitsi ja eksport Šveitsist Euroopa Liitu

Ekspordi suhtes liidust Šveitsi kohaldatakse samu tingimusi kui liidusiseses kaubanduses. Seega lisatakse saadetistele vajaduse korral pädeva asutuse väljastatud sertifikaat, mis kinnitab vastavust kõnealuste tingimustele.

Vajaduse korral arutatakse sertifikaadi näidisvormi ühises veterinaar Komitees.”

VII LISA

Põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 7. liide asendatakse järgmisega:

„7. liide

Pädevad asutused

A OSA

Šveits

Loomatervishoiu- ja veterinaarkontrolli eest vastutavad ühiselt kantonite asjakohased teenistused ning Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet. Kohaldatakse järgmisi sätteid:

- eksportimisel Euroopa Liitu vastutavad kantonid tootmistingimuste ja -nõuete täitmise kontrolli eest, eelkõige kohustuslike kontrollide ning sätestatud standarditele ja nõuetele vastavust tõendavate veterinaarsertifikaatide väljaandmise eest,
- Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet vastutab üldise koordineerimise, kontrollsüsteemide seire ning seadusandliku tegevuse eest, et tagada Šveitsi turu raames standardite ja nõuete ühtne kohaldamine. Ameti vastutusala hõlmab ka kolmandatest riikidest imporditud loomset päritolu toiduaineid ja muid loomseid tooteid. Lisaks annab amet välja lube esimese ja teise kategooria loomsete kõrvalsaaduste eksportimiseks Euroopa Liitu.

B OSA

Euroopa Liit

Vastutus on jagatud Euroopa Liidu liikmesriikide riiklike asutuste ja Euroopa Komisjoni vahel. Kohaldatakse järgmisi sätteid:

- eksportimisel Šveitsi vastutavad Euroopa Liidu liikmesriigid tootmistingimuste ja -nõuete täitmise kontrolli eest, eelkõige kohustuslike kontrollide ning sätestatud standarditele ja nõuetele vastavust tõendavate veterinaarsertifikaatide väljaandmise eest,
- Euroopa Komisjon vastutab üldise koordineerimise, kontrollsüsteemide seire ning seadusandliku tegevuse eest, et tagada ühtse turu raames standardite ja nõuete ühtne kohaldamine.”

—

VIII LISA

Põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 10. liide asendatakse järgmisega:

„10. liide

Loomsed saadused: piirikontroll ja inspekteerimisloivud

I PEATÜKK

Üldsätted

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liit	Šveits
<p>1. Komisjoni 30. märtsi 2004. aasta otsus 2004/292/EÜ TRACES süsteemi kasutuselevõtmise kohta ja otsuse 92/486/EMÜ muutmise kohta (ELT L 94, 31.3.2004, lk 63)</p> <p>2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1)</p>	<p>1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artikkel 57</p> <p>2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)</p> <p>3. 27. augusti 2008. aasta määrus kolmandatest riikidest õhustranspordiga saabuvate loomsete saaduste impordi ja transiidi kohta (OITPA; RS 916.443.13)</p> <p>4. Siseministeriumi 16. mai 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi ja transiidi kontrolli kohta (OITE määrus kontrolli kohta; RS 916.443.106)</p> <p>5. 30. oktoobri 1985. aasta määrus Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarameti võetavate tasude kohta (Ordonnance sur les émoluments de l'OSAV; RS 916.472)</p>

B. RAKENDUSKORD

1. Komisjon integreerib Šveitsi koostöös Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarametiga komisjoni otsuses 2004/292/EÜ sätestatud arvutisüsteemi TRACES.
2. Koostöös Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarametiga kaasab komisjon Šveitsi määruse (EÜ) nr 178/2002 artikliga 50 kehtestatud kiirhoiatussüsteemi loomsete saaduste piiridelt tagasisaatmisega seotud nõuete osas.

Kui pädev asutus lükkab tagasi partii, konteineri või veose mõnes Šveitsiga piirnevas Euroopa Liidu piiripunktis, siis teavitab komisjon sellest viivitamatult Šveitsi.

Šveits teavitab viivitamatult komisjoni igast pädeva asutuse poolt vahetult või kaudselt inimtervisele ohtliku toidu- või söödapartii, -konteineri või -veose tagasilükkamisest piiripunktis ning järgib määruse (EÜ) nr 178/2002 artikliga 52 ettenähtud konfidentsiaalsuseeskirju.

Asjakohased erimeetmed osalemiseks määratakse ühises veterinaarkomitees.

II PEATÜKK

Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelises kaubanduses kohaldatavad veterinaarkontrollid.

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrit 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelise kaubanduse suhtes kohaldatavat veterinaarkontrolli teostatakse vastavalt allpool loetletud õigusaktidele:

Euroopa Liit	Šveits
1. Nõukogu 21. novembri 1989. aasta direktiiv 89/608/EMÜ liikmesriikide haldusasutuste vastastikuse abi ning liikmesriikide haldusasutuste ja komisjoni koostöö kohta veterinaar- ja zootehnikaküsimusi käsitlevate õigusaktide nõuetekohase kohaldamise tagamiseks (EÜT L 351, 2.12.1989, lk 34)	1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artikkel 57
2. Nõukogu 11. detsembri 1989. aasta direktiiv 89/662/EMÜ veterinaarkontrollide kohta ühendusesiseses kaubanduses seoses siseturu väljakujundamisega (EÜT L 395, 30.12.1989, lk 13)	2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10)
3. Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/99/EÜ, milles sätestatakse inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste tootmist, töötlemist, turustamist ja ühendusse toomist reguleerivad loomatervishoiu eeskirjad (EÜT L 18, 23.1.2003, lk 11).	3. 27. augusti 2008. aasta määrus kolmandatest riikidest õhustranspordiga saabuvate loomsete saaduste impordi ja transiidi kohta (OITPA; RS 916.443.13)
	4. Siseministeriumi 16. mai 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi ja transiidi kontrolli kohta (OITE määrus kontrolli kohta; RS 916.443.106)
	5. [...] 28. novembri 2014. aasta määrus lemmikloomade impordi, transiidi ja ekspordi kohta ([...] OITE-AC; RS 916.443.14)
	6. 30. oktoobri 1985. aasta määrus Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarameti võetavate tasude kohta (Ordonnance sur les émoluments de l'OSAV; RS 916.472)

B. RAKENDUSKORD

Direktiivi 89/662/EMÜ artikliga 8 ettenähtud juhtudel võtavad sihtkoha pädevad asutused viivitamatult ühendust lähtekoha pädevate asutustega. Nad võtavad kõik vajalikud meetmed ning teavitavad lähtekoha pädevat asutust ja komisjoni läbiviidud kontrollidest, tehtud otsustest ning nende tegemise põhjustest.

Direktiivi 89/608/EMÜ artiklite 10, 11 ja 16 ning direktiivi 89/662/EMÜ artiklite 9 ja 16 rakendamise eest vastutab ühine veterinaaromitee.

III PEATÜKK

Kolmandatest riikidest pärit impordi suhtes kohaldatav veterinaarkontroll

A. ÕIGUSAKTID (*)

(*) Kui ei ole teisiti sätestatud, käsitatakse viidet mis tahes õigusaktile viitena õigusakti viimati muudetud versioonile.

Kolmandatest riikidest pärit impordi suhtes kohaldatavat kontrolli teostatakse vastavalt allpool loetletud õigusaktidele:

Euroopa Liit	Šveits
<ol style="list-style-type: none"> 1. Komisjoni 22. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 136/2004, milles sätestatakse kolmandatest riikidest imporditud kaupade veterinaarkontrolli kord ühenduse piiripunktides (ELT L 21, 28.1.2004, lk 11) 2. Komisjoni 5. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 206/2009, milles käsitletakse isiklikuks tarbimiseks ettenähtud loomsete saaduste ühendusse toomist ja millega muudetakse määrust (EÜ) nr 136/2004 (ELT L 77, 24.3.2009, lk 1) 3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 854/2004, millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks (ELT L 139, 30.4.2004, lk 206) 4. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, 30.4.2004, lk 1) 5. Nõukogu 21. novembri 1989. aasta direktiiv 89/608/EMÜ liikmesriikide haldusametuste vastastikuse abi ning liikmesriikide haldusametuste ja komisjoni koostöö kohta veterinaar- ja zootehnikaküsimusi käsitlevate õigusaktide nõuetekohase kohaldamise tagamiseks (EÜT L 351, 2.12.1989, lk 34) 6. Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/22/EÜ, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatustes ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 81/602/EMÜ, 88/146/EMÜ ja 88/299/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3) 7. Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/23/EÜ, millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes toodetes ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 85/358/EMÜ ja 86/469/EMÜ ning otsused 89/187/EMÜ ja 91/664/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10) 8. Nõukogu 18. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/78/EÜ, milles sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate toodete veterinaarkontrolli põhimõtted (EÜT L 24, 30.1.1998, lk 9) 9. Komisjoni [...] 12. augusti 2002. aasta otsus 2002/657/EÜ, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 96/23/EÜ analüüsimeetodite tulemuslikkuse ja tulemuste tõlgendamise osas (EÜT L 221, 17.8.2002, lk 8) 10. Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/99/EÜ, milles sätestatakse inimtoiduks ette nähtud loomsete saaduste tootmist, töötlemist, turustamist ja ühendusse toomist reguleerivad loomateravishoiu eeskirjad (EÜT L 18, 23.1.2003, lk 11) 11. Komisjoni 11. jaanuari 2005. aasta otsus 2005/34/EÜ, millega kehtestatakse ühtlustatud standardid teatavate jääkide olemasolu kontrolliks kolmandatest riikidest imporditud loomsetes saadustes (ELT L 16, 20.1.2005, lk 61) 12. Komisjoni 17. aprilli 2007. aasta otsus 2007/275/EÜ, milles käsitletakse nõukogu direktiivide 91/496/EMÜ ja 97/78/EÜ alusel piiripunktides kontrollitavate loomade ja toodete loetelusid (ELT L 116, 4.5.2007, lk 9) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. 1. juuli 1966. aasta loomataudiseadus (LFE; RS 916.40), eriti selle artikkel 57 2. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10) 3. 27. augusti 2008. aasta määrus kolmandatest riikidest õhutranspordiga saabuvate loomsete saaduste impordi ja transiidi kohta (OITPA; RS 916.443.13) 4. Siseministeeriumi 16. mai 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi ja transiidi kontrolli kohta (OITE määrus kontrolli kohta; RS 916.443.106) 5. 28. novembri 2014. aasta määrus lemmikloomade impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE-AC; RS 916.443.14) 6. 30. oktoobri 1985. aasta määrus Šveitsi toiduohutus- ja veterinaarameti võetavate tasude kohta (Ordonnance sur les émoluments de l'OSAV; RS 916.472) 7. 9. oktoobri 1992. aasta toiduaineteseadus (LDAL; RS 817.0) 8. 23. novembri 2005. aasta määrus toiduainete ja tarbekaupade kohta (ODAI0Us, RS 817.02) 9. 23. novembri 2005. aasta määrus toiduaineid käsitlevate õigusaktide rakendamise kohta (RS 817.025.21) 10. Siseministeeriumi 26. juuni 1995. aasta määrus toiduainetes leiduvate võõrkehade ja koostisosade kohta (OSEC; RS 817.021.23)

B. RAKENDUSKORD

1. Direktiivi 97/78/EMÜ artikli 6 kohaldamisel on Euroopa Liidu liikmesriikide piirikontrollipunktid järgmised: loomsete saaduste veterinaarkontrolliks heakskiidetud piirikontrollipunktid, mis on esitatud muudetud otsuse 2009/821/EÜ I lisas.
2. Direktiivi 97/78/EMÜ artikli 6 kohaldamisel on Šveitsi piirikontrollipunktid järgmised:

Nimi	TRACESi kood	Tüüp	Järelevalvekeskus	Loa tüüp
Zürichi lennujaam	CHZRH4	A	Keskus 1 Keskus 2	NHC (*) HC(2) (*)
Genfi lennujaam	CHGVA4	A	Keskus 2	HC(2), NHC (*)
(*) Viide otsuses 2009/821/EÜ määratletud loa kategooriatele.				

Ühine veterinaar Komitee vastutab piirikontrollipunktide, nende kontrollikeskuste ja loa tüüpide loetellu tehtud hilisemate muudatuste eest.

Kohapealse kontrolli läbiviimise eest vastutab ühine veterinaar Komitee, eelkõige vastavalt direktiivi (EÜ) nr 882/2004 artiklile 45 ja loomataudiseaduse artiklile 57.

IV PEATÜKK

Tervishoiu- ja kontrollitingimused Euroopa Liidu ja Šveitsi vahelises kaubanduses

Sektorites, kus samaväärsuse tunnustamine on vastastikune, liiguvad Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahel kaubeldavad loomsed saadused samadel tingimustel nagu liidu liikmesriikide vahel kaubeldavad tooted. Vajaduse korral on nende toodetega kaasas veterinaarsertifikaadid, mis on ette nähtud Euroopa Liidu liikmesriikide vahelisel kauplemisel või määratletud käesolevas lisas ning on kättesaadavad süsteemis TRACES.

Muude sektorite suhtes jäävad kehtima 6. liite II peatükis sätestatud loomatervishoiu tingimused.

V PEATÜKK

Kolmandatest riikidest pärit impordi suhtes kohaldatavad tervishoiu- ja kontrollitingimused

I. EUROOPA LIIT – ÕIGUSAKTID (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

A. Rahvatervise eeskirjad

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/32/EÜ toiduainete ja toidu koostisosade tootmisel kasutatavaid ekstrahente käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 141, 6.6.2009, lk 3).
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1334/2008, mis käsitleb toiduainetes kasutatavaid lõhna- ja maitseaineid ning teatavaid lõhna- ja maitseomadustega toidu koostisosi ning millega muudetakse nõukogu määrust (EMÜ) nr 1601/91, määrusi (EÜ) nr 2232/96 ja (EÜ) nr 110/2008 ning direktiivi 2000/13/EÜ (ELT L 354, 31.12.2008, lk 34).
3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 470/2009, milles sätestatakse ühenduse menetlused farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnõrkude kehtestamiseks loomsetes toiduainetes ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 2377/90 ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/82/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 726/2004 (ELT L 152, 16.6.2009, lk 11).

4. Nõukogu 8. veebruari 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 315/93, milles sätestatakse ühenduse menetlused toidus sisalduvate saasteainete suhtes (EÜT L 37, 13.2.1993, lk 1).
5. Komisjoni 26. juuli 1995. aasta direktiiv 95/45/EÜ, millega nähakse ette toiduainetes kasutatavate värvainete puhtuse erikriteeriumid (EÜT L 226, 22.9.1995, lk 1).
6. Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/22/EÜ, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 81/602/EMÜ, 88/146/EMÜ ja 88/299/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3).
7. Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/23/EÜ, millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes toodetes ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 85/358/EMÜ ja 86/469/EMÜ ning otsused 89/187/EMÜ ja 91/664/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10).
8. Komisjoni 1. oktoobri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 872/2012, millega võetakse vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määramises (EÜ) nr 2232/96 ettenähtud lõhna- ja maitseainete loetelu, lisatakse see Euroopa Parlamendi ja nõukogu määramise (EÜ) nr 1334/2008 I lisasse ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 1565/2000 ja komisjoni otsus nr 1999/217/EÜ (ELT L 267, 2.10.2012, lk 1).
9. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. veebruari 1999. aasta direktiiv 1999/2/EÜ ioniseeriva kiirgusega töödeldud toitu ja toidu koostisosasid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 66, 13.3.1999, lk 16).
10. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. veebruari 1999. aasta direktiiv 1999/3/EÜ ioniseeriva kiirgusega töödeldud toidu ja toidu koostisosade ühenduse loetelu kehtestamise kohta (EÜT L 66, 13.3.1999, lk 24).
11. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongiossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad (EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1).
12. Komisjoni 23. oktoobri 2002. aasta otsus 2002/840/EÜ, millega võetakse vastu toidu kiiritamiseks kinnitatud kolmandate riikide rajatiste loetelu (EÜT L 287, 25.10.2002, lk 40).
13. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2160/2003 salmonella ja teiste konkreetsete toidupõhiste zoonootilise toimega mõjurite kontrolli kohta (ELT L 325, 12.12.2003, lk 1).
14. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2065/2003 toidus või toidu pinnal kasutatavate või kasutamiseks mõeldud suitsutuspreparaatide kohta (ELT L 309, 26.11.2003, lk 1).
15. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/41/EÜ, millega tunnistatakse kehtetuks teatavad direktiivid, mis käsitlevad teatavate inimtoiduks ettenähtud loomse päritoluga toodete tootmise ja turuleviimise toiduhügieeni ning tervishoiunõudeid, ja muudetakse nõukogu direktiive 89/662/EMÜ ja 92/118/EMÜ ning nõukogu otsust 95/408/EÜ (ELT L 157, 30.4.2004, lk 33).
16. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 853/2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad (ELT L 139, 30.4.2004, lk 55).
17. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 854/2004, millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks (ELT L 139, 30.4.2004, lk 206).
18. Komisjoni 11. jaanuari 2005. aasta otsus 2005/34/EÜ, millega kehtestatakse ühtlustatud standardid teatavate jääkide olemasolu kontrolliks kolmandatest riikidest imporditud loomsetes saadustes (ELT L 16, 20.1.2005, lk 61).

19. Komisjoni 23. veebruari 2006. aasta määrus (EÜ) nr 401/2006, milles sätestatakse proovivõtu- ja analüüsimeetodid müкотoksiinide sisalduse ametlikuks kontrolliks toiduainetes (ELT L 70, 9.3.2006, lk 12).
20. Komisjoni 19. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1881/2006, millega sätestatakse teatavate saasteainete piirnormid toiduainetes (ELT L 364, 20.12.2006, lk 5).
21. Komisjoni 21. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 252/2012, millega sätestatakse proovivõtu- ja analüüsimeetodid dioksiinide, dioksiinitaaliste PCBde ja mittedioksiinitaaliste PCBde sisalduse ametlikuks kontrollimiseks teatavates toiduainetes ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1883/2006 (ELT L 84, 23.3.2012, lk 1).
22. Komisjoni 28. märtsi 2007. aasta määrus (EÜ) 333/2007, milles sätestatakse proovivõtu- ja analüüsimeetodid plii, kaadmiumi, elavhõbeda, anorgaanilise tina, 3-MCPD ja polütsükliiliste aromaatsete süsivesinike ametlikuks kontrolliks toiduainetes (ELT L 88, 29.3.2007, lk 29).

B. Loomatervishoiu eeskirjad

1. Nõukogu 17. detsembri 1992. aasta direktiiv 92/118/EMÜ, millega sätestatakse selliste toodete ühendusesisest kaubandust ja ühendusse importimist reguleerivad loomade ja inimeste tervishoiunõuded, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 89/662/EMÜ A lisa I peatükis ja patogeenide puhul direktiivis 90/425/EMÜ osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud nõudeid (EÜT L 62, 15.3.1993, lk 49).
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongiossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad (EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1).
3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (ELT L 300, 14.11.2009, lk 1).
4. Komisjoni 25. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 142/2011, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad, ja nõukogu direktiivi 97/78/EÜ seoses teatavate selle direktiivi alusel piiril toimuvast veterinaarkontrollist vabastatud proovide ja näidistega (ELT L 54, 26.2.2011, lk 1).
5. Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/99/EÜ, milles sätestatakse inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste tootmist, töötlemist, turustamist ja ühendusse toomist reguleerivad loomatervishoiu eeskirjad (EÜT L 18, 23.1.2003, lk 11).
6. Nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta direktiiv 2006/88/EÜ vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete loomatervishoiunõuete ning teatavatel veeloomadel esinevate taudide ennetamise ja tõrje kohta (ELT L 328, 24.11.2006, lk 14).

C. Muud erimeetmed (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

1. Euroopa Majandusühenduse ja San Marino Vabariigi vaheline ajutine kaubandus- ja tolliliiduleping – ühisdeklaratsioon – ühenduse deklaratsioon (EÜT L 359, 9.12.1992, lk 14).
2. Nõukogu ja komisjoni 13. detsembri 1993. aasta otsus 94/1/EÜ, ESTÜ Euroopa Majanduspiirkonna lepingu sõlmimise kohta Euroopa ühenduste, nende liikmesriikide ja Austria Vabariigi, Soome Vabariigi, Islandi Vabariigi, Liechtensteini Vürstiriigi, Norra Kuningriigi, Rootsi Kuningriigi ja Šveitsi Konföderatsiooni vahel (EÜT L 1, 3.1.1994, lk 1).

3. Nõukogu 17. detsembri 1996. aasta otsus 97/132/EÜ Euroopa Ühenduse ja Uus-Meremaa vahelise elusloomade ja loomsete saadustega kauplemise suhtes kohaldatavaid sanitaarmedmeid käsitleva kokkuleppe sõlmimise kohta (EÜT L 57, 26.2.1997, lk 4).
4. Nõukogu 17. veebruari 1997. aasta otsus 97/345/EÜ Euroopa Majandusühenduse ja Andorra Vürstiriigi vahelist kirjavahetuse teel sõlmitud kokkulepet täiendava veterinaarküsimuste protokolliga sõlmimise kohta (EÜT L 148, 6.6.1997, lk 15).
5. Nõukogu 16. märtsi 1998. aasta otsus 98/258/EÜ elusloomade ja loomsete toodetega kauplemisel inimeste ja loomade tervise kaitseks võetavaid sanitaarmedmeid käsitleva kokkuleppe sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse ja Ameerika Ühendriikide vahel (EÜT L 118, 21.4.1998, lk 1).
6. Nõukogu 29. juuni 1998. aasta otsus 98/504/EÜ ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja teiselt poolt Mehhiko Ühendriikide vahelise kaubandust ja kaubandusküsimusi käsitleva vahelepingu sõlmimise kohta (EÜT L 226, 13.8.1998, lk 24).
7. Nõukogu 14. detsembri 1998. aasta otsus 1999/201/EÜ elusloomade ja loomsete toodetega kauplemisel inimeste ja loomade tervise kaitseks võetavaid sanitaarmedmeid käsitleva kokkuleppe sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse ja Kanada valitsuse vahel (EÜT L 71, 18.3.1999, lk 1).
8. Nõukogu 15. novembri 1999. aasta otsus 1999/778/EÜ, mis käsitleb veterinaarküsimuste alase protokolliga sõlmimist, mis täiendab ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja teiselt poolt Taani valitsuse ja Fääri saarte kohaliku valitsuse vahelist lepingut (EÜT L 305, 30.11.1999, lk 25).
9. Veterinaarküsimusi käsitlev protokoll 1999/1130/EÜ, millega täiendatakse ühelt poolt Euroopa Ühenduse ning teiselt poolt Taani valitsuse ja Fääri saarte kohaliku valitsuse vahelist kokkulepet (EÜT L 305, 30.11.1999, lk 26).
10. Nõukogu 18. novembri 2002. aasta otsus 2002/979/EÜ ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Tšiili Vabariigi vahelist assotsieerumist käsitleva lepingu allkirjastamise ja teatavate sätete ajutise kohaldamise kohta (EÜT L 352, 30.12.2002, lk 1).

2. Šveits – Õigusaktid (*)

(*) Viidet mis tahes õigusaktile käsitatakse viitena kõnealusele õigusaktile enne 31. detsembrist 2014 muudetud redaktsioonis, kui ei ole teisiti sätestatud.

- A. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (OITE; RS 916.443.10).
- B. 27. augusti 2008. aasta määrus kolmandatest riikidest õhustranspordiga saabuvate loomsete saaduste impordi ja transiidi kohta (OITPA; RS 916.443.13).

3. Rakenduskord

- A. Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet kohaldab Euroopa Liidu liikmesriikidega samaaegselt käesoleva liite I peatükis nimetatud aktides sätestatud imporditingimusi, rakendusmeetmeid ja nende ettevõtete loetelu, kust pärinevate asjaomaste toodete import on lubatud. Seda kohustust kohaldatakse kõigi asjaomaste õigusaktide suhtes, olenemata nende vastuvõtmise kuupäevast.

Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet võib kohaldada ka rangemaid meetmeid ja nõuda lisatagatise. Sobivate lahenduste leidmiseks peetakse nõu ühises veterinaar Komitees.

Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet ja Euroopa Liidu liikmesriigid teavitavad teineteist kahepoolset kehtestatavatest impordi eritingimustest, mille suhtes ei kohaldata ühtlustamist liidu tasandil.

- B. Käesoleva liite III peatüki B osa punktis 1 osutatud Euroopa Liidu liikmesriikide piirikontrollipunktides teostatakse kontrolli kolmandatest riikidest Šveitsi suunduva impordi suhtes vastavalt käesoleva liite III peatüki A osale.
- C. Käesoleva liite III peatüki B osa punktis 2 nimetatud Šveitsi piirikontrollipunktides teostatakse kontrolli kolmandatest riikidest Euroopa Liidu liikmesriikidesse suunduva impordi suhtes vastavalt käesoleva liite III peatüki A osale.
- D. Vastavalt 27. augusti 2008. aasta määrusele kolmandatest riikidest õhutranspordiga saabuvate loomsete saaduste impordi ja transiidi kohta (OITPA; RS 916.443.13), säilitab Šveitsi Konföderatsioon võimaluse importida veiseliha, mis on saadud veistelt, keda on tõenäoliselt ravitud kasvuhormoonidega. Sellise liha eksport Euroopa Liitu on keelatud. Lisaks sellele Šveitsi Konföderatsioon:
- piirab sellise liha kasutamist, lubades selle müüki vaid otse tarbijale jaekaubandusettevõtete kaudu tingimusel, et tooted on asjakohaselt märgistatud;
 - lubab sellise liha sissetoomist vaid läbi Šveitsi piirikontrollipunktide;
 - säilitab piisava jälgimis- ja jaotussüsteemi eesmärgiga vältida edaspidi sellise liha võimalikku sissetoomist Euroopa Liidu liikmesriikide territooriumile;
 - esitab komisjonile üks kord aastas aruande impordi päritolu ja sihtkoha ning teostatud kontrollide kohta, et kinnitada eespool loetletud tingimuste täitmist;
 - probleemide ilmnemisel vaatab ühine veterinaarkomitee need sätted läbi.

VI PEATÜKK

Inspekteerimisloivud

1. Euroopa Liidu liikmesriikide ja Šveitsi vahelise kaubanduse üle teostatava veterinaarkontrolli eest ei koguta inspekteerimisloivu.
2. Šveitsi asutused kohustuvad koguma kolmandatest riikidest pärit impordi suhtes teostatud veterinaarkontrolli eest inspekteerimisloive, kui need on seotud ametlike kontrollidega, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruses (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, 30.4.2004, lk 1)."

IX LISA

Põllumajanduskokkuleppe 11. lisa 11. liide asendatakse järgmisega:

„11. liide

Kontaktpunktid

I. Euroopa Liidu kontaktpunkt:

Euroopa Komisjon

Tervise ja toiduohutuse peadirektoraat

Veterinaaria- ja rahvusvaheliste küsimuste osakond

Direktor

1049 Brüssel, Belgia

II. Šveitsi kontaktpunkt:

Šveitsi toiduohutus- ja veterinaaramet

Direktor

3003 Bern, Šveits”.

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET